DE
LIVELLIS DEBITIS
MONASTERIIS REFORMATIS,

SEU DE OBSERVANTIA

A' MONTE MAGNO MARITAGGIORUM

CIVITATIS NEAPOLIS.

SEU

DE VITA COMMVNI
Conſervanda in Monaſterio

S. JOANNIS BAPTISTÆ
ORDINIS SANCTI DOMINICI

Ejuſdem Civitatis.

DISSERTATIO HISTORICO LEGALIS

DOMINICI URSAYÆ A' BOSCO

Nullius in Provincia Salernitana J. V. Phil. & Sac. Theologiæ Doctoris, in Romanæ Sapientiæ Archigymnaſio publici J. C. Profeſſoris, & in Romana Curia Advocati.

ROMÆ MDCCV.

Ex Typographia Joſephi Monaldi.

SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

Digitized by Google

AD LECTOREM

SI cui mirum videatur, me ab aſſiduis, & tumultuoſis Fori, & Cathedræ occupationibus tranſtuliſſe animum ad diſceptandum de communi Monachorum vita, quæ pacatis potiùs, quietiſque ſtudiis, quàm Fori clamoribus cõvenit, is non meam de tumultuoſis rebus ad tranquillas, ſed aliorum de tranquillis ad tumultuoſas digreſſionem admiretur. Siquidem in Foro paſſim occurrunt ij, qui communem vitam ex Inſtituto ſuo profiteri debentes; eandem forenſi arte declinare conantur. Et quamvis lucubrationes hæ noſtræ in Cauſa à nobis defenſa finem ſuum minimè fuerint aſſecutæ; Tamen, quia habent ſua ſydera lites, & qui labores nobis irriti ceciderunt,

runt, prodeſſe aliis poſſunt, propterea ſcripta hęc Typis mandare decrevimus, ut ſi quid fortè, Lector benevole, tibi ex uſu fuerit; id veluti ex tuo fundo, me libente, atque volente uberrimè colligas, Vale.

IN-

INDEX

Cap. I. §. I.

F*Acti Series.* fol. 1.

Cap. I. §. II.

Oſtenditur nullitas Decreti Vicarii Generalis Siliquini, & Sententiarum confirmatoriarum, in Urbe obtentarum. fol. 8.

Cap. I. §. III.

Demonſtratur iniuſtitia ejuſdem Decreti, & Sententiarum ex qualitate illarum Monialium, à quibus fundatum fuit Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ, & aliarum, quæ fundarunt Monaſterium S. Mariæ Divini Amoris. fol. 14.

Cap. I. §. IV.

Ex claſſicorum Hiſtoricorum teſtimoniis. fol. 15.

Cap. I. §. V.

Ex atteſtatione duorum generalium Actorum Magiſtrorum Monialium Civitatis Neapolitanæ. fol. 17.

Cap. I. §. VI.

Ex judicio omnium Equitum, & Gubernatorum Montis 29. Familiarum Neapolis. fol. 18.

Cap. I.

Cap. I. §. VII.

Ex Sententia ſupremi Regii Conſilii Neapolitani. fol. 20.

Cap. I. §. VIII.

Ex ſeriis, replicatiſque confeſſionibus Monialium S. Joannis Baptiſtæ. fol. 24.

Cap. I. §. IX.

Ex Articulis in Curia Archiepiſcopali Neapolitana ex parte Monialium S. Ioannis Baptiſtæ productis, Teſtibuſque illorum vigore ſer. ſer. examinatis. fol. 27.

Cap. I. §. X.

Ex ſolutionibus Livellorum, factis directè Abbatiſſæ, non autem Monialibus ipſis S. Ioannis Baptiſtæ. fol. 30.

Cap. I. §. XI.

Ex Informatione cl. me. Cardinalis Philamarini, olim Archiepiſcopi Neapolitani, & ex alia Informatione Reverendiſſimi D. de Rubeis Epiſcopi Maſſæ, & ultimo loco Vicarii Generalis Neapolitani. fol. 38.

Cap. I. §. XII.

Ex Relationibus Status Eccleſiæ Neapolitanæ, Sac. Congregationi Concilii transmiſſis à cl. me. Card. Geſualdo, & cl. me. Cardinali Philamarino. fol. 47.

Cap. I. §. XIII.
Ex oraculis Sac. Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, & Concilii. fol. 50.
Cap. I. §. XIV.
Ex approbatione Apoſtolicæ Sedis, mediante ejus ſpeciali Delegato. fol. 55.
Cap. I. §. XV.
Ex ſolemni profeſſione Monialium Sancti Joannis Baptiſtæ. fol. 58.
Cap. I. §. XVI.
Ex Animadverſionibus generalibus, & ſpecialibus. fol. 60.
Cap. I. §. XVII.
Rationes, & Motiva, adducta à Defenſoribus Monialium Sancti Ioannis Baptiſtæ, ad canonizandum d. Monaſterium pro non obſervanti, neque Reformato. fol. 65.
Cap. I. §. XVIII.
Reſpondetur eiſdem Rationibus, & motivis. fol. 78.
Cap. I. §. XIX.
Cauſæ Reſolutio, & Diſſertationis Concluſio. fol. 96.
Cap. II. §. Unicus.
An Generales Religionum exigere poſſint ab eorum Religioſis juramentum pro obſervanda Vita Communi. fol. 104.

Cap. III.

Digitized by Google

Cap. III. §. Unicus.
An, & ad quem effectum ſubſtineatur profeſſio in mortis articulo à Novitio emiſſa, non completo novitiatus tempore. fol. 111.

IMPRIMATVR,

Si videbitur Reverendiſs. P. Magiſt. Sac. Pal. Apoſtol.

Dominicus de Zaulis Epiſcop. Verulanus Viceſger.

IMPRIMATVR,

Fr. Joannes Baptiſta Carus, Socius Reverendiſs. Pat. Sac. Apoſt. Pal. Mag. Ord. Prædic.

CAP. I.

FACTI SERIES

1. INTER alia Loca pia, quæ ſub nomine Montium erecta reperiuntur in Civitate Neapolis, cum obligatione dotandi Deſcendentes ab illorum Fundatoribus, nubentes in ſæculo; Et vltrà dotem ſolitam dari illis Monaſteriis, in quibus profeſſionem emittunt, cum alia obligatione dandi eiſdem Livella, ſeu Vitalitia, quando nubunt in Domino, reperitur illud vocatum *Monte grande de' Maritaggi*, apertum die 15. Ianuarii 1669. in cujus Capitulationibus circa quantitatem dictorum Vitalitiorum diſponitur.

2 Terzo. Che à riſpetto delli Vitalitii non ſia tenuto detto
„ Monte à dar più à ciaſcheduna di dette Monache d'annui
„ docati ottanta lor vita durante, da pagarneſeli in due tande,
„ ogni ſei meſi la rata, incominciando dal dì, che haverà fatta
„ profeſſione in detto Monaſtero. Verùm à riſpetto delli Mo-
„ naſterii oſſervanti, darli per Vitalitio il ſolito darſi à detti Mo-
„ naſterii d'annui docati cinquanta.

3 A tempore erectionis Monaſterii S. Ioannis Baptiſtæ Ordinis S. Dominici ejuſdem Civitatis, fundati vigore ſpecialis, & individualis Brevis s. m. Clementis VIII. ſub die 6. Decembris 1597. quod non ſine magnis diligentiis repertum, per extenſum regiſtrat. in fine hujus paragraphi, uſque ad annum 1698. & ſic per annos ferè 90. nunquàm revocatum fuit in dubium, illud fuiſſe, & eſſe reformatum, & de obſervantia, quale etiam illud declaravit anno 1691. die 15. Iunij Vicarius Generalis Periſſius, idem Monaſterium annumerando intèr alia Monaſteria de obſervantia, & reformata ejuſdem Civitatis prævia Relatione Actorum Magiſtri Monialium his verbis.

Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signore.

4 *D. Giuſeppe Caracciolo uno de Governatori del Monte Grande de Maritaggi eſpone à V. S. Illuſtriſſima, come deſidera ſapere, quali ſiano li Monaſterii di Monache di queſta Città, che diconſi di oſſervanza, ne'quali i Vitalitii aſſegnati alle Monache particolari s'incorporano alla Communità, e ſono in potere, e diſpoſitione delle RR. Madre Abbadeſſe, e non delle ſudette Monache particolari, acciò poſſano i Signori Governatori di detto Monte regolarſi in oſſeruanza de loro Capitoli, e concluſioni. Pertanto ſupplica V.S. Illuſtriſſima ordinare à chì ſpetta, che ſe ne facci documento legitimo, e lo riceuerà à gratia ut Deus &c..*

5 *R. D. Ioannes Iacobus Cioccia Magiſter Actorum &c. referat ſuper expoſitis ad finem prouidendi hac die* 11. *Iun.* 1691

Sebaſtianus Periſſius Vicarius Generalis..

Illuſtriſſimo, & Reuerendiſſimo Signore.

6 *Li Monaſterii Reformati, ſeù dell'oſſeruanza, che ſono in queſta Città di Napoli, che godono li Vitalitii, che ſi aſſegnano per ciaſcheduna Monaca ſi ſpendono per la Communità à diſpoſitione dell'Abbadeſſa ò Priora &c. ſono li ſequenti Santa Maria del Gieſù, S. Patritia, San Potito, Santa Maria Maddalena de Pazzi del SS. Sacramento,* S. Gio: Battiſta, *S. Maria della Sapienza, S. Gioſeppe delle Scalze Carmelitane, S. Andrea, S. Franceſco delle Capuccine, S. Franceſco dell'Oſſeruanza, Bettlem, Santa Caterina di Siena, Diuino Amore, SS. Trinità; Che è quanto poſſo riferire a V.S. Illuſtriſſima, alla quale humilmente fò riuerenza. Napoli* 16. *Giugno* 1691.

Di V.S. Illuſtriſſima

Deuotiſſ. Seruit. Obligatiſſ. *D. Gio: Giacomo Cioccia.*

7 Verum d. anno 1698. die 27. Iunij, recurrentibus dd. Monialibus Sancti Ioannis Baptiſtæ, non ad ſucceſſorem Vicarium Generalem Siliquinum, ſed ad Eminentiſſimum met Archiepiſcopum, tunc cl.mem. Cardinalem Cantelmum, illarumque precibus in plena Congregatione, coràm eodem Eminentiſſimo habita, examinatis, & funditùs diſcuſſis, die 27. Menſis Iunij 1698. vtraque Parte informante, impertitus fuit terminus quatuor dierum ad probanda incumbentia, cum ſuſpenſione decreti anni 1691. quo termino durante ex parte Defenſorum Montis fuerunt reproductæ ſcripturæ, Proceſſus, & alia ad cauſam facientia cum proteſtatione, quoad expenſas ibi - In Cauſa in Curia Archiepiſcopali Neapolitan. verten. inter

„ ter Illuſtriſſimos Gubernatores Monti Magni Maritaggiorum
„ hujus Civitatis ex una, & Venerabilia Monaſteria Monialium
„ Sanctiſſimæ Trinitatis, S. Petri, & aliorum, ut in actis ex
„ altera.

Die 27. *menſis Iunii* 1698. *Neapoli*.

8 Per Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum D. Generalem Vi-
„ carium Neapolitanum *cum voto Congregationis habitæ* coram
„ Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Cantelmo
„ Archiepiſcopo Neapolitano, referente Domino Canonico de
„ Auria Commiſſario, & Partibus informantibus, fuit proviſum
„ & decretnm, quod ſuſpenſo Iudicio poſſeſſorio, & ſuſpenſis
„ decretis factis à Domino Vicario illius temporis ſub diebus de-
„ cima quinta Iunij 1691., & 30. ejuſdem, fuit datus, & ſtatu-
„ tus terminus dierum quatuor utrique Parti ad probandum in
„ petitorio Iudicio eorum incumbentia. Ita hoc ſuum, & in-
„ timetur &c.

Io: Andreas Siliquinus Vicarius Gen.

Rubinus Notarius.

D. Nicolaus Iordanus Actorum Magiſter.

9 Procurator Montis &c. acceptat decretum prædictum ſi, &
„ in quantum, & quatenus pro ſeipſo facit, & non aliàs, alitèr
„ &c. & reſervat omnia Iura &c., & ipſe Mons reproducendo
„ in termino in vim probationis omnes Scripturas in Proceſſu
„ exiſtentes, imo totum Proceſſum in parte, & partibus pro ſe
„ facien. & non alitèr &c. offert ſuam depoſitionem, & prote-
„ ſtatur de expenſis &c.

10 Siluit deindè Cauſa uſque ad annum 1702. quo ſub die 9. Septembris non auditis, neque citatis Defenſoribus ejuſdem Montis, ut probabitur infra §. 11. num. 6. in fine, eædem Moniales recurſum habuerunt ad Vicarium Generalem Siliquinum, à quo proindè facilè fuit ipſis dumtaxat informantibus extorquere Decretum revocatorium ſub vano, inſubſiſtentique prætextu erroris dicti Decreti Vicarii Generalis Periſſii.

11 Cumque poſt denegatum à Sac. Congreg. Epiſcoporum, & Regularium, informantibus dumtaxat dd. Monialibus, confirmationem hujus ſecundi decreti §. 13. n. 12. infra, ad ipſarum inſtantiam pro obſervantia ejuſdem Decreti expeditum fuerit Monitorium coram A. C. quod intèr alios fuit etiam intimatum Defenſoribus Montis Magni Maritaggiorum, hoc modo inſtantibus eiſdem Monialibus pro obtinenda confirmatione,

 Cau-

Cauſæ punctum reductum fuit ad inſpectionem, an idem Monaſterium dicendum eſſet reformatum, & de obſervantia, in qua requiſitus ego ad ſcribendum.

12 Dicebam in ſenſu veritatis, idem Decretum Vicarij Generalis Siliquini canonizantis dictum Monaſterium pro non obſervanti, neque reformato, eſſe evidentèr nullum, & injuſtum, & propterea revocandum.

Breve f.m. Clem. VIII. de quo fit mentio ſuper n. 3.

Venerabili Fratri Archiepiſcopo Neapolit.

CLEMENS PP. VIII.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Alias à Nobis emanarunt literæ tibi directæ tenoris ſubſequentis videlicet. Venerabilis Frater, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Decet Romanum Pontificem ad ea ſuæ ſollicitudinis partes libentèr extendere, per quæ Sanctimonialium ſtatui proſperè dirigendo opportunè conſulitur, Nuper ſiquidem ad nos perlatum eſt, aliàs dilectas in Chriſto filias Dorotheam Villanam Neapolitanam, & Eugeniam de Traſo, & q. Juſtinam de Tranſo tunc in humanis agentem Sueſſan. Moniales Monaſterii Monialium della Sapienza. *Neapolitan. Ordinis S. Dominici, ſub cura, & regimine Patrum Congregationis Clericorum Regularum degen. ex d. Monaſterio* della Sapienza *ad aliud Monaſterium Sancti Ioannis Novi Capuan. Ordinis prædicti, quod dilectus filius Franciſcus de Balſo pia devotione ductus, ſuis impenſis ædificari curaverat, cum intentione, quod aliud Monaſterium Sancti Ioannis illi contiguum ſupprimi, & illius fructus ſecundo dicto Monaſterio S. Ioannis Novi applicari deberent, cuique intèr alia redditus annuos ſexcentorum ſcutorum in perpetuum donaverat ad regularem diſciplinam inibi introducendam, & ſalutem Animarum procurandam, ex ſententia Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſupèr Statu Regularium deputatorum tranſlatas fuiſſe, verum cum res*

mul-

Digitized by Google

multo aliter , quam putabatur evenerit , & ultimo dictum Monaſterium proptèr multas difficultates propterea exortas , ſupprimi non potuerit, dictæ Moniales translatæ deſideratos in via Domini progreſſus facere non potuerint; Propterea ipſæ Moniales ad Civitatem Neapolitàn. ubi dilectus filius Ioannes Villanus Marchio della Polla *aliud Monaſterium Ordinis Sancti Auguſtini ſuis ſumptibus emit ad ipſum Monaſterium tranſire deſiderant. Quare pro eorum parte Nobis humilitèr ſupplicatum fuit,ut opportunam illis ad hoc licentiam concedere de benignitate Apoſtolicam dignaremur. Nos igitur earumdem Monialium proſpero ſtatui , & quieti proſpicere , ipſaſque ſpecialibus favoribus &c. cenſentes , hujuſmodi ſupplicationibus inclinati , ex ſententia dictorum Cardinalium,quibus hoc negotium examinandum, & nobis referendum comiſimus , Fraternitati tuæ per præſentes committimus , & mandamus , ut Monaſterium Sancti Ioannis Novi hujuſmodi , ac in eo ordinem , necnon omnem ſtatum , & eſſentiam Regularem , Apoſtolica Authoritate perpetuo ſupprimas , & extinguas, ac omnibus , & ſingulis dicti Monaſterii Sancti Ioannis Novi Monialibus inibi receptis ex eodem Monaſterio Sancti Ioannis ad Monaſterium ab eodem Marchione de conſenſu noſtro , & dictorum Cardinalium emptum tranſeundi licentiam, & facultatem eadem authoritate concedas , illaſque decenter , ut par eſt , transferri cures , & facias , necnon redditus annuos ſexcentorum ſcutorum hujuſmodi ab eodem Monaſterio Sancti Ioannis Novi prædicti diſmembres , & ſepares, illoſque ſupèr tot cenſibus annuis, quos dictus Franciſcus in eadem Civitate Neapolitana pro eodem Monaſterio inibi per dictum Marchionem (ut præfertur)empto , cum pacto de retrovenden. ad rationem ſeptem pro quolibet centenario emit de conſenſu dicti Franciſci eiſdem authoritate , & tenore perpetuò aſſignes , illique applices , & appropries; Ita quod liceat præfatis transferendis , & pro tempore exiſtentibus dicti Monaſterii per eundem Marchionem empti hujuſmodi Monialibus dictos cenſus propria authoritatem percipere , & exigere , ac in eorum , & dicti Monaſterii uſus , & utilitatem convertere nullius ad hoc requiſita licentia . Non obſtan. fel. rec. Pii PP. V. Prædeceſſoris Noſtri Conſtitutione , qua cavetur expreſſe , ne Moniales extra clauſtra Monaſteriorum ſuorum egredi audeant , niſi in certis tùnc expreſſis caſibus , aliiſque Conſtitutionibus , & ordinationibus Apoſtolicis , ac Monaſteriorum ſuorum , & Or-*

dinis

dinis prædictorum Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis non obſtant. quibuſc. Dat. Romæ apud S. Marc. &c. die xviiii Maii MDXCVII. &c. Anno Sexto. Cum autem ſicut eadem expoſitio, ſubjungebat in præinſertis literis expreſſum non fuerit, prædictum Monaſterium, ſeù locum à prædicto Marchione cum pacto de retrovendendo emptum fuiſſe, & ob nonnullas alias ſubortas difficultates, & præſertim quià locus hujuſmodi Domui Sancti Pauli Congregationis Clericorum Regularium nimis proximus, & ferè contiguus exiſtit, nec tamen ad Monaſterium Monialium erigendum eſt omninò capax; Ideò Fraternitas tua ad earumdem literarum executionem nondum devenit, verum ne præfatæ Moniales opportuno remedio deſtitutæ remaneant, nos, ut par eſt, providere cupientes, eidem Fraternitati tuæ per præſentes mandamus, & injungimus, ut negocium hujuſmodi reaſſumens, ut ſupradictum Monaſterium Sancti Ioannis Novi Capuan., ac in eo ordinem, ſtatumque, & eſſentiam regulares, authoritate noſtra Apoſtolica perpetuo ſupprimas, & extinguas, ac omnibus, & ſingulis ejuſdem Monaſterii S. Ioannis Novi Monialibus, & Converſis, ut ex præfato ſupprimendo Monaſterio ad ſupradictum locum per Marchionem della Polla *emptum, & ipſis Monialibus gratis oblatum, donec tamen infra ſexennium proximum alium locum aptiorem, & commodiorem ad Monaſterium erigendum reperierint tranſire, & ibidem ſub decenti tamen clauſura degere, ac quaſcumque alias in earum ordine, & loco Moniales fieri cupientes ad habitum, & profeſſionem Regulares juxtà Ordinis hujuſmodi regulas, & ſervata forma Concilii Tridentini recipere, & admittere liberè, & licitè valeant, dummodò tamen extrà ſexennium proximum alium locum aptiorem, & commodiorem (ut præfertur) omninò reperire, & ibi de conſenſu tuo, & pro tempore exiſtentium Eccleſiæ Neapolitanæ Præſulum Monaſterium, aliquod transferri, & in quo perpetuo remanere poſſint omninò teneantur authoritate noſtra licentiam, & facultatem concedas, & ad hunc effectum eleæmoſynas dotales à Monialibus in præfato loco recipiendis erogandas in emptionem*

nem reddituum perpetuorum, vel cum pacto de retrovendendo ad ejuſdem loci commodum converti, & ex illis poſteà eam quantitatem, quæ neceſſaria fuerit in novi loci pro Monaſterio erigendo reperiendi, & ipſius Monaſterii extructionem, proùt opus erit, expendi cures, & facias; Inſuper ut Moniales transferendæ præfatæ ſe congruè ſe ſubſtentare poſſint, redditus annuos ſexcentorum ducatorum à præfato Monaſterio S. Ioannis Novi eadem authoritate perpetuò diſmembres, & ſepares, illoſque in tot cenſibus annuis à memorato Franciſco in Civitate Neapolitana cum pacto de retrovendendo ad rationem ſeptem pro quolibet centenario emptis conſiſtentes pro ſubſtentatione transferendarum, & pro tempore exiſtentium in ſupradicto loco, & ſucceſſiuè erigendo ut ſupra Monaſterio Monialium de prædicti Franciſci conſenſu perpetuò aſſignes, applices, & appropries; Itaquod liceat præfatis transferendis, & pro tempore exiſtentibus Monialibus, tàm in dicto loco per Marchionem della Polla *gratis oblato, pro quo d. Marchio ducentos ducatos quolibet anno de propriis pecuniis, ut priùs donèc Moniales prædictæ in eo degerint, ſolvere teneatur, quam in prædicto erigendo Monaſterio dictos cenſus à prædicto Franciſco, ut ſupra aſſignatas, propria authoritate percipere, exigere, & levare, ac in earum, & prædicti loci, ac erigendi Monaſterii uſus, & utilitatem convertere, nullius ad hoc licentia requiſita. Volumus autem, ut prædictæ transferendæ, & pro tempore exiſtentes Moniales hujuſmodi in prædicto loco ſex annorum ſpatio tantummodo morari poſſint, quo tempore durante dictus Marchio de ſolvendo annuatim prædictos ducentos ducatos de propria pecunia ſe in forma Juris validiori obligari debeat, ut que ſi infrà dictum ſexennium alius locus commodior, & aptior pro Monaſterio erigendo repertus non fuerit Moniales tunc in prædicto loco exiſtentes ad alia Monaſteria Monialium Civitatis Neapolitan. cujuſcumque Ordinis fuerint, cum earum dotibus, ac omnibus redditibus, & bonis per eas, earumque ſingulas datum eiſque dono conceſſis, & relictis, ac etiam decentèr acquiſitis arbitrio tuo transferri, & in ipſis Monaſteriis, ad quæ translatæ fuerint, quoad vixerint remanere debeant ſemper autem tàm dum in prædicto loco, quam ſi in Monaſterio erigendo degerint ſub tua, & Succeſſorum tuorum Eccleſiæ Neapolitan. Præſulum cura, Juriſdictione, & obedientia perpetuò maneant, irritumque, & inanē decernimus quicquid ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcientèr, vel ignorantèr*

tèr

ter contigerit attentari. Non obſtan. præmiſſis, necnon Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quæ in præinſentis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Dat. Romæ apud S. Petrum &c. die 6. Decembris 1597. anno ſexto.

Cap. I. §. II.

Oſtenditur nullitas Decreti Vicarii Generalis Siliquini, & Sententiarum confirmatoriarum in Urbe obtentarum.

1 EX duplici fundamento promanat hujus Decreti nullitas.
2 Primo nempè ex eo, quòd ex parte Monialium Cauſa introducta fuerat in plena Congregatione cl. m. Cardinalis Cantelmi Archiepiſcopi, à qua informantibus, tàm Defenſoribus Montis, quàm Monialium, impertitus fuit terminus 4. dierum ad probanda incumbentia, qui in Regno Neapolitano ſtare dicitur loco litis conteſtationis, ut obſervat *Gallup. in prax. part: 2. cap. 18. de Dilat. ſeù term. probat.*

3 Proindeque licitum non erat eiſdem Monialibus relinquere Tribunal ipſiuſmet Eminentiſſimi Archiepiſcopi, cum Voto ejus plenæ Congregationis, & clandeſtinè, nemine audito neque citato, per acta diverſi Notarii, nempè D. Nicolai Iordani, adire ſolum Vicarium, ab eoque ſub inſubſiſtenti, vanoque prætextu erroris, extorquere revocationem prioris decreti, cum duplici manifeſta, & inſanabili nullitate, una jurisdictionis, & altera citationis, ut conſiderando utramque nullitatem egregiè notat *Rota in deciſ. 395. num. 2., & 3. coram Priolo* cum concordantibus ibidem cumulatis.

4 Videmus hoc quotidiè practicari in Urbe, in qua à decretis factis ab uno ex Locumtenentibus Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Vicarii, cum Voto ejus Congregationis, non eſt licitum recurrere ad eumdem, vel alium ex eiſdem Locumtenentibus, ſed coràm eodem Eminentiſſimo, & cum Voto ejuſdem Congregationis, reſolvuntur, & terminantur; Idemque practicatur etiam in Curia Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D. Gubernatoris, & Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi D.A.C., & meritò, quia aliàs Reſolutiones, & decreta cum inſigni maturitate, & trutina à Collegialibus Tribuna-

bunalibus captæ,& interpoſita, revocari poſſent ab uno dùmtaxat ex illis, qui votum habent inter plures, & forſan ab eo, qui reſolutioni plenæ Congregationis nullatenùs adhæſit, quo nihil abſurdius, nilve irrationabilius.

5 Ad validum ſiquidem judicium ferendum juxtà doctrinam D. Thom. 2. 2. *quæſt.* 60. *art.* 2. in corpore tria indiſpenſabilitèr concurrere debent, authoritas nimirum judicantis, juſtitia, & prudentia, ſine authoritate judicium dicitur uſurpatū, ſine juſtitia perverſum,& ſine prudentia temerariū,& D.Th. ſequitur P. Segner. *nel Chriſtian. inſtruit p.* 1. *ragion.* 28. *num.* 2. *in fine*, & notat etiam *Fagnan. in cap. Non poteſt de Sent. & re judicat.* & firmavit *Rota in deciſ.* 27. *num.* 14. *apud Antonell. de jurib. Cleric.* obſervans, Sententiam nullam ex defectu Jurisdictionis nec etiam nomen ſententiæ mereri, & & perinde habendam, ac ſi non emanaſſet.

6 Secundo ex eo, quòd cùm anno 1665. ex latè animadvertendis infrà §. 13. *num.* 1. qualitas reformata, & de obſervantia Monaſterii S. Joannis Baptiſtæ canonizata fuiſſet à Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, Summo etiam Pontifice annuente, non erat permiſſum Vicario Neapolitano, aliiſque Judicibus Romanæ Curiæ, circà illam manus apponere, minuſque contrarium determinare.

7 Et hæ manifeſtæ nullitates nèdum inficiunt idem Decretum Vicarii Neapolitani, ſed etiàm confirmatorias ſententias in Urbe obtentas juxtà theoricam *Innoc. in cap.* 1. *num.* 3. *de Confirmat. utili. vel inutil.* & notat *Card. dè Luc. de Benefic. diſc.* 92. *num.* 10. & firmavit *Rot. deciſ.* 195. *num.* 12. *part.* 13. *rec. & in Conſtantien. Canonicatus* 20. *Februarii* 1699. §. *Non obſtante coram bo. me: Pio*.

8 Tertia nullitas reſpicit ſententias confirmatorias ejuſdem decreti,non ſolum in ea parte, in qua declaratum fuit, Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ non eſſe comprehenſum intèr Monaſteria reformata, & de obſervantia, & in alia, quod dictum Monaſterium nunquam fuerit reformatum, neque de obſervantia, quod eſt merum ſomnium, nulloque modo contentum in Decreto, Vicarij Neapolitani, ut ex illius lectura in §. 17. *n.* 51. & ex confeſſione Defenſorum Monialium *d.* §. 17. *n.* 2. *& num.* 9. *in fine*, & latiùs in §. 18. *num.* 6. Sed etiam in alia, in qua dictum fuit — *Montem Magnum teneri, & obligatum eſſe ad ſolvendum annuum Vitalitium ad rationem annuorū ducatorum* 80. *pro qualibet Moniali, alterumque Montē* 29. *Familiarum dictæ Civitatis Neapolis teneri paritèr*,

& obligatum eſſe ſolvere annuum Vitalitium ad rationem ducatorum 120. *pro qualibet Moniali* - §. 19. *num.* 2. *in medio.* Quia hujuſmodi articulus quãtitatis Livellorum toto cęlo diverſus ab alio qualitatis Monaſterij, & ad inſtantiam Monialium deciſus à Sacro Regio Conſilio Neapolit., *ut demonſtrabimus in* §. 7. nullatenus deductus fuerat coram Vicarijs Neapolitanis, nec ex parte Gubernatorum Montis Maritaggiorum ex *animadverſis ſupra* §. 1. *num.* 4. *& ſeqq.* Nec ex parte Monialium *ex obſervandis infra* §. 17. *num.* 50. Proindeque ſuper illo non poterant pronunciare Judices in Curia, ad literam *Textus in leg. Ut fundus ff. Commun. dividund.*

9 Neque ad ſalvandam hanc palpabilem nullitatem iuvat recurrere ad decreta remiſſionis cauſæ ad dd. Iudices, obtenta à R.P.D. Auditore Sanctiſſimi; Inſtantię enim coram ipſo factę vnicè reſpiciunt cauſam illam, quę deciſa fuerat per Vicarium Siliquinum, à Monialibus coram A. C. introductam, & ſic merum, & unicum articulum qualitatis Monaſterij Sancti Ioannis Baptiſtę. Quod intra evidentiæ fines ponit ſola illa conſideratio, quod ex parte Montis petita fuit ab eodem R.P. D. Auditore Sanctiſſimi remiſſio cauſę, non ad Regium Conſilium Neapolitanum, à quo deciſus, & terminatus fuerat dictus diſparatus articulus quãtitatis Livellorum, ſed ad Sacram Congregat. Epiſcoporum, & Regularium, à quo deciſus fuerat alter articulus qualitatis d. Monaſterij, tam mediante confirmatione tranſactionis anni 1664. quàm mediante denegatione confirmationis decreti Vicarij Siliquini §. 13. *n.* 9. & 12.

10 Et licèt idem R.P.D. Auditor Sanctiſſimi die 1. April. 1705. ad generalem illam inſtantiam Monialium *ad videndum, prævia avocatione cauſæ à quibuſuis Tribunalibus; declarari, illam ſpectare ad Iudicem commiſſarium* generalitèr decreviſſet, *Ex tunc remiſit cauſam ad Iudicem commiſſarium, niſi ad primam audientiam.* In audientia tamen diei 29. ejuſdem menſis Aprilis, in qua emanavit ab ipſo ultimum decretum in hac cauſa, & in qua exagerata fuit injuſtitia ejuſdem generalis decreti, in acerrimo contradictorio, præſervavit Monti omnia ſua Jura dicendo *Illuſtriſſimus D. decrevit, quod utatur Jure ſuo, Procuratoribus præſentibus*, per quod poſtremum, ultimumque decretum generaliſſime pręſervata fuerunt Monti Magno omnia Jura, ei quomodocumque, & qualitercumque competentia.

11 Minus inſiſtatur in conſenſu Defenſorum Montis coram Judicibus in Curia, quo attento allegari nequeat Juriſdictionis defe-

ctus: Reſponſio enim clariſſima eſt, & deducitur ex inſtantia Monialium coram Vicario Siliquino, coram Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, & coram A. C. coram quibus non petierunt, niſi ſimplicem, & reſtrictam declarationem, quod earum Monaſterium non erat reformatum, & de obſervantia §.13. *num.*12. & §.17. *num.*3. & 5. & *n*. 50. Igitur conſenſus deductus à comparitione coram dd. Iudicibus, nullatenus trahi poteſt ad juriſdictionem circa diverſum articulum quātitatis Livellorum, à nemine ex eiſdem tactum, vel deciſum.

12 Abſque eo, quod juvet replicare, eundem conſenſum, ſaltem deſumi poſſe à proſequutione cauſę coram ſecundo, & tertio Iudice, poſtquam à primo Iudice in Curia, ſeù ab A. C. idem articulus comprehenſus fuerat in prima Sententia confirmatoria: Quia in dd. duabus poſterioribus inſtantijs, nedum ſemper oppoſitum fuit, ſed in omnibus contradictorijs exclamatum, quod cauſa quoad dictum articulum erat jam terminata in dicto Regio Conſilio, die 21. Maij 1704. producendo coram ſecundo Iudice integrum ferè Proceſſum, & ſententiā ab eodem Regio Conſilio prolatam, ad docendum de cauſæ terminatione quoad d. articulum, juxta illa verba productionis per acta Archivij Broliard. fol. 173. à terg.- *Ad docendum &c. facto produxit authenticum Proceſſum de Partibus, cum incluſa ſententia definitiva, lata per Sacrum Regium Conſilii Neapolitanum, abſolven. d. Ven. Montem &c. à petita ſolutione ducat. 80. prætenſa per d. Ven. Monaſterium, contra formam concluſionis factæ anno 1664. ſeu &c. mandando, ſervari deberi dictam concluſionem, prout in folijs tenoris &c.*

13 Defectum hunc juriſdictionis circà dictum articulum quantitatis Liuellorum, non obſcurè, & pluſquam tacitè approbaſſe videtur Sac. Congregatio Epiſcoporum, & Regularium, cujus Votum in hac parte exquirere voluit SanctiſſimusD.N. die 12. Februarii 1705. mediante reſcripto *Alla Congregatione de Veſcovi, e Regolari per il Voto*; Propoſita enim Cauſa in eadem Sac. Congregatione die 15. Maii ejuſdem anni, ab Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. meo Cardinali Carpineo Ponente, reſcripſit quidem, *Cauſam non ſpectare ad Sac. Congregationem in caſu, de quo agitur*, ſed non determinanavit, unicum eſſe Judicem illum, ad quem ſpectabant duo articuli ejuſdem Cauſæ. Primus nempè, An Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ eſſet reformatum, qui abſque ullo dubio ſpectabat ad Judicem Eccleſiaſticam, fueratque unicè deciſus

per decretũ Vicarii Generalis Neapolitani, pro cujus confirmatione reſtrictivè, ac præciſivè Moniales inſtantiam primo loco fecerunt in eadem Sac. Congregatione §. 13. *num.* 12. & deindè coram A. C. §. 17. *num.* 3. & 5. Secundus verò, in qua quantitate ſolvenda eſſent Livella, nullatenus tactus à Judice Eccleſiaſtico, ſeù à dicto Vicario Siliquino, & unicè deciſus à d. Regio Conſilio §. 7. Obſervando ulteriùs, quod Moniales in eadem Sac. Congregatione petebant remiſſionem utriuſque articuli ad Judicem commiſſarium ibi - *Il Monaſtero ſupplica umilmente l'EE. VV. à riflettere, che ſopra l'articolo, ſe ſia de reformati, e di oſſervanza, come anco per la riſpoſta dell'annuo vitalitio, la cauſa come contentioſa, è ſtata rimeſſa à Monſignor Paſſerini.*

14 Merito autèm eadem Sacr. Congregatio ità proceſſit. Quando enim Articuli diſtincti ſunt, poſſuntque ad diverſos Judices pertinere, uno deciſo, ſolent Sacræ Congregationes alium ſuis congruis Judicibus determinandum remittere, ut generalitèr notat *Card. de Luc. de Donat. diſc. 26. in fin e*, & in ſimili caſu practicavit Sacra Congregatio Concilii cum eodem Regio Neapolitano Conſilio, reſcribendo *Sac. Congregatio cenſuit, profeſſionem à ſanæ mentis Puella, utcumque ad mortem ægrotante, etiam ſuaſionibus Monialium emiſſam, niſi aliud obſtiterit, eſſe validam. Cæterum, an Puella fuerit per dolum, & circumventionem ad profitendum allecta, ità ut propterea dos Monaſterio non debeatur, ad Judicium Congregationis non pertinere, ſed à Judicibus competentibus eſſe diligentèr inſpiciendũ*, quàm reſolutionem refert, & ſequitur *Rovit in deciſ.* 40. *num.* 2. *per tot.* & de illa mentionẽ facit *Fagnan. in cap. Sicut nobis in fine de Regularib.*

15 Fortiùs quià in ſcripturis ex hac parte exhibitis in d. Sac. Congregatione in ſpecie exagerata fuit terminatio Cauſæ per ſententiam quoad quantitatem Livellorum, una cum denegatione etiam reſtitutionis in integrum aduerſus illam à Monialibus petitæ in dicto Sac. Regio Conſilio, ut recognoſci poteſt ex *Reſtrictu impreſſo, & diſtributo in dicta Sac. Congregatione* §. 18. 58. & 59. & patet *ex integro num. 7. Summariis ejuſdem Reſtrictus*, in quo regiſtratus fuit ferè integer Proceſſus, & per extenſum tranſcripta ſententia ejuſdem verè magni Tribunalis.

16 Quarta demum nullitas, reſpiciens paritèr eaſdem Sententias in Curia obtentas, deducitur ex eo, quod Moniales non petierunt à Vicario Siliquino declarationem, ipſas non eſſe in-

indefinitè, & ad omnem effectum non reformatas, nec de obſervantia, ſed reſtrictivè ad ſolum effectum excludendi Monaſterium à participatione vitalitiorum ibi *Supplica reſtar ſervito dichiarare con Decreto, detto Monaſterio non eſſer compreſo frà li Monaſterii reformati, ſeu dell'Oſſervanza, che li Vitalitii delle Monache cedono in beneficio della Communità à diſpoſitione dell'Abbadeſſa, ò Superiora di detti Monaſterii reformati, ſeu dell'Oſſervanza* §. 17. *num.* 50. Adducendo probationes unicè reſtrictas ad dictum particularem finem, & effectum, datas in eodem §. 17. *a num.* 42. *uſque ad* 49. Cum qua petitione, & probationibus ſe conformavit Vicarius Siliquinus, declarando, idem Monaſterium non eſſe comprehenſum inter illa Monaſteria reformata, & de obſervantia, *quorum Vitalitia Monialium cedunt in beneficium Communitatis ad diſpoſitionem earum Abbatiſſæ, & Prioriſſæ reſpectivè* §. 17. *num.* 51. *in fine*.

17 Sententiæ verò obtentæ in Urbe latiùs fimbrias dilatando, & excludendo reformationem, & obſervantiam ab omnibus operationibus Monialium, earum Monaſterium declarant non reformatum, neque de obſervantia ad omnem, & quemcumque finem, & effectum, ſeu generalitate maxima ibi *Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ minimè fuiſſe, nec eſſe compræhenſum inter Monaſteria reformata, ſeu de obſervantia* §. 19. *num.* 2. *in medio & num.* 3. & 4. Itaut Moniales ejuſdem Monaſterii Sancti Joannis Baptiſtæ à dictis generalibus ſententiis liberatæ dicantur ab omnibus obligationibus Monialium reformatarum, & de obſervantia, cum illo inconvenienti, & abſurdo, quò vix poteſt dari majus, vel excogitari magis irrationabile.

18 Aperiendo hoc modo magnam, & ſpatioſam viam omnibus alijs Monaſterijs reformatis, & de obſervantia, nedum Civitatis Neapolitanæ, ſed omnium aliarum Catholicarum Civitatum, cum fundamento dd. ſententiarum obtinendi ſimilem declarationem, & quidem cum facilitate majori, eo quia reſpectu majoris partis eorundem Monaſteriorum reformatorum, & de obſervantia ejuſdem Civitatis Neapolitanę, totiuſque Catholici Orbis, non concurrit, nec etiam centeſima pars concludentium probationum reformationis, & de obſervantia, quæ verificatur reſpectu Monaſterij S. Ioannis Baptiſtæ, ex infrà obſervandis.

§. III.

Cap. I. §. III.

Ex illis Monialibus, à quibus fundatum fuit Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ, & quæ fundarunt Monaſterium S. Mariæ Divini Amoris.

1 EX duplici ſolida animadverſione qualitas Monaſterii reformati, & de obſervantia reſpectu Monaſterii Sancti Joannis Baptiſtæ demonſtratur in hoc §.

2 Prima deſumitur ex eo, quia illud fundatum fuit à Sorore Dorothea Villani Moniali Monaſterii S. Mariæ de Sapientia Neapolis, quòd Monaſterium reformatum, & de obſervantia eſt, Teſte Reverendiſſimo Vicario Neapolitano in ejus Informatione, de qua in §. 11. *num.* 8. & refert etiàm *Carolus Celan. nelle Notit. del bell. dell'antico, e del curioſ. della Città di Napol. fol.* 17. Nimis autèm veriſimile, imò magnoperè naturale eſt, quod ejuſdem qualitatis ſit Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ, ac erat, & eſt illud Sanctæ Mariæ de Sapientia, à quo originem ducit, & cujus proindè non incongruè dici poteſt Filius, per ea, quæ ad rem notant *Gratian. diſcept. for.* 845. *n.* 48. *& Card. de Luca de Benefic. diſcurs.* 63. *num.* 11. & firmavit *Rota in deciſ.* 370. *num.* 3. *coram Ludoviſ.*

3 Secunda. Quià à Moniali ejuſdem Monaſterii Sancti Joannis Baptiſtæ in eadem Civitate Neapolis fundatum fuit aliud Monaſterium S. Mariæ Divini Amoris, ut eſt in eadem Civitate notorium, & referunt *Franciſc. de Magiſtr. in Lib. cui tit. Stat. ver. memor. tàm Eccleſ. quàm politic. Civitatis Neapolis lib.* 1. *fol.* 197. *& fol.* 335. ibique Joſeph de Magiſtr. in Addition. ad eundem; In quo Monaſterio S. Mariæ Divini Amoris *paritèr exactè vita communis cuſtoditur* juxtà præciſa verba ejuſdem Reverendiſs. Vicarii in *d. Informat. data in* §. 11. *ſub num.* 8. Undè eò magis urget dicta veriſimilitudo, quod ejuſdem qualitatis ſit Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ, quod, vt ità dicam congruè vocari poteſt Pater ejuſdem Monaſterii S. Mariæ Divini Amoris, ex animadverſis ſupra *num.* 2. *in fine*, & ex animadvertendis infra §. 12. *n.* 4.

§. IV.

Cap. I. §. IV.

Ex Claſſicorum Hiſtoricorum Teſtimoniis.

1 Concordant omnes Neapolitani Hiſtorici in deſcriptione Monaſterii Sancti Joannis Baptiſtæ, iſtud eſſe reformatum, & de obſervantia, ut videre eſt apud *Eugenium Caracciol. in Neapol. Sacr. fol.* 220. ibidem impreſſo anno 1623. ubi loquendo de Monaſterio S. Io: Baptiſtę, ait -- *Fondato da S. Dorotea Villano, che uſcì dalla Sapienza, Monaſtero di Oſſervanza, e Santa Vita, fondò il Monaſtero di S. Gio: Battiſta dell'Ordine Riformato Domenicano, piantando in quella Città Monaſtero di vera oſſervanza* -- *A Franciſco de Magiſtris in d. lib. cui titulus Stat. rer. mem. &c. impreſſo Neapoli Anno* 1639. *fol.* 335. ibi -- *Et ex eo Monaſterio diſceſſit illa tam perſpicua in bonitate, & vita Soror Maria Villani pro fundatione novi Monaſterij S. Mariæ Divini Amoris ejuſdem Regulæ* -- *A P. Franciſco Marcheſio Dominicano in vita P. Leonardi Fuſchi Neapoli impreſſa anno* 1669. *fol.* 43. *A Ioſepho de Magiſtris in Addition. ad Franciſcum pariter de Magiſtris Neap. impreſſis anno* 1678. *fol.* 197. *& fol.* 302. *A Carolo Celano Canonico Metropolitanæ Eccleſiæ Neapolitanæ in Lib. cui titulus* -- *Notitia del bello, dell'antico, e del curioſo della Città di Napoli giornata ſeconda fol.* 27. *Neapoli impreſſo anno* 1692. qui ut ibidem teſtatur occaſione viſitationum factarum ab Archiepiſcopis Neapolitanis, id vidit, & recognovit tamquàm unus ex Viſitatoribus ab eiſdem Archiepiſcopis deputatus: Eratque ſolitus omnes ſolemnes functiones in Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ peragere; Et *à Parrino nella ſua Napoli eſpoſta à gl'occhi de Curioſi, ſeù moderna diſtintiſſima Relatione della Città di Napoli fol.* 220. in eadem Civitate impreſſo anno 1703.

2 Circa fidem autèm, & authoritatem claſſicorum Hiſtoricorum habemus *Text. in l.* 1. *in princip. ff. de Offic. Præſid.* ibi *A quibuſdam Scriptoribus traditum eſt*, & notant adducti *per Bertacchin. vot. deciſ.* 141. *num.* 11. *Rot. deciſ.* 502. *num.* 2. *coràm Dunozet. jun. & in dec.* 24. *num.* 8. *coràm Vbag. & deciſ.* 77. *num.* 2. *coràm Emer. Senior. & deciſ.* 24. *num.* 3. *& deciſ.* 395. *num.* 9. *coràm Emer. jun. & deciſ.* 316. *num.* 5. *part.* 14. *recent. & dec.* 396. *n.* 11. *p.* 17. ubi quod Doctori conciui valdè deferendum eſt, uti de qualitatibus propriæ Patrię benè informato.

Digitized by Google

3 De quibus proinde Hiſtoricis, teſtantibus de re omnibus nota in eorum Patria, ad augendã illorum fidem verificantur ea, quæ de ſeipſo ſcripſit *S. Ioan. epiſt.* 1. *in principio* ibi — *Quod audivimus, quod vidimus oculis noſtris, quod perſpeximus, & manus noſtræ contrectaverunt &c. teſtamur, & annunciamus.*

4 Urgetque ulteriùs maxima illa inveriſimilitudo, quòd vim facere videtur intellectui conſideratio, quod iidem claſſici Hiſtorici diſparis conditionis, qualitatis, & gradus, diverſis temporibus ſuos labores luci dantes, abſque ullo, vel minimo proprio intereſſe, uniformi calamo conſpirare voluerint in perniciem Monaſterii, deſcribendo in ipſius præjudicium dictam inſignem falſitatem, ut conſiderando multiplicitatem, & qualitatem diverſarum perſonarum obſervat egregiè Rot. *in deciſ.* 135. *n.* 7. *coram Merlin. & in dec.* 408. *num.* 10. *coram Priol. & in dec.* 1251. *num.* 7. *coram Emer. jun. & in deciſ.* 11. *num.* 13. *part.* 18. *recent. & in Romana, ſeù Albanen. Bonorum* 29. *Ap.* 1686. §. *& ſanè coram Rondin. & in Foroſempronien. Teſtamenti* 5. *Decembris* 1698. §. *Minuſque cor. R.P.D. Caprar.*

5 Et in terminis actus nullatenus utilis illis, quibus gratis impingitur falſitatis nota, egregiè obſervant Roland. *conſ.* 38. *num.* 38. *& ſeq. lib.* 1. ubi quod licèt plura ſint genera delictorum, ad nullum patrandum ſolet quis abſque lucro, vel utilitate moveri, quodque hoc patet ratione naturali, quam ſolam allegare ſufficit *Vermigl. conſ.* 192. *num.* 2. *Menoch. conſ.* 98. *nu.* 28. *& de Præſumpt. lib.* 5. *præſumpt.* 20. *num.* 48. *Rub. Alexandrin. conſil.* 15. *num.* 3. *Crauett. conſil.* 75. *num.* 13. *Ciaz. ad Defenſ. Reor. diſcept.* 24. *nu.* 116. *Conciol. allegat. crimin. verb. Falſum reſol.* 6. *nu.* 2. *&* 3. ubi quod nec etiam omne lucrum ad hunc effectum attenditur; ſed debet eſſe magnum, & admodum conſiderabile, & firmavit *Rot. in dec.* 17. *num.* 10. *apud Merlin. de Pignor. & dec.* 787. *num.* 23. *part.* 18. *& dec.* 211. *num.* 31. *part.* 19. *recent. & in Romana Teſtamenti* 15. *Februarii* 1694. §. *Nullæ coram R.P.D. Mut. & Foroſempronien. Teſtamenti* 4. *Martii* 1697. §. *Reſpectu coram R.P. D. Caprar.* ubi quod ceſſat ſuſpicio falſitatis quando lucrum deficit, & §. *Nec ad arguendam in fin. &* 11. *Decembris ejuſdem anni* §. *Et alterum coram R. P. D. Anſald.* vbi quod majus argumentum excluſivum falſitatis excogitari non poteſt quàm non lucrum illius, qui prætenditur, illam commiſiſſe, & 5. *Decembris* 1698. §. *Suſpicio falſitatis coram R. P. D. Caprar. & in Aquinatem Fideicommiſſi* 1. *Iunii* 1699. §. *Et ob id pariformitèr coram R. P. D. Anſald.*

6 For-

Fortiùs quia illorum Hiſtor. non fueruntimpreſſæ in China, vel in ultima Thule,ſed in ipſamet Civit.Neap.in qua proinde facilitate maxima convinci poterant de mendacio, ſi ea, quæ in eorum Hiſtoriis circa qualitatem Monaſterii Sancti Ioannis Baptiſtæ continentur, vera nullatenus eſſent, quod cum à nemine tentatum fuerit, imo omnes concordent in dicta veritate, quæ in Civitate Neapolis notoria eſt, licitum nobis ſit præſentē paragraphum terminare verbis illis Lactantii de *Falſ. Relig.lib.*1.*cap.* 2. *Quibus igitur credemus ſi fidem laudantibus non habemus ? Qui nos mentiri putat, proferat alios,quibus credemus.*

Cap. I. §. V.

Ex Atteſtatione duorum Generalium Actorum Magiſtrorum Monialium Civitatis Neapolitanæ.

1 Requiſiti de mandato Superiorum duo Actorum Generales Magiſtri Monialium Civitatis Neapolis, eandem qualitatem obſervantiæ, & reformationis reſpectu ejuſdem Monaſterii replicatis, interpolatiſque vicibus, clarè faſſi fuerunt.

2 Unus nempe Anno 1683. die 23. Februarii de mandato b. m. Vicarii Generalis Menatti, ~~aſſerendo~~ — *Per obedire al ſudetto Ordine &c. fò fede &c. conforme anche ſi prattica dalli Monaſterii della Sapienza, di S. Gio: Battiſta, della SS. Trinità, & altri Monaſterii riformati.*

3 Alter verò anno 1691. die 16. Iunii de mandato bo. mem. Vicarij Generalis Periſſii,teſtando — *Li Monaſterii riformati, ſeu dell'Oſſervanza, che ſono in queſta Città di Napoli &c. ſono li ſeguenti: videlicet. Santa Maria del Gieſù, S. Patritia, S.Gio: Battiſta,S.Maria della Sapienza &c.*

4 Quibus uti deponentibus de re ad eorum officium ſpectante, & ſibi à Superioribus demandata, omnis adhibenda eſt fides,ex generalitèr notatis per *DD.in l.Quædam* §.*Nummularios ff.de Edend.Gen.de Enunciat.verb. lib.*2.*quæſt.* 11. *n.*4.*& ſeqq.& Rot. dec.*138, *num.* 11. & 12.*part.* 17.*recent.* Et in noſtris individualibus terminis per *Piaſeccium in prax. Epiſcoporum tit.de Perſon.judic,n.*46. *Paſſerin.de Stat.Homin.*

*min. tom.*1. *quæſt.*187. *art.*2. *nu.*54. & *D. Monacell. in Formular.legal.fol.*17. *n.*16.

5 Obſervando præcipuè, quod unus ex dictis Actuariis, nempe Ioannes Iacobus Cioccia, per ſpatium 40., & ultra annorum & uſque ad ipſius obitum, idem officium ſumma laude, & integritate ſemper exercuit, itaut Neapolitani Archiep. eorumque Generales Vicarii in rebus ad Moniales ſpectantibus clauſis oculis ſtarent ipſius dicto, & teſtimonio, ut eſt in Civitate Neapolis notorium, in qua communitèr vocabatur *il Magiſtro* in materiis Monaſteriorum Monialium, ad inſtar ſimilis denominationis *bo. me: Antonini de Flore*, in Vrbe in rebus ſpectantibus ad Datariam.

Cap. I. §. VI.

Ex Judicio omnium Equitum, & Gubernatorum Montis 29. Familiarum Neapolis.

1 COadunatis anno 1637. omnibus Gubernatoribus, & aliis Equitibus componentibus Montem 29. Familiarum, juſtis de cauſis moti, & interpretantibus voluntatem Fundatorum, quorum aliqui tùnc vivebant, & erant præſentes, concluſerunt, & declararunt, Monialibus ab eis deſcendentibus, & profeſſionem emittentibus in Monaſteriis reformatis, nullum competere vitalitium, ſeù livellum, & cum effectu eadem concluſio pacificè obſervata fuit uſque ad d. annum 1664. ab omnibus Monaſteriis reformatis Neapolitanis, & præcisè ab illo Sancti Ioannis Baptiſtæ, quo anno ſupplicantibus dictis Monialibus S. Ioannis Baptiſtæ, iidem Gubernatores, & Equites *moſſi à compaſſione*, ſe obtulerunt, velle dare pro vitalitio illis Monialibus, quę acceptaverant illorum determinationem, nempè S. Mariæ de Sapientia, & S. Franciſci duc. 40. illis verò Monialibus, quæ non acceptaverant d. concluſionem, ſed ſibi reſervaverant jus conſequendi vitalitium, quales erant Moniales S. Ioannis Baptiſtæ, annuos duc. 50. quæ oblatio non ſine maxima gratiarum actione, & junctis manibus acceptata fuit ab eiſdem Monialibus *eſſendoſi maturamente diſcuſſa la materia col parere di più Avvocati* earum Monaſterii, & uno ore concluſum, illam eſſe evidentèr utilem,

& pro-

& proindè unanimitèr preces porrexerunt pro Apoſtolico beneplacito, quod matura deliberatione prȩhabita, & Sanctiſſimo annuente à Sac. Congregat. Epiſcoporum, & Regularium conceſſum fuit, declarando in illius exequutione Paulum Garbinatum Apoſtolicum Delegatum, eandem oblationem *in evidentem dd. Monialium utilitatem ceſſuram, & cedere omniaquè in earum ſupplici Libello expoſita fuiſſe, & eſſe vera, veritateque fulciri ex animadvertendis infra* §.8. 9. 11. 13. & 14.

2 Hæc autem probatio una quidem eſt nomine, ſed reverà, & virtute multiplex, ex ſe ſola ſufficiens ad tollendum omne dubium: Continet enìm non unius, vel alterius judicium, ſed omnium Gubernatorum, & aliorum Equitum componentium d. Montem 29. Familiarum, ad inſtàr illorum Locorum piorum, quæ erecta videmus in Vrbe ſub nomine Sacr. Stigmatum, SS. Annuntiatæ, S. Hieronymi de Charitate, S. Marcelli &c. Omnes iſti nati, & educati in Civitate Neapolitana uno ore concluſerunt, Monaſterio Sancti Ioannis Baptiſtæ, uti reformato, non competere Livella, cum ſubſequuta acquieſcientià Monialium ejuſdem Monaſterii S. Ioannis Baptiſtæ per annos 26. Si diſcurrimus de illorum voluntate, hæc non potuit ad d. reſolutionem venire, niſi ex motiuo magnæ juſtitiæ, in conflictu maximȩ pietatis pro carne, & ſanguine. Agebatur ſiquidem de privandis propriis filiabus, & deſcendentibus conſiderabili annua ſubvētione duc. 120. Si verò loquimur de illorum intellectu, ſeù de notitia qualitatis Monaſterii S. Ioannis Baptiſtæ, hæc non potuit eſſe major, ſivè quia in eodem proprias filias collocaverant; Sivè quia à ſe ipſis præſumuntur informati qualitatum omnium Monaſteriorum propriæ Civitatis; Sivè demùm, quia præſumendum non eſt, quod ad talem inſignem reſolutionem devenerint abſque neceſſariis informationibus. Igitùr ex hoc incontrouertibili facto, & innegabili acquieſcientia, nullus ampliùs remanere videtur dubitationi locus.

Cap. I. §. VII.

Ex Sententia Supremi Regii Conſilii Neapolitani.

1 ANno 1675. parum coherentèr ad diſpoſita in Bulla Cænę Domini, paulò antè publicata à ſa: me: Clement. X. *in ejus Conſtitut.*34. §.14. *& duobus ſeqq.* ex parte illarum Monialium Sancti Ioannis Baptiſtæ, quæ ſolemnem Apoſtolicam confirmationem earum conventionis procuraverant, ut infra §.13. in eodem Regio Conſilio fuit habitus recurſus pro reſciſſione dictæ tranſactionis, annuente Sanctiſſimo confirmatæ, præviis tot informationibus Teſtium, depoſitionibus, & Monialium replicatis aſſertionibus, & confeſſionibus, & tamen in eodem Magno Tribunali ſuccubuerunt, mediante ſententia, demandante Gubernatores Montis 29. continuare debere ſolutionem Livellorum; ſervata forma concluſionis anni 1664. cujus verba videri poſſunt infra §.16. *n.*17.

2 Supplicantes hìc aliquantiſper ſiſtere, & præ oculis habere hanc probationem cùm illis circumſtantijs. Quod agitur quidem de Magno, Supremoque Tribunali, ſed Laico, ſemper compoſito ex primi nominis, & famoſiſſimis I. I. C. C. quales tempore prolationis ejuſdem ſententiæ, erant Padiglia, Vlloa, Silva, Quadra, Cortez, & de Andrea. Quod eadem ſententia per ſpatium annorum decem, ab anno ſcilicèt 1675. quo fuit introducta lis, uſque ad annum 1684. quo emanavit dicta ſententia, maturata fuit, & quidem in loco, ubi Moniales degunt, & cùm illo vigore, & calore defenſionis, qui de facili coniecturari poteſt. Quodque demùm petita aduersùs illam in integrumreſtitutione, fuit per dictum Regium Conſilium Monialibus denegata, cùm ſucceſſiva earumdem acquieſcentia, ut notat Vicarius Generalis de Rubeis in Relatione data in §.11. *n.*17. & latiùs videre eſt ex dd. Monialium petitionibus, & ſententia ejuſdem Regij Conſilij tenoris ſequen.

3 S. R. M. — Supplicat humilitèr Ven. Monaſterium Monia-
„ lium Sancti Ioannis Baptiſtæ, dicens M. V. annis retrò elap-
„ ſis Iudicium inſtituiſſe in V. S. R. C., & coràm Veſtro Regio
„ Conſiliario Muſcettola læſionis, & invaliditatis contractus
„ contra Montem 29. Familiarum Nobilium, hujus Veſtræ Fi-
„ deliſſimæ Civitatis ex perſona Sororis Mariæ Hieronymæ Spi-
„ nelli, compræhenſæ in dicto Monte, ad Supplicanti ſolven-

dum

„ dum annuos ducatos 120. à die profeſſionis emiſſæ per ipſam
„ in dicto Ven. Monaſterio, & ſic continuandum ejus vita du-
„ rante, quod Iudicium cum jam reperiatur compilatum, factaque
„ que monitio &c. pro ejus expeditione, & intendens
„ Supplican. illud expediri facere, etiam per viam reſtitutionis
„ in Integrum, omnique alio meliori, & pinguiori modo, ei de
„ Iure competenti, nedum ex perſona præfatæ Monialis, ſed
„ etiam ex perſonis Sororis Mariæ Evangeliſtæ, & Sororis Ma-
„ riæ Elenæ de Coſtanzo, paritèr Monialium profeſſarum in
„ dicto Monaſterio, ac compræhenſarum in dicto Monte, & vni-
„ ca Sententia declarari facere, teneri Montem ad ſolvendum
„ unicuique ipſarum annuos prædictos duc. centum viginti à
„ die profeſſionis emiſſæ, vita earum durante, recurrit proindè
„ ad Majeſtatem Veſtram, ac ſupplicat ordinari, quod in ſuffla-
„ to vitæ Spiritu, quatenùs opus ſit, in dicta cauſa procedatur
„ ad ejus expeditionem, *nedùm ex Iuribus Supplicanti compe-*
„ *tentibus* ex perſona dictæ Sororis Mariæ Hieronymæ, verùm
„ etiam ex perſonis dictarum Sororum Mariæ Evangeliſtæ, &
„ Mariæ Elenæ, cum unicum, & æquale Ius Supplicans habeat
„ contra dictum Montem, & ita ſupplicat, ac omni meliori modo.

4 Idem Magnificus Cauſæ Commiſſarius lapſu temporis non
„ obſtante, inſufflato ejus ſpiritu in cauſa prædicta procedat, &
„ Iuſtitiam faciat in terminis, in quibus reperitur, habita ratio-
„ ne expenſarum, quæ de Iure habenda erit, ſervata forma Re-
„ giæ Pragmaticæ, ſupplicata recognoſcat, Partes audiat, pro-
„ videat, & in S. C. referat.

Vlloa Regens, & Præſes.

Proviſum Neapoli die 11. *Ianuar.* 1683. — *De Litto*:

In Dei Nomine Amen.

5 Carolus Secundus Dei Gratia Rex &c. Viſà ſupplicatione
„ olim M. N., noſtroque S. R. C. oblata pro parte Venerabilis
„ Monaſterij Sancti Io: Baptiſtæ Monialium de Neapoli ex per-
„ ſona Sororis Hieronymæ Mariæ Spinelli contrà Magnificos
„ Gubernatores Montis 29. ſub die octavo Octobris anni 1675.
„ fol. 1. cujus ſupplicationis tenor eſt videlicet S.R.M.&c.

6 Viſa etiam alia ſupplicatione ſimiliter M. N. noſtroque S.
„ R.C. oblata per eumdem Ven. Monaſterium S.Io: Baptiſtæ ex
„ perſonis Sororum Mariæ Evangeliſtæ, & Mariæ Elenæ de Co-
„ ſtantio Monialium, contrà eoſdem Magnificos Gubernatores
„ Montis 29. ſub die 2. menſ. Ianuar. anni 1683. fol. 96. cujus
„ ſupplicationis tenor eſt, videlicet &c. S. R. M. Viſis denique
„ videndis.

7 Per

7 Per hanc noſtram definitivam Sententiam dicimus, pronun-
„ ciamus, ſententiamus, decernimus, & declaramus, Magnifi-
„ cos Gubernatores Montis 29., abſolvendos eſſe, & abſolvi de-
„ bere, prout præſenti *hac noſtra definitiva ſententia ipſos Ma-*
„ *gnificos Gubernatores abſolvimus, & liberamus ab impetitis*
„ *per ſupraſcriptum* Ven. Monaſterium S. Io: Baptiſtæ ex per-
„ ſonis Soror. Hieronymæ M. Spinelli, & M. Euangeliſtæ, ac M.
„ Elenæ de Coſtanzo Monialium, *& proinde ſupradicti Ma-*
„ *gnifici Gubernatores continuent ſolutionem ſervata forma*
„ *Concluſionis anni* 1664. *fol.* 7. *cum ſequen.* ex cauſis in Pro-
„ ceſſu deductis, & in dicto noſtro S.R.C. diſcuſſis neutram &c.
„ hanc eamdem &c.

8 Lecta, lata, & publicata fuit præſens noſtra definitiva ſen-
„ tentia pro Tribunali Sedente, ibidem exiſtentibus ſpectabili
„ Præſide S. R. C., Viceque Protonotario D. Felice Vlloa R.
„ Conſiliario, D. Stephano Padilla Cauſæ Commiſſario, D. An-
„ tonio de Silva, D. Alvaro de Quadra, D. Petro Corte &c., &
„ D. Ianuario de Andrea, & alijs perſonis in numero opportuno
„ Neapoli die 5. Decembr. 1684.

Thomas Veſpolus Actorum Magiſter.

Sequitur legalitas in forma &c.

9 Studui autem quo magis potui, probationem hanc à Laica poteſtate deductã apud Eccleſiaſticos Iudices extollere, ne verificaretur inconveniens illud, deploratum à *Caſſiodor. lib.* 4. *var. epiſt.* 27. his verbis — *Malorum omnium probatur extremũ, inde detrimenta ſuſcipere, vndè credebantur auxilia provenire.* Nec non nè noſtro caſui applicaretur, id, quod ex Alex. IV. reſcribendo Fratribus Prædicat. & Minoribus legitur in *cap. Non ſolum de Regular. in* 6. ibi — ***Ne unde ſpiritualis*** *profectus quæritur, ſalutis diſpendium ſubſequatur.* Non enim poteram credere, quod in Vrbe à Iudicibus Eccleſiaſticis, poſt paucas informationes, per ſententias deſtrueretur ædificium illud vitæ communis in Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ, pro cujus manutentione clamabant, & clamant, nedum Sacri Canones, Sacroſancta Concilia, Apoſtolicæ Conſtitutiones, & Sacrarum Congregat. oracula, ſed etiã Laicalis poteſtatis authoritas, & quod magis eſt Monialium expreſſæ, & ſolemnes profeſſiones; Videbatur enim mihi eſſe prorſus incompatibile & à parte rei nullatenus verificabile, quod canonizari poſſet illud Monaſterium pro non obſervante vitam communem, cujus Moniales in ſolemni profeſſione promittunt Deo, qui non irridetur, illius obſervantiam per hęc formalia verba, omni detorſio-

Digitized by Google

torſione incapacia — *Voglio anco oſſervare la Riforma fatta per ordine della fel. mem. di Papa Clemente VIII. particolarmente per quello, che tocca la Vita commune, ſenza poſſedere cos'alcuna di proprio, e tutto quello, che averò, darollo alla Superiora, e dalla Communità ricevere tutti li miei biſogni &c.*

10 Nec non firmitèr credebam „& non attentis ijs, quæ manibus in hac cauſa palpavi, credulitatem hanc nullatenus deponere volo, quod reverentia illa debita oraculis Sacrarum Congregationum, roboratis pręſertim Apoſtolico beneplacito, quo attento verè magnum, & nunquam ſatis laudatum Tribunal Regij Conſilij Neapolis contra Moniales S. Ioannis Baptiſtæ, reſcripſerat, ſervandam eſſe trãſactionem ann. 1664. ratione adducta à R. Vicario Gener. de Rubeis in *n.* 17. ejus *Inform. datæ in* §. 11. ibi — *Alitèr pronunciare non poterat ſtante Apoſtolico aſſenſu*, multo fortiùs *doveſſe prevalere in Roma*; *In Giudici Eccleſiaſtici*; *In materia di oſſervanza, e riforma di un Monaſtero, Figlio, e Padre di due oſſervantiſſimi Monaſterii di Napoli*; *Et in tempo, che il zelo della S. V., e delle Sagre Congregationi in queſta parte è notorio, e mai à baſtanza lodato da buoni, anche per l'introdutsione dell'oſſervanza, e riforma, dove non vi è, molto più per conſervarla dove ſi fà eſpreſſamente profeſſione da ogni Monaca di oſſervarla*: Iuxta pręciſa verba ſupplicis Libelli ex parte Gubernatorum Montis SS. D. N. porrecti in audientia publica diei 4. Maij 1705.

11 Et demum totis viribus exclamare non deſtiti, advertendum eſſe, quod in hoc Supremo, Regioq; Conſil. cauſa reperiebatur jàm introducta ad inſtantiam Monaſterij, quodque idem poſt decennale certamen in eo ſuccubuerat, ex quo re maturè perpenſa deciſum fuerat, ſervandam eſſe concluſionem anno 1664. captam à Gubernatoribus Montis 29. Familiarum, ſeù pro ſolutione Livellorum ad rationem annuorum duc. 50.

12 Non poterat proindè idem Monaſterium eandemmet cauſam coram illis Tribunalibus introducere, qui non ſunt Iudices appellationum cauſarum deciſarum ab eodem Sacro, Regioque Conſilio, cum inconvenienti unius ſententię contra aliam improbatum à DD. adductis à *Ridolph. in Prax. part.* 3, *cap.* 1. *num.* 111. & practicatum in hac cauſa, in qua d. Sacrum Conſilium ad inſtantiam Monialium declaravit, Montem 29. Familiarum teneri ſolvere Livella, non ad rationem ducat. 120. ſed ad rationem annuorum ducat. 50. Iudices verò Vrbis ad inſtantiam earundem Monialium declararunt, Livella ſolvenda

eſſe,

Digitized by Google

eſſe, non ad rationem ducatorum 50., ſed 120.

13 Licèt autem exceptio hæc literalitèr reſpiciat Montem 29. Familiarum, allegari etiam poteſt à Monte Maritaggiorum, quia ſententię contra utrumque Montem, latæ non fuerunt per capita diſtincta, & ſeparata, ſed unica verborum ſtructura, ut videre eſt ex illarũ integro tenore regiſtrando infrà §. 18. *num.* 1. quo caſu admiſſa illarum nullitate in una parte, tales ſunt in totum juxtà generalitèr notata per *Cynum*, *& Salycetum in l.* 2. *C. de Re judic.* & in ſpecie firmata per *Rot. in dec.* 177. *num.* 5. *coram Buratt. & deciſ.* 2. *n.* 7. *coram Emer. jun.*

C A P. I. §. VIII.

Ex ſeriis, replicatiſque Confeſſionibus Monialium Sancti Joannis Baptiſtæ.

1 Leguntur hujuſmodi ſeriæ, & replicatæ Confeſſiones in duobus ſupplicibus Libellis ex parte ejuſdem Monaſterii porrectis Sacræ Congregationi Epiſcoporum, & Regularium anno 1664. Necnon in tertio porrecto Gubernatoribus Montis 29. familiarum Neapolis.

2 In quorum primo afferunt — *Per parte del Monaſtero delle Monache reformate Domenicane di S. Gio. Battiſta di Napoli, ex perſona di Suor Anna Maria Evangeliſta ſi rappreſenta à loro Signori Eminentiſſimi &c.* pluries deinde in contextu ejuſdem Memorialis replicando, ſe eſſe reformatas.

3 In ſecundo verò eodem anno eidem Sacræ Congregationi directo eadem literalis expreſſio qualitatis reformatæ milliès repetitur ibi —

4 *Foris &c.* -- Alla Sacra Congregatione de'Veſcovi. *Per*
„ *li Monaſterii Riformati* di Santa Maria della Sapien-
„ za, *di S. Gio, Battiſta*, e di Santa Maria dell' Ordine
„ di S. Franceſco di Napoli.
„ *Intùs verò* -- Eminentiſſimi, e Reverendiſſimi Signori.
5 *Li Monaſterii Riformati* di Santa Maria della Sapienza
„ *di S. Gio. Battiſta*, e di Santa Maria dell' Ordine di S. France-
„ ſco eſpongono, che nell'erettione del Monte delle 29. Famiglie
„ Nobili, trà le coſe capitolate fù, che alle Figlie naſciture dal-
„ li Cavalieri compreſi in detto Monte, & à ciaſcheduna doppo
„ monacata, ſi foſſero dati di più dell' Elemoſina dotale di ducati

200.

„ 200. per li fornimenti della Cella,e ſcudi dieci il meſe vita du-
„ rante,e queſto fù puntualmente oſſervato con tutti li Mona-
„ ſterii, tanto Reformati, quanto non Reformati ſin'all'An-
„ no 1637.

6 Nel qual tempo eſſendoſi avveduti li Governatori all'hora
„ di detto Monte, che li Monaſterii Riformati, oltre la Dote
„ non ſolo di ſcudi mille, mà di 1500. eſigevano da detto Mon-
„ te altri ducati 500., *e ſtimando anche, che le Monache Refor-*
„ *mate non godeſſero detto Vitalitio, come quelle, che vivono*
„ *in commune, contro quello, che dagl'Erettori di detto Monte*
„ *fù conſiderato, quindi nacque*, che uniti inſieme li Cavalieri,
„ ſi in riguardo di detto pagamento delli ducati 500. di ſopra
„ Dote, *come perche il Vitalitio non ſi godeva dalle Monache*
„ *particolari*, conforme ſi ſupponeva contemplato in detta Ca-
„ pitolatione, *levorono l'aſſignato Vitalitio alli Monaſterii Re-*
„ *formati*.

7 Alla quale determinatione, non ſolo, non ſi contradiſſe, mà
„ quando le Monache, ex perſona delle quali vengono li prefati
„ Monaſterii, hanno preſo l'habito, l'accettorono eſpreſſamente.

8 Ad ogni modo perche la calamità dei tempi hà caggionato,
„ che nelli Monaſterii Reformati non hanno le Monache tutto
„ il neceſſario, ſi ſono perciò riſentite di detta determinatione,
„ e riclamato anche quelle, che l'hanno accettata, contro la me-
„ deſima loro accettatione &c.

9 Onde *eſſendoſi maturamente diſcuſſa la materia col pare-*
„ *re di più Avvocati*, non potendo li detti Monaſterii ſoſtene-
„ re una Lite, quale ſarebbe molto diſpendioſa.

Si ſono accordati con li Cavalieri, *li quali moſſi à compaſ-*
„ *ſione à titolo del ſudetto Vitalitio* pagaranno in Vita per cia-
„ ſcuna Monacha di quelle, che hanno accettata la ſudetta
„ determinatione ſcudi 40. annui, per l'altre, che non l'han-
„ no accettata ducati 50., *il che eſſendo di utile evidente à det-*
„ *ti Monaſterii*, tanto più, che l'entrate del Monte ſono dimi-
„ nuite, e non può continuarſi a pagare detto Vitalitio ſecon-
„ do la ſomma capitolata nell'Erettione, come ſopra &c.

10 Supplicano del Beneplacito Apoſtolico, che il tutto &c.

Sacra Congregatio EE. S. R. E. Cardinalium Negotiis, &
„ Conſultationibus Epiſcoporũ, & Regularium præpoſita, atten-
„ tis narratis, ac audita Relatione Eminentiſſimi Philamarini
„ Archiepiſcopi Neapolitani, *Annuente Sanctiſſimo Domino*
„ *Noſtro*, cenſuit committen., prout preſenti decreto commiſit
„ eidem Eminentiſſimo Archiepiſcopo, ut conſtito ſibi, ſer

D de

„ de expoſitis, & quatenùs expedire judicaverit, præfatæ con-
„ ventionis ineundæ licentiam pro ſuo arbitrio, & prudentia
„ concedat Romæ 17. Junii 1665.

M. Cardinalis Ginettus.

Locus Sigilli impreſſi.

Æ. Epiſcopus Camerini Secretarius.

11 Quo verò ad tertium Memoriale, porrectum Gubernatoribus Montis 29. Familiarum Neapolis, iſtud eſt tenoris ſequen.

12 All'Illuſtriſſimi Signori Governatori del Monte de Ventinuove *le ſottoſcritte Monache Reformate* delle Famiglie, quali godono del detto Monte, li rappreſentano, come nelle Capitolationi di quello alle Signore Monacande, oltre dell dote &c. ſe li fuſſe dato anco un Vitalitio di docati cento venti l'anno, quale Vitalitio in Vigore della Concluſione fatta à primo Gennaro 1637. *con Aſſemblea de Cavalieri li fù tolto in avvenire alle Riformate*, ſotto preteſto, che da quelle ſi riceveſſe maggior dote della ſolita, che però volſero, che reſtaſſe eſtinto detto Vitalitio, *come da quel tempo ſi è oſſervato*, e perche al preſente è così penurioſo il tempo, e li Monaſterij ſono ridotti con tale ſtrettezza, che non poſſono eſſe Supplicanti eſſere da quelli ſouvenute nelle loro neceſſità. Che però ſono coſtrette di ricorrere a'loro Signori Illuſtriſſimi, li quali, così come rappreſentano il luogo de'Governatori del Monte, così vengono à rappreſentare le perſone de'noſtri Antenati, anzi di quelli iſteſſi Signori, quali *intervennero in d. Concluſione del* 1637. così la ſupplicano à ſoccorrerli del d. Vitalitio, *non nella ſomma di docati cento venti, mà di docati cinquanta per ciaſcbuna l'anno di quelle, che ſe l'hanno riſerbato, e non l'hanno eſpreſſamente renunciato, Come ſemo noi Sor Maria Evangeliſta, e Sor Maria Elena di Coſtanzo, e Sor Maria Geronima Spinella*, e docati quaranta l'anno all'altre, quali renonciarono à d. Beneficio in tempo della loro Profeſſione, e queſto dal primo di Gennaro dell'entrante anno 1664. in futurum, durante la lor vita, aſſicurandole, *che oltre l'atto di pietà, ch'eſſercitaranno, eſſe Supplicanti lo riceueranno à gratia, ut Deus &c.*

13 Propriam autem, ſeriamque confeſſionem omnium aliarum probationum Reginam, & meritò, vocant Doctores adducti per *Cyriac. contr.* 192. *num.* 19. *de Angel. de Confeſſ. part.* 1. *lib.* 2. *quæſt.* 1. *num.* 17. *& par.* 2. *quæſt.* 9. *num.* 1. *& Rot. deciſ.* 378. *num.* 5. *coram Bichio, & deciſ.* 119. *num.* 2. *part.* 11. *rec. & in Romana, ſeù Mexicana Depoſiti Eleęmoſynarum* 16.

Fe-

Februarij 1699. §. *Præterea coram R. P. D. Tremoille.*

14 Addito, quod dd. primæ confeſſiones ſunt iudiciales -. *quæ non niſi cum magno ſtudio, ac præuia matura cõſideratione geri ſolent*, vt obſervat *Rota in Romana Communantiarum*, & *Fontanilis* 16. *Aprilis* 1700. §. *Altera rurſus coram Illuſtriſs. Olmo*, Et proinde eo magis attendendæ ſunt iuxta *Text. in leg.* 1. *ff. de Confeſſ.* & *in leg.* 2. *C. eodem* cum alijs apud *Maſcard. de Probation. concluſ.* 348. *n.* 1. *Rota coram Coccin. deciſ.* 494. *n.* 1. & 2. & *in Romana Manutẽt.* 22. *Iunij* 1698. §. *Erroneitas coram eodem Illuſtriſs. Olmo*. Quia habent vim ſententiæ, & rei iudicatæ ex adductis per *Gratian. diſcept.* 151. *num.* 13. Faciuntque notorium, & manifeſtum ex allegatis per *de Angel. de Confeſſion. lib.* 3. *qu.* 20. *num.* 10.

15 Fortiùs quia emiſſæ fuerunt *maturamente diſcuſſa la materia col parere di più Auuocati*; vt *vidimus ſupra n.* 9. & *videbimus infrà* §. 11. *nu.* 2. Quando enim Advocatorum iudicium concordat cùm alijs probationum generibus, ut in præſenti verificatur, magnifaciendum eſt, per ea, quæ notant *Conciol. allegat. forenſ.* 63. *n.* 15. & *ſeqq. de Angel. de Confeſſ. lib.* 3. *quæſt.* 1. *num.* 8. & *ſeqq. Rot. deciſ.* 506. *num.* 6. *coràm Ludouiſio*, & *dec.* 668. *num.* 3. *coram Buratto*, & *deciſ.* 266. *num.* 2. *cor. Royas*.

Cap. I. §. IX.

Ex Articulis in Curia Archiepiſcopali Neapolitana ex parte Monialium S. Ioannis Baptiſtæ productis, Teſtibusquè illorũ vigore ſer. ſer. examinatis.

1 ARticulorum tenor talis eſt.

2 Quæ offeruntur ſummariè probanda coram Reverendiſſi-
„ mo Vicario Neapolitano Subdelegato Apoſtolico pro parte Mo-
„ naſteriorum Divæ Mariæ de Sapientia &c. *S. Ioannis Baptiſtæ*
„ &c. & ſuper iuſtificatione literarum Pontificiarum ad eorum in-
„ ſtantiam obtentarum, omni modo meliori &c.

In primis. *Voleno provare, come eſſe Sor Maria Evangeliſta, Sor Maria Elena de Coſtanzo, e Sor Maria Geronima Spinello al preſente Monache profeſſe nel Monaſterio di S. Gio: Battiſta* ſimilmente Reformato della Religione Domenicana &c.

ſono deſcendenti dalle Famiglie &c. compreſe fra le 29. *Famiglie Nobili di queſta Città, dalle quali fù inſtituito il Monte, detto de'* 29. *Famiglie Nobili di queſta Città, e come tali ſarebbero compreſe nel beneſitio di detto Monte, per gli Fondatori del quale fù capitolato, che alle Monache, oltre della dote ſolita darſi alli Monaſterij, dove foſſero entrate, ſe li pagaſſero duc.* 10. *il meſe, durante la loro vita; Ad ogni modo eſſendoſi unite nell'anno* 1637. *le dette Famiglie à parte di eſſe, & havendo conſiderato, che alle Monache Riformate ſi pagava dal Monte oltre la dote di duc.*1500. *ſtabilita dalla Sac. Congregatione, altri duc.* 500. e che detto vitalitio non ſi godeva dalle Monache, *conforme l'intentione di dd. Fondatori del Mõte, ma dalli Monaſterii, onde di commun parere fù concluſo, che alle Signore, le quali in auvenire haveſſero profeſſato in detti Monaſterii, oltre della dote di duc. duemila, e duc.*200. *per il fornimento delle Celle, non ſe li daſſe detto vitalitio, come dalle Scritture, quali producono &c.*

Item vogliono provare, come eſſe articolanti, profeſſorono doppo detta concluſione, e per conſeguenza da d. Monte non hanno hauuto d. vitalitio.

3 *Item vogliono prouare, come eſſendoſi lamentati dd. Monaſterij di d. concluſione, ſtimando, che fuſſe troppo rigore &c. ſi ſono con li Gouernatori di d. Monte conuenuti, che dal primo di Gennaro* 1664. *auanti al detto Monaſtero di S. Gio: Battiſta ex perſona di dette trè Monache ſe li pagaſſero ſc.* 50. *per ciaſcheduna, durante la loro vita.*

4 Item hæc, & alia &c. Item quod de prædictis &c. Item ſtan-
„ tibus his &c.

5 Licet autem articulans non dicatur ſimpliciter fateri contenta in articulis, negari tamen non poteſt, quod ex articulis magnum reſultet veritatis fomentum, eo quia illi non ſine magna circumſpectione fieri ſolent, ut adverunt *de Angel. de Confeſſion. lib.*2.*qu.*2. *n.*5. *Card. de Luc. de Iurepatr. diſc.*23.*n.*7. *Rot. deciſ.* 320. *num.*1. *in fine poſt ſecundum volum. conſ. Farinacc. deciſ.* 672. *num.*8. *coram Dunoz. jun. & deciſ.* 125. *num.*10. *part.* 17. *& deciſ.*502. *num.*1. *part.*19. *rec.*

6 Teſtium verò depoſitiones ſunt ſequentes. Die 4. menſis
„ Martij 1665. Neapoli &c. Primus Teſtis R. Antonius Crolio
„ de Neapoli.

7 Super primo Articulo interrogatus reſpondit, *è vero, & io sò come Procuratore del Monaſtero di S. Maria della Sapienza, come Sor Maria Gaietana, e Sor* Maria *Tomaſa Milani Mo-*

nache

nache nel Monaſtero della Sapienza, come anco Suor Maria Euangeliſta, Suor Maria Elena di Coſtanzo, e Suor Maria Geronima Spinello, Monache Profeſſe nel Monaſtero di S.Gio: Battiſta d'una iſteſſa Religione Reformata Domenicana &c. *ſono deſcendenti dalle Famiglie &c. e come tali ſono compreſe frà le 29. Famiglie Nobili di queſta Città, e come tali ſarebbero compreſe nel beneficio di detto Monte, & appare, che li Fondatori di dette Monte capitolorono, che alle Monache, oltre della dote ſolita darſi alli Monaſterij, doue foſſero entrate, ſe le pagaſſero ſcudi dieci il meſe, durante la loro vita, & eſſendoſi poi nell'anno* 1637. *unite le dette Famiglie à parte d'eſſe Famiglie: & hauendoſi conſiderato, che alle Monache Reformate, oltre della dote ſtabilita dalla S. C. de ſcudi* 1500. *ſe pagauano dal monte altri ſcudi* 500. e detto vitalitio non ſi godeva dalle Monache, mà dalli Monaſterii *contro l'intentione di detti Fondatori del Monte, che però di commun parere fù conchiuſo, che alle Signore, le quali in auuenire haueſſero profeſſato in detti Monaſterii, oltre della dote di ſcudi* 2000. *e ſcudi* 200. *per il fornimento delle Celle, non ſe le daſſe detto Vitalitio, come queſto chiaramente appare dalle Scritture da me viſte, e riconoſciute come Procuratore di detto Monaſtero in cauſa ſcientiæ &c.*

8 Super ſecundo Articulo interrogatus reſpondit, *è veriſſimo, che appare anche dalle ſcritture, e fedi di profeſſione, che dette Signore Monache profeſſorono doppo detta concluſione, e per conſeguenza non hanno hauuto il vitalitio dal d. Monte.*

9 Super tertio Articulo interrogatus reſpondit, *è veriſſimo, li Monaſterii ſudetti eſſendoſi lamentati di detta concluſione &c. ſi ſono conuenuti con li Gouernatori di d. monte, che dal primo di Gennaro paſſato* 1664. *avanti ſe li pagaſſero al Monaſtero di S. Gio: Battiſta ex perſona delle dette trè Monache ſcudi* 50. *per ciaſcheduna Monaca durante la loro vita.*

Io Dott. Antonio Crolio hò depoſto come di ſopra.

10 Eodem die ibidem, & coram eodem Reuerendiſs. Domino.
„ Examinatus fuit V. I. D. R. D. Franciſcus Antonius Celenta-
„ nus Neapolitanus &c.

11 Super primo Articulo interrogatus reſpondit, *è veriſſimo, & io sò, che Sor Maria Gaietana, e Sor Maria Tomaſa Milani, al preſente Monache Profeſſe nel Monaſtero della Sapienza Reformato dell'Ordine Domenicano, e Suor Maria Geronima Spinello, Suor Maria Euangeliſta, e Suor Maria Elena di Coſtanzo Monache Profeſſe* nel Monaſtero di S. Gio: Battiſta ſimil-

ſim ilmente Reformato dell' Ordine Domenicano &c. *ſono deſcendenti dalle Famiglie &c. compreſe frà le 29. Famiglie Nobili, dalle quali fù inſtituito il Monte, detto de 29. Famiglie Nobili di queſta Città, e come tali ſono compreſe nel beneficio del d. Monte, per li Fondatori del quale fù capitolato, che alle Monache, oltre della dote ſolita darſi alli Monaſterij, dove foſſero entrate, ſe le pagaſſero ſcudi dieci per ciaſcheduna il meſe, durante la loro vita, ad ogni modo eſſendoſi poi nell'anno* 1637. *unite le dette Famiglie à parte di eſſe, & hauendone conſiderato, che alle Monache Riformate ſi pagaua dal Monte, oltre della dote ſtabilita della Sacra Congregatione di ſcudi mille, e cinquecento, altri ſcudi cinque cento,* che d. vitalitio non ſi godeva dalle Monache, *conforme l'intentione di detti Fondatori del Monte, mà dalli Monaſterij; Onde fù concluſo di commun parere, che alle Signore, le quali in auvenire haueſſero profeſſato in detti Monaſterii, oltre della dote di ſcudi due mila, e ſcudi due cento per il fornimento delle Celle, non le daſſe d. vitalitio, conforme chiaramente appare dalle ſcritture, & io lo sò, perche ſono Dottore, & hò pratticato in tutti dd. Monaſterij &c.* Super tertio &c. *Si ſono convenuti con li Governatori &c. che li pagaſſero al d. Monaſtero docati 50. per ciaſcheduna.*

D. Franc. Antonio Celentano hò depoſto, ut ſupra.

12 Si autem adverſus inducentem unicus etiam teſtis concludentem facit probationem, iuxtà *Textum in l. Si quis teſtibus, Cod. de Teſtibus*, & firmata per *Rot. in deciſ.* 208. *num.* 12. *& ſeqq. par.* 17. *& deciſ.* 409. *num.* 4. *& deciſ.* 668. *num.* 13. *par.* 19. *recent. & in Maſſalubren. Obedientiæ* 27. *Iunij* 1698. §. *Et teſtes coram R.P.D. Priolo.* Quanto magis eandem probationem facient dicti duo Teſtes in omnibus conteſtes, ex parte Monialium S. Ioannis Baptiſtæ inducti, examinati, & producti.

Cap. I. §. X.

Ex Solutionibus Livellorum, factis directè Abbatiſſa, non autem Monialibus ipſis S. Ioannis Baptiſtæ.

1 INter argumenta, vitam communem comprobantia, annumerari ſolet etiam illud ſolutionis Livellorum, non directè ipſi

Moniali, ſed Abbatiſſæ, quæ tamen pro ſuo arbitrio ſubvenire in primis tenetur neceſſitati illius Monialis, cujus intuitu redditus Monaſterio obvenerunt, & id, quod ſupereſt, debet in communem Monaſterij uſum convertere, iuxta authoritates, & reſolutiones Sacræ Congregationis Concilij, quas refert, & ſequitur *Reu. Criſpin. nella Viſit. Paſtor. part.* 2. §. 42. *n.* 39.

2 Argumentum hoc nec etiam deſideratur in præſenti, dum exhibitæ fuerunt in Actis, & regiſtratæ in fine hujus §. iuſtificationes annorum 1691. 1699. & 1703. omiſſis intermedijs ſimilibus gratia brevitatis, ex quibus conſtat, Livella in Monaſterio Sancti Ioannis Baptiſtæ ſoluta fuiſſe directè ipſimet Abbatiſſæ, non autem Monialibus.

3 Aliç ſimiles iuſtificationes productæ fuerunt coram Vicario Generali Neapolitano, qui id teſtatur in Informat. Sac. Congreg. Concilij tranſmiſſa, de qua in §. 11. *num.* 9. his verbis - *Vlterius produxerunt quamplures ſolutiones vitalitiorum, quæ pro tempore factæ fuerunt per d. Montem Monaſterio S. Ioannis. Baptiſtæ ex perſona Monialium, non autem directè Monialibus ipſis, variaſque giratas earumdem ſolutionum per Prioriſſam in aliorum beneficium factas.*

4 Quibus nullatenus opponi valent aliæ, de quibus in §. 17. *à n* 43. Tũ quia non exemplis, ſed legibus judicandũ eſt iuxta rotundũ *Textum in leg. Nemo Iudex Cod. de Sent. & interloquut. omn. Iudic.*, vbi ſubditur - *Sed omnes Iudices noſtros veritatem, & legum juſtitiæ ſequi veſtigia ſancimus*, & obſervant *Card. de Luc. de Præbem. diſc.* 13. *num.* 23. & *Rot. deciſ.* 328. *num.* 42. *part.* 11. & *deciſ.* 247. *num.* 11. *par.* 17. *rec.* Tum quia ſunt recentiſſimæ, anni nempe 1702. Tum quia ſunt quatuor dumtaxat Monialium numeroſiſſimi Monaſterij; Tum demum, quia operationes unius, vel alterius Monialis contra propriam Regulam, profeſſionem, & ſolitum Monaſterij, non poſſunt deſentire pro aliarum norma, minuſque deſtruere obligationem illam, & fidem Deo per ſolemne Votum promiſſam, cum canonizatione integri exemplaris Monaſterij pro non obſervante, neque reformato. Aliàs recentiſſimæ trãſgreſſiones legum allegari valerent pro illarũ abrogatione, quo nihil abſurdius, nilvè irrationabiliùs. Quia eſſet, non ad amuſſim lapidem, ſed ad lapidem amuſſim aptare, ſeù non legi voluntatem ſubiicere, ſed legem ipſam ad voluntatem trahere contra omnia principia, ut exclamat cl. mem. *Card. de Laur. in epiſtol. ad Lectorem ſuæ Epitomes Canon. in principio.*

5 Vltrà quòd ſemper recurrit in hac parte fatalis illa reſponſio, inni-

innixà individualiſſimis authoritatibus *Donati Rer. Regul. tom. 4. tract. 15. de Vot. pauper. quæſt. 5. per totam, & quæſt. 12.* paritèr per totam, *Bartol. à S. Fauſto in Theſaur. Relig. tit. de Vot. pauper. quæſt. 195. num. 5. & Fagnan. in cap. Monachi num. 1.* & pluribus *ſeqq.*, & ſignantèr *num. 78. de Stat. monach.* quod in his terminis obſervandum eſt, non qua itur, ſed qua eundum eſt; In quo ſenſu ſempèr fuit Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Concilij juxtà caſus relatos à *Fagnan. vbi ſupra, & à Reverendiſſimo Criſpino nella Viſit. Paſtor. part. 2. §. 42. num. 39.* in qua concurrebat in ſpecie dicta circumſtantia poſſeſſionis Monialium, ibi -- *Quale rendita ſempre l'hanno eſatta eſſe Oratrici per loro biſogno*, & tamèn eadem Sacra Congregatio nullatenùs canonizavit dictam poſſeſſionem, ſed intrepidè reſcripſir - *Hos redditus ab ipſa met Abbatiſſa exigi, & ad ipſius manus recta deferri oportere*.

6 In qua parte ego fateor ingenuè meam imbecillitatem, percipere non valeo, quanam ratione ad eliminandam vitam communem à Monaſterio, vbi viget, ex confeſſione ipſarum Monialium, ad Cœlum vſque extollatur factum unius, vel alterius Monialis, quod uti ex diametro oppoſitum tot ſacratiſſimis ſanctionibus, & ſolemni earundem profeſſioni, pœna potiùs, & correctione dignum eſt, noſtris præſertim temporibus, in quibus illam fortitèr, & ſuauitèr non ſine bonorum omnium ædificatione introductam videmus in Vrbe, in omnibus illis Monaſterijs, & Conventibus, in quibus nullatenùs vigebat, & quorum reſpectu, nec etiam centeſima pars illarum probationum concurrebat, quæ in caſu noſtro verificantur; Et ex alia parte, quare in noſtris terminis præferri non debeant facta illa aliarum Monialium, quæ ſunt punctuales exequutiones earum ſolemnium profeſſionū, & quæ ſunt conformia cùm tot probationibus uſque adhuc expenſis? Conculcationes forſan Sacroſanctorum Conciliorum, & Sacrarum Conſtitutionum habent ne vim illas deſtruendi? A quanto tempore citra ſolemnes profeſſiones abrogari poſſunt à contraventione profitentium? Se opponentibus præcipuè, & quotidiè clamare non ceſsātibus Summis Pontificibus, tàm mediantibus eorum Conſtitutionibus, quàm per organum, & reſolutiones Sacrarum Congregationum?

7 Idem faſſæ fuerunt Moniales, nedum in Articulis in Curia Archiepiſcopali Neapolitana anno 1664. exhibitis, ibi -- *Vogliono provare, come eſſendoſi lamentati dd. Monaſterii &c. ſi ſono convenuti &c. al d. Monaſtero di S. Gio. Battiſta ex perſona di dd. trè Monache ſe li pagaſſero duc. 50. per ciaſcheduna &c.*

§. 9.

§.9. *num.* 3. *Al detto monaſtero di S. Gio: Battiſta ex perſona &c.* Igitur non Monialibus ipſi directè: Sed etiam anno 1703. Rever. Vicario de Rubeis, qui id teſtatur in Informatione data in §. 11. *num.* 10.

Idem depoſuerunt Teſtes vigore eorundem Articulorum ſer. ſer. ex parte Monialium examinati ibi — *ſi ſono convenuti li Governatori &c. che ſe li pagaſſero al Monaſtero di S. Gio: Battiſta ex perſona delle dd. trè Monache duc.* 50. *per ciaſcheduna, &c.* §.9. *num.* 10. & ibi — *ſi ſono convenuti con li Governatori, &c. che li pagaſſero al d. Monaſtero duc.* 50. *per ciaſcheduna,* §.9. *num.* 12. Igitur ſolutiones fieri debebant, non directè Monialibus ipſis, ſed Monaſterio ex illarum perſonis.

Idem aſſeruerunt Moniales in ſupplici Libello Sac. Congreg. Epiſcoporum, & Regularium exhibito his verbis — *In riguardo ancora, che d. vitalitio non ſi godeſſe dalle Monache, eccetto, che in commune,* & ibi — *come perche il vitalitio, non ſi godeva dalle Monache particolari &c.* §.8. *num.* 6.

Idem atteſtatus fuit cl.me. Card. Philamarinus in Informatione data in §. 11. *num.* 2. ibi — *perche il vitalitio non ſi godeſſe dalle Monache.*

Idem recognovit Apoſtolicus Delegatus ibi — *Vitalitium exigiſſe, & conſiderantes illo minimè Moniales potiri &c. attenta communione, qua fruuntur* — §.13. *num.* 3.

Idem demùm determinavit Sac. Regium Conſilium Neapolitanum die 5. Decembris 1684. ibi — *Magnifici Gubernatores continuent ſolutionem, ſervata forma concluſionis anni* 1664. §.7. *num.* 6. *Continuent,* Igitur prius ità practicabatur. *Servata forma concluſionis anni* 1654. quæ eſt pro ſolutione duc. 50. facienda Monaſterio, non autem Monialibus, ut in §.7. *n.*4.

Quibus opponi non meretur Rationalis, ſeù Computiſta Monialium, cujus depoſitio per extenſum regiſtrabitur, in §. 17. *num.* 42.

Quia, quatenus eſſet contrarius, nec etiam mereretur contraponi tot concludentibus iuſtificationibus, & ſignantèr replicatis, & ſerijs confeſſionibus Monialium, antiquis, mediis, modernis, & recentiſſimis, etiam poſt datam atteſtationis ejuſdē, ex hucuſque allegatis.

Dixi, *quatenus eſſet contrarius &c.* quia hoc non verificatur in præſenti, ad quod demonſtrandum non opus habemus recurrere ad benignam illam, & conciliativam interpretationem *Text. in cap. Cum tu de Teſtib.* ibi — *Nos dicta Teſtium benignè interpretari volentes,* ſequutam à DD. adductis in *de-*

ciſ. 334. *num.* 1. *coram Priol.* & *in deciſ.* 258. *num.* 7. *part.* 11. & *deciſ.* 150. *num.* 36. *part.* 12. Sed sàt eſt præ oculis ſimplicitèr habere dicta eorundem Teſtium.

16 Duo enim illi ex parte Monialium ſer. ſer. examinati anno 1664. quo ad qualitatem earum Monaſterij, vitamque communem in illo vigentem, dicunt ibi, *Monaſtero di S. Maria della Sapienza &c., e Monaſtero di S. Gio: Battiſta d'una iſteſſa Religione riformata Domenicana*, & ibi — *e detto vitalitio non ſi godeva dalle Monache, mà dalli Monaſterii*, juxtà verba primi Teſtis §. 9. *num.* 9. & ibi — *Monaſtero della Sapienza reformato dell'Ordine Domenicano &c. e Monaſtero di S. Gio: Battiſta ſimilmente riformato dell'Ordine Domenicano &c.* & ibi, *d. vitalitio non ſi godeva dalle Monache, conforme all'intentione delli Fondatori*, juxtà verba ſecundi Teſtis §. 9. *n.* 12.

17 Ex quibus duo probata habemus, primum, quòd Monaſterium S. Ioannis Baptiſtę ſit reformatum, ſeù de obſervantia, ſecundum verò, quod in illo vitalitia cedant in beneficium Monialium, non autem Monaſterij.

18 Dictus verò Rationalis, ſeù Computiſta ad perpetuam rei memoriam anno 1701. faciens atteſtationem dandam in §. 17. *n.* 45. nulla facta mentione qualitatis reformatæ ejuſdem Monaſterii, aſſerit ſolum per verba præſentis temporis — *qualmente li pagamenti, che ſi fanno alle Signore Monache &c. così per cauſa de loro vitalitii, come per altro &c. dalle medeſime Signore Monache ſi godono per altrettanti &c. ſtante che di quelli detta Ven. Monaſtero non ne partecipa coſa alcuna &c.* Cum quo concordant quidèm quatuor illę dumtaxàt ſolutiones vitalitiorum ex parte Monialium exhibendæ in *dicto* §. 17. *num.* 43. ſed diſcordant innumerę aliæ ex parte Montis Magni exhibitę in principio hujus §. & quod magis eſt eidem unico Teſti opponūtur Prioriſſa, omneſque illę antiquiores Moniales ejuſdem Monaſterii anno 1703. de mandato Sac. Congreg. Concilij opportunè interrogatę à Reverendiſs. Vicario de Rubeis, *ut in Informatione data in* §. 11. *num.* 10.

19 Igitùr in dicto hujus unici Teſtis nullatenùs fundari poteſt excluſio qualitatis reformatę, & de obſervantia ejuſdem Monaſterij, de qua non loquitur, nequè loqui poterat contrà rei veritatem.

20 Minùs fundari poteſt excluſio ejuſdem qualitatis reformatę in eo, quòd Moniales convertant in proprios uſus Livella, de eiſque non participat Monaſterium, hęc enim ex ſpeciali Sedis Apoſtolicę indulgentia, de qua in §. 14. & 15. in eodem Monaſte-

naſterio incompatibilia nullatenùs ſunt, juxtà ea, quę ex confeſſione ipſarum Monialium Sacr. Congreg. Epiſcoporum, & Regularium retulit cl.mem.*Card.Philamarin.* §.11.*num.*2.per hęc verba — *E che ſe bene eſſe ſono riformate, ad ogni modo poſſono anche con licenza della Superiora avvalerſi nelli loro biſogni del vitalitio*; Ex hoc igitur, quòd utantur eorum Livellis, non infertur, quòd non ſint reformatę.

1 Mirùm propterea eſt, quod pro tali qualitate non reformatæ obtentę fuerint in Vrbe tres Sententię, abſque eo quod nèc ulla miſerabilis ſyllaba probationis excluſiuę talis qualitatis coram Judicibus ipſis ex partę Monialium fuerit exhibita, & quando è converſò pro tali qualitate obſervanti, & reformata militant unitim omnes illę probationes, quę etiam ſeparatę faciũt de albo nigrum, & quadrant rotunda, nempè res judicata, Partis confeſſio, & inſtrumenta, ſeù documenta publica, ex plenè animadſis in hac Diſſertatione.

2 Sed quando omnia iſta ceſſarent, conſtaretque de incontrovertibili facto quatuor Monialium, in noſtro Monaſterio in proprios uſus convertentium, & directè exigentium ſua Livella, uſus iſte, ſeù veriùs abuſus, nullatenùs aptus eſſet immutare Regulas, Conſtitutiones, & modum profitendi in noſtro Monaſterio, talitèr ut canonizari debeat pro omni futuro caſu, & tempore pro non obſervanti, neque reformato: Multa enim in uno, vel altero caſu, de facto per patientiam tolerantur, quę ſi deducta fuerint in judicium, exigente juſtitia, non debent tolerari juxta pręciſa verba *Innocentij III.* relata *in cap. Iàm dudùm de Præbend.* & animadverſa *per Gloſſ. in can. In ipſis verb. Abrogatæ diſtin.*4. *Abb.in cap. Vlt.num.* 8. *de Conſuetud. Vidal. Caſuum Conſcien.in append. miſcellan. inquiſit.*5. *num.* 12. & *ſeqq. Rot.deciſ.*1552. *num.*23. & *ſeqq. coram Coccin.* & *dec.* 4. *à num.*12.*part.*18.*recent.* Et in punctualibus terminis tolerantię de facto contra obſervantiam vitę communis egregiè *Bartolom. à S.Fauſt.in Theſaur.relig.tit.de Vot.pauper.quæſt.*195.*num.*5. & *ſeqq.* & *per totum*, & meliùs *Donat.Rer.Regul.tom.*4. *tract.* 15.*de Vot.pauper.quæſt.*12.*per totam*.

3 Hodie ſiquidem non ſumus in terminis ſimplicis tolerantię de facto unius, vel alterius Monialis, convertentis in proprios uſus ſuum Livellum, circà quod, cùm pręjudicicium ſit leue, terminandumque cum Monialis obitu, in pręteritum non fuit habita omnis conſideratio, ſed agitur de magna, & conſiderabili innovatione, & receſſu à Conſtitutionibus, Regulis, & modo profitendi in Monaſterio S. Ioannis Baptiſtę, & nedum

de canonizando, & qualificando ipſum pro Monaſterio non obſervanti, neque reformato in omnibus futuris caſibus, & temporibus, ſed firmando hoc modo magnum exemplum pro omnibus aliis Monaſteriis, & Religioſis totius Catholici Orbis: Habere autèm videtur ſpeciem iniqui omne magnum exemplum, juxtà verba illius inſignis Authoris, quem tacito nomine refert, & ſequitur *Rot. in dec.* 308. *n.* 29. *cor. Dunoz. Sen.*

24 Demùm ſi innovationes ſempèr reputatæ fuerunt, & ſunt odioſæ, etiamſi introducantur authoritate privata, nihilque magis animos perturbat, quàm innovare aliquid, & à conſuetudine alienum facere, ut totidem verbis obſervavit *S. Joannes Chriſoſt. epiſt.* 1. *ad Corinth.* relatus à *Rot. in deciſ.* 19. *in fin. apud Antonell. de Jur. Cleric.* Cùm quo concordant *D. Auguſtin. lib.* 3. *cap.* 3. *contrà Julian. & epiſt.* 128. *cap.* 5. *& S. Bernard. epiſtol.* 174. aliique Authores adducti *per Roccam Select. interpret. cap.* 75. *num.* 20. *& Pignatell. conſult.* 74. *num.* 1. *&* 2. *tom.* 4. Quanto magis removendæ ſunt, quando novitatum introductio petitur à Judicibus, & authoritate publica conſtabiliri prætenditur, quo caſu ſempèr reſpondendum eſt pro novitatis excluſione, & reductione rerum ad ſua principia, ut, omiſſis generalibus, in præciſis terminis conſervationis vitæ communis in Monaſteriis Monialium, Partibus acerrimè contradicentibus, reſolvit *Sac. Congreg. Concilii in Cæſenaten. Synodi 6. Junii* 1695.

---

25 Juſtificationes, de quibus fit mentio ſupra *num.* 2. ſunt ſequentes.

1691. à 21. Agoſto.

26 *Alli Governatori del Monte de* 29. *dec.* 217. 2. 7., *a per loro alle ſottoſcritte Signore Monache di vita celibe*, *nec non* all'in fraſcritti Monaſterii reformati *ex perſonis dell' Infraſcritte altre Monache, cioè à ciaſcuna l'infraſcritta rata, che li ſpetta per la meſata di Luglio* 1691. *per cauſa dell' annue entrade, che ſe li corriſpondono da detto Monte, vita durante tantum di ciaſcuna di loro, come figlie de Cavalieri, aſcritti al beneficio del medeſimo Monte, cioè, & inter cætera*, al Monaſtero di S. Gio: Battiſta *ex perſona di Sor Maria Evangeliſta di Coſtanzo per l'annui docati cinquanta* ——— ſc. 4. 16.

27 *Al dettr ex perſona di Sor Maria Elena di Coſtanzo per l'annui doc.* 50 ——— ſc. 4. 16.

28 *Al detto ex perſona di Sor Maria Geronima Spinelli per l'annui doc.* 50 ——— ſc. 4. 16.

29 *Noi*

29 *Noi Protettori del Sacro Monte della Pietà facciamo fede, la ſudetta partita eſſere eſtratta dal Giornale di Banco di noſtro Archivio, melioti reviſione ſemper ſalva, firmata, e ſuggellata Napoli 6. Marzo 1704.*

Loco ✝ ſigilli.

Antonio Pontano Archiviſta.

Sequitur legalitas Reverendiſſimi Nuncii in forma &c.

1699. à 24. Ottobre.

30 *Alli Signori Governatori del Monte de 29. duc. 258. 1. 11. e per eſſi alle ſottoſcritte Signore di vita celibe, e Monache necnon* all'infraſcritti Monaſterii reformati *ex perſonis dell'infraſcritte altre Monache, cioè a ciaſcuna d'eſſe l'infraſcritta rata, che li ſpetta per la meſata del corrente meſe d'Ottobre 1699. per cauſa dell'annue entrade, che ſe li corriſpondano da detto Monte de ventinove, vita durante tantum di ciaſcuna di loro, come figlie de Cavalieri, aſcritti al beneficio di detto Monte, cioè, & inter cætera.*

31 Al Monaſterò di S. Gio. Battiſta *ex perſona di Sor Maria Elena di Coſtanzo per l'annui doc. 50. in conformità della Concluſione di detto Monte, e ſentenza del Sacro Conſeglio de 5. Decembre 1684. doc. 4. 16.*

32 *Al detto ex perſona di Sor Maria Geronima Spinello in conformità della ſudetta Concluſione —— doc. 4. 16.*

33 *Noi Protettori del S. Monte della Pietà facciamo fede, la ſudetta partita eſſer eſtratta dal Giornale di Banco di noſtro Archivio, meliori reviſione ſemper ſalva, firmata, e ſuggellata Napoli 6. Marzo 1704.*

Loco ✝ ſigilli.

Antonio Pontano Archiviſtà.

Sequitur legalitas Reverendiſſimi Nuncii in forma &c.

1703. 30. Giugno.

34 *Alli Signori Governatori del Monte de 29. doc. 228. 3. 4. e per loro alle ſottoſcritte Sig. di vita celibe, e Monache, ſi come anche all'infraſcritti Monaſterii ex perſonis dell'infraſcritte altre Signore Monache, cioè à ciaſcheduna d'eſſe l'infraſcritta rata, che li ſpetta per la corrente meſata di Giugno per cauſe dell'annue entrade, che ſe li corriſpondono dal loro Monte de 29. vita durante tantùm d'ogni una di loro, come figlie de Cavalieri aſcritte al beneficio di detto Monte, & inter cætera.*

35 Mo-

35 *Monaſtero di S.Gio. Battiſta ex perſona di Suor Maria Elena di Coſtanzo per l'annui duc.50.in conformità della Concluſione del loro Monte, e ſentenza del Sonſiglio ſc.4.16.&c.*

36 *Al detto Monaſtero ex perſona di S. M. Geronima Spinelli giuſta la ſudetta Concluſione, e ſentenza ſc. 4. 16. &c.*
Sequitur legalitas in forma &c.

Cap. I. §. XI.

Ex Informatione clar.mem. Cardinalis Philamarini, olim Archiepiſcopi Neapolitani, & ex alia Informatione Reverendiſſimi de Rubeis Epiſcopi Maſſæ, & ultimo loco Vicarii Generalis Neapolitani.

1 INformatio clar. mem. Cardinalis Philamarini ſub die 10. Julii 1664. ad inſtantiam Monialium Sancti Joannis Baptiſtæ procurata, directa eſt Sac. Congregationi Epiſcoporum, & Regularium, requirenti ipſius votum circà veritatem, & ſubſiſtentiam ſupplicis Libelli, eidem porrecti nomine ejuſdem Monaſterij S. Joannis Baptiſtæ, & aliorum duorum Monaſteriorum Reformatorum Civitatis Neapolitanæ, in qua nedum approbat omnia in d. ſupplici Libello contenta, ſed ulteriùs clarè aſſerit, in eiſdem tribus Monaſteriis ſervari vitam communem, Monialeſque ibidem exiſtentes reformatas eſſe ibi.

2 *La ſupplica fatta data in coteſta Sacra Congregatione per parte delli Monaſterii riformati di S. Maria della Sapienza &c. di S.Gio.Battiſta &c.e di S.Maria dell'Ordine di S.Franceſco &c.* viene giuſtificata così per ſcritture, come per prove giurate riprodotte in queſto mio Tribunale, *dalle quali conſta, che nell'erettione di detto Monte, frà l'altro, che fù capitolato fù, che alle Figliuole, quali naſceſsero dalli Cavalieri compreſi in detto Monte, e doppo monacate, ſe li foſsero dati, oltre dell'elemoſina dotale, ducati 200. per lo fornimento della Cella, e ducati 10. il meſe durante la loro vita, che queſto fù così puntualmente oſservato con tutti li Monaſterii, così reformati, come non reformati fino all'anno* 1637. *come in detto*

anno

anno eſſendoſi accorti li Governatori, li quali governavano detto Monte, che li Monaſteri reformati, oltre della dote ſolita darſi non ſolo delli ducati mille, mà delli ducati 1500., eſigevano dal detto Monte altri ducati 500. e ſtimando ancora, che detto vitalitio le Monache riformate non lo godeſſero, come quelle, che menano vita commune, mà che andava in beneficio della Communità, contro quello, che dall'Erettori di detto Monte fu conſiderato, quindi fu, che uniti in una aſſemblea tutti li Cavalieri quali ſi ritrovorono preſenti, e che godono in d. Monte, formorono concluſione, in vigore della quale, così in riguardo del pagamento di detti ducati 500. di più della Dote, come perche il Vitalitio non ſi godeſſe dalle Monache, come ſi ſupponeva contemplato in detta Capitolatione, levorono il detto Vitalitio alli Monaſterii riformati, alla quale concluſione, non ſolo non ſi contradiſſe, mà quando le ſudette Monache ſono monacate in detti Monaſterii, alcune di eſſe l'hanno eſpreſſamente accettata &c. Ad ogni modo, perche la calamità de tempi hà portato in queſta Città, che nelli Monaſterii reformati le Monache non ricevono tutto quel, che l'è neceſſario, che dalla Communità ſe li deve; Si ſono perciò riſentite di detta Concluſione, e fatto rappreſentare alli Governatori di detto Monte, che li ducati 500. ricevuti da eſſe di più della Dote non è raggione, che eſtinguano un Vitalitio di ducati 120. l'anno, e che ſe bene eſſe ſono reformate ad ogni modo poſſono anche con licenza della Superiora auvalerſi nelli loro biſogni del Vitalitio, *e che però non ſi doveſſe tener conto dell'accettatione fatta di detta concluſione;* onde eſſendoſi ſopra di ciò fatta matura diſcuſſione, con il parere di più Auvocati, *eſſendoſi conſiderato per parte di dette Oratrici, che lo ligare &c.* Che però moſſi anche detti Governatori dalla pietà del caſo *ſi ſono convenuti, che dal meſe di Gennaro 1664. avanti alle dette Oratrici Monache in detto Monaſtero di S. Gio. Batiſta, oltre delli doc. 500. &c. ſe li daſſe durante la loro vita docati 50. l'anno per ciaſcheduna &c.*

Cui omnis præſtanda eſt fides, nedum attenta veriſimili notitia qualitatum Monaſteriorum ſuæ Civitatis, ex generalitèr *animadverſis per Card. de Luc. de Benef. diſc. 90. nu. 12. & in Miſcell. Eccl. diſc. 7. num. 16. & Rot. deciſ. 115. num. 4. coram Priolo*. Et in præciſis terminis ſimilium Informationum Epiſcoporum *Rot. deciſ. 234. nu. 16. p. 16. & deciſ. 305. n. 12. & 13. & deciſ. 460. num. 10. p. 18. rec. & coram Cerr. deciſ. 585. nu. 9.*, Sed præ oculis habendo probationes, & ſcriptu-

ras

ras illis, quibus innitur ejus informatio, ad Monialium inſtantiam coram ipſo factas, & productas, Et demum conſiderata ejus maxima Cardinalitia dignitate per ea, quæ generaliter notant *Crot.conſ.* 332. *num.* 11. *lib.* 3. *Card. de Luc. de Regalib. diſc.* 108. *num.* 3. *& de Emphyt. diſc.* 63. *num.* 3. ubi de Epiſcopo Cardinalitia dignitate prædito, & firmavit *Rot. in deciſ.* 888. *num.* 38. *coram Coccin. & in Conſtantien. Canonicatus ſuper remiſſoria* 1. *Julii* 1699. §. *Etenim coram bo. me. Pio.* Et in terminis ſimilis atteſtationis Cardinalis Paleotti *Rot. dec.* 168. *num.* 11. *in fine p.* 10. *rec. & dec.* 234. *num.* 17. *p.* 16. *rec.* Et in terminis alterius actus, ſeù Edicti ejuſdem Cardinalis Philamarini *Rota deciſ.* 257. *num.* 19. *p.* 19. *rec.*

INFORMATIO REVERENDISSIMI DE RUBEIS.

Secunda verò Informatio Reverendiſſimi de Rubeis directa eſt Sacræ Congregationi Concilii, fuitque extenſa non ſemel auditis Defenſoribus Monialium S. Joannis Baptiſtæ, ut ex illius integro tenore, qui talis eſt.

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Dom. Domini Colendiſſimi.

1 „ VT Sacram iſtam Congregationem diſtinctè reddam inſtructam ſuper expoſitis in annexo Memoriali, porrecto pro „ parte Gubernatorum Montis Magni Maritaggiorum hujus Civitatis Neapolis vigore Literarum ab EE. VV. uſque à die 4. proximè præteriti menſis Aprilis benignitèr tranſmiſſarum, humilitèr refero, quòd pendente adhuc indeciſa lite inter dictum „ Montem, & Venerabile Monaſterium Reverendarum Monialium Sancti Joannis Baptiſtæ Ordinis Sancti Dominici ejuſdem „ Civitatis, in gradu appellationis per illum interpoſitæ à contrario judicato A. C. coram R. P. D. Nari ſuper quantitate Livellorum, quæ juxta dicti Montis Capitula ſubminiſtrantur Monialibus Reformatis, deſcendentibus ex illius Fundatoribus in „ ducatis 50., illis verò non Roformatis in ducatis 80. Gubernatores præfati ad finem obtinendi, ipſos tantùm teneri præſtare „ dictis Monialibus Sancti Joannis Baptiſtę dictam minorem ſummam ducatorum 50. petunt in præſenti ab EE. VV. declarari, „ illas eſſe reformatas, & obſervantes, ſivè quod nequeant Livella, & Vitalitia nomine proprio adminiſtrare, ſed illa deferri debeant in commune depoſitum, ſivè in manibus Abbatiſſæ,

quæ

quæ Monialium neceſſitati, prout opus fuerit, provideat juxta diſpoſitionem *Sac. Conc. Trid. ſeſſ.* 25. *de Regul. cap.* 1. & 2. *ac Bullæ S. m. Clement. VIII. inter ſuas la* 60. §. 2.

Ad quod probandum, primò deduxerunt ſcripturas, demonſtrantes, quòd de anno 1664. prætendente alio Monte nuncupat. 29. Familiarum Nobilium, non deberi Livella aliquibus Monialibūs, tunc exiſtentibus in Monaſterio Sancti Joannis Baptiſtæ, deſcendentibus ex ejuſdem Montis Fundatoribus, ſub motivo, quòd eſſent Obſervantes, ac Reformatæ, necnon quod de præterito ultra ſolitam Dotem, tempore Monacatus alios ducatos 500. recepiſſent, fuit tandèm inter dictos Gubernatores, & Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ inita tranſactio, qua concluſum fuit, quòd illius Monialibus in poſterum darentur annui ducati 50. tanquàm Reformatis, & de Obſervantia, itaut ampliùs prætendere non poſſent, non autem ducati 120. qui juxta ejuſdem Montis Statuta debentur quolibet anno Monialibus non reformatis.

Cùmque Moniales ad obtinendum Beneplacitum Apoſtolicum ſuper eadem tranſactione, ſupplicem Libellum Sacræ Congregationi porrigere fecerint, in illo ſe enunciarunt Reformatas Ordinis Sancti Dominici, prout non ſolùm factum fuit in Articulis, pro parte dicti Monaſterii præſentatis pro verificatione expoſitorum, ſed etiam per Teſtes ſuper illis examinatos, necnon per clar. mem. Eminentiſſimum Philamarinum in ejus Relatione ad dictam Sacram Congregationem tranſmiſſa, ejuſque Vicarium in Sententia executionis Decreti ejuſdem Sacræ Congregationis, dictam tranſactionem confirmantis, in quibus omnibus actis Monaſterium prædictum S. Jo. Baptiſtæ tanquàm Reformatum, & de Obſervantia enunciatur.

Nolens autèm huic tranſactioni Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ acquieſcere, inſtetit de anno 1675. in hoc Sacro Regio Conſilio ex perſona Monialium, propter quas illa inita fuerat, condemnari Montem ad præſtanda vitalitia ad rationem ducatorum 120. pro qualibet Moniali, ſed productis in eodem Regio Conſilio ſcripturis antedictis, in quibus Monaſterium enunciatur Reformatum, unà cum atteſtatione Jacobi Ciocciæ tunc temporis Magiſtri Actorum Monialium, ſic paritèr idem Monaſterium nominantis, ſub die 5. Septembris 1684. emanavit Sententia, qua Gubernatores dicti Montis abſoluti fuerunt ab impetitis per ſupradictum Venerabile Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ, necnon demandatum, quod continuarent ſolutionem Vitalitiorum, ſervata forma Concluſionis anni 1664

 nem-

„ nempè ducatorum 50. annuatim pro qualibet dictarum
„ Monialium.
5 De anno verò 1691. cùm Gubernatores dicti Montis petie-
„ rint declarari ab hac Archiepiſcopali Curia, quænam eſſent Mo-
„ naſteria Reformata, ad finem regulandi ſolutionem Vitalitio-
„ rum, Vicarius Generalis tunc temporis Sebaſtianus Periſſius,
„ audita priùs Relatione, ſivè potiùs atteſtatione Actorum Ma-
„ giſtri Monialium, ſub die 8. Junii ejuſdem anni decrevit, ſer-
„ vari in futurum debere Capitulationes, & Concluſiones dicti
„ Montis reſpectu Livellorum, & Vitalitiorum ſolvendorum Mo-
„ nialibus gaudentibus, nempè ducatos 50. pro Monialibus Re-
„ formatis, videlicèt, Sanctæ Mariæ de Jeſu, S. Patritiæ, S. Potiti,
„ S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Sanctiſſimi Sacramenti, San-
„ cti Joannis Baptiſtæ, S. Mariæ de Sapientia, Sancti Joſephi
„ Diſcalceatorum Carmelitarum, S. Andreæ, Sancti Franciſci
„ Cappuccinorum, Sancti Franciſci de Obſervantia, Sanctiſſimi
„ Præſepis Domini Noſtri in Bethelem, S. Catherinæ Senenſis,
„ Sanctæ Mariæ Divini Amoris, & Sanctiſſimæ Trinitatis, ſol-
„ vendos in manibus Abbatiſſæ, & Prioriſſæ dictorum Monaſte-
„ riorum, & ducatos 80. aliis Monialibus Monaſteriorum non
„ Reformatorum, neque de Obſervantia, ſolvendos ipſis Mo-
„ nialibus particularibus.
6 Succeſſivè ſub die 9. Septembris 1702. ſupplicantibus dictis
„ Monialibus Sancti Joannis Baptiſtæ pro declaratione, earum
„ Monaſterium non comprehendi ſub numero Reformatorum, de-
„ ducendo ad hunc effectum partitas ſolutronum Vitalitiorum
„ factis directè ipſis Monialibus particularibus, non autèm Mo-
„ naſterio, ſeù Abbatiſſæ, obtinuerunt Decretum ab alio Vica-
„ rio illius temporis, quo declaratum fuit, non eſſe comprehen-
„ ſum inter monaſteria Reformata, & de Obſervantia, *inaudito*
„ *Monte*.
7 Sed de menſe Novembris anni 1702. cùm dictę Moniales ſup-
„ plicem Libellum Sanctiſſimo Domino Noſtro porrexerint pro
„ confirmatione Decreti præſati, eadem inſtantia remiſſa fuit iſti
„ Sacræ Congregationi, quæ ſub die prima Decembris dicti anni
„ reſcripſit *Audiatur Eminentiſſimus Archiepiſcopus*. Die verò
„ prima Martii 1703. eadem Sac. Congregatio reſpondit *Non eſſe*
„ *locum expeditioni Brevis*.
8 In quorum omnium comprobationem deduxerunt Guberna-
„ tores Montis, paritèrque probarunt, quòd dictum Monaſte-
„ rium fundatum fuit à Sorore Dorothæa Villani, Moniali Mona-
„ ſterii Sanctæ Mariæ de Sapientia, quod eſt obſervantiſſimum
Vitæ

Vitæ communis; Quodque Monialis Sancti Joannis Baptiſtæ fundavit Monaſterium Sanctæ Mariæ Divini Amoris, Ordinis S. Dominici, in quo paritèr exactè communis vita cuſtoditur; Undè nimis vehemens oriri aſſeritur veriſimilitudo, illud paritèr eſſe Reformarum, & de Obſervantia, maximè verò cùm in eodem Monaſterio Sancti Ioannis Baptiſtæ vivatur ſub Regula S. Auguſtini ſecundùm Conſtitutiones Ordinis Prædicatorum, qui obſervant, vel ſaltèm tenentur obſervare dictam Conciliarem diſpoſitionem, & Conſtitutionem ſan.mem. Clem. VIII. retentionem ſubſidiorum nomine proprio diſtinctè prohibentem: Quam quidèm Conſtitutionem ſpecialitèr etiam prædictæ Moniales ſe obligant ſervare paulò ante, quàm profeſſionem emittant illis verbis- *Voglio anche oſservare la Riforma fatta per ordine della fel. mem. di Papa Clemente Ottavo*, prout conſtat ex duabus explorationibus voluntatis factis à Vicario, & Magiſtro Actorum Monialium, & coram me reproductis, altera ſcilicèt Sororis Mariæ Gaetanæ in Sæculo Antonia de Anna, facta ſub die 21. Julii 1698. Altera verò Sororis Mariæ Carmelæ, in Sæculo D. Diana Capyciolatro ſub die 26. Decembris 1702.

Ulteriùs produxerunt quamplures ſolutiones Vitalitiorum, quæ pro tempore factæ fuerunt per dictum Montem Monaſterio Sancti Joannis Baptiſtæ ex perſona Monialium, non autèm directè Monialibus ipſis, variaſque giratas earundem ſolutionum per Prioriſſam in aliorum beneficium factas, ex quibus per Gubernatores prædictos arguitur obſervantia Vitæ communis, & Conſtitutionis Clementis VIII. Ita quod Moniales Sancti Joannis Baptiſtæ Vitalitia nomine proprio retinere non poſſint, ſed ea in manibus Abbatiſſæ reponere, à qua ſingulis, prout cuique opus ſit, dividenda veniant.

Cujus rei veritatem ad faciliùs inveſtigandam, perſonalitèr me contuli in dictum Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ, à cujus Prioriſſa, aliiſque Monialibus antiquioribus opportunè interrogatis, reſponſum eſt, quòd ex Livellis ſolùm penès ſe retinent Carolenos tres, & id quod ſupereſt involutum cartulis inſcriptione Nominis cujuſque Monialis, reponitur in quadam Arca, ſeù Armario ſiſten. propè Rotam Monaſterii; Quodque in electione Officialium eliguntur quatuor Depoſitariæ, quarum duæ ſunt ſimplices Moniales, aliæ verò duæ permanentèr ſunt illæ, quæ Rotæ Monaſterii aſſiſtunt.

Verùm ſubiunxerunt, quòd hi ſunt actus merè ceremoniales, ex quo Prioriſſa parùm in id advertat, quinimò tolerat,

„ quod omnis Monialis impendat Vitalitia juxta ſuas religioſas „ neceſſitates, petita ab ipſa dumtaxat licentia, ſeù, ut ipſæ di- „ xerunt, benedictione.

12 His adiunxerunt plurium Hiſtoricorum teſtimonium, quo „ comprobatum remanet, Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ „ enumerari inter Reformata, & de Obſervantia, & ſignantèr „ *Ceſaris Engenii Caraccioli* in Libro intitulato, *Napoli Sa-* „ *cro*, impreſſo in dicta Civitate anno 1623. pag. 202. *Caroli* „ *Celena nelle notitie del bello, dell'antico, e del curioſo della* „ *Città di Napoli* ibidem impreſſo anno 1692. nella giornata 2. „ folio 17. Author Libri, cui titulus *Moderna diſtintiſſima de-* „ *ſcrittione di Napoli fol.* 220. *Pater Franciſcus Marcheſ. Do-* „ *minicanus nella Vita del Padre Gio. Leonardo Fuſchi* Neapoli „ impreſſa anno 1668. folio 43. Apud quos omnes pro Reformato, „ & Obſervantiſſimo refertur Monaſterium præfatum Sancti Joan- „ nis Baptiſtæ.

13 Et tandem Gubernatores Magni Montis allegarunt, quod „ ſan. mem. Clem. VIII. in declaratione Conſtitutionum ſuper re- „ gimine Monialium Civitatis Neapolitanæ emanata ſub die „ 26. Junii 1602. præcipit, quod in omnibus illis Monaſteriis, „ in quibus jam fuit introducta, & acceptata à majori parte „ Monialium vita communis, omnes redditus, cenſus, aliaque „ bona, quovis modo ad illarum uſum conceſſa, & reſervata, „ cedant in beneficium communitatis, & Abbatiſſa teneatur in „ his, quæ ad victum, & veſtitum, & reliquam vitæ ſubſtenta- „ tionem pertinent illis præcipuè providere, & opportunè om- „ nia neceſſaria ſubminiſtrare. In aliis verò, in quibus retinen- „ tur hactenùs proviſiones, & ſubventiones præter alia decer- „ nit, quod Moniales, quæ poſt eaſdem Conſtitutiones receptæ „ fuerint, vel in poſterum admittentur in eiſdem Monaſteriis, „ nullatenùs invitæ cogantur ad vitam communem, ſed obſer- „ vare teneantur Capitulum cum declarationibus indè ſecutis „ ſub die 9. Maii 1600., & 5. Martii 1602. In quo Capitulo „ conceditur licentia accipiendi aliquam ſubventionem, de ma- „ nibus tamen Abbatiſſæ, ſeù Præfectæ Monaſterii, ſivè De- „ poſitariæ pro ſuis Religioſis neceſſitatibus, quæ verò ſuper- „ ſunt, Abbatiſſa erogare teneatur in communes uſus Mona- „ ſterii, ut videre eſt apud *Quarant. in Summ. Bullar. pag.* „ 365. & 358.

14 Exadverſo autem pro parte Monialium deductum eſt, quod „ ſemper extiterunt in poſſeſſione recipiendi, ac retinendi Vita- „ litia nomine proprio, abſque eo, quod Monaſterium, ſiuè Ab-

batiſſa

„ batiſſa aliquid perceperit, ſed dumtaxat petierunt, & petunt
„ ejuſdem Abbatiſſæ licentiam, ut illa exigere, & retinere quæant,
„ proùt conſtare fecerunt ex atteſtationibus Magiſtri Actorum
„ Monialium, & Rationalis ejuſdem Monaſterij, & pluribus par-
„ titis ſolutionum factarum per medium Banci, non minus à dicto
„ Monte, ſed etiam ab alio nuncupato *de Gionti*, necnon à Con-
„ ſanguineis Monialium pro Vitalitijs, quæ ſpecialiter vltra ea,
„ quæ à dictis Montibus debentur tempore ingreſſus in Monaſte-
„ rium promiſerunt; quæ ſolutiones apparent directę Moniali-
„ bus ipſis, non autem Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ, ſivè ejus
„ Prioriſſæ.

15 Quibus juſtificationibus motus Ioannes Andreas Siliquinus
„ Vicarius Generalis ſub die 9. Septembris 1702. declaravit, Mo-
„ naſterium prędictum S. Ioannis Baptiſtę non eſſe comprehenſum
„ inter Monaſteria Reformata, & de Obſervantia, quorum Vita-
„ litia cedunt in beneficium Communitatis, à quo Decreto appel-
„ lantibus, tàm Monte Magno Maritaggiorum, quàm dicto alio
„ 29. familiarum ad A. C. Iſte illud ſub die 17. Iulij 1703. me-
„ diante ſententia confirmavit, decernendo pariter, præfatum
„ Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ non eſſe comprehenſum inter
„ Monaſteria Reformata, & proindè præfatum Montem Magnum
„ teneri ad ſolutionem Vitaliorum ad rationem annuorum du-
„ catorum 80. pro qualibet Moniali, alterum verò Montem 29.
„ familiarum ad rationem ducatorum 120. juxtà eorundem Mon-
„ tium Statuta.

16 Et licèt de anno 1691. ſub die 15. Iunij Vicarius Generalis
„ Periſſius contrarium decreverit, ut ſupra innuimus, nihilominùs
„ poſtea ſub die 27. Iunij 1698. propoſita cauſa in plena Congre-
„ gatione coram cla: mem: Eminentiſſimo Card. Cantelmo, utraq;
„ Parte informante, impertitus fuit terminus dierum 4. ad pro-
„ banda incumbentia, & ſuſpenſa Decreta, lata à D. Vicario il-
„ lius temporis ſub diebus 15. Iunij 1691. & 30. ejuſdem, ut con-
„ ſtat ex actis originalibus, tunc in hac Curia Archiepiſcopali
„ compilatis, poſteaque dicta Decreta Vicarij Siliquini, & ſuc-
„ ceſſiuè A.C. emanarunt.

17 Ad tranſactionem factam de anno 1664. inter Gubernatores
„ Montis 29. cum Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ ex perſona qua-
„ rundam Monialium deſcendentium ex illius Fundatoribus, in
„ qua Vitalitium prætenſum ad rationem annuorum ducatorum
„ 120. fuit reductum ad annuos ducatos 50. proùt ſolvitur Mo-
„ nialibus Reformatis, necnon ad ſententiam ab hoc Regio Con-
„ ſilio ſub die 5. Septembris 1684. emanatam, eandem tranſa-

ctio-

„ ctionem canonizantem . Reſponſum eſt pro parte ejuſdem Mo-
„ naſterij S. Ioannis Baptiſtæ, quod ideò id evenit, quia Monia-
„ les tempore Profeſſionis, vltrà ſolitam dotem ducatorum 1500.
„ & ducatorum 200. pro fornimentis Cellæ, receperant alios du-
„ catos 500. & Vitalitio renunciaverant, ut conſtat ex ſcripturis
„ coram Me præſentatis . Ideoque nil mirum, ſi acceptarunt Vi-
„ talitium ad rationem annuorum ducatorum 50. & Sacrum Re-
„ gium Conſilium pro obſervantia ejuſdem tranſactionis pronun-
„ ciavit; Maximè quia alitèr pronunciare non poterat, ſtante
„ Apoſtolico Aſſenſu ſuper ea ſubſequuto, Vltra quod petita per
„ Moniales in integrum reſtitutione, dictum Regium Conſilium,
„ illam licèt denegaverit, ſubiunxit tamen, quod Mons prædi-
„ ctus pro una vice ſolvere teneretur duc. 1500. d. Monaſterio ex
„ perſona dictarum Monialium.

18 Inſuper oſtenderunt, quod promiſſio obſervandi Reforma-
„ tionem Clem. VIII. in actu Profeſſionis, non ſolum emitti con-
„ ſuevit in Monaſterijs Reformatis, ſed etiam in illis non Refor-
„ matis; Nam obtento per Prioriſſam S. Ioannis Baptiſtæ à Vicario
„ Generali ordine, directo Magiſtro Actorum Monialium, ut fidē
„ ſuper hujuſmodi facti veritate conficeret, iſte atteſtatus fuit,
„ quod hujſmodi formulæ ab annis 24. ſervatæ fuerunt in omni-
„ bus Monaſterijs Monialium ſubiectis Eminentiſſimo Archiepi-
„ ſcopo, inter quæ certum eſt, quam plura non Reformata enu-
„ merari, in quibus Vitalitia cedunt directè in Monialium bene-
„ ficium, petita tantum licentia à Prioriſſa, ſeù Abbatiſſa illa exi-
„ gendi, & retinendi.

19 Ne tamen dicta promiſſio obſervandi conſtitutionem Clem.
„ VIII. inanis videatur, ſubjungunt Moniales, quod cum multa
„ ſint, quæ in Bulla ſæpedicta à Summo Pontifice iniunguntur,
„ prætèr id, quod pertinet ad Votum Paupertatis, & Reformatio-
„ nis, de qua agitur, nemque illa, quæ ad Orationem, Iejunium,
„ Silentium, cæteraque ſimilia ſpectant, circà hujuſmodi aliquid
„ operari poſſint verba, quibus eædem Moniales Santi Ioannis
„ Baptiſtæ ſervare ſpondent ſupra memoratam Conſtitutionem.

20 Atque hæc ſunt, quę ad demonſtrandum Monaſterium San-
„ cti Joannis Baptiſtæ Reformatum, & non Reformatum per
„ utramque Partem reſpectivè adducuntur; Quænam autem ex
„ rationibus hinc indè allatis validiores ſint, primo intuitu ſoli-
„ diſſimum, purgatiſſimumque EE. VV. judicium diſcernet; Inte-
„ rim finem agendo, Deo inceſſantèr oro, ut EE. VV. ad multos
„ annos incolumes conſervet. Neap. 2. Aug. 1704. EE. VV.

Hum. & Add. Famulus Iac. M. Epiſc. Maſſæ Vic. Gen.

Obſer-

21. Obſevando diligentèr huius Informationis reſpectu, verba illa *num.* 17. in medio, *Quia Moniales tempore profeſſiones Vitalitio renunciaverant*, eſſe merum figmentum, & prorſus inſubſiſtens ſuppoſitum, ex parte Monialium eidem Vicario inſinuatum, dum pervolutis dictis profeſſionibus, illud ſibi reſervarunt expreſsè, ut ex Proceſſu facto coram Regio Conſilio Neapolis *fol.* 47. ibi *Fidem facio ego Notarius Iannuarius Griſi, qualiter ſub die* 1. *menſis Iulij* 1658. *&c. Suor Maria Hieronyma Spinella &c. Item ſe riſerva li docati* 500. *al detto Monaſtero debiti dal Monte de Maritaggi di* 29. *di queſta Città &c. Il Vitalitio ſpettante à pagarſe da d. Monte &c. come una delle Signore incluſa in detto Monte &c., & anco li docati* 200. *Et fol.* 140. ibi - *Fidem facio ego infraſcriptus Notarius &c. qualiter ſub die* 5. *menſis Iulij* 1647. *Suor Maria Evangeliſta di Coſtantio &c. Reſervandoſi detta Suor Maria &c. la raggione di conſeguire dal Monte de Maritaggi de* 29. *docati* 500. *&c. altri docati* 200. *per le Veſti, ſeù fornimenti, che li ſpettano per detto monacato, & anco il Vitalitio, che li ſpetta, come una delle Signore incluſe in queſto*. Quæ publica inſtrumenta ad oculum demonſtrantia inſubſiſtentiam ejuſdem ſuppoſiti, producta fuerunt coram 2. Iudice, & per extenſum regiſtrata in *Summ. impreſſo num.* 5. *&* 6. Abſque eo quod ex parte Monialium jota unum replicatum fuerit in contrarium, nec coram ſecundo, nec coram tertio Iudice: Imo productæ ſcripturæ, ex quibus conſtat de oppoſito, *ut vidimus ſupra* §. 8. *n.* 12. *in fine*.

Cap. I. §. X I I.

Ex Relationibus ſtatus Eccleſiæ Neapolitanæ Sac. Congregationi Concilii tranſmiſſis à cl. mem. Card. Geſualdo, & cl. mem. Card. Philamarino.

1 ANno 1600. cl. mem. Card. Geſualdus in Relatione exhibita die 13. Decembris ejuſdem anni, & modò aſſervata in Archiuio Vaticano Sac Congregationis *in Lib. Relationum ſignato lit. N. O. fol.* 116. *à terg.* loquendo de duobus Monialium Monaſteriis paulo ante fundatis, & erectis in eadem Civitate, inter quę unum erat illud Sancti Joannis Baptiſtæ, fundadatum, & erectum anno 1597. juxtà Breve ſa. mem. Clementis VIII.

VIII. regiſtratum *ſupra* §. 1. *in fin.* hæc habet -- *Ultimamente con ſpeciale licenza ottenuta da V.B. ſe ne ſono fatti due, nelli quali ſi oſſervano eſattamente la Regola, li Voti, e la Riforma &c. e molte di quelle Monache, che già ſtavano oſtinate nelli Monaſterii vecchi, ſi laſciano intendere di voler accettare, e vivere ſecondo la riforma, e Decreto della S. V. Però non ſi vede migliore, ne più ſicuro rimedio per la Riforma delle Monache, che far Monaſterii nuovi, & oſſervanti, perchè à queſto modo nelli nuovi ſi pianta, e ſtabiliſce vera oſſervanza.*

2 Quæ verba non poſſunt clariùs importare, & comprobare veritatem, de qua eſt quæſtio: Illa enim Monialium Monaſteria, in quibus *eſattamente ſi oſſervano la Regola, li Voti, e la Riforma*, nec non in quibus *ſi pianta, e ſtabiliſce vera oſſervanza* abſque ullo dubio dicuntur, & ſunt reformata, & de obſervantia juxtà literalem verborum ſignificationem.

3 Non minori claritate eadem veritas comprobatur ex alia Relatione cl. mem. Card. Philamarini, exhibita in Sac. Congregatione die 8. Auguſti 1663. & ab eodem ſubſcripta die 10. Februarii ejuſdem anni, aſſervata paritèr in eodem Archivio Vaticano inter alias Relationes nullatenùs colligatas. In illa enim, narrando factum tranſlationis aliquarum Monialium Sancti Joannis Baptiſtæ ad novum Monaſterium Sanctę Mariæ Divini Amoris, aſſerit.

4 *Et quia in hujus Relationis veſtibulo ſe ſe offert factum novi Monaſterii S. Mariæ Divini Amoris, de hoc quoque præ cæteris dicimus, non dum adhuc vita functo bo. mem. Cardinali Boncompagno Prædeceſſore meo, & Sede Apoſtolica annuente, non nullæ Sanctimoniales degentes* In Monasterio S. Joannis Baptistae sub Strictiori observantia Sancti Dominici *ab illo egreſſæ, tamquam deſignatæ pro novo Monaſterio conſtruendo, & inſtruendo ſub invocatione S. Mariæ Divini Amoris &c. Monialium tranſlatio in hunc locum ſequuta fuit* 1659. 28. *verò Novembris, prima ſcilicet ejuſdem diei luce, poſitis Monialibus in Rhedis clauſis, ab electiſſimis Matronis ſociatis, necnon à meis Miniſtris, & ſic non tantum ad leges ipſius met Sac. Congregat. Verum evitandi gratia affluentiam, & concurſum aliarum nobilium mulierum, quæ deſiderio æſtuabant videndi Sororem Mariam Villanam, unam ex dd. Monialibus, bonæque opinionis, & exiſtimationis, apud omnes Religioſam fœminam, cum hanc ſatisfactionem obtinere non valerent in Monaſterio; in quo neque cratæ, neque hoſtiolum apertum pro Monialibus profeſſis exiſtit, & ideò violentiam facere per*

viam

viam machinabantur, de his admonitus, quia ars deluditur arte, fuit inopinatè facta hæc tranſlatio.

5 Duo præcipuè obſervando in dicta Relatione. Primum, quod Monaſterium S.Ioannis Baptiſtæ dicitur, eſſe *ſub ſtrictiori obſervantia S. Dominici*, quod ipſius qualitatem de obſervantia, & reformatam, manibus palpare facit. Secundum, quod in illa non exiſtunt, neque crates, neque hoſtiolum apertum pro Monialibus profeſſis, quod juxta inconcuſſam omnium totius Catholici Orbis reformatorum Monaſteriorum praxim, univocum eſt ſignum Monaſteriorũ reformatorum, & de obſervantia.

6 Quibus additur alia Jnformatio cl. mem. Cardinalis Franciſci Boncompagni, olim Neapolitani Archiepiſcopi, requiſita à Sacræ Congregatione Epiſcoporum, & Regularium occaſione erectionis, & fundationis novi Monaſterij Sanctæ Mariæ Divini Amoris, quam facere intendebat Soror Maria Villani, Monialis perfectiſſimæ vitæ in Monaſterio Sancti Ioannis Baptiſtæ, quam Informationem regiſtravit *P. Franciſcus Marcheſius Dominicanus, electus deinde Epiſcopus Puteolanus in Vita ejuſdem Monialis Sororis Mariæ Villanæ, Neapoli impreſſa anno* 1674. ut recognoſci poteſt *in Lib.2.cap.2.* his verbis --

Eminentiſſimo, e Reverendiſs. Sig. mio Col.

7 *Hò fatta la debita conſideratione ſopra l'eſpoſto nel Memoriale dato per parte di alcune Monache di queſto Monaſtero di S.Gio:Battiſta dell'Ordine de' Predicatori, e rimeſſomi per darne Informatione col mio Voto circa l'inſtanza, che fanno per la licenza di erigere un nuovo Monaſtero con certe Conſtitutioni, per maggiore oſſervanza, e per fare più ſtretta Vita: Intorno à che vengo à rappreſentare à V.E.* Che vivendosi in detto Monastero di S. Gio: Battista con molta osservanza, in modo, che vi e' anco quella della Vita Commune, *non pareva neceſſaria maggior ſtrettezza, nè Io approvarei queſta nuova erettione, quando lo ſtato delle coſe preſenti non la richiedeſſe; maſſime aggiunte le inſtanze, che ſi fanno in contrario dall' altre Monache, e da' loro Parenti, alle quali pare, che apporti qualche pregiuditio al buon concetto, in che è tenuto detto Monaſtero, che ſe ne levi Suor Maria Villana, che è in opinione di bontà non ordinaria, e di profeſſione di perfettiſſima Vita &c. mà ben conſiderate tutte le circonſtanze, che vi concorrono, ſtimo eſpediente, che ſi conceda la predetta licenza &c.*

8 Quid enim clarius dici poteſt ad comprobandam qualitatem reformationis, & obſervantiæ in Monaſterio Sancti Ioannis Bap-

Baptiſtæ, quàm quod in illo, *ſi vive con molta oſſervanza, in modo che vi è anco quella della vita commune?* Iſte autem, qui ita loquitur, non eſt aliquis mercenarius Miniſter Monaſterij, ſeu illius Rationalis, ſed unus de Neapolitanis Archiepiſcopis, generis nobilitate, ſcientia, prudentia, & Cardinalitia Dignitate celeberrimus; Neque iſta ſcribit ad effectum exigendi aliquam pecuniariam ſummam, ſed pro veritate, & voto requiſitus a Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium: Ita ut illi in hac parte abſque manifeſta iniuria omnis fides denegari nullatenus valeat.

9 Addentes ulteriùs, quod cum dictis duabus Relationibus ſtatus Eccleſiæ Neapolitanæ concordant omnes aliæ Succeſſorum Archiepiſcoporum, ſimplicitèr ſe referentes ad antecedentes, uti ſunt illæ Cardinalium Octavij Acquavivæ, Decij Caraffæ, Franciſci Boncompagni, Innici Caraccioli, Iacobi Cantelmi, & Antonij Pignatelli, poſtea s.m. Innocentij XII. omnes recognitę, & foliatim pervolutæ in dicto Archivio, itaut circa hoc uno ore concordare videantur omnes omnino Neapolitani Archiepiſcopi ab erectione Monaſterij S. Ioannis Baptiſtæ uſque ad præſens.

10 Eſſe autem præſtandam magnā fidem ſimilibus Relationibus, præciſa etiam ampliſſima dignitate Cardinalatus, notat egregiè *Fagnan. in cap. Ego N. Epiſcopus num.* 1. *& pluribus ſeqq. & ſignantèr à num.* 75. *de Iurejuran.* & meliùs *Rot. in deciſ.* 14. *n.* 17. *coram R.P.D. Anſaldo* ibi — *Tertio in idem conſpirat moderna Relatio Vicarij Faventini, quam ante ſententiam à Succeſſore ſuo prolatam exhibuerat S.R.E. Cardinalibus Concilij Tridentini Interpretibus &c. Admodum autem attendendas eſſe conſimiles Relationes, quæ per Ordinarios ad Sac. Congregationes tranſmittuntur, reſpondit Rot. in deciſ. &c.* confirmata 23. *Iun.* 1698. coram eod.

Cap. I. §. XIII.

Ex Oraculis Sacr. Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, & Concilij.

1 AD duas reducuntur claſſes reſolutiones dictarum S. Congregationum ad noſtrum effectum.

2 Aliæ enim ex eiſdem ſunt generales quidem, ſed nimis ſtringentes ad noſtrum caſum, aliæ verò individualiſſimæ, & in-

pun-

punɛto Monaſterij Sancti Ioannis Baptiſtæ.

3 Quoad generales, prima eſt illa anni 1629. ſub die 16. Novembris, in qua §.6. determinatur per viam legis — *Che le ſouventioni annue, che ſi aſſegnano alle Monache particolari per le loro Religioſe neceſſità, ſiano da principio volontarie à Parenti; Le Monache poi ſiano obligate di tenere li frutti di tali aſſegnamenti nel commune depoſito, e che ſi prendino dalle mani della Badeſſa per le loro Religioſe neceſſità ſolamente, & il reſiduo s'impieghi nelli uſi communi del Monaſtero* — Cum Illa animadverſione, quod hæc reſolutio emanavit in ſpecie pro Monaſterijs Civitatis Neapolitanæ ad inſtantiam Deputatorum ejuſdem, juxtà illa verba Epiſtolæ directæ cl.me: Card. Boncompagno, tunc temporis Archiepiſcopo Neapolitano.

4 *Havendo Monſig. Illuſtriſſimo Cardinale di S. Siſto riferito nella Sac. Congregatione quanto è ſtato dedotto in nome di coteſta Città intorno alla ridottione delle doti, e moderatione delle ſpeſe, che ſi fanno dalli Parenti delle Zitelle monacande in coteſti Monaſterij, ſoggetti alla giuriſdittione ordinaria di V. S. Illuſtriſſima, e conſiderato anco lo ſtato di ciaſcuno di eſſi da lei traſmeſſone, queſti Illuſtriſſimi miei Signori ſono venuti alle ſeguenti riſolutioni &c.*

5 Secundam verò dici 11. Februarij 1678. approbatam à sa. me. Innoc. XI. refert *Criſpin. nella Viſit. Paſtor. part. 2. §. 42. n. 39.* cum addito, *che ſi levi ogni altro abuſo introdotto contro le buone regole Monaſtiche, ſenza ammetterſi alcun preteſto di eſſe Monache, e maſſime quello di aver trovato tal forma di vivere, e tali abuſi nel tempo del loro ingreſſo nel Monaſtero.* Meritò proinde concludens idem doctiſſimus, & Religioſiſſimus Epiſcopus *num. 39.* in medio, quod in his teminis a Monialibus inallegabilis eſt uſus in contrarium, attento dicto oraculo Pontificio, & reſolutione ejuſdem Sac. Congreg.

6 Quæ reflexio deſervire poteſt pro adequata reſponſione motivo tertij Iudicis, in ultimo contradictorio aſſerentis, non eſſe obſervanda iuramenta illa, quæ emittuntur pro obſervantia alicujus Regulæ, quando dubium eſt, an illæ in uſu ſint, adducendo exemplum ſui ipſius, quando permanſit in quodam Collegio tempore ejus puerilis ætatis, Nihil tamen firmantes circa dictam propoſitionem in genere, ego in noſtris terminis illam nullatenus admitterem, innixus oraculo dicti Summi Pontificis, in cujus conflictu erubeſcerem adducere exempla Puerorum, vel allegare aliquem Doctorellum, ſeu authoritatem alicujus Religioſi clauſtralis, defendentis propriam cauſam, quos nunquam

 admit-

admittere voluit in hac parte, &t meritò Sacra Congregatio Cõcilij,*Teſte D. Monacell. in eius Formular.fol.mihi* 291. *nu.* 2. *&* 3.

7 In tertia demum reſolutione Sacræ Congreg. Concilij, quam per extenſum refert etiam idem *Reverendiſſimus Criſpin. nella Viſit.Paſtoral.part.*2. §.42.*num.*39. concurrebat eadem præciſa circumſtantia, quod Moniales reperiebantur in poſſeſſione de facto recipiendi, ac retinendi vitalitia nomine proprio,quàm prætendunt habere Moniales Sancti Ioannis Baptiſtæ. Et tamèn eadem Sac.Congregatio,illa non obſtante, contrarium, & merito reſolvit, juxtà illa clara verba — *Sor Doralice, e Suor Doraſtella,Monache nel Monaſtero di S.Caterina, havendo già ſodisfatto al detto Monaſtero la dote neceſſaria, li furno dal loro Padre aſſegnati ſcudi* 40. *di rendita per ognuna di loro, ad effetto di ſovenirgli ne' loro biſogni di veſtiti, & altre coſe neceſſarie, tutto per minor aggravio del Monaſtero, quale rendita ſempre l'hanno eſatta eſſe Oratrici per loro biſogno, finche l'Arciveſcovo hà coſtrette le Monache à viverecommunemente Sac. Congreg. Concilij cenſuit hos redditus ab ipſamet Abbatiſſa exigi, & ad ipſius manus rectà deferri oportere, de quibus tamènpro ſuo arbitrio ſubveniet in primis neceſſitati Monialium, quarum intuitu hi redditus Monaſterio obvenerunt, cæterùm quod ſuperverit, in communem Monaſterij uſum convertet* — Quæ individualis reſolutio per lege ſervanda eſt, nè dùm uti emanata à d. ſupremo Senatu,ex adductis per *Fagnan. in cap.Quoniam de Conſtit. & Rot.in deciſ.*7. *num.*3.*poſt Antonell. de Iurib. Cleric. & in Calaguritana Pontificalium* 16. *Novembris* 1696.§.*In præſenti coràmVrſin.*Sed etiam uti punctualis doctrina abſque Contradictore,ut benè obſervant *Card. de Luc. de Vſur. diſc.* 22. *num.* 2. & 3. & *Rot. in Melphicten. Cappellaniæ* 4. *Iunij* 1698. §. *Authoritates coram R. P. D. Muto*.

8 Quo verò ad reſolutiones, in individuo loquentes de Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ.

9 Prima capta fuit anno 1665. die 17. Iunij, annuente f.m. Alexandro VII. in qua approbata fuit conventio illa, inita inter Moniales ejuſdem Monaſterij, & Gubernatores Montis 29. Familiarum, in qua milliès fit mentio qualitatis reformatæ, & de obſervantia earundem Monialium, & quidem, tam in ſupplicibus Libellis coram eadem Sac. Congregatione porrectis, quàm à Teſtibus ab eiſdem examinatis, & productis, in Curia Archiepiſcopali Neapolitana,quàm demũ in Informatione cl. m.

Card.

Card. Philamarini, tunc temporis Archiepiſc., aſſerentis id juſtificari, *così per ſcritture, come per prove giurate, riprodotte in queſto mio Tribunale*.

10 Si autem ſimplices reſolutiones ejuſdem Sac. Congreg. vim legis habent *ex animadverſis ſupra n.*7. Quanto magis id verum erit, attenta dicta confirmatione Pontificia, Illa enim noſtra facimus, quibus noſtram impertimur authoritatem *leg.*1. §. *Omnia Cod. de Veter. Iur. enucleand. Surd. conſ.*301. *num.* 44. & *Barboſ. axiom.*163. *num.*1.

11 Non poſſumus autẽ melius ſecundam individualem reſolutionem indicare, quàm regiſtrando per extenſum preces Monialium Sancti Ioannis Baptiſtæ, Sanctiſs. D.N. directæ pro confirmatione decreti Vicarij Generalis Neapolitani; illarumque remiſſio Sac. Congregationi, & reiectio illarum, informantibus ſolum d. Monialibus, & ſic contra Informantes, quod non ſolet de facili in Curia practicari, & quando ad praxim reducitur, univocum peſſimi Iuris ſignum eſt, argumentum, què convincens.

BEATISSIMO PADRE.

12 *La Priora, e Monache del Monaſtero di S. Gio: Battiſta dell'Ordine de' Predicatori della Città di Napoli, uno de' Monaſterij non ſoggetti alla Riforma, ſèù Oſſervanza, humilmente eſpongono alla Santità Voſtra, come tutte le Rev. Monache di detto Monaſtero in tempo della loro Profeſſione, oltre la dote, che ſi paga à beneficio del Monaſtero da ciaſcheduna d'eſſe, ſe gl'aſſegna alle medeſime da loro Parenti vn'annuo Livello, loro vita durante, & à libera loro diſpoſitione, acciò con eſſo poſſano ſupplire alli loro biſogni, & occorrenze, ſenza che d'eſſo Vitalitio ne ſia partecipe in coſa alcuna il detto Monaſtero; E perche, Beatiſſimo Padre, nell'anni paſſati dovendo il Maeſtro d'Atti delle Monache fare una fede delli Mon. Riformati, e d'Oſſervanza, fù per errore ſcritto tra eſſi Monaſteri d'Oſſervanza, ancora quello di S. Gio: Battiſta, & hauutane di ciò notizia l'Oratrici, comparvero, ſervatis ſervandis, nella Corte Arciveſcovale di Napoli, dove fecero iſtanza, acciò dichiaraſſe con decreto* , ad futuram rei memoriam, *che detto Monaſtero di San Gio: Battiſta non era compreſo tra li Monaſterij Riformati, e dell'Oſſervanza, e fatte le prove dovute, fù decretato da quell' Arciveſcoval Corte ſotto li* 9. *Settembre proſſimo paſſato* 1702., *che il ſudetto Monaſtero di S. Gio: Battiſta dell'Ordine di S. Domenico non era compreſo tra li Monaſterii Riformati, ò dell'Oſſervanza*, come il tutto conſta dalla copia del Proceſſo in publica forma fatto in detta Corte Arciveſco-

civeſcovale di Napoli, che ſi produce. *Supplicano per tanto la Santità Voſtra degnarſi d'ordinare, che à tenore di detto decreto ſe ne ſpediſchi il Breve. Che &c. Foris alla Santità di Noſtro Signore Papa Clemente XI. Per la Priora, e Monache del Monaſtero di S. Gio. Battiſta dell'Ordine de Predicatori della Città di Napoli. Die* 12. *Novembris* 1702. *Alla Congregatione de Veſcovi, e Regolari.*

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium Negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad quam Sanctiſſimus Dominus N. ſupplicem hunc Libellum remiſit, audita Relatione Vicarii Capitularis Neapolitani, & attentis narratis, cenſuit, & decrevit, non eſſe locum petitæ expeditioni Brevis.

Romæ prima Martii 1703.

Gaſpar Cardin. Carpineus.
Loco ✠ *Sigilli.*

N. Grimaldus Secret.

13 Nec juvat aſſerere, eaſdem Moniales porrexiſſe dictas preces pro obtinenda gratia Brevis confirmatorii, non autem pro illius canonizatione ex meritis, & motivis juſtitiæ.

14 Vltra quod enim reiectio earundem, informantibus dumtaxat eiſdem Monialibus, non obſcurè oſtendit illarum inſubſiſtentiam ex quocumque motivo porrectæ dicantur.

15 Reſponſio non concordat cum Reſcripto Sanctiſſimi D. N. ſimplicitèr remittentis eidem Sacræ Congregationi eandem inſtantiam, ibi — *Alla Congregatione de Veſcovi, e Regolari*, abſque alio addito *per il Voto*, vel ſimili, quod proindè non non pro voto, ſeù gratia, ſed ſecundum juſtitiam intelligendum, & interpretandum eſt, ut notant communitèr Doctores, *in cap. Cauſam, quæ de Reſcript.* & ſignanter *Joann. Andr. num.* 1. *& Fagnan. num.* 4. *Pignatell. conſult.* 153. *ſub nu.* 2. *tom.* 1. *& Rot. deciſ.* 39. *num.* 2. *part.* 1. *& deciſ.* 532. *nu.* 8. *part.* 4. *tom.* 3. *& deciſ.* 483. *num.* 25. *part.* 9. *recent.* In illis enim materiis, in quibus non una, ſed diverſæ reperiuntur formulæ reſcribendi, attendenda ſunt præciſa verba reſcripti ex animadverſis per *Rot. in deciſ.* 33. *num.* 9. *& ſeqq. par.* 17. *recent.*

16 Comprobatur hoc ex quotidiana reſcribendi formula; Quando enim Sanctiſſimus D.N. exquirere vult votum unius, vel alterius ex Sacris Congregationibus, pro gratia aliqua facienda, vel non facienda, id clarè exprimere ſolet, ut in ſpecie practicatum

catum fuit cum Gubernatoribus Montis Magni Maritaggiorum in hac eadem controverſia die 12. Februarii 1705. mediante reſcripto — *Alla Congregatione de Veſcovi, e Regolari per il Voto*, Igitur ubi dicta verba *per il Voto* non reperiuntur, dicuntur conſultò omiſſa, & ex hoc diſcretivo reſcribendi modo in hac eadem cauſa, & uniformi petitione Brevis confirmatorii diverſa ejuſdem Sanctiſſimi D. N. voluntas manifeſtè colligitur argumento *Tex. in l.unica §.Sin autem ad deficientis C.de Caduc. tollend.* cum aliis adductis *à Rot. in deciſ.* 176. *num.* 18. *& deciſ.* 328. *num.* 12. *coram Priol. & deciſ.* 1180. *num.* 7. *& deciſ.* 1366. *num.* 8. *coram Emerix Jun.*

17 Non concordat pariter eadem reſponſio cū precibus earundem Monialium, in quibus non ſolùm, nec minima legitur mentio gratiæ, vel miſerabilis ſyllaba, illam à remotiſſimis apta importare, ſed omnes illarum partes juſtitiam undique ſpirant, & demonſtrant, cum relatione ad actus judiciales, Proceſſus, & decreta, illorumque exhibitione, & productione in eadem S.Cong. in qua productus fuit illemet Proceſſiculus unicè exhibitus coram omnibus Iudicibus, & regiſtrandus *in* §.17. *à n.*40. *uſque ad finem*, ut in terminis terminantibus, quod ſupplicatio Principi porrecta cùm ſola narrativa pendentiæ litis, dicatur pænitùs diſtincta, & ſeparata à gratia, & unicè reſtricta ad terminos juſtitiæ, etiam ſi idem Princeps reſcribat per viam gratiæ (quod tamen in noſtris terminis non verificatur) firmavit egregiè *Rot. in Carpentoraten. Laudemiorum* 20. *Junii* 1692. §. *Ex prædictis coram Card. Caccia*, confirmata *coram Emerix Jun. in deciſ.* 1134. *num.* 7.

Cap. I. §. XIV.

Ex approbatione Apoſtolicæ Sedis mediante ejus ſpeciali Delegato.

1 ANno 1665. vigore reſcripti Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium tenoris ſequentis.

Sacra Congregatio EE. S. R. E. Cardinalium Negotiis, & Conſultationibus Epiſcopor. & Regularium præpoſita, attentis narratis, ac audita Relatione Eminentiſſimi Philamarini Archiepiſcopi Neapolitani, Annuente Sanctiſſimo Domino Noſtro, *cenſuit committen.*, *proùt præſenti decreto commiſit eidem*

dem Eminentiſſimo Archiepiſcopo, ut conſtito ſibi ſer. ſer. de expoſitis, & quatenùs expedire judicaverit, præfatæ conventionis ineundæ licentia pro ſuo arbitrio, & prudentia concedat Romæ 17. Junii 1665.

M. Cardinalis Ginettus.

Locus ſigilli impreſſi.

Æ. Epiſcopus Camerini Secretarius.

idem Apoſtolicus Delegatus non potuit clariùs qualitatem obſervantiæ, & refor mationis in Monaſterio Sancti Ioannis Baptiſtæ canonizaræ, quàm aſſerendo.

2 *Paulus Garbinati V. I. D. &c. Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini D. Aſcanii Tituli Sanctæ Mariæ Aracæli S. R. E. Præsbyteri Cardinalis Philamarini Archiepiſcopi Neap. ad infraſcripta Delegati Apoſtolici, in Spiritualibus, & Temporalibus Vicarius, Locumtenens, & Officialis Generalis, ac ad infraſcripta ab eodem Eminentiſſimo Domino Subdelegatus, ſpecialitèr electus, & deputatus.*

3 *Viſo ſupplici Libello Sacræ Congregationi EE. S.R.E. Cardinalium Negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ, porrecto pro parte* Reformatorum Monaſteriorum *Sanctæ Mariæ Sapientiæ, videlicet ex perſona Sororum Mariæ Gaetanæ, & Mariæ Thomæ Milano,* Sancti Ioannis Baptiſtæ ex perſona *Sororum Mariæ Evangeliſtæ, & Mariæ Elenæ de Coſtanzio, & Sororis Mariæ Hieronymæ Spinelli, ac Sanctæ Mariæ Ordinis Sancti Franciſci ex perſona Sororis Mariæ Joſeph Mendozza Neap., per quod exponitur, in erectione Montis Nobilium 29. Familiarum nuncupatarum inter alia orituris filiabus, habitumque monialem ſuſcepturis concluſum, ac ab Equitibus dicti Montis determinatum fuiſſe ultra eleæmoſynam dotalem ducator. biſcentum, poſt habitum ſuſceptum monacalem pro utenſiliis, rebuſque aliis Cellæ aptis, ac neceſſariis, alioſque ducatos decem quolibet menſe, Vita reſpectivè durante, cuilibet ex Moniali dari debuiſſe; hocque inviolabilitèr uſque ad annum 1637. ab Equitibus prædictis obſervatum fuiſſe, quo in tempore Gubernatores Montis antedicti animadvertentes, Monaſteria mentionata præter dotem non ſolum ſcutorum mille, ſed mille quingentorum, alios ducatos quingentum* ultrà Vitalitium exegiſſe, & conſiderantes illo minimè Moniales potiri, contra Montis Erectorum diſpoſitionem, attenta communione, qua fruuntur. *Hinc fuit, quod Gubernatores, & Equites prædicti in unum congregati, mentionatum Vitalitium eiſdem Monaſteriis minimè da-*

re

re conſueruni, *determinaverunt*, *& concluſerunt*, *cui determinationi*, *etſi aliqua ex dictis Monaſteriis Moniales tacitè*, *vel expreſsè acquieverint*, Nihilominus ipſæ Soror Maria Evangeliſta, Soror Maria Elena de Coſtantio, & Soror Maria Hieronyma Spinelli,expreſsè ſibi dictos annuos ducatos centum viginti,Vita durante ſibi debitos,reſervaverunt, *& attendentes ex concluſione prædicta magnoperè fuiſſe læſas, tùm quia quantitates ſcutorum quingentorum ultrà dotem ſolutam Monaſteriis Reformatis non poſſe legitimè compenſari cum dictis annuis redditibus*, *ſeù Vitalitiis*, *tùm quia ob temporum calamitates*, *neceſſariis*, *ac utilibus,quorum egent Moniales,utenſiliis carere*, *contrà illa Monaſteria præfata inſurrexerunt*;Re tandem maturè diſcuſſa, *agnoſcentes mentionata Monaſteria, lites*, *& cauſas hujuſmodi ſubſtinere*, *ac proſequi non valere*, *ac attendentes,Montis redditus*, *ac illorum introitus fore diminutos,Moniales ipſæ ſupplicem Libellum Equitibus ex eiſdem Familiis porrexerunt*, *eiſque ſe ſubmiſerunt*, *qui*, *conſideratis omnibus,precibus ipſarum annuerunt*, ac prævio judicio plurium Advocatorum habito, attendentes præcipuè, quod Moniales in Monaſteriis Reformatis à Communitate illorum non eis omnia neceſſaria ſubminiſtrantur ob temporum anguſtiam, & calamitatem; *meritò*, *pietatis etiam cauſa moti,cum dictis Monaſterii,convenerunt*, & prævia Concluſione facta cum interventu omnium Equitum dicti Montis, *ſivè majoris partis ipſorum*, *decreverunt*, *quod ſupradictis Sororibus Mariæ Gaetanæ*, *& Mariæ Thomæ Milano*, *Monialibus in dicto Monaſterio Sanctæ Mariæ Sapientiæ*, *& Sorori Mariæ Ioſeph Mendozza in Monaſterio Sancti Franciſci Reformatorum*, *quæ Concluſioni prædictæ non diſſentierunt*, *ducati quadraginta à die 5. Januarii 1664.*, *& in futurum*, *& præfatis Sorori Mariæ Evangeliſtæ*, *Sorori Mariæ Elenæ de Coſtantio*, *& Sorori Mariæ* Hieronymæ *Spinelli*, *Monialibus* in dicto Monaſterio Sancti Ioannis Baptiſtæ; quæ expreſsè ſibi dictum Vitalitium reſervaverunt,*ducati quinquaginta annui ab eodem die in antea earum vita durante*, *ultra dotem*, *vel alias quantitates eis*, *tempore monacatus*, *& profeſſionis per eundem Montem ſolutas*, *ſolverentur*, *perſolvere promiſerunt*, *cum conditione de aliud ulterius,etiam de præterito,non petendo*, *quæ Moniales*, *& pro eis Monaſteria mentionata*, *petierunt*, & obtinuerunt annuente Sanctiſſimo Domino Noſtro Papa *arbitrio*, *& prudentia præfati Eminentiſſimi Domini Philamarini*, *quatenùs ei expedire videbitur,dictæ conventionis ineundæ licentiã*;*Qua*-

proptèr viſo reſcripto ejuſdem Sacræ Congregationis, in calce ipſius Libelli, ſub Datum Romæ 17. Junii 1665. Viſa Informatione ex Teſtium depoſitionibus, prævio Juramento coram Nobis receptorum, viſa Relatione eidem Sacræ Congregationis ſuper hoc data, uiſis Scripturis productis, ex quibus conſtat, conventionem modo præcalendatam ineundam, in evidentem dictarum Monialium reſpectivè ceſſuram eſſe, & cedere, *omniaque in dicto ſupplici Libello expoſita fuiſſe, & eſſe vera, veritateque fulciri; Propterea authoritate prædicta Nobis ſubdelegata, eiſdem Monaſteriis præfatæ conventionis ineundæ (quam expedire judicavimus)* licentiam concedimus, & impertimur ad præſcriptum dicti Reſcripti. *Datum Neap. ex Palatio Archiepiſcopali hac die 13. menſis Auguſti 1665.*

Paulus Garbinati Vicarius Generalis Subdelegatus Apoſtolicus.

Joſeph Preti per Curias Actorum Magiſter.

4 *Extracta eſt præſens copia à ſuo proprio Originali exiſtente in Archivio Curiæ Archiepiſcopalis Neap. cum quo facta collatione concordat, meliori collatione ſemper ſalva, & in fidem &c. Datum Neapoli ex Palatio Archiepiſcopali die 24. menſis Novembris 1675.*

Vincentius Ageta Actorum Magiſter.

Cap. I. §. XV.

Ex ſolemni profeſſione Monialium Sancti Joannis Baptiſtæ.

1 Huic probationi convenire videtur lepidum illud dictum, ſeù motivum bo. me. Leonelli, probati Curialis, qui in pleniſſima Scriptura, & longiſſima informatione in voce, in qua plures cumulabat conjecturas, & præſumptiones ad probandam ſolutionem cujuſdam ſummæ controverſæ, tandèm, loco ultimi novi motivi, attulit ſolemnem quietantiam, ſeù receputam, factam ab eo, qui ſe aſſerebat Creditorem.

2 Conſtat enim ex publicis, & authenticis juſtificationibus, Moniales S. Ioannis Baptiſtæ, uſque ab anno 1615. & ſic à primis ferè incunabulis earum Monaſterii; (etſi majores fierent diligentiæ invenirentur de facili aliæ antiquiores), in earum explorationibus voluntatum, ſeù in ſolemni profeſſione, ſe obligare ad obſer-

obſervantiam vitę communis ſequentibus verbis, omni detorſioſione incapacibus.

3 *Voglio anche oſservare la riforma, fatta per ordine della ſe. me. di Papa Clemente VIII. particolarmente per quello, che tocca alla vita commune, ſeù con l'intiera vita commune, ſenza poſsedere coſa alcuna di proprio, e tutto quello, che havrò, darollo alla Superiora, e dalla Communità ricevere tutti li miei biſogni*, Aliæ ſubiungentes, quod vita communis *ſi oſſerva in detto Monaſtero, dove ſi tiene ogni coſa in communità*, Aliæ verò, quod in eodem Monaſterio *ſi tengono anche in commune li panni*.

4 Itaùt impoſſibile ſit, quod Moniales Cappuccinæ, & aliæ ſtrictioris obſervantiæ S. Franciſci, necnon Carmelitarum Excalceatarum, & omnes aliæ, vitam communem ſtrictiſſimè ſervantes, clarioribus verbis, magiſque efficaciori formula, obſervantiam vitæ communis promittere poſſint, ut patet conſideranti.

5 Adducere autem Doctorum authoritates ad probandum, quod Moniales teneantur ſervare ea, quæ in ſolemni profeſſione Deo promiſerunt, eſſet debilitas intellectus, proindeque dicimus ſolùm, diſplicere Deo infidelem, & ſtultam promiſſionem, ut legitur *Eccleſiaſt.* 5. 4. Atque ipſum non irrideri, ut notat in his præciſis terminis *Fagnan. in cap. Monachi num.* 75. *in fin. de Stat. Monach.*

6 Ponentes ante oculos emittentium ſimiles promiſſiones aureum conſilium *S. Clement. Pap. Epiſt.* 5. his verbis — *Unde Conſilium dantes, veſtram prudentiam hortamur, ne ab Apoſtolicis regulis non recedatis, ſed communem vitam ducentes, & ſcripturas ſacras rectè intelligentes, quæ Domino voviſtis adimplere ſatagatis*.

7 Necnon verba illius Generalis Concilii, à quò plura Catholica Eccleſia conſequuta eſt commoda, quàm ab omnibus aliis Generalibus Conciliis ſimùl unitis, Teſtibus *Card. Pallavicin. in ipſius Hiſtor. lib.* 1. *cap.* 1. *n.* 4. *& Cabbaſſut. in notit. Concil. in not. ad Concil. Trid. in princ. fol. mihi* 471. Cujus Concilii verba *in ſeſſ.* 25. *de Regul. & Monial. cap.* 1. ſunt ſequentia — *Neceſſarium eſſe cenſuit, præcipere, prout hoc Decreto præcipit, ut omnes Regulares, tàm viri, quàm mulieres, ad Regulæ, quàm profeſſi ſunt, præſcriptam vitam inſtituant, & componant, atque in primis, quæ ad ſuæ profeſſionis perfectionem &c. necnon ad communem vitam, victum, & veſtitum conſervanda pertinentia, fideliter obſervent &c. omniſque cura,*

& *diligentia adhibeatur &c. ut ab illis non recedatur*.

8 Et demum ſalutare monitum *fa: me: Innocentii XII. in ejus conſtit. 95. num.* 12. ibi - *Nec ab eorum obſervantia inanibus interpretationibus, & fallacijs, aut relaxationum prætextibus, ad excuſandas excuſationes in peccatis, abduci ſe ſinant, ſed profeſſionis ſuæ memores &c. nimis enim turpe eſſet &c. obligatam Deo, qui non irridetur, primam fidem irritam facere*.

Cap. I. §. XVI.

Ex animadverſionibus generalibus, & ſpecialibus.

1 Concludebam diſcurſum pro obtinenda favorabili ſententia cum pluribus animadverſionibus generalibus, & ſpecialibus.

2 Circa generales, ponebam ante oculos Iudicum Sacros Canones, Apoſtolicas Sanctiones, Concilii Tridentini determinationes, oracula Sacrarum Congregationum, & demum Conſtitutiones Ordinis Sancti Dominici, ſub quibus vivunt Moniales Sancti Ioannis Baptiſtæ, cum quibus omnibus, quatenus aliquod dubium remanſiſſet, adhuc ſe conformare debebant.

3 Quoad Sacros Canones habemus *Textum* id clarè determinantem *in cap. Cum ad Monaſterium de Stat. Monach.* ibi-*Prohibemus quoque diſtrictè in virtute obedientiæ ſub obteſtatione Divini judicij, nè quis Monachorum proprium aliquo modo poſſideat*, cum aliis latè ibidem cumulatis per *Fagnanum*, quem pro cunctis allegare ſufficit.

4 Quo ad Summorum Pontificum Conſtitutiones, videntur in hac parte falcem ponere ad radices *la* 60. ſan. mem. Clem. VIII. *e la* 26. ſan. mem. Urbani pariter VIII. confirmatoria ejuſdem, cum aliis indicatis in dicta *Conſt.* 95. ſan. mem. Innocent. XII. in quibus omnibus veritas hæc tali claritate, & verbis adeò effrenatis determinatur, ut nedum contrarius prætextus cæremoniarum, ſed quæcumque aliæ inſubſiſtentes interpretationes inallegabiles remaneant.

5 Quoad ſanctionem Concil. Tridentini, abſque ulla Doctorum interpretatione, ſat eſt percurrere verba illa *ſeſſ. 25. de Regular. & Monial. cap.* 1. - *Nemini Regularium, tam Viro-*

rum

rum, quàm Mulierum, liceat bona immobilia, vel mobilia, cujuſcumque qualitatis fuerint, etiam quovis modo ab eis acquiſita, tanquam propria, aut etiam nomine Conventus poſſidere, vel tenere, ſed ſtatim ea Superiori tradantur, Conventuique incorporentur.

6 Quoad Reſolutiones Sac. Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, & Concilii, ultrà illas, quas referunt, & ſequuntur *Fagnan. in cap. Monachi de Stat. Monach. & D. Monacell. in append. ad Formular. fol. mihi* 291. *à num.* 1. & aliæ relatæ in Synodo *clar. mem. Card. Denoff. lib.* 3. *cap.* 7. *de Monial. verſ. Et quia Tridentinum*, ſpeciali animadverſione videntur duæ, approbatæ à totidem Summis Pontificibus, ſa. mem. Urbano VIII., & ſan. mem. Innocentio XI. & tertia in terminis Monialium, quæ longo temporis ſpatio Livella proprio nomine exegerant, de quibus ſupra §. 12. *n.* 7.

7 Quo demum ad Conſtitutiones Ordinis Sancti Dominici, ſub quibus vivunt Moniales S. Ioannis Baptiſtæ, hæ non poſſunt eſſe clariores, illaſque refert, & exornat *Fontan. in Comment. Conſtit. Ord. Prædic. tit. de Bon. Fratr. & ſignantèr n.* 4. ubi refert diſpoſitionē Capituli Generalis in Urbe celebrati anno 1629 *ordinat.* 21. ibi - *Ordinamus juxta diſpoſitionem Sacri Concilii Tridentini ſeſſ.* 25. *cap.* 2. *ut Fratres redditus annuos quocumque titulo habentes, eos non per ſe, ſed per Syndicum nomine Conventus exigant, ac de eiſdem in libro communis depoſiti, tam pro receptis, quàm pro expenſis, rationem reddat ipſe Syndicus, contrafacientes &c.*

8 Neque omittebam Iudicibus reverentèr exponere, & ad vivum exprimere, maximum inconveniens, quod ex contraria ſententia poterat promanare, uti ex diametro oppoſita Tranſactioni anni 1665. à ſan. mem. Alexand. VII. confirmatæ, necnon expreſſæ declarationi, & præciſæ voluntati Sanctiſſimi Domini Noſtri, circa obſervantiam vitæ communis, patefactæ omnibus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus omnium Religionum Mendicantium in feria ſecunda majoris Hebdomadæ, poſt ſolitam Concionem in Palatio Vaticano habitam, necnon uti ex directo contraria, nedùm dictæ individualiſſimæ reſolutioni Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium de qua *in* §. 12. *num.* 12. ſed etiam tot commendabilibus operationibus aliarum Sacrarum Congregationum, omnem moventium lapidem pro introducenda vita communi, etiam in illis Monaſteriis, ubi evidens eſt, quod de facto non reperiatur; Quantò igitur minùs per ſententiam excludenda, & eliminan-

da

da videtur ab illis Monaſteriis, in quibus reperitur? Ante oculos eorundem Iudicum ponendo majeſtatem, & authoritatem Sacræ Congregationis, quæ talis, & tanta eſt, ut etſi ab illius reſolutionibus admittatur recurſus, ob eximiam nihilominus EE. PP. ſapientiam, & obſequium eis debitum, adhuc magni faciendæ ſint, & clauſis oculis ab inferioribus Iudicibus ſequendæ, ut à ſe ipſa practicatum gloriatur in ſpecie *Rota in deciſ.* 220. *num.* 13. *coram Ottobon. & in deciſ.* 214. *num.* 6. *& ſeqq. part.* 4. *tom.* 2. *recent.* ubi quod ſi in qualibet materia de Iure defertur doctrinæ alicujus inſignis Doctoris, multo magis deferendum videtur doctrinæ tantorum Patrum in materia in qua ipſi quotidie verſantur; Concludentes noſtras præces his præciſis verbis - *Ita ut ſi verificaretur contraria juridica determinatio, & ſententia in noſtris terminis ad unguem verificaretur id, quod D. Gregorius Homil.* 37. *in Evangel. ſcriptum reliquit, aliud ſcilicèt ſupremum, maximumque Chriſtianæ legis Præconem clamare, aliud nuntiare Judicem, ſeù aliud Pontifices inculcare, aliud ſententiare Judices Eccleſiaſticos, & quod omnem credulitatem ſuperaret, reſpectu illius Monaſterii, quod Monialibus acerrimè informantibus, uti de obſervantia, & reformatum, recognitum, & canonizatum fuit etiam à Supremo Laico Tribunali Neapolis.*

9 Circa ſpeciales verò, advertebam, quod Mons Maritaggiorum erectus, apertuſque fuit dumtaxat Anno 1669. quando non ſolum, nec minimum aderat dubium qualitatis obſervantiæ, & reformatæ reſpectu Monaſterii Sancti Ioannis Baptiſtæ, ſed forſan nec etiam natæ erant quatuor illæ Moniales, quæ anno 1701 vitam communem in illo non obſervabant, Imò paulò antè præceſſerant innumeræ illæ judiciales Confeſſiones Monialium, Teſtium depoſitiones, & alia, de quibus ſuprà. Non adeſt autem in jure propoſitio magis certa, magiſque communitèr à DD. approbata, & à magnis Tribunalibus recepta, quàm quod omnis diſpoſitio, & quælibet conventio debet interpretari ſecundùm illud tempus, quo fit, ea ratione, quià tunc ſuam recipit perfectionem juxtà *Text. in l.* 1. *ff. de Teſtam. leg.* 4. *ff. de Adimen. legat. &* §. *Poſteriore Inſtitut. Quib. mod. teſtam. infirm.* cum concordantibus *apud Fuſarium de Subſtit. q.* 257. *nu.* 47. *Antonell. de Loc. legal. lib.* 1. *cap.* 35. *num.* 1. *Card. de Luc. de Fideicomm. diſc.* 44. *num.* 5. *& diſcur.* 47. *nu.* 8. *in fin. & Rot. deciſ.* 25. *num.* 12. *coram Otthobon. & deciſ.* 1084. *num.* 5. *&* 6. *coram Emer. jun.*

10 Quę interpretatio eò magis ſumenda eſt, attenta duplici circumſtantia.

11 Pri-

11 Prima, quià aliàs eorundem Fundatorum obligatio, contrà ipſorum intentionem, extenderetur ab annuis duc. 50. ad duc. 80. reluctantibus omnibus juris principiis, ſecundum quę habemus, quod obligationes omnes ſunt ſtricti juris, & quo magis fieri poteſt, reſtringendæ ſunt, & nunquam extendendæ, nec ampliandæ *ad Text. literalem in l. Quidquid adſtringendæ* 99. *ff. de Verb. obligat. l. Si ità ſtipulatus* §. *Chriſogonus ff. eod.* cùm aliis apud *Rota coram Dunoz. jun. deciſ.* 570. *num.* 4. *&* 5. *& coram Buratt. deciſ.* 29. *nu.* 19. *& coram Bich. dec.* 5. *n.* 27. *& coram Emer. jun. deciſ.* 934. *num.* 6. *& in part.* 11. *recent. deciſ.* 39. *num.* 5. *& in part.* 19. *dec.* 408. *num.* 3.

12 Secunda verò, quia licèt noſter Mons nomine, & qualitate verè pii operis, magnus appelletur, & ſit, ex conſuetis tamèn fortunæ caſibus, & accidentibus, ipſius nomen non convenit rebus, & de eo verificatur id, quod ſcriptum reliquit *Senec. in Hercul. furioſ. act.* 1. ibi - *Hoc enim ſolùm mihi nomen relictum eſt*; Reperitur ſiquidem gravatus ære alieno in ſcutis 300. mil. pro totidem dotibus promiſſis, & non ſolutis deſcendentibus ab illius Fundatoribus in ſæculo nuptis, ut eſt in Civitate Neapolis notorium. Undè in illius ſummis anguſtiis, multò minùs extendenda videtur obligatio Fundatorum à duc. 50. ad duc. 80. reſpectu nubentium in Domino, quorum dotes, & vitalitia ex ejuſdem Montis Conſtitutionibus præferri debent dotibus nubentium in ſæculo. Aliàs verificaretur id, quod improbavit *D. Paulus ad Corinth.* 1. 11. 21. Quià ſcilicèt una ex Deſcendentibus à Fundatoribus noſtri Montis ebria eſſet, alia autèm eſuriret, quod permittendum non eſt, quia - *jura noſtra non patiuntur, unius inopiam, alterius injuria relevari, noluntque beneficium, quod pro pietate alicui conceditur, in aliorum perniciem redundare* - juxtà præciſa verba punctualis deciſionis *Romana, ſeù Januen. legati prima Maii* 1698. §. *Nec magis coram R. P. D. Tremoille*.

13 Terminando hunc Paragraphum cum illa animadverſione, cum qua ad Civitatem Neapolis non ſine admiratione pervenit notitia ſententiarum, obtentarum in Curia, & expectatur exitus hujus cauſæ, quod ſcilicet cum Parentes, & Conſanguinei monacandarum, Iure communi attentò, teneantur illis aſſignare Livella, eo modo, & in ea quantitate, quæ dari ſolet in Monaſterijs, in quibus profeſſionem emittunt, ex adductis per *Card. de Luc. de Dot. diſc.* 167. *num.* 11. *&* 12. & firmatis per *Rotam in dec.* 671. *num.* 27. *coram Merlin. & deciſ.* 350. *num.* 1. *& dec.* 424. *num.* 3. *& deciſ.* 668. *num.* 6. *coram Emer. Iun.* Ea ratione,

quia

quia dicuntur pars, ſeù appendix dotis, ut notant *Gratian. diſcept. forenſ. 498. num. 58. Adden. ad Gregor. deciſ. 80. nu. 11. Card. de Luc. de Donat. diſc. 25. num. 18. & diſc. 49. num. 3. & de Regular. diſc. 1. num. 152. & Rot. deciſ. 679. num. 6. coram Emer. Iun.* Itaut pro illorum conſequutione intret etiam ſubſidiarium remedium *Auth. Res quæ Cod. Comm. de legat.* pro alienatione bonorum, fideicommiſſis ſubiectorum *Card. de Luc. de Donation. diſc. 32. num. 9. & ad Concil. diſc. 34. num. 5. & de Regularib. diſc. 56. num. 2.* cum authoritatibus ab ipſo citatis. Cum evidenti, inſigniqúe præjudicio Laicorum, in futuris monacationibus in Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ, erunt obligati iidem Parentes, & Conſanguinei ad aſſignanda Livella, non ampliùs in duc. 50. ſed in duc. 120. & ſic cum inſigni augumento duc. 70. ſeù cum capitale duc. 3000. circitèr, Quod ſenſibile quidem erit Familiis illis, quæ Fortunæ bonis abundant, ſed ferè inſupportabile aliis, non adeò abundantibus.

14 Et hæc forſàn, intèr alias, fuit ratio, propter quam Sacr. Regium Conſilium, rejectis replicatis inſtantijs Monaſterij S. Io: Baptiſtæ, poſt decem annos maturæ diſcuſſionis cauſæ, approbavit concluſionem Gubernatorum Montis 29. Familiarum anni 1664. ſequentis tenoris.

15 *Et à finche monacandoſi per l'auvenire alcune delle Signore compreſe nel Monte in dd. Monaſterij Riformati, non poſſa naſcere differenza alcuna ſopra d. Vitalitio, ſi è concluſo, e ſtabilito, che alle Monache, da farſi in Monaſterij Riformati, ſi diano annui duc. 40. in vita, ò pure duc. 500. per una volta tantùm à loro elettione, e più ſe li diano ducat. 200. per li fornimenti, &c.*

16 Obſervando ulteriùs, quod malum non terminabit in ſolo Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ, quia allegando Sententias ab ipſo obtentas in Vrbe facilitate maxima, omnia alia Monaſteria Reformata Neapolis obtinere poſſunt ſimilem declarationem, & conſequentèr nulla remanebunt in eadem Civitate Monaſteria Reformata, ſaltèm quoad quantitatem Livellorum, & libertatem de illis diſponendi; Quod quale, quantumque præjudicium, allaturum ſit, & Monialium profectui circa ſpiritualia, & Sæcularium patrimonijs, vix exprimi verbis poteſt.

Cap. I.

Cap. I. §. XVII.

Rationes, & Motiva, adducta ad Defenſoribus Monialium Sancti Ioannis Baptiſtæ, ad canonizandum d. Monaſterium pro non obſervanti, neque Reformato.

1 Non poſſumus meliùs, elegantiorique methodo has rationes, & motiva adducere, quàm inſerendo per extenſum Scripturas favore earundem Monialium Iudicibus datas una cum integro Proceſſiculo coram Vicario Generali Neapolitano Siliquino, & in Curia exhibito, in quo reſtringuntur omnes omnino iuſtificationes, adductæ ex parte earundem Monialium in hac cauſa, quorum tenores ſunt ſequentes.

Memoriale datum primo Iudici, de quo habebitur mentio in ſequenti §.18. *num.*5.

2 R. P. In Civitate Neapolis habentur quam plura Monaſteria „ Monialium, quorum Archiepiſcopus declaravit, aliqua eſſe „ ſub regula obſervantiæ ad effectum, ut annui Livelli Monialium „ exigerentur ab Abbatiſſa, non autèm à particularibus Monialibus, & hoc pro vita communi, quam ſervant Moniales ejuſdem „ obſervantiæ.

3 Cumque per errorem Actuarij fuerit adnotatum Monaſterium Sancti Ioannis Baptiſtæ Ordinis Religionis Prædicatorum „ S. Dominici inter reformata, hinc proindè ad inſtantiam ejuſdem Monaſterij pro emendatione d. erroris inſtitum fuit coram „ Reverendiſſimo Vicario Generali, pro recognitione veritatis hujuſmodi facti, illaque recognita, repertoque errore, idem Reverendiſſimus Vicarius ſub die 9. Septembris ſuperioris anni decrevit, vitalitia Monialium S. Dominici ſpectare ad liberam diſpoſitionem earundem Monialium, præfatumque Monaſterium „ *minimè eſſe comprehenſum* inter Monaſteria reformata, ut latiùs continetur ex actis, quæ dantur in præſenti *Summario* „ *num. unico*.

4 Pro cujus Decreti exequutione expeditum fuit ad inſtantiam „ ejuſdem Monaſterii monitorium coram Illuſtriſſimo D. meo, à

„ quo petitur contra Montem Magnum Maritaggiorum Neapolis
„ decerni Exequatur vigore ſuarum facultatum per Conſtitutio-
„ nes Summorum Pontificum eidem attributarum, relatarum per
„ *Ridolph. in Prax. part. 1. cap. 13. n. 635.*
5 Et ſine ulla prorſus difficultate, quia Actuarius in fide data
„ ſuper Decreto Monaſteriorum reformatorum per errorem re-
„ portauit noſtrum Monaſterium, cujus error non præjudicat
„ Monialibus per *Text. apertum in l. Nihil conſenſui §. Videtur*
„ *ff. de Regul. jur. l. Si per errorem ff. de Iuriſdict. omn. judic. l. 2.*
„ *ff. de Iudic.* cum concordantibus, & per conſequens ſatis fun-
„ data eſt intentio Monaſterii pro exequutione d. Decreti Reve-
„ rendiſſimi Vicarii, qui cùm recognoverit dictum errorem, &
„ ex juribus in *Summ.* datis conſtet, noſtrum Monaſterium mini-
„ mè ſubiacere Religioni obſervantiæ, id circò benè pronuncia-
„ vit, vitalitia eſſe propria Monialium, non autem cedere ad di-
„ ſpoſitionem Abbatiſſæ, ſeù Prioriſſæ reſpectivè, pro cujus exe-
„ quutione ſupplicatur:

Quare &c.

Iura indicata in hoc num. 5. & data in Summario, ſunt illa-met exhibita infra à num. 40. uſque ad finem, quæ fuerunt deindè repetita coram aliis Iudicibus, quibus exhibitæ fuerunt ſequentes Scripturæ.

---

6 R. P. Jn Civitate Neapolis habentur quamplura Monaſteria
„ Monialium, pro quibus Mons Magnus Maritaggiorum nuncu-
„ patus tenetur fœminis deſcendentibus ab Equitibus tradere do-
„ tem, & acconcium, necnon annuum Livellum ducat. 80. cui-
„ libet Moniali, dummodo non ſint profeſſæ in Monaſteriis Refor-
„ formatis, ſeù de obſervantia, quo caſu vitalitium ſolvi debet
„ Monaſterio in annuis ducat. 50. *vt Summ. num. 1.*
7 Adeſt etiam in dicta Civitate alter Mons 29. Familiarum no-
„ bilium nuncupatus, qui indiſtinctè promiſit, ſeque obligavit
„ ſolvere Monialibus de dd. Familiis, ultram dotem annuum Li-
„ vellum ducat. 120. nullo habito reſpectu, etiamſi Moniales
„ profiterentur in Monaſteriis Reformatis, & de obſervantia, ut
„ eſt in confeſſo, & inferiùs demonſtrabitur.
8 Sed anno 1691. evenit decretum Vicarij Generalis Neapo-
„ lis, qui inter Monaſteria reformata, & de obſervantia reporta-
„ vit Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ Principale, prævia decla-
„ ratione ſolutionis Livellorum in manibus Abbatiſſæ, *ut Sum-*
„ *mar. num. 2.*

Quod

9 Quod decretum cum emanaverit *inauditis Monialibus Prin-*
,, *cipalibus* (1) *ac per errorem*, (2) eoque non obſtante *Monia-*
,, *les exegiſſēt ſua annua Livella*, (3) ſignantèr à Monte 29. Fami-
,, liarum, cum quo præſens cauſa diſceptatur, hinc proindè
,, Moniales S. Io. Baptiſtæ Principales anno 1702. recurſum ha-
,, buerunt ad eundem D. Vicarium Generalem Neapolis *pro emē-*
,, *datione d. erroris* (4), ac declaratione, dictum Monaſterium
,, *minime eſse comprebenſum* inter Monaſteria Reformata, ſeù de
,, obſervantia, prout dictus Vicarius expreſsè declaravit *Summ.*
,, *num.* 3.

10 Pro cujus decreti executione expeditum fuit ad inſtantiam
,, ejuſdem Monaſterij S. Io: Baptiſtæ Principalis monitorium co-
,, ram A. C. Aldrovando, qui ſer. ſer. *Cauſaque plenè diſcuſſa*,
,, (5) per diffinitivam pronunciavit, decretum Reverendiſſimi Vi-
,, carii, declarans noſtrum *Monaſterium minimè fuiſſe* (6) *nec eſſe*
,, *comprehenſum inter Monaſteria Reformata, ſeù de obſervan-*
,, *tia*, exequendum fore, & eſſe, præfatoſque Montes, tam Mari-
,, taggiorum, quam viginti novem Familiarum, teneri, & obli-
,, gatos eſſe ſolvere annuum vitalitium directè Monialibus, *ut*
Summar. num. 4.

11 *A qua ſententia appellavit Mons Maritaggiorum*, *non au-*
,, *tem alter* 29. *Familiarum*, de cujus intereſſe principaliter agitur
,, imò nunquam excepit, nec comparuit, & paſsus fuit, Cauſam
,, expediri per contradictas, dictaque appellatione ſtante, uti inter-
,, poſita à collitigante, ſuſpenſa fuit executio d. Sententiæ A. C.
,, commiſſaque cauſa appellationis hujuſmodi R. P. D. Nario,
,, *illaque acriter agitata* (7) tandem evenit ſententia confirma-
,, toria alterius A. C. Aldrovandi favore noſtri Monaſterij, *ut in*
Summar. num. 5.

12 Cumque iterum Mons Magnus Maritaggiorum ab hac ulti-
,, ma ſententia reclamaverit, cauſaque hujuſmodi delegata fuerit
,, Illuſtriſſimo D. meo. Propterea ad inſtantiam ejuſdem Mona-
,, ſterii S. Ioannis Baptiſtæ Principalis ſupplicatur pro illius con-
,, firmatione, attenta validitate, & Juſtitia ejuſdem, ut reſpondit
,, *Rot. coram ſa. me. Alex. VIII. dec.* 11. *& in recent. deciſ.* 361.
,, vtrobique *num.* 1. *par.* 17.

13 *Validitas ſiquidem liquet ex actis* (8) cùm fuerint ſervata
,, omnia requiſita, adducta in *deciſ. Caputaquen.* 260. *par.* 2. Juſti-
,, tia verò abundè reſultat.

14 Nam intentio, & actio Monialium Principalium conſequen-
,, di Livella directè, eſt ſatis fundata in Capitulis Montis Mari-
,, taggiorum Adverſarij *num.* 1. necnon in alijs alterius Montis

Digitized by Google

„ 29. Familiarum, relatis ab Archiepiſcopo Neapolitano in ejus „ Jnformatione,quę dat. *ſumm.n.6.*quorum vigore cum *Moniales* „ *aſſiduè exegerint à monte* 29. *Familiarum* dicta Livella (9) ab anno 1645. uſque ad præſens *Summ. n.*7.ſanè, tam in poſſeſſo- „ rio juxta vulgatum §. *Retinendæ Inſt.de Interdict.* , quàm in „ petitorio, Moniales habent intentionem fundatam pro illorum „ conſecutione, quod concluſum dicitur, mediante ſententia „ A. C. declarante dd. Livella deberi directè Monialibus, ut fir- „ mavit *Rot. deciſ.*516. *num.* 1. *apud Poſth. de Manut.*, & alibi „ paſſim.

15 Jn nihilo relevante, quod obligatio dd. Montium locum ha- „ bere debeat favore Monialium, dummodo non ſint profeſſæ in „ Monaſteriis Reformatis, ſeù de obſervantia, quia ſupplicatur „ adverti, quod illa Montis 29. Familiarum *non habet hanc re-* „ *ſtrictivam*, ſed directè loquitur favore earundem, *& de altera* „ *obligatione Montis Magni Maritaggiorum non eſt queſtio*(10) „ cum in noſtro Monaſterio non adſit Monialis dependens, aut „ deſcendens ab Equitibus d. Monti Magni.

16 Verum,quidquid ſit de hoc,dicimus, quod in præſenti Judi- „ cio petitur confirmari ſententias A. C., & R.P.D. Nari,confir- „ mantes antecedens decretum Vicarii Generalis Neapolis,in quo „ declaratum fuit,noſtrum Monaſterium minimè fuiſſe, nec eſſe „ de Reformatis, ſeù Obſervantia, *à quo cum non fuerit exad-* „ *verſo appellatum*, (11) imò executioni demandatum ab A. C. „ juxta ſuas ordinarias facultates,relatas per *Ridolph.in prax.part.* „ 1.*cap.* 13. *num.* 635. ſane hic ultimus ſtatus ab Ordinario Nea- „ politano firmatus, eſt omnino ſervandus juxta *Conſ. Calderin.* „ 28. *verſ.& ſtatus præſens*, & alios allegatos *in deciſ.*147. *nu.*5. „ *coram Emer.ſen.* & ſępius in alijs.

17 Attamen *cùm noſtrum Monaſterium non ſit*, *neque Cappu-* „ *cinorum*, *neque Minorum de obſervantia S. Franciſci*, (12) „ ſed,vel ſub Invocatione S. Dominici, vel ſub regula Sancti Au- „ guſtini, inde ſequitur, quod noſtrum Monaſterium *tale præ-* „ *ſumi debeat,qualia regulariter ſunt illa ſub dd. Inſtitutis vi-* „ *ventia*. Etenim Sac. Conc. Trid. exceptis Obſervantibus, & „ Cappucinis, quorum incapacitas provenit à diſpoſitione, clau- „ ſa in corpore Iuris in *cap.Ex iis de Verb.ſignific.in* 6. *& in Cle-* „ *ment. Exivi de Paradiſo eodem tit.* decernit pro regula, quod „ omnes Mendicantes, ſeù Regulares in univerſum eſſent capa- „ ces acquiſitionis, & retentionis bonorum, *ut in ſeſſ.*25. *de Re-* „ *gular.cap.*3. prout benè notat *Emin.de Luc.de Regul. diſc.* 63. „ *num.*14. *& diſc.* 35. *num.*9. *in annotat. ad Conc. Trid.*

18 Itaque dum ſtatus, & obſervantia eſt, ut noſtræ Moniales
„ receperint *dd. Livella*, illiſque *ſoluta fuerint in particulari*,
„ (13) ut *d. num.* 7. nil amplius quærendum eſt, noſtrumque *Mo-*
„ *naſterium eſt judican. quale præſeferunt, atque demonſtrant eſ-*
„ *fectus*, *& modus vivendi* uni potiùs, quàm alteri qualitati con-
„ venientes, (14) ut advertit *Donat. Rer. Regul. tract.* 5. *de Tran-*
„ *ſeuntibus quæſt.* 36. *num.* 2. *& ſequen. Card. de Luc. de Regul.*
„ *diſc.* 36. *num.* 7.

19 Non obſtan. obiectis aliàs decantatis ad effectum oſtendendi
„ noſtrum Monaſterium eſſe de reformatis, cum ſufficiat pro hac
„ parte dicere, id neceſſariò probandum eſſe *ab inſtitutione, de qua*
non conſtat, (15) proindeque argumenta contraria, in quibus
„ nituntur obiecta exaduerſo, non relevare in caſu, & ad effectum,
„ de quo agitur.

20 Non enim authoritas Hiſtoricorum exaduerſo adducta, nem-
„ pè Cæſaris Engenii Caracciolì, referen. noſtrum Monaſterium,
„ fuiſſe fundatum ſub titulo S. Io: Baptiſtæ Ordinis Reformati, &
„ de vera obſervantia S. Dominici; Tum quia notum eſt omni-
„ bus, quod *Hiſtorici regiſtrare faciunt deſumpta ex traditioni-*
„ *bus minimè veris*, (16) incertiſque vociferationibus; Unde ac-
„ tum eſſet de probationibus, ſi eorum dicta adſtruerent in Iudicio,
„ Imo *deſtruitur ex ſolutionibus*, *& obſervantia* (17) *contraria*
„ *Rota coram Otthobon. dec.* 253. *num.* 20.

21 Eoque minus enunciativa contenta in ſupplicibus Libellis
„ porrectis Sac. Congreg. Epiſcoporum, & Regularium, aliàs ex-
„ aduerſo datis, quia *non conſtat de ullo mandato Procuræ ejuſ-*
„ *dem Monaſterij* (18) hujuſmodique enunciativæ minimè atten-
„ duntur ad effectum probandi Inſtitutum, nèc ad conſtruendam
„ baſem probationis, quando quæſtio principalis aſſumpti eſt ſu-
„ per veritate enunciati *Rot. coram Buratt. deciſ.* 145. *& deciſ.*
„ 394. *utrobique num.* 4.

22 Maximè quia vigore reſcripti Sac. Congregationis tranſactum
„ fuit inter Moniales Principales, & Montem 29. Familiarum
„ quibus Monialibus, *Mons ſolvit directè Livella*, (19) quod mini-
„ mè eveniſſet ſi Moniales Principalis fuiſſent adſcriptæ regulæ
„ Reformatorum, ſeù de obſervantia, ut videre eſt ex eadem tran-
„ ſactione exaduerſo danda.

23 Nullius tandem relevantiæ eſt alterum argumentum exad-
„ verſo deſumptum ex eo, quod noſtræ Moniales in actu profeſ-
„ ſionis, præter tria vota ſubſtantialia, ſpondeant ſervare Reforma-
„ tionem editam in Bulla Clementis VIII. atque ideo exaduerſo
„ deducitur, noſtrum Monaſterium de Reformatis eſſe cenſendum
„ *ſed gratis*, *& malè* (20) Quo-

24 Quoniam Bulla ClemētisVIII.non pro noſtro,aut pro aliquo ,, peculiari Conventu edita eſt, ſed generalitèr pro omnibus, ut ,, ex illius inſpectione patet, unde non magis ex ea noſtrum Mo- ,, naſterium, quam cætera obligantur.

25 Nullatenus refragante, quod aliæ Moniales non ſe obligent ,, ad illam ſervandam; Nam, quidquid ſit, an lex merè Civilis ex ,, ſola promulgatione ſubditos obliget, vel ipſorum acceptatio re- ,, quiratur; nulli dubium eſt, quod in lege Eccleſiaſtica, & Bul- ,, lis Summorum Pontificum non requiritur acceptatio, quia po- ,, teſtas, quam habet Summus Pontifex immediatè eſt à Deo, non ,, autem à ſubditis, unde ab eorum voluntate efficacia legis non ,, pendet, & ideo licet alia Monaſteria expreſsè proteſtarentur, ſe ,, nolle ſervare prędictam Bullam Pontificiam, quod non eſt di- ,, cendum, tamen ad illam ſervandam de Iure tenerentur æquè ,, ac alia Monaſteria, quæ illius obſervantiam apertè promittunt, ,, quia hoc habet lex Eccleſiaſtica, ut ad acceptandum obliget ,, *Suar. lib.4. deLegib.cap. 16. Rot.cor.Cavaler. dec.85. per tot.*

26 Nec dicatur, quod verba hujuſmodi promiſſionis noſtrarum ,, Monialium circa d. Bullam, aliquid debent operari, ne talis pro- ,, miſſio,Deo facta,eluſoria prorſus reddatur,quia cum propter vo- ,, tum paupertatis, & Reformationis *injungatur in præfata Bul- ,, la, oratio, Ieiunium, ſilentium, & ſimilia,* (21) *ſat eſt, ut ,, quoad iſta promiſſio verificetur*, ne inanis dicatur, nàm etiam ,, circa ea, ad quæ vigore legum, aut Conſtitutionum tenemur, ſi ,, nova particolaris promiſſio addatur, nova quoque ratio meritì ,, accedit, ut in ſimilibus terminis *Suar.tom.2.de Relig. lib.* 1. *de ,, Vot. cap.*11.*num.*10.

27 Nec urget replicatio, quod promiſſio ſervandi Bullam ex- ,, tendantur ad omnia in illa contenta, ſemper enim eadem recur- ,, rit reſponſio, ex præmiſſa Bulla æquè noſtrum Monaſterium S. ,, Io: Baptiſtæ, ac cætera Monaſteria obligari, & tamen omnia ,, Monaſteria per hoc non ſunt de Reformatis: ſed dicimus ulte- ,, riùs quod *verba promiſſionis, quantumvis generalia ad ea ſo- ,, lum extenduntur, de quibus fuit cogitatum,* (22) *ad Text. in ,, l.Emptor§.Hujus num.*1*.ff.dePact.R.P.D.Zaul.adStatut Fa- ,, vent.lib.6.rubr.*4*. num.* 5*. tom.*2. Quod autem cum hujuſmodi ,, promiſſione noſtræ Moniales noluerint obligari, niſi ad ea, ad ,, quæ tenebantur ante editionem d. Bullæ, nec per ejus obſer- ,, vantiæ promiſſionem ad maiora circa votum paupertatis teneri ,, crediderint, manifeſtum redditur ex conſecutivis actibus, etiã ,, immediatè poſt emiſſam profeſſionem factis, petendi, *& conſe- ,, quendi annuum Livellum ad inſtar non reformatarum*, (23)

qui

„ qui actus conſecutivi valde conferunt ad illarum intentionem „ detegendam, earumque promiſſionem declarandum *oap. Cum di-* „ *lectus de Conſuet. Menoch. conſ.* 276. *num.* 19.

28 Et benè, quæ in jure, ut ſupra firmata ſunt, roborantur ex ipſo „ facto, *nam formula, cum qua noſtræ Moniales profeſſionem* „ *emittunt, eſt eadem, qua utuntur, tàm cætera Monaſteria* „ *non reformata, quàm etiam alia reformata, & de obſervan-* „ *tia* (24), *ut n.* 8. Undè ad ſatietatem deducitur, quod noſtrum „ Monaſterium non eſt de Reformatis, nec ſtante promiſſione „ ſervandi Bullam Clem. VIII. fuit intentio Monialium, ſe pro ta- „ libus declarandi, eoque magis, qua eiſdem verbis fit promiſſio „ obſervandi d. Bullam à Monialibus Reformatis, ac etiàm ab il- „ lis, quæ non ſunt de Reformatis *Summ. d. num.* 8. ; & propte- „ rea ex præmſſis neceſſariò emergit Juſtitia noſtrorum Judicato- „ rum; pro quorum confirmatione jure meritò denuò ſupplicatur. Quare &c.

---

29 Reverende Pater. Elegantèr, & de more reſtricta fuit ab „ Illuſtriſſimo D. meo difficultas hujuſmodi cauſæ in duabus in- „ ſpectionibus, prima nempè, an ſententiæ, quæ revidentur, con- „ tinentes liquidationem annuorum Livellorum, de quibus agitur, „ ſint in hac parte confirmandæ, ſecunda, an Mons Maritaggiorum „ teneatur ad annuos duc. 80. vel potiùs 50. noſtris Monialibus „ profeſſis in Monaſterio S. Joannis Baptiſtæ Neapolis; Cùmque „ in omnibus præfatum Monaſterium, ad cujus Inſtantiam Cau- „ ſa hujuſmodi pendet, foveat bonum jus, propterea videtur lo- „ cus confirmationi dd. Sententiarum, à Judicibus à quibus lata- „ rum ex ſequentibus.

30 Nàm quantum attinet ad primam Inſpectionem dicimus, „ *quod benè A. C. proceſſit ad liquidationem debiti* (25) tàm Mon- „ tis 29. familiarum in annuis duc. 120. quàm alterius Montis Ma- „ gni Maritaggiorum in annuis duc. 80. Cauſa dd. Livellorum, „ quià contrà utrumque Montem *fuerunt exbibita Capitula* „ hujuſmodi liquidationem concernentia (26) prout eſt in con- „ feſſo, & ob id A. C. poſtquam mandavit exequendum, fore, & „ eſſe Decretum Vicarii Generalis Neapolis, benè proceſſit ad li- „ quidationem dd. Livellorum, tanquam executor dicti Decreti, „ coram quo Monitorium fuit expeditum, juxtà Conſtitutiones „ Apoſtolicas, relatas à *Ridolphin. in prax. part.* 1. *cap.* 13. *n.* 594 „ & per conſequens, licèt Vicarius Neapolitanus decrevit no- „ ſtrum Monaſterium, non eſſe comprehenſum inter Monaſteria

refor-

„ reformata, ſeù de obſervantia, quarum Vitalitia Monialium
„ cedant in beneficium Communitatis ad diſpoſitionem earum
„ Abbatiſſæ, ſanè idem A. C. potuit id decernere *Gratian. diſcept.*
„ *forenſ. cap.* 40. *à num.* 8. & *ſequen.* Maximè, quià uti execu-
„ tor potuit cognoſcere de exceptionibus reſpicientibus executio-
„ nem, nempè quantitatem Livellorum, ut benè diſtinguendo
„ firmavit *Rota coram Cerro dec.* 86. *num.* 9. & 10.

31 Et abſque ulla difficultate, quià paſſim habetur in judicio
„ immiſſionis, in quo Judex dat immiſſionem in bonis Actori, abſ-
„ que expreſſione, & liquidatione Bonorum, quæ liquidatio in
„ executionem Sententiæ fit. Itàque cùm coram A. C. fuerit li-
„ quidatum quid, & quantum debeant ſolvere dicti Montes pro
„ dd. annuis Livellis, meritò A. C. ad quantitatem illorum in
„ Capitulis contentam proceſſit, ex ſuperiùs allegatis.

32 Quò verò ad alteram inſpectionem ſuper modo ſolvendi an-
„ nua Livella, illorumque quantitate à Monte Magno Maritag-
„ giorum Adverſario, ſumus in claris pro annuis duc. 80. Monia-
„ libus directè ſolvendis, nàm Capitula dicti Montis, & ſignan-
„ tèr in 3. cap. ubi loquitur de Vitalitiis, debitis Monialibus, con-
„ ventio eſt ſolvendi eiſdem annuos duc. 80. ibi - *che riſpetto al-*
„ *li Vitalitii non ſia tenuto detto Monte à dare di più à ciaſche-*
„ *duna di dette Monache annui duc.* 80. *lor vita durante*, quan-
„ do autem dictum Statutum reſpicit Monaſteria, uti obſervantia
„ ita decernit ibi-*Verùm à riſpetto de Monaſterii oſſervanti darli*
„ *per vitalitij il ſolito darſi à detti Monaſteri d'annui duc.* 50.
„ Igitur quotiès *admittitur annuum Livellum deberi directè Mo-*
„ *niali* (27) neceſſariò dicendum eſt, teneri dictum Montem ad
„ annos duc. 80. juxtà præmiſſum Capitulum, *quod uti clarum,*
„ & *literale non admittit contrarium intellectum*(28) *ad Text.*
„ *in l. Ille, aut ille ff. de Legat.* 3. cum concordantibus.

33 Præſertim quia *Decretum Vicarij Neapolis declarat, no-*
„ *ſtrum Monaſterium non eſſe comprehenſum inter reformata,*
„ *ſeù obſervantia, per conſequens minimè locum habere poteſt*
„ *altera pars dicti Capituli* (29) *Verùm à riſpetto de Monaſte-*
„ *ri oſservanti*, ut ſupra, Non obſtantibus alijs verbis in dicto De-
„ creto appoſitis ibi - *Quarum Vitalitia Monialium cedant in*
„ *beneficium Cammunitatis ad diſpoſitionem earum Abbatiſſæ,*
„ quia cum in dicto Capitulo Montis Adverſarii fuit habitus reſ-
„ pectus ad Monaſteria obſervantia, illiſque directè ſolvi Vitalitia
„ in annuis duc. 50. certum eſt, quod dicta verba in Decreto con-
„ tenta, non immutant, nec alterant qualitatem noſtri Monaſterij
„ minimè de obſervantia declarati, proindèque Vitalitia debita
Monia-

Digitized by Google

„ Monialibus ſunt regulanda ad rationem duc. 80. juxtà diſtin-
„ ctionem Capituli ſuperiùs relatam.

34 Agnoſcit Pars Adverſa difficultatem, *& ob id allegat diffe-
„ rentiam* (30), *ſeù ſpeciem illorum Religioſorum*, qui nihil
„ omninò poſſident, prout ſunt Cappuccini, & Fratres Minoris
„ obſervantiæ, qui ſunt omninò incapaces, quibus nullatenus
„ verificari poſſe Capitulationes dicti Montis conatur defendere,
„ ſed gratis, & malè.

35 Quoniam ex lectura ſæpiùs repetiti dicti Capituli, quando vi-
„ talitia ſunt ſolvenda Monialibus, illa debentur ad rationem an-
„ nuorum duc. 80. quandò autem ſunt ſolvenda Monaſterio ſub
„ regula de obſervantia, tunc debentur annui duc. 50. eidem Mo-
„ naſterio, igitur intellectus dicti Capituli non alitèr referendus
„ eſt, quam ad ſpeciem Monaſteriorum incapacium, ut de ſe
„ liquet.

36 Nec dici valet, noſtrum Monaſterium eſſe alterius ſpeciei il-
„ lorum, quæ reformata ſunt, & de obſervantia in vigore primæ
„ ſpeciei poſſidendo Livella ex benignitate Sedis Apoſtolicæ jux-
„ tà Relationem Cardinalis Philamarini exadverſo relatam, in qua
„ *nulla vis fieri valet exadverſo, tùm quià de eo tempore aderat*
„ *Decretum Domini Periſſij* (31) qui reportaverat noſtrum Mo-
„ naſterium inter reformata, & de obſervantia, tùm etiam quia
„ dicta *Relatio Cardinalis Philamarini venit ad petitionem, &*
„ *Inſtantiam particularium Monialium, non autem Monaſterii*
„ (32) pro parte cujus hodiè lis agitatur, & per conſequens, hæc
„ omnia minimè ſufficiunt ad intelligentiam dicti Capituli, loquen-
„ tis de Monaſteriis de obſervantia.

37 Sed pro omnimoda illius excluſione ſupplicatur aduerti, quod
„ *Pars Adverſa allegat modum*, qui practicatur cum Monaſte-
„ rio S. Andreæ Ordinis S. Auguſtini, & cum altero S. Joſephi
„ Ordinis Carmelitani, *qui mirificè retorquetur* contrà eandem
„ Partem Adverſam (33)

38 Etenim utrumque Monaſterium in præfato Decretò Vicarii
„ Periſij, de quo in exadverſo Summario impreſſo *num.* 3. fuit re-
„ portatum inter Monaſteria reformata, ſeù de obſervantia, in quo
„ fuit etiam tunc annonotatum noſtrum Monaſtrium; Igitur Gu-
„ bernatores Montis Adverſarij ſolverunt annua Vitalitia non
„ Monialibus, ſed directè eidem Monaſterio, ut in exadverſo
„ Summario ultimo loco dato *num.* 1. ex quibus clarus intellectus
„ patefit dicti Capituli Montis Magni ibi - *Verùm à riſpetto del-*
„ *li Monaſteri oſſervanti darli per Vitalitij il ſolito à detii Mo-*
„ *naſterij d'annui duc.* 50. qui locum habet tantummodò in ſolu-

K tione

„ tione facienda Monaſterio reformato , ſeù de obſervantia in ma-
„ nibus Abbatiſſæ , aut Prioriſſæ dd. Monaſteriorum,non autem
„ in aliis non reformatis , neque de obſervantia , cum tali caſu
„ ſolutio decernenda ſit in duc. 80. eiſdem Monialibus, prout de-
„ crevit idem Periſius , quapropter *cùm in confeſſo ſit , Livella*
„ *deberi noſtris Monialibus directè* (34), *& noſtrum Monaſte-*
„ *rium non eſſe ampliùs de reformatis, neque de obſervantia*, me-
„ ritò verſamur in prima diſpoſitione Capituli dicti Montis ſol-
„ vendi annuos duc. 80. eiſdem Monialibus.

39 In nihilo relevante *Ultima Relatione exadverſo clandeſtinè*
„ *extorta* (35) à moderno Vicario Generali Neapolis referente
„ audiviſſe à Prioriſſa , & Monialibus noſtri Monaſterii , quod ex
„ Livellis ſolùm penes ſe retinent Carolenos Tres , & id , quod
„ ſupereſt, reponitur in quadam Arca , ut in §. 10. Quià in §. 11.
„ *ſeq*. ejuſdem Relationis legitur ibi - *Verùm ſubiunxerunt, quod*
„ *hi ſunt actus merè cæremoniales* (37) ex quo Prioriſſa parum
„ id advertat, quinimo tolerat , quod omnis Monialis impendat
„ Vitalitia juxtà ſuas Religioſas neceſſitates , petita ab ipſa *dum-*
„ *taxat licentia* , *ſeu, ut ipſæ dixerunt, benedictione* , quod paſ-
„ ſim practicatur in omnibus Monaſteriis , quæ non ſunt obſer-
„ vantia , & hoc ratione voti paupertatis , poſthabita etiàm Bulla
„ Clementina , Data igitur facultate Moniali impendendi ſua Vi-
„ talitia juxtà ſuas Religioſas neceſſitates , & quod dicta Vitali-
„ tia ſolvantur eiſdem Monialibus, neceſſariò ſequitur, quòd reſtri-
„ ctiva dicti Capituli tertii operatur tantummodò , quoad Mo-
„ naſteria reformata , ſeù de obſervantia , quæ inducit incapacita-
„ tem Moniali utendi ſuis Vitalitiis ; Igitur cum noſtrum Mona-
„ ſterium non ſit de illis, nec ampliùs comprehenſum in Decreto
„ Domini Periſii , procul dubio Mons Magnus Adverſarius tene-
„ tur ad ſolutionem annuorum duc. 80. ut dixi.
Quare &c.

Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Signore.

40 Il Procuratore del Venerabile Monaſtero di S. Gio: Battiſta
„ dell'Ordine de Predicatori ſupplicando eſpone à V. S. Illuſtriſ-
„ ſima, come à tutte le RR. Monache di detto Monaſtero in tem-
„ po della loro profeſſione , oltre della dote à beneficio di detto
„ Monaſterio , ſe l'aſſegna da loro Padri, Fratelli , ò d'altri, à chi
„ ſpetta, il loro Vitalitio , quale vitalitio reſta ad arbitrio , e libera
diſpo-

„ diſpoſitione delle medeme RR. Monache per tutti li loro biſo-
„ gni, & occorenze, ſenza che di eſſo Vitalitio, ne ſia parteci pe
„ in coſa alcuna il detto Venerabile Monaſterio . E perche hà
„ preſentito, che anni ſono dal quondam D.Gio:Giacomo Cioc-
„ cia, olim Maſtro d'Atti delle Monache, ſi haveſſe fatto fede, che
„ fra li Monaſterii Riformati, ſeù dell'Oſſervanza (che li Vitali-
„ tii delle Monache vanno à beneficio di detti Monaſterii) vi era
„ il ſudetto Monaſterio di S. Gio: Battiſta, il che ex errore vi fù
„ poſto frà detti Monaſterii; Perciò ſupplica V. S. Illuſtriſſima
„ ordinare al Reverendo D. Gaetano Buonhomo attuale Maſtro
„ d'atti di dette Monache, che facci fede della verità dell'eſpoſto,
„ acciò quella fatta, la ſupplica dichiarare, *che il ſudetto Mona-
„ ſterio non eſſer compreſo fra li Monaſterij Riformati, ſeù dell'
„ oſſervanza*, ſtante che le ſuddette RR. Monache godono li lo-
„ ro Vitalitij, e non vanno in beneficio del ſudetto Monaſterio
„ ut Deus &c.
„ Fiat fides Veritatis.

Joannes Andreas Siliquinus Vicar. Generalis.

41 Per obedire all'Ordini di Monſignor Illuſtriſſimo Vicario Ge-
„ nerale di Napoli, fò fede io ſottoſcritto Maſtro d'Atti delle Mo-
„ nache della Corte Arciveſcovale della medema Città, come eſ-
„ ſendomi pienamente informato, così dalla Reverenda Madre
„ Priora, come dall'altre Monache vecchie del Monaſterio di
„ S. Giovanni Battiſta di queſta ſteſſa Città, circa il poſſederſi i
„ Vitalitii dalle Monache, mi hanno detto, che prima di profeſ-
„ ſare ſe li aſſegna da loro Padri, Fratelli, ò altri à chi ſpetta, il
„ Vitalitio, il quale reſta à loro libera diſpoſizione, (dopò che
„ ſe l'hanno eſatto) di ſpenderlo ſecondo i loro biſogni, e neceſ-
„ ſità, non eſſendone tenute farne parte al Monaſterio (ſi come
„ fanno alli Monaſterij Riformati) mà ſolamente per obedienza,
„ e per il voto di povertà, che tengono, quando s'eſiggono del
„ Vitalitio, ne fanno aviſata la Madre Priora, e quella li dà li-
„ cenza di poterlo ritenere, & ſpenderlo, & in fede &c.

Napoli 4. Settembre 1702.

Io Gaetano Buonhomo Maſtro d'Atti delle Monache.

42 Si fa fede per me ſottoſcritto Notaro Giovaani di Florio di
„ Napoli Notaro, e Rationale del Venerab. Monaſterio di S.Cio:
„ Battiſta delle Signore Monache di queſta Città di Napoli, anco
„ con giuramento à chi la preſente ſpetterà vedere, e ſarà in qual-
„ ſivoglia modo preſentata, così in giuditio, come fuora, qual-
„ mente tutti quelli pagamenti, che ſi fanno alle Signore Mona-
„ che di detto Monaſterio per mezzo de Banchi, così per cauſa

„ di loro Vitalitii, come per altra qualſivoglia cauſa, dalle mede-
„ me Signore Monache ſi girano per altri tanti, ò per cauſa à per-
„ ſone da loro dependenti, e nella formatione, che fò de libri di
„ detto Venerabile Monaſterio, così d'introito, come d'eſito, non
„ fò neſſuna mentione delli ſuddetti pagamenti ſtante, che di quel-
„ li detto Venerabile Monaſterio non ne partecipa coſa alcuna; mà
„ quelli vanno in beneficio di dette Signore Monache, & in fede
„ della verità hò fatta la preſente. Napoli li 21. Novemb. 1701.
Io Notaro Gio: de Florio di Napoli fò fede ut ſupra.

1701. à primo Luglio.

43 Al Signor Giacomo Rocco docati 80. e per eſſo alla Signora
„ Suor Maria Geronima Spinelli per un annata di ſuo Vitalitio
„ maturata nel meſe di Giugno 1701. ch'eſſo li paga in nome, e
„ parte del Signor Marcheſe di Foſcaldi, e per conto di ſua admi-
„ niſtratione, come erano nello Stato di Caivano, e S. Arcange-
„ lo, e per eſſo à Gaetano Galotto per altri tanti. duç. 80.

44 Noi Governatori del Banco della Santiſſima Annunciata fac-
„ ciamo fede, la ſudetta partita eſſere eſtratta dal giornale di det-
„ to noſtro Banco, meliori reviſione ſemper ſalva, formata, e ſug-
„ gellata hoggi li 5. di Ottobre 1701.
Galdieri Rationale.
Locus Sigilli.

1701. à 12 Luglio.

45 Al Signor D. Giuſeppe Provenzale docati 50. tar. 2. e gran.
„ 10. e per lui à Sor Maria Angelica, e Sor Maria Angela Proven-
„ zale, Monache nel Monaſterio di S. Gio: Battiſta, nel Secolo
„ chiamate D. Anna Maria, e D. Gratia, e ſono per lo ſemeſtre
„ maturato à 10. di Maggio proſſimo paſſato per cauſa della me-
„ ta dell'annui ducati 100. laſciati à dette Sor Maria Angelica,
„ e Sor Maria Angela dal ſpettabile Signor Reggente D. Ignatio
„ Provenzale loro Padre loro vita durante, atteſo l'altra metà
„ ſpetta pagarſi alli legitimi Eredi della quondam D. Luiſa Pro-
„ venzale Ducheſſa di Collevivo in virtù d' Inſtrumento di di-
„ viſione delli beni Ereditarij di detto quondam Regente, tra det-
„ ta Ducheſſa D. Luiſa, e la quondam D. Giovanna Provenzale
„ ſua Moglie, anco figlie di detto quondam Regente per mano di
„ Notar Virgilio Cardinale di Napoli, al quale s'habbia relatione,
„ e fa detto pagamento come Padre, e legitimo amminiſtratore di
„ D. Ottavio, e Gio: Provenzale, figli eredi di detta quondam
„ D. Giovanna ſua Moglie, dichiarando eſſerſodisfatto del paſſato,
„ e per eſſe à Giacomo Micheroli per altri tanti, e per eſſo à Pie-
„ tro Diez per altri tanti, e per eſſo ad Andrea Ruſpolo per altri
„ tanti duc. 52. 2. 10.

46 Noi

46 Noi Governatori del Banco dello Spirito Santo facciamo fe-
„ de, la ſudetta partita eſſer eſtratta dal Giornale di noſtro Banco
„ meliori reviſione ſemper ſalva, fermata, e ſuggellata. Napoli li
„ 17. Novembre 1701.
Averſa Rationale.
Locus Sigilli.

1700. à 18. Agoſto.

47 Al Signor Franceſco d'Anna docati 33. tar. 1. 13. e per lui à
„ Suor Maria Gaetana d'Anna ſua figlia Monaca profeſſa nel Mo-
„ naſterio di S. Gio: Battiſta di queſta Città per la terza maturata
„ nel paſſato meſe di Luglio per cauſa dell'annui ducati cento, ſe li
„ corriſpondono per ſuo Vitalitio: dichiarando eſſere ſtata ſo-
„ disfatta del paſſato, e per eſſa à Nicola Paſtena per altri tanti,
„ e per eſſa ad Andrea Molinaro per altri tanti ducati 33. 1. 13.

A di detto

48 A D. Giuſeppe Moccia docati 40. e per lui à Suor Maria Ro-
„ ſa Capece Latro, Monaca profeſſa nel Monaſterio di S. Gio:
„ Battiſta di queſta Città, in nome, e di proprj denari del Signor
„ Duca di Diano ſuo Fratello, à complimento di docati cinquan-
„ ta, atteſo l'altri docati dieci l'hà riceuuti per noſtro Banco, e
„ ſono per l'annata maturata à 25. Luglio proſſimo paſſato del ſuo
„ vitalitio ſe li corriſponde da detto Signor Duca ſua vita duran-
„ te, & è ſtata ſodisfatta per tutto il detto dì, & per tutto il paſ-
„ ſato, e per eſſa à Nicola Paſtena per altri tanti, e per eſſo ad An-
„ drea Molinaro per altri tanti ——————— doc. 40.

49 Noi Governatori del Banco dello Spirito Santo facciamo fe-
„ de la ſudetta partita eſſere eſtratta dal Giornale di detto noſtro
„ Banco, meliori reviſione ſemper ſalva, firmata, e ſuggellata.
„ Napoli li 15. Giugno 1701.
Colangelo.
Loco ſigilli.

Illuſtriſſimo, e Reverendiſſimo Signore.

50 Il Procurator del Venerabile Monaſterio di S. Gio: Battiſta
„ dell'Ordine di S. Domenico di queſta Città di Napoli, eſpone à
„ V.S. Illuſtriſſima, come tutte le RR. Monache di detto Mona-
„ ſterio in tempo della loro profeſſione, oltre della dote à beneficio
„ di detto Monaſterio, ſe l'aſſegna da loro Padri, Fratelli, ò di al-
„ tri à chi ſpetta del loro vitalitio, reſta ad arbitrio, e diſpoſitio-
„ ne delle medeme Monache per tutti li loro biſogni, & occor-
„ renze, ſenza che di quello ne partecipa in coſa alcuna al detto
„ Monaſterio, del che chiaramente coſta non ſolo dalla fede del
„ Rationale di d. luogo, mà anco dalli pagamenti, che ſi fanno di

det-

„ detti vitalitii, come dalle partite di publici Banchi di detti paga-
„ gamenti. Perciò ſupplica V.S. Jlluſtriſſima reſtar ſervita dichia-
„ rare con decrèto, *detto Monaſterio non eſſer compreſo frà li Mo-*
„ *naſterii Reformati, ſeù dell' Oſſervanza*, che li vitalitii delle
„ Monache cedono in beneficio della Communità, à diſpoſitione
„ dell'Abbadeſſa, ò Priora di detti Monaſterii Reformati, ſeù del-
„ l'Oſſervanza, ut Deus &c.

Die 9. menſis Septembris 1702. *Neap.*

51 Per Illuſtriſſimum, & Reverendiſſimum Dominum Genera-
„ lem Vicarium Neapolitanum. Viſis Juſtificationibus, ex qui-
„ bus conſtat, quod vitalitia Monialium Venerabilis Monaſterij
„ Sancti Ioannis Baptiſtæ Ordinis S. Dominici hujus Civitatis
„ ſolvuntur Monialibus ejuſdem Monaſterij ad earum diſpoſitio-
„ num, fuit proviſum, & decretum, Monaſterium prædictum San-
„ cti Ioannis Baptiſtæ fore; & eſſe declarandum, prout præſenti
„ decreto declaratur, *non eſſe comprehenſum inter Monaſteria*
„ *Reformata, ſeù de Obſervantia*, quarum vitalitia Monialium
„ cedunt in beneficium Communitatis, ad diſpoſitionem earum
„ Abbatiſſæ, & Prioriſſæ reſpectivè, & ità hoc ſuum &c.

Ioannes Andreas Siliquinus Vic. Generalis.

D. Caietanus Buon'homo Actorum Mag. Monialium.

C A P. I. §. XVIII.

Reſpondetur eiſdem Rationibus, & motivis.

Licèt ex hucuſque animadverſis frivola, & nullius efficaciæ appareant omnia ea, quæ deducta fuerunt in contrarium, nihilominùs, ut illorum inſubſiſtentia ictu oculi palpetur manibus, congruum exiſtimavimus, mediantibus brevibus reſponſionibus, indicatis à numeris abacalibus, ad oculum oſtendere omnia æquivoca, quibus abundant contrariæ Scripturæ.

1 *Inauditis Monialibus.*

In promulgatione hujus Decreti non poterant, nec debebant citari Moniales S. Ioannis Baptiſtæ, ſicuti citatæ non fuerunt Moniales aliorum Monaſteriorum reformatorum, & de obſervantia Civitatis Neapolis, quia nihil petitum fuit à Vicario Neapol. contra ipſas, ſed ſolum in genere inſtatum fuit pro declaratione, quæ, & qualia eſſent Monaſteria Reformata ejuſdem Civitatis, *ut probavimus ſupra* §. 1. *n.* 4. *& duobus ſequen.*

Ac

2 *Ac per errorem.*

Propoſitio hæc, quod per errorem emanaverit Decretum Vicarij Periſſij, annumerans Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ intèr alia Monaſteria Reformata, & de obſervantia Civitatis Neapolis, eſt de illarum numero, quæ reſponſionem non merentur, nè credatur veriſimilis, juxtà animadverſionem *D. Athanaſij*, relati *à P. Sebaſtian. à S. Paulo Carmelita in Append. ad motiu. jur.* §. 11. *num.* 86. *in fin. fol. mihi* 23. ibi – *Nimis falſa non ſunt refellenda, ne habita fuiſſe credibilia videantur.* Fulcitur enìm d. Decretum tot alijs demonſtrationibus, de quibus ſuprà, ut illud gratis ubique, atque inaudita liberalitate, redarguere de errore, ſit velle cæcutire in meridie.

Afferunt prætereà Moniales, ſupplicem illum Libellum, aliaſque ſcripturas, quibus innititur dictum Decretum, erroneas eſſe. Ex alia parte omnibus palàm facit Paulus Garbinatus Apoſtolicus Delegatus. *Ex Teſtium depoſitionibus, prævio juramento coram nobis receptorum &c. & ex ſcripturis coram nobis productis ex parte Monialium &c. conſtat, omnia in ſupplici Libello expoſita fuiſſe, & eſſe vera, veritateque fulciri* §. 14. *in fine*. Cui igitur in hac parte credendum eſt? Nonnè dicto qualificato Iudici, loquenti cum fundamento depoſitionis Teſtium, & ſcripturarum, coram ipſo productarum, & concordanti cum tot aliis demonſtrationibus? poſtpoſitis frigiditatibus hujuſmodi chimerici erroris.

3 *Moniales exegiſſent ſua annua Livella.*

Exegerunt quidem, ſed uti reformatæ, tam reſpectu ſummæ duc. 50. quàm reſpectu recipientis, hoc eſt per manus Abbatiſſæ §. 10. *per totum.* Non enim eidem Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ, ex parte Montis Maritaggiorum impugnatur Livellorum ſolutio, ſed dicitur ſolum, illa eidem deberi, uti Monaſterio Reformato, & de Obſervantia.

4 *Pro emendatione dicti erroris.*

Curioſa nimìs eſt unica probatio hujus chimerici erroris, cum qua inſtatum fuit prò illius emendatione, quia ſcilicèt quatuor Moniales anno 1701. Decretum Vicarij Periſſii non obſervabant §. 17. *in principio*.

Tanta eſt hujus argumenti infirmitas, ut illud ſimplicitèr repetere, ſit abundè refellere. Quatuor Moniales anno 1701. non obſervarunt Decretum Vicarii Periſii, promulgatum anno 1691. Jgitur illud eſt erroneum. Jn Topica legali Everardi modus iſte arguendi nullatenùs reperitur.

5 *Cauſaque plenè diſcuſſa.*

Co-

Coram primo Iudice cauſa expedita fuit poſt unicum contradictorium, & cum breviſſimo Memoriali,quatuor dumtaxat paragraphorum, ex parte Monialium coram eodem exhibito, & per extenſum regiſtrato in §. 17. *num.*1. *& ſeqq.* An modus iſte expediendi Cauſas, talis naturæ, qualis eſt præſens, dicatur plenus, alij dijudicent, Obſerventque etiam quali, & quanto facilitate revocata fuerit ſententia illa verè magni Regii Conſilii Neapolitani,maturata per ſpatium annorũm decem,circa articulum quantitatis Livellorum, pro cujus deciſione, nec etiam inſtabant Moniales §.2. *num.*8.

6 *Monaſterium minimè fuiſſe reformatum.*

Vicarius Neapolitanus nèc etiam ſomniavit aſſerere, quod Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ non fuerit in præteritum Reformatum, Sed dixit ſolum, tempore ejus Decreti, hoc eſt die 9. Septembris 1702. non eſſe comprehenſum intèr Monaſteria Reformata, ſeù de obſervantia, ut videre eſt *in* §.17. *num.* 51. cohærentèr ad reſtrictam replicatam petitionem Monialium, de qua *in dicto* §.17. *num.*40. *in fine*, *& num.*49. *paritèr in fine*.

Verba illa *minimè fuiſſe reformatum*,gratis ubiquè, addita fuerunt in ſententiis obtentis in Curia, abſque ulla prorsùs facti aſſiſtentia, ſed contra rei evidentiam; Contra voluntatem Monialium, quæ nec etiam id petierunt, dùm inſteterunt ſolùm pro confirmatione Decreti Vicarii Neapolitani, in quo dd. verba nullatenùs adſunt, ut videre eſt *in* §. 17. *num.* 51. Et demum contra Textũ *in l.Vt fundus ff.Commun.divid.*ibi-*Quia ultrà id, quòd in judicium deductum eſt, excedere poteſtas Iudicis non poteſt.*

Motivum verò talis, gratuitæ quidem, ſed nimìs præjudicialis additionis, illud forſan fuit, quia declarando, dictum Monaſteriũm fuiſſe in præteritum,& de præſenti non eſſe reformatum, oportebat exprimere annum, in quo tale eſſe deſiit, ut in Scripturis, & inter informandum ſemper exclamavimus coram omnibus Judicibus,viſumque fuit nimìs improprium eiſdem Judicibus indicare annum 1701. antecedens ad Decretum, actuſque illos, qui cauſam dederunt liti, & in quibus nullum fieri poterat fundamentum,juxtà regulam, de qua *Rot. coram Bich. dec.* 169.*num.*21. *& coram Priol. deciſ.*128. *num.* 8. *& deciſ.* 377. *num.*18. *& in part.* 15.*dec.*331. *num.* 12. *& apud Antonell. de Iurib. Cleric. dec.* 41. *num.*7.

A qua ſententia appellavit Mons Maritaggiorum, non autem Mons 29. *Familiarum.*

Appellavit etiam Mons iſte 29. Familiarum, ut teſtatur Reveren-

verendiſſimus Vicarius de Rubeis in ejus *Informatione, data in* §.11. *num.15. in medio* ibi – *A quo decreto appellantibus, tam Monte Magno Maritaggiorum, quàm d. alio* 29. *Familiarum ad A.C.&c. illud iſte confirmavit.*

Quare autem ex parte ejuſdem Montis 29. Familiarum appellatio non fuerit proſequta, noſtrum non eſt divinare, Niſi dicere velimus, id proceſſiſſe ex motivo b. m. Tarquinij Urbani, qui volens exprimere motivum non proſequutionis cauſæ, ſibi commiſſæ, *in Vot.* 7. *num.9. poſt deciſ. Remboldi*, modeſtè quidem, ſed nimis ſignificativè dixit: *Quia Principalis ampliùs non fuit in Curia*, Undè ortum habuit commune Curialium dicterium, quibus non ſubminiſtrantur neceſſaria pro cauſarum propoſitionibus, *Principalis non eſt in Curia*, quando ſollicitantur pro earundem propoſitione, & diſcuſſione.

7 *Cauſa acritèr agitata.*

Verùm eſt, quod cor. ſecundo Iudice cauſa hæc acritèr agitata fuit, ſed huic acri agitationi fundamentum dederunt fortes operationes Monialium, directæ ad impediendam Cauſæ expeditionem contra ipſas, dùm idem Judex in octo Contradictorijs, coram ipſo habitis, apertè ſemper ſe declaravit, habuitque terminum pro ſervato favore Montis; Imò in ultimo ex eiſdem DD. Defenſores Monialium ingenuè faſſi fuerunt, illas malum fovere jus, dantes proindè manus pro Cauſæ expeditione favore Montis Maritaggiorum, ſibique ſolum reſervantes confirmationem ſententiæ contra Montem 29. Familiarum, pro quo nemo comparebat, & bis appellantes à ſententia, cum ſuppoſito, quod idem Judex ad tenorem illorum confeſſionis pronunciaſſet ibi.

Die 7. *Martii* 1704. *Broliard. fol.* 369.

Pro V. Monaſterio, & Monialibus S. Ioannis Baptiſtæ Ordinis Prædicatorum Neapolis, contra V. Montem Magnum Maritaggiorum ejuſdem Civitatis.

Coram Domino, meque &c. comparuit &c. Procurator, & in termino Proſervato habito, &, quatenus contra, appellavit, & appellat, prout in Cedula, quam facto dedit tenoris &c. petens &c. omni &c.

Die 19. *Martii* 1704. *Broliard. fol.* 430. *à terg.*

Pro Ven. Monaſterio, & Monialibus S. Ioannis Baptiſtæ Ordinis Prædicatorum Neapolis, contra V. Montem Magnum Maritaggiorum, ſeù ut dicitur de 29. *d. Civitatis.*

Coram Domino, meque &c. comparuit &c. Procurator, & facto repetiit appellationem in termino Proſervato interpoſitam ſub die 7. *currentis, & quatenùs opus, denuò appellat, pro-*

Digitized by Google

ut in Cedula in Actis mei &c. petens &c. omni &c.

Dantès igitur gloriam Deo, à quo omne bonum deſcendit, dicimus, non poſſe à quibuſcumque etiàm ſtrenuiſſimis Defenſoribus aliud prætendi, quàm obligare contrarios ad fatendam veritatem contra ſe ipſos coram illo Judice, qui ſententiam ferre debet. Quod enim poſteà Judex uno, vel alio modo pronunciet, attribuendum eſt illis accidentibus, infortuniiſque cauſarum, de quibus loquuntur *Scannarol. de Viſit. carcer. fol.* 104. *num.* 26. *Scacc. de Sent. & re judic. gloſt.* 10. *quæſt.* 24. *ſub num.* 16. *Add. ad deciſ.* 12. *num.* 63. *part.* 3. *rec. & Card. de Luc. de Teſtam. diſc.* 21. *in fin.* concludendo ibi - *Ideòque admittitur, ſeù verificatur vulgare dicterium, quod habent ſua ſydera lites, ſeù dantur fata Cauſarum.*

Licitum autem mihi ſit in hac parte uti verbis inſignis Concionatoris Verbi Dei *P. Segneri nella Predica* 35. *num.* 11. ad alium diſparatiſſimum quidem finem ab eo prolatis, ſed caſui præſenti mirabilitèr accomodatis ibi -- *Averebbe* (ſupple Mons) *potuto mai bramare più, quando à perorar per lui foſſero inſieme forti gli Ortenzii, & i Tullii da Roma, & i Socrati, e li Demoſteni dalla Grecia, ſe non che il fare con tale evidenza paleſe le ſue ragioni, che nell'ultimo Contradittorio foſſero à piena bocca confeſſate dal Giudice, dall'Avvocato, e Procuratore delle Monache? &c. e non dimeno con eſempio inaudito, ciò non è baſtato.*

Indeque ſolitus erat dicere cl. mem. Card. Tauruſius eo tempore, quo ſumma laude Aduocati munus in Curia exercuit, quod poteſt Aduocatus dicere Clienti *Avete ragione*, ſed non, *Che vincerete la Cauſa*. Innixus forſan propriæ experientiæ, & cohærentèr ad animaduerſionem *Bartoli in l. Per imprudentiam ff. de Evictìon.* æquiparantis Iudicum ſententias caſui fortuito, & *Bartolum* ſequitur *Scannar. de Viſit. Carcer. fol.* 104. *num.* 26. In quo loco idem Bartolus non fuit obſcurè loquutus, ſeù Theutonicè, ut in ſimili per jocum lepidè ſcripſit, *Alex. in l. Miles* 6. §. *Decem ſub num.* 3. *ff. de Re judicat.* ibi -- *El Bartolo par la Todeſco*, ſed rotundis verbis aſſerendo, *quam enim culpam habet emptor ſi Judex male ſtuduit? Dico ergò brevitèr, quod in caſu legis noſtræ, quando res evincitur per ignorantiam, vel per culpam, vel dolum Iudicis, res videtur deperdita caſu fortuito.*

8 *Validitas liquet ex actis.*

Ex actis palpatur manibus nullitas ex animaduerſis ſuprà §. 2. *per tot.*

9 *Mo-*

9 *Moniales exegerunt livella.*
Repetenda ſunt hìc, quæ diximus *ſupra num* 3.
Non habet hanc reſtrictivam.
Hæc reſtrictiva eſt literalis, illaque refertur à Reverendiſſimo de Rubeis in Informatione, *data in* §. 11. *num.* 2. ante finem. Per extenſum regiſtrata fuit *in* §. 16. *num.* 15. Producta fuit in prima productione Jurium coram 2. Judice, & in omnibus Summariis ſemper exhibita, ſignantèr *in impreſſo n.*4.*lit.Ll.* Omiſſis igitur congruis reſponſionibus, quæ dari poſſent huic inauditę facilitati negandi ſolem in meridie, dicimus ſolum cum *Pellegrin. in Prax. Vicar. ſol.* 438. *ſub num.* 29. *Sed certè excuſari meretur Dominus meus, quia hæc negaſſe noſcitur, non voluntariè, ſed potiùs extrema neceſſitate, ob defectum Juris, & inopiam rationum.*

10 *De altera obligatione Montis Magni non eſt quæſtio.*
Si cum dicto Monte non erat quæſtio, ad quid Defenſoribus ejuſdem ſolemnitèr intimare Monitorium coram A. C. expeditum pro confirmatione Decreti Vicarij Neapolitani?
Reverà tamèn fuiſſe, & eſſe cum ipſo quæſtionem, ex parte Monialium intentatam uſque ab anno 1698. coram clar. mem Card. Cantelmo cum voto ejus Congregationis demonſtravimus ſupra §. 2. *n.* 3. & 4.

11 *A quo Decreto Vicarii non fuit exadverſo appellatum.*
Hoc Decretum extortum fuit inaudito Monte, nt teſtatur Succeſſor Vicarius in Informatione, data *in* §. 11. *num.* 6. *in fine*. Ab illo igitur non, niſi Prophetæ appellare poterant. Non ſolùm autèm poſt notitiam, ſeù intimationem d. Monitorij, ab eo appellatum fuit; ſed coram omnibus Judicibus manifeſtè oſtenſa illius palpabilis nullitas, & evidens inju ſtitia.

12 *Monaſterium S. Joannis cum non ſit, neque Cappuccinorum, neque Minorum S. Franciſci, ſed ſub invocatione S. Dominici, vel ſub regula S. Auguſtini, tale præſumi debet, qualia ſunt illa, ſub dd. Inſtitutis viventia.*
Omiſſis hujuſmodi generalitatibus, quas pannos calidos vocat *Card. de Luc. de leg. diſc.* 61. *n.* 7. ſtrictiùs dicendũ eſt, quod potiùs præſumi debet tale, qualia ſunt illa, à quò fuit fundatum, & quod fundarunt Moniales ejuſdem *ex animadverſis ſuprà* §. 3. *per tot.*
Ex eo autem, quòd Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ non ſit Cappuccinorum, neque S. Franciſci de obſervantia, nihil infertur circa Livella, quia in Civitate Neapolis adſunt multa alia Monaſteria, quæ non ſunt Cappuccinorum, neque S. Franciſci de obſervantia, & tamèn ſunt reformata, & debentur eis

Livella in ſolis duc. 50. Suntque illa deſcripta in ſententia Vicarii Periſſij, nempè.

Monaſterium S. Mariæ de Sapientia Ordinis S. Dominici à cujus Moniali ſecundum ejuſdem Monaſterij Regulas, & Conſtitutiones, fundatum fuit Monaſterium S. Jo: Baptiſtæ.
Monaſterium S. Joſephi Ordinis Carmelitarum.
Monaſterium S. Catharinæ Senenſis Ordinis S. Dominici.
Monaſterium S. Andreæ Ordinis S. Auguſtini.
Monaſterium Sanctiſſimæ Trinitatis Ord. S. Claræ.
Monaſterium S. Mariæ Divini Amoris Ord. S. Dominici, fundatum à Monialibus Monaſterij S. Jo. Baptiſtæ.
Monaſterium S. Mariæ de Ieſu Ordinis S. Claræ.
Monaſterium S. Potiti Ordinis S. Benedicti.
Monaſterium S. M. Magdalenæ de Pazzis Ord. Carmelitar.
Monaſterium S. Patritiæ Ordinis S. Benedicti.

13 *Soluta fuerunt livella in particulari.*

Non ſubſiſtit in facto, & ad id probandum intèr aliàs demonſtrationes adduximus ſuprà *in* §. 10. *num.* 7. ingenuam confeſſionem Monialium, anno 1704. id fatentium Reverendiſſimo Vicario Generali de Rubeis, & præferendam omnibus Teſtium depoſitionibus. Quià non adeſt in jure propoſitio magis certa, magiſque communitèr recepta, quàm nullam fidem præſtandam eſſe illis Teſtibus, qui eò temeritatis devenerunt, ut deponere auſi ſint contra Principalium confeſſionem, ut firmavit *Rot. in deciſ.* 317. *num.* 8. *coram Buratt. & deciſ.* 994. *num.* 4. *coram Dunozett. jun. & in Colonien. Illegitimitatis 6. Maij* 1653. §. *Quoniam coram Veroſpio & in Calaguritana Decimarum S. Petri Manriquez* 14. *Aprilis* 1698. §. *Firmata*, & §. *Noviter coram Illuſtriſſimo Olmo, & in Litbuana donationis* 10. *Maij ejuſdem anni* §. *Acquiſitio coram Urſino.*

Crederem autem injuriam facere Informationi adeò qualificati Superioris, tranſmiſſæ Sac. Congregationi Concilij, ſi eidem nedum præferrem, ſed ſimplicitèr compararem atteſtationem illius mercenarij Miniſtri, quæ regiſtrata fuit *in* §. 17. *n.* 41 juxtà nobilem animadverſionem D. Hieronymi, relatam *à P. Segneri nella Predica* 17. *num.* 8. *in medio* ibi - *Quando majora minoribus coæquantur, inferioris comparatio Superioris injuria eſt*, Niſi dicamus, Religioſas illas, à quibus idem miniſter die 4. Septembris 1702. ſe informatum aſſeruit, conſcientia deinde ductas, pænituiſſe, & in veritatis obſequium contrarium faſſas fuiſſe eidem Reverendiſs. de Rubeis die 2. Auguſti 1704. ut ipſe met teſtatur in dicta Informatione, regiſtrata *in* §. 11. *n.* 10.

14 Mo-

14 *Monaſterium eſt judicandum, quale demonſtrant effectus, & modus vivendi.*

Ultrò concedimus propoſitionem hanc, dummodò ſermo ſit de effectibus, & modo vivendi ab omnibus Monialibus practicatus ab illius erectione, uſque ad finem præteriti ſæculi, non autem de modo vivendi recentiſſimo quatuor dumtaxat Monialium, indicatarum *in* §. 17. *num.* 13. *& ſequentibus*, qui in nulla conſideratione haberi debet ex adductis *per Palm. nepot. alleg.* 5. *num.* 6. *Rot. deciſ. num.* 252. *num.* 13. *part.* 5. *recent. & apud Merlin. de Pignor. deciſ.* 77. *num.* 8. *& apud Salgad. in labyrint. Credit. deciſ.* 36. *in fin.*

Poteſtque ulteriùs ſolidè addi, quod tale judicandum eſt Monaſterium, quale ipſum demonſtrant ſolemniſſimæ profeſſiones *ex animadverſis ſuprà* §. 15. *per totum.*

15 *Ab inſtitutione Monaſterij, de qua non conſtat.*

Quomodo non conſtat de inſtitutione Monaſterij, ſi eſt pluſquam manifeſtum, & à Nobis ſemper inculcatum, & probatum coram omnibus Iudicibus, vix effluxum eſſe integrum ſæculum à tempore, quo fundatum fuit à Sor. Dorothæa Villani Moniali Monaſterij Sanctæ Mariæ de Sapientia Neapolis? *ut probavimus ſuprà* §. 3. *num.* 1. *& ſeq.* Idque notorium facit Breve fundationis de mandato ſa. me. Clement. VIII. expeditum die 6. Decembris 1597. & per extenſum regiſtratum *ſup. in* §. 1. *poſt num.* 12.

16 *Hiſtorici regiſtrare faciunt deſumpta ex traditionibus minime veris.*

Oportebat in noſtro caſu oſtendere, quod ea, quæ regiſtrarunt Neapolitani Hiſtorici de Monaſterio S. Ioannis Baptiſtæ, ſint minimè vera, non autem ſufficit id gratis ubique aſſerere. Nos enim ad demonſtrandum oppoſitum, ultrà legalem præſumptionem, quæ ſtat pro eorum aſſertionibus, dicimus, illos concordare cum tot alijs probationibus, de quibus ſuprà, ut illis fidem denegare ſit Solem in meridie controvertere.

17 *Deſtruitur ex ſolutionibus, & obſervantia contraria.*

Solutiones, & obſervantia militant pro Monte *ex animadverſis ſuprà* §. 10. *per tot.*

Vltrà quod mirum certè eſt, quod ad profligandam vitam communem à Religioſiſſimo, & numeroſiſſimo Monaſterio Sancti Joannis Baptiſtæ, contra intentionem ſanioris, & majoris partis Monialium, inſiſtatur in recentiſſimo facto quatuor dumtaxat ex eiſdem Monialibus, directè operantibus contrà propriam profeſſionem, & regulam, *ut vidimus ſuprà* §. 15. *per to-*

totum. Non enim ſpectandum eſt quid à dictis quatuor Monialibus factum eſt, ſed quid ab eis fieri debeat *juxtà rotundum Textum in leg. Sed licet. ff. de Offic. Præſid.*

18 *Non conſtat de ullo mandato procuræ Monaſterij.*

Mandata procuræ exhiberi ſolent in judicijs contentioſis, non autem in Secretarijs Sac. Congregationem, unita cum ſupplicibus Libellis, quando una Pars inſtat pro obtinenda aliqua gratia, ut contingit in præſenti, in quo concurrunt tot actus, ut non unum, ſed mille mandata procuræ præſumere faciant. Habemus enim tres ſupplices Libellos pro parte Monaſterij in Sac. Congregatione exhibitos, exaratoſque cum conſilio quamplurium inſignium Advocatorum ejuſdem Monaſterij; Informationem Card. Philamarini: Replicata reſcripta ejuſdem Sacræ Congregationis, annuente etiam Sanctiſſimo, emanata; Subdelegationem Apoſtolici Delegati in Civitate Neapolis; Articulos coram ipſo productos; Teſtes ex parte Monialium ſer. ſer. examinatos; Judicium coram Sacro Regio Conſilio Neapolitano inſtructum, & per decennium proſequutum à Monialibus cum individuali relatione ad ea, quæ agitata fuerunt anno 1664. & ſimilia, non ſine magna impenſa, temporiſque lapſu procurata.

Videtur autem vim facere intellectui, quod omnia iſta geſta fuerint abſque ſcientia Monialium, illarumque approbatione, & abſque ulla dubitationis umbra exceptio hæc mandati procuræ allegata fuiſſet in d. lite per decennium agitata in Sacro Regio Conſilio Neapolis ex parte Monialium S. Joannis Baptiſtæ acerrimè impugnantium dictam ſoleniſſimam tranſactionem ab ipſis procuratam, ſi ſpeciem aliquam ſubſiſtentiæ habuiſſet.

19 *Mons ſolvit Monialibus directè Livella.*

Non eſt verum, *ut probavimus ſuprà* §. 10. *per totum*.

20 *Sed gratis, & malè.*

Si gratis, & malè Monaſterium aliquod probatur reformatum ex ſolemni profeſſione Monialium ſequentis tenoris. *Voglio anche oſſervare la riforma fatta per ordine della fel. mem. di Papa Clemente VIII. particolarmente per quello, che tocca alla vita commune, ſenza poſſedere coſà alcuna di proprio, e tutto quello, che avrò darollo alla Superiora, e dalla Communità ricevere tutti i miei biſogni.* Quando id erit cum fundamento, & benè, Lector judicet.

21 *Iniungitur in prædicta Bulla Oratio, Jejunium, Silentium, & ſimilia, ſat igitur eſt, ut quoad iſta promiſſio verificetur.*

Curioſa quidem reſponſio. Se obligant Moniales ſervare Bullam Clementis VIII. *particolarmente per quello, che tocca alla*

alla vita commune, cum alijs verbis ſupra regiſtratis, & hæc cubitalis obligatio, ſolemniſque promiſſio, facta Deo, qui non irridetur, detorqueri prætenditur ad orationem, jejunium, & ſilentium. In meo Calepino vita communis non eſt aliquod ſynonymum cum oratione, jejunio, & ſilentio, & à parte rei innumera ſunt illa Monaſteria, in quibus oratio, jejunium, & ſilentium practicantur, & tamen non ſervatur vita communis: Applicatur igitur huic contrariæ interpretationi, & detorſioni Bullæ Clement. VIII. lepida illa animadverſio *Thomæ Garzon. nella ſua Piazza univerſal. diſcor.* 5. ubi dicit - *Laſcio ſtare le diſeſe, che fanno con li Teſti, e con le gloſſe delle leggi, che non tirano tanto li Ciavattini il corame, come fanno eſſi i detti loro per portare le ragioni ove li pare.*

22 *Verba promiſſionis quantumvis generalia, ad ea ſolùm extenduntur, de quibus cogitatur.*

Retorquetur ad hominem, quia ne dum Moniales cogitarunt, ſed ſe obligarunt expreſsè, velle obſervare Conſtitutionem ſa. me. Clem. VIII. *particolarmente per quello, che tocca alla vita commune*. Vltrà quòd nimis notoria in hac parte ſunt principia, quod ſimiles generales promiſſiones referantur ad omnia juxtà *Textum in l. Talis ſcriptura §. final. ff. de Legat.* 1. et animadverſa *per Decian. conſ.* 70. *num.* 19. *& ſeqq. lib.* 3. *Menoch. de Arbitrar. caſ.* 6. *num.* 22. *Gratian. dec. Marchiæ* 135. *num.* 14. *Manſ. conſult.* 278. *num.* 13. *&* 14. *& Rot. deciſ.* 52. *num.* 1. *&* 3. *coram Mantic.* Etiam ſi agatur de materia odioſa, & exorbitanti, ut ampliando obſervant *Surd. conſ.* 565. *num.* 18. *verſ. Imò etiam Barboſ. de Clauſ. clauſ.* 70. *num.* 3. *Menoch. de Præſumpt. lib.* 4. *præſumpt.* 181. *num.* 4. *& Gonzal. ad Regul.* 8. *Cancell. gloſſ.* 25. *num.* 27. *&* 28. Quodque ſub approbatione, ſeù promiſſione totiùs, quælibet ejus pars promiſſa, & approbata cenſetur *ex deductis per Barboſ. axiom.* 31. *num.* 2. *& Monach. dec. Bonon.* 55. *num.* 11.

23 *Conſequendi annuum livellum ad inſtar reformatarum.*

Hoc, quia non verum, negatum ſemper fuit, & in æternum negabitur, & quatenus una, vel altera Monialis id de facto practicaverit, dicimus cum *Jaſon. in l. Licet num.* 3. *ff. de Legat.* 1. quem ſequitur *Rat. in dec.* 238. *num.* 5. *coram Coccin.* quod in hac parte, non quod de facto fit, ſed quod de jure fieri debet, attendendum eſt: Circa quod habemus pariter *Textum literalem in l.* 12. *ff. de Offic. Præſid.*

24 *Formula, qua Moniales utuntur eſt eadem, qua utuntur cætera Monaſteria reformata, & non reformata.*

Hoc

Hoc eſt unum ex illis voluntarijs æquivocis, quæ palpabilia ſunt, exageranturque, ut dici ſolet, ad proijciendam pulverem ante oculos, quia in atteſtatione Actuarij ab eo ſubſcripta die 12. Aprilis 1704. & de qua mentionem facit Reverendiſſimus Vicarius de Rubeis in ſua Informatione §. 11. *num.* 18. dicitur ſolùm, eundem Actuarium atteſtatum fuiſſe, quod hujuſmodi formulæ ab annis 24. ſervatæ fuerunt in omnibus Monaſterijs Monialium ſubjectis Reverendiſs. Archiepiſcopo, juxtà illa verba dictæ atteſtationis - *dalle profeſſioni delle Monache fatte da* 24. *anni à queſta parte* - Ex parte verò Montis concludentiſſimè probatum fuit, id practicatum fuiſſe in Monaſterio S. Joannis Baptiſtæ, non ab annis 24. ſed ab annis 90. §. 15. *num.* 2. Nempe anno 1615. die 5. Novembris à Sorore Maria Dominicà de Sorgentio. Anno 1616. die 12. Auguſti à Sorore Serafica Maria Gaudioſa, & ſucceſſivè ab alijs, juxta authentica documenta, producta per acta Fatij de menſe April. 1705. Proindèq; nimis impropriè talis ſolemnis promiſſio attribuitur formulę initium ſuum habenti ab annis 24. hoc eſt anno 1678. vigore Epiſtolæ de mandato sa. me. Innoc. XI. ſcriptæ Eminentiſs. Archiepiſcopo Neapolitano, & de qua mentionem facit *Reverendiſs. Criſpin. nella Viſit. paſtoral. p.* 2. §. 42. *n.* 39.

Vltrà quæ dicimus, aſſertam formulam ſervatam ab annis 24 in Monaſterijs ſubiectis Archiepiſcopo Neapolitano, reſtrictam eſſe ad hæc formâlia verba. *Voglio oſſervare la riforma fatta per ordine di Papa Clemente VIII.* Abſque illo eſſentialiſſimo addito *particolarmente per quello, che tocca la vita commune ſenza poſſedere coſa alcuna di proprio, e tutto quello, che avrò, darollo alla Superiora, e dalla Communità ricevere tutti li miei biſogni &c.*

25 *Bene proceſſit A. C. ad liquidationem debiti Montis* 29. *Familiarum in duc.* 120.

Ex judicio Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, annuente Sanctiſſimo, à Monte 29. Familiarum Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ non poteſt habere pro Livellis niſi annuos duc. 50. §. 13. *num.* 9. A. C. determinat oppoſitum, nempè, ipſum obligatum eſſe ad ſolutionem annuorum duc. 120. §. 19. *num.* 2.

Præterea ex ſententia Sac. Regij Conſilij, in quo introducta fuit cauſa ad inſtantiam Monaſterij S. Ioannis Baptiſtæ, approbantis concluſionem illam anni 1664. datam *in* §. 16. *num.* 15. Livellorum quantitas in eodem Monaſterio erat jam determinata, & reſtricta ad ſummam duc. 50. §. 7. *n.* 6.

Igi-

Igitur A. C. demandando, illa ſolvenda eſſe ad rationem duc. 120. non proceſſit ad liquidationem alicujus ſummæ incertæ, ſed ſummam ſolemnitèr, & maturitate inſigni per ſententias dd. maximorum Tribunalium determinatam, revocavit, caſſavit, & abolevit, illam ampliando à duc. 50. ad duc. 120. Iſte autem procedendi modus, deſtructivus duorum judicatorum talitèr qualificatorum, quatenus velit appellari bonus, erit talis bonitate illorum, de quibus loquitur *Iſajas* 5. 20. ibi *Qui dicitis malum bonum, & bonum malum*.

26 *Fuerunt exhibita Capitula.*

Fuerunt etiam allegatæ dicta ſolemniſſima tranſactio, approbata à Papa, & juſtiſſima ſententia Regij Conſilij Neapolitani, quæ ligabant, & ligant manus omnium judicum, tàm Eccleſiaſticorum, quam Laicorum, Sub ſole ſiquidem major approbatio ab una, vel altera poteſtate excogitari non poteſt.

27 *Admittitur, annuum Liuellum deberi directè Moniali.*

Reditur hìc ad ſolitam cantilenam, abundè confutatam *ſuprà* §. 10. *per totum*.

28 *Quod uti clarum, & literale non admittit contrarium intellectum.*

Reſponſio hæc non dicitur data ad tollendam difficultatem, ſed ad ornatum Vrbis, juxtà lepidum dictum *Sperell. in dec.* 138. *ſub num.* 57. quem ſequutus *fui in meis Inſtit. crim. lib.* 4. *tit.* 8. *num.* 20 Aliud enim eſt, quod clarum, & literale ſit Capitulum illud Montis, ubi diſponitur, quod Monaſterijs non reformatis dentur pro Livellis annui duc. 80. aliud verò, quod ſit clarum, Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ non eſſe reformatum; Eſt autem pulcher, novuſque reſpondendi modus confundendi unam cum alia claritate.

29 *Decretum Vicarij Neapolis declarat, Monaſterium non eſſe reformatum, per conſequens minimè locum habere poteſt altera pars dicti Capituli.*

Decretum hoc approbationem non meruit à Sac. Congregat. Epiſcoporum, & Regularium *ex animadverſi ſup.* §. 12. *n.* 12. Nec non erat, & eſt ſub Iudice, etiam quando ex parte Monialium iſta ſcribebantur; Mirum proindè eſt, quod ex parte earundem allegetur, tanquàm Textus. Ultrà quòd talibus laborat nullitate, & iniuſtitia, ut nec etiam allegari mereatur, *ex adductis ſuprà* §. 2. *& per totam Diſſertationem*.

30 *Allegat differentiam, ſeù ſpeciem Religioſorum.*

Hæc differentia Religioſorum ad effectum poſſidendi Livella, vel alia legata annua, eſt innegabilis: Cappuccini enim, & Fra-

tres S. Franciſci, non ſolùm poſſidere non poſſunt annua Livellæ, ſed nec etiam poſſunt petere Legatum unius ferculi, qualibet die eis ex motivo pietatis, & charitatis relictum, *ut noviſſimè reſolvit Sacr. Congregatio Concilij in Faventina* 12. *Martij* 1697. *lib.* 47. *Decret. fol.* 173. & notat *Bertachin. Vot. deciſ.* 31. *num.* 1. illamque per extenſum refert *modernus D. Advocatus Pitonius fol.* 73. *num.* 175. *tom.* 1. *ſuarum doctiſſimarum diſcept. Eccleſiaſt.* Noc ſic autem alij Religioſi diverſorum Ordinum Regularium, quibus ex tolerantia, ac benignitate Apoſtolicæ Sedis Livellorum uſus permittitur, cum conditionibus tamèn explicatis *à D. Monacell. in Formul. fol.* 243. *n.* 4. ibi - *Prima, quod habeant dependentèr à voluntate Superioris Secunda, ut ſint parati peculium conſignare ad nutum ejuſdem Superioris. Tertia, ut pecunias convertant in licitos, & pios uſus, & decentiam eorum ſtatus. Quarta, quod non ſit peculium ſuperfluum. Quinta, quod ſit penès Depoſitarium* - Obſervando *num. ſeq.* id verum eſſe in Monaſterijs, in quibus non ſervatur vita communis, quia in iſtis, vel in alijs — *in quibus ob abundantiam redditũum de facili ſervari poteſt, non licet Monialibus Livella retinere, neque ad nutum Superioris, & hanc ſententiam tuetur Fagnan. in cap. Monachi à nu.* 59. *uſque ad finem de Stat. Monach. Cui ſententiæ ſubſcribo, quia in his ceſſat motivum carentiæ rerum, ad vitam ſubſtentandam neceſſariarum, cujus intuitu, et reſpectu uſus Livellorum toleratur. Tunc enim Moniales, cum habeant omnia neceſſaria, ſi Livella exigerent, et expenderent, eſſent veræ proprietariæ non obſtante Superioris diſpenſatione.*

An autem vtriuſque ſexus Religioſi tacitè, & expreſsè remittere poſſint Conſanguineis, vel alijs donare hujuſmodi annuas ſubventiones, quæ ſibi pro eorum extraordinarijs indigentijs aſſignatæ ſunt, non concordant DD. Rota enim *in dec.* 610. *n.* 8. *& ſeqq. coram Cerro* inclinare videtur in opinionem negativam E converſo autem *Sanch. ad Præcept. Decalogi lib.* 7. *cap.* 22. *num.* 16. *Dian. Coordin. tom.* 7. *tract.* 3. *de Pauper. Relig. reſol.* 69. *num.* 2. *Card. de Luc. de Regular. diſc.* 56. *nu.* 7. *& ſeqq. & Rot. deciſ.* 1122. *num.* 17. *coram Emer. jun.* màgis ſolidè affirmativam ſententiam defendunt, pro qua inter alias duæ rationes nimiùm ſtringere videntur. Prima, quod per talem donationem Religioſus nullum damnum infert Monaſterio, ſed parcè vivendo, detrahere videtur id, quod donat, vel remittit condecentiæ ſuæ perſonæ, ejuſque genio, & ventri. Secunda quia ſicuti ſi exactio Livelli ſequuta fuiſſet, & Religioſus talem

ſum-

ſummam ex charitatis, vel honeſtatis motivo in Coniunctorum ſubventionem erogaſſet, retractari non poſſet; ità videtur, quod per actum negativum, ſeù abſtinentiam ab exactione, abſque inani circuitu, talem laudabilem erogationem ſingulis annis erga Coniunctos facere voluerit.

31 *Nulla vis fieri poteſt in Relatione Card. Philamarini, tùm quia de eo tempore aderat Decretum Vicarij Periſſij.*

Bone Deus! & oh facultatis legalis deplorabile infortunium, Exclamaret *hic Caſareg. ad Stat. Januæ reſol.* 8. *num.* 1. *in fin.*, *ſeù fol.* 429. *Quandoque ob alienam inſcitiam eò vilitatis reducimus intellectum, ut ipſiſmet hominum delirijs reſpondere cogamur*. Informatio Card. Philamarini procurata fuit à Monialibus anno 1664. §. 11. *num.* 2. Obijtque idem digniſſimus Cardinalis Neapoli octuagenario major die 3. Novembris 1666. *Capher. in Synthemat. vetuſtat. in Compend. Chron. fol.* 452. Decretum verò Vicarij Periſſij editum fuit die 5. Junij 1691 §. 1. *num.* 3. Quomodò igitur dici poteſt, quod tempore Informationis Cardinalis Philamarini aderat dictum Decretum? Poteſtnè dari reſponſio magis frivola, magiſque inſubſiſtens, & voluntaria?

32 *Relatio Card. Philamarini venit ad petitionem, & inſtantiam particularium Monialium, non autem Monaſterij.*

Hæc reſponſio participat de natura, ut dici ſolet, *delle baſtonate de Ciechi*, quia Card. Philamarinus incipit ſuam Informationem per hæc verba *La ſupplica fatta dare in coteſta Sagra Congregatione per parte delli Monaſterij riformati di S. Maria della Sapienza &c. di S. Gio: Battiſta &c.*

Igitur eſt divinare ante lecturam Scripturarum, non autèm reſpondere cum fundamento, quando aſſeritur, quod dicta Informatio facta fuit ad petitionem particularium Monialium.

Concordat in hac parte idem Card. Philamarinus cum ſupplici Libello, ex parte Monialium Sacr. Congregationi Epiſcoporum, & Regularium exhibito ibi - *Per parte del Monaſterio di Monache riformate Domenicane di S. Gio: Battiſta di Napoli* §. 8. *num.* 5.

Cum Articulis coram Delegato Apoſtolico productis ibi *Quæ offeruntur ſummariè probanda coram Reverendiſſimo Vicario Neapolitano Subdelegato Apoſtolico pro parte Monaſteriorum Divæ Mariæ de Sapientia &c. S. Joannis Baptiſtæ &c.* §. 9. *num.* 2.

Cum depoſitionibus Teſtium, *datis in* §. 9. *n.* 6. *& ſeqq.*

Cum alio ſupplici Libello eidem Sacr. Congregationi Epi-

ſcoporum, & Regularium exhibito ibi *Foris alla Congregatione de Veſcovi per li Monaſterii reformati di Santa Maria della Sapienza, di S. Gio. Battiſta &c.* Intùs verò *Emi, e Reverendiſſimi Signori Li Monaſterii riformati di S. Maria della Sapienza, di S. Gio. Battiſta &c.* §.8. *num.*4. & 5.

Cum decreto demũ Subdelegati Apoſtolici ibi *Pro parte Monaſteriorum reformatorum S. Mariæ de Sapientia &c. S. Joannis Baptiſtæ &c.* §.14. *num.*3. in quibus actibus, & ſcripturis milliès repetitur eadem aſſertio.

Verum eſt, quod pro fundamento inſtantiæ eorundem Monaſteriorum in contextu eorundem actuum indicantur Perſonæ illæ Monialium, ex quarum nomine debebantur eis Livella; ſed hoc non immutat principalem inſtantiam, & debebant præciſa neceſſitate exprimi, quia Monaſterium prædictum, non ex proprio jure, neque ex perſonis omnium Monialium, ſed ſolum ex perſonis illarum, quæ deſcendebant à Fundatoribus dicti Montis, Livella prætendere poterat.

33 *Pars adverſa allegat modum, qui practicatur cum Monaſterio S. Andreæ &c. qui mirificè retorquetur.*

Retorquetur mirificè, ſed contrà Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ, cujus Abbatiſſa; non autem Moniales nomine proprio exegerunt, & exigunt Livella, *ut probavimus ſupra* §.10. *per totum*.

Exempla autem Monaſteriorum S. Andreæ Ordinis S. Auguſtini, S. Ioſephi Ordinis Carmelitarum, S. Fotiti Ordinis S. Benedicti, & S. Patritiæ ejuſdem Ordinis, adduximus ad tollendam de medio cantilenam illam, uſque ad nauſeam inculcatam, quod in Civitate Neapolis non exiſtant alia Monaſteria, niſi Cappucinarum, & S. Franciſci de vera obſervantia, quibus ſolvantur Livella ad rationem duc. 50.

34 *Cum in confeſſo ſit, Livella deberi noſtris Monialibus directè, & noſtrum Monaſterium non eſſe ampliùs de Reformatis, neque de obſervantia.*

Niſi verba illa *in confeſſo ſit* per errorem tranſcripta fuerint, ſeù proprio Marte à Copiſtis addita, dicendum utique eſt, propoſitionem hanc continere verum Ens rationis chimericum, eſſeque de illarum numero, quæ eodem tempore, & riſum, & bilem movent juxta lepidum dictum *Horatii Flacci*, ſequutum ab ejus Concive *Card. de Luc. de Juriſdict. in adnotat. ad diſcurſ.* 64. *ſub num.*52.

35 *Ultima Relatione clandeſtinè extorta.*

Informatio hæc eſt illa met, quæ per extenſum regiſtrata fuit

in §. 11. Confecta poſt acceſſum ejuſdem Vicarii ad Monaſterium, ut videre eſt *in num.* 10. Poſtquam Moniales deduxerunt coram eo omnia deducibilia, quæ leguntur in ipſa *à num.* 14. *uſque ad fin.* Et poſtquam Defenſores ejuſdem Monaſterii in pluribus Contradictorijs coram dicto Vicario habitis, ad ſatietatem uſque auditi fuerunt, ut ex illius contextu, & ſignantèr *num.* 14. ibi — *Exaduerſo autem pro parte Monialium deductum eſt*.

Afferendo igitur mirabili promptitudine, Informationem hanc cum tot circumſtantijs exaratam, eſſe clandeſtinè extortam, continuatur in hac parte rubrica illarum reſponſionum, de quibus *ſupra num.* 32. *verſic. Hæc reſponſio*.

36 *Subiunxerunt, quod hi ſunt actus merè cæremoniales.*

Reſponſio hæc non poteſt ſine animi horrore ſub oculis haberi, & ſola conſideratio, ſeù ſeria ponderatio reducendi obſervantiam ſolemnium votorum, factorum Deo, qui non irridetur, ad cæremonias, intèr Catholicos deſervire poteſt pro adæquata reſponſione: Longè enim meliùs eſt non vovere, quam poſt votum ſub his frivolis prætextibus promiſſa non reddere.

Prætereà Sacroſanctum *Tridentinum Concilium in ſeſſ.* 25. *de Regular. cap.* 1. non docendo cæremonias, ſed ſalutis viam pandendo, ſtrictè præcipit Regularibus omnibus, tàm viris, quàm mulieribus, *Vt Regularis diſciplina ubi collapſa eſt, inſtauretur, ubi verò conſervata eſt, conſtantiùs perſeveret.* — præcipiendo ulteriùs — *Vt omnes Regulares, tàm Viri, quàm Mulieres ad Regulæ, quam profeſſi ſunt præſcriptum, vitam inſtituant, & componant, atque in primis, quæ ad ſuæ profeſſionis perfectionem &c. nec non ad communem vitam, victum, & veſtitum conſervanda pertinentia, fidelitèr obſervent.* Et intèr Catholicos, atque in illis Provincijs, & Civitatibus, ubi idem Concilium, tanquàm in propria Sede, religiosè ſervatur, & colitur, nedùm audiuntur; ſed ab Eccleſiaſticis Iudicibus admittuntur propoſitiones, quod votorum promiſſio, vitæque communis obſervantia, ſit actus merè cæremonialis, nequè proindè fidelitèr obſervan., ut dicit Concilium, ſed à Monialium arbitrio detorquendus inanibus interpretationibus, cæremonialibuſque actibus, ad excuſandas excuſationes in peccatis, juxtà præciſa verba ſ. m. Innoc. XII. *in ejus Conſtitut.* 95. *num.* 12. Et quod congruis exprimi nullatenus verbis poteſt, admittuntur hæ propoſitiones à Iudicibus Eccleſiaſticis in Curia, revocando contraria judicata Iudicum Laicorum Civitatis Neapolis, eo tempore, quo coram ipſis, nec etiam ſit inſtantia pro tali revocatione.

Prio-

37 *Prioriſſa parum in id advertit.*

Facultates Prioriſſæ, & cujusvis alterius Superioris Regularis, ad hæc nullatenùs ſe extendunt, ut in terminis terminantibus ſancivit ſan. me. Clemens VIII. in ſæpè citata *Conſtit. 60. §. 2. verſ. Neque Superioribus, & verſ. Nulla quorumcumque Superiorum*, in cujus ſequelam ità ſemper declararunt Sacræ Congregationes in reſolutionibus, quas referunt, & ſequuntur *Fagnan. in cap. Monachi num. 62. de Stat. Monachor. Quarant. in Summ. Bullar. verbo Caſus reſervati fol. mihi 156. Lezzan. in Summ. quæſt. regul. tit. de Obligat. Religioſ. ration. vot. paupert. num. 15. in fine, & Bartholom. à S. Fauſto in Theſauro Religioſ. tit. de Voto paupertatis quæſt. 195. num. 1. & ſeqq. & D. Monacell. in ſuo Formular. legal. practic. fol. 292 num. 7.*, ubi quod hæc Sacra Congregatio in *Florentina 21. Iulij* 1690. ad relationem cla. mem. Card. Petruccii, reſpondit circa Livella ab omnibus Regularibus ſervandam eſſe dictam Conſtitutionem ſan. mem. Clement. VIII.

Et in præciſis terminis, quod in noſtra Religione Dominicana Abbatiſſæ, nè dum non poſſint concedere tales licentias, ſeù tolerando, vel non advertendo, id permittere, ſed quod præciſè, & ſub gravi pœna teneantur conſuetudinem, etiam immemorabilem, ad miniſtrandi Livella per ipſas Moniales, forſan introductam, de medio tollere, & extirpare, notat egregiè *Donat Rerum Regul. tom. 4. tract. 15. de Vot. paupert. quæſt. 12. per totam*, & ſignantèr ibi -- *Quæritur, an conſuetudo introducta à Monialibus habendi, & exigendi livella per ſe ipſas, extirpari poſſit à Prælata, & dico, quod ſic, etiam ſi foret centenaria, ſeù immemorabilis, imò Abbatiſſa tenetur illam extirpare &c. ſecùs autem eſt in malo ſtatu, & Moniales tenentur obedire, alitèr poſſunt adſtringi, & graviter puniri* -- Obſervando in fine abuſus, qui ſolent provenire ex d. adminiſtratione Monialium *in vanis veſtibus, vel donando Sæcularibus, aut aliis chariſſimis*.

38 Ratio autem, & quidem convincens ea eſt, quia alias reducendo votorum obſervantium ad cæremonias, ut exadverſo dicitur, Religioſi omnes dicerentur verè proprietarii, proprietate illa, quam omnium malorum cauſam appellat, & merito Divus Carolus relatus à *Reverendiſſimo Criſpin. nella Viſit. Paſtoral. part. 2. §. 42. num. 39.* his verbis *Omninò incumbere debet Epiſcopus, ut ex Monaſterio vitium proprietatis, tanquam multorum malorum cauſam evellat*, & egregiè adductis concordantibus, in noſtris individualibus terminis *D. Monacell. in ſuo Formular*

*mular fol.*243. *à num.*3. *uſque ad finem*, *& ſignantèr num.*5. *in fine*, ubi quod in hoc caſu Moniales eſſent verę proprietariæ, non obſtante Superioris diſpenſatione.

39 Ad quæ inconvenientia evitanda, non adeſt propoſitio magis certa, magiſque communitèr recepta inter Canoniſtas, & a Sac. Congregationibus quotidiè approbata, quàm quod Religioſi, neque etiam dicantur poſſidere pannos ipſos, quos in dorſo geſtant, ità ut nequeant dicere *hæc veſtis eſt mea*, ad inſtar Servi, ut obſervat *Zabarell. conſ.*17. *num.*5., quem ſequitur *Quarant. in Summ. Bullar. verbo Caſus reſervati num.*6. *fol. mihi* 158. *in princip.*, *Rot. deciſ.*81. *num.* 3. *coram Bichio*, *& deciſ.*253. *num.*2. *part.*11., *& deciſ.*405. *num.*7., *& ſeq. part.* 16., Et interminis Religioſi, viventis ſub regula S. Auguſtini, ſecundum Conſtitutiones S. Dominici, ſub qua vivunt Moniales Sancti Joannis Baptiſtæ, egregiè *Donat. Rer. Regul. tom.* 4. *tract.* 15. *de Vot. paupert. quæſt.* 4. *per totam*, ubi explicando verba Regulæ advertit, hoc adeo verum eſſe, *ut non ſolum jure non inveniatur proprietas*, *ſed etiam*, *nec in ore*, *cum dicit*, *nec dicatis aliquod proprium &c. exemplo primitivæ Eccleſiæ &c.*, & melius modernus *D. Monacellus in Appendice ad Formularium &c. fol.*291. *à num.* 1. *uſque ad* 5., ubi nedùm teſtatur de praxi Sacrarum Congregationum, ſed etiam, quod ab eiſdem ſemper fuerunt reprobatæ opiniones aliquorum Authorum Regularium, propriam defendentium cauſam, Merito proinde concludendo *num.*2. *&* 3. hanc opinionem firmitèr tenendam eſſe, ibi — *Verum opinionem iſtam ſemper à Sacra Congregatione Concilii pluribus decretis, quæ refert, fuiſſe reprobatam, latè, doctèque oſtendit Fagnan. ejuſdem Sacræ Congregationis Secretarius &c. Tenendum igitur firmitèr eſt, quod Regulares utriuſque ſexus, neque de Superioris permiſſione, habere poſſunt, & tenere ſuperflua, ut munera, & dona elargiantur, aut expendant, etiam in uſus licitos, neque audiendi ſunt Authores preſertim recentiores, ſtudioſi ſelectores laxiorum opinionum, qui evertere cupiūt Tridentini diſpoſitionem, per tot vices à Sacris Congregationibus, et à Summis Pontificibus innovatam, & declaratam, & Superiores, ac etiam ſubditos Regulares in periculis ſalutis conantur abducere, quos merito non ſequitur Donatus &c.*

40 Multa alia adduci poſſent cum majori otio ad comprobanda jura Montis Magni Maritaggiorum, & confutandas contrarias inſuſiſtentes prætenſiones; Id tamen mihi non permiſerunt Fori, & Cathedræ occupationes aſſiduæ: *Indulgendum enim*

eſt

eſt Romanæ Curiæ Advocatis (ut utar verbis *Card. de Luc. de Dot. diſc.* 111. *num.* 3.) *ſi iuris quæſtiones Exterorum more non diſputant, ſed concluſivè juxta receptas opiniones diſcurrunt, quoniam ſemper currenti calamo properando, atque, ut vulgo dicitur*, correndo la Poſta, *ſcribere coguntur*, Quod ad unguem verificatum fuit in hujuſmodi notis reſponſivis.

Cap. I. §. XIX.

Cauſæ reſolutio, & Diſſertationis Concluſio.

1 NOn obſtantibus iis, quæ coram Judicibus proponere ſtudui, quæque in ſubſtantia eadem ſunt cum adductis uſquè adhùc, iidem Judices, approbantes contraria motiva, & allegationes, in eo fuerunt ſenſu, ut Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ nunquam fuerit, neque hodiè dicendum ſit reformatum, & de obſervantia, ſententias ferentes, ut infrà.

Die 18. *Julii* 1703. *Babutius*

2 *Chriſti nomine &c. in Cauſa, & Cauſis, quæ primo, & in prima, ſeu alia veriori coram Nobis verſæ fuerunt, & vertuntur inſtantia, intèr Ven. Monaſterium, & Moniales S. Joannis Baptiſtæ Religionis Prædicatorum S. Dominici Neapolis, Actrices ex una, & Ven. Montem Magnum Maritaggiorum, & alterum Ven. Montem* 29. *Familiarum nuncupatum ejuſdem Civitatis Neapolis, illorumque Miniſtros, & Officiales, Reos conventos, Partibus ex altera, de, & ſuper executione Decreti Reverendiſſimi Vicarii Generalis mandantis, Monaſterium prædictum S. Joannis Baptiſtæ non eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata, ſeu de obſervantia, emanatum die* 9. *Septembris* 1702. *ſeu &c. rebuſque aliis &c. dicimus, præmiſſum* Decretum Reverendiſſimi Vicarii Generalis Neapolis, declarans Monaſterium prædictum S. Joannis Baptiſtæ MINIME FUISSE, nec eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata, ſeu de obſervantia, exequendum fore, & eſſe, prout exequi volumus, & mandamus *in omnibus, & per omnia, & quodcumquè Exequatur decernendum, & relaxandum forè, & eſſe, prout decernimus &c. prædictumque Montem Magnum teneri, & obligatum eſſe ad ſolvendum annuum vitalitium ad rationem ducatorum* 80. *pro qualibet Moniali, alterumque Montem* 29. *Familia-*

miliarum dictæ Civitatis Neapolis teneri pariter, & obligatum eſſe ſolvere annuum vitalitium ad rationem ducatorum 120. pro qualibet Moniali ex nunc, et in poſterum, tam decurrendum, et ſolvendum reſpectivè juxta ſtatuta, ordinationes, et conventiones, cum eiſdem Montibus, et Montiſtis reſpectivè emanatas, et pro illis, quatenus opus ſit, mandatum executivum, et aliud quodcumque deſuper neceſſarium, et opportunum decernendum, et relaxandum fore, et eſſe, prout decernimus, et relaxamus contra prædictos Montes, et pro decerto, et relaxato haberi volumus, et mandamus, victamque Partem victrici etc. et ità dicimus etc.

Ita pronunciavi etc.

Die 7. Julii 1704. Archivium.

3 *CHRISTI nomine invocato, pro Tribunali ſedentes, et ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram definitivam ſententiam, quam de Juris peritorum conſilio in his ſcriptis ferimus, in cauſa, et cauſis, quæ primo, et in prima coram A.C. Aldobrando, ſecundo, et in ſecunda coram nobis verſæ fuerunt, et vertuntur inſtantia, intèr Ven. Monaſterium, et Moniales S. Joannis Baptiſtæ Ordinis Prædicatorum Neapolis Actrices, et appellatas ex una, et Ven. Montem Magnum Maritaggiorum, ac alium Venerabilem Montem 29. Familiarum nuncupatum ejuſdem Civitatis Neapolis, illorumque Miniſtros, et Officiales, Reos conventos, et appellantes, Partibus ex altera, de, et ſuper confirmatione, ſeu infirmatione ſententiæ, latæ per dictum A. C. Aldobrandum ad favorem dicti Ven. Monaſterii, et Monialium S. Joannis Baptiſtæ Neapolis appellatum contra dd. Montem Magnum Maritaggiorum, et Montem 29. familiarum Neapolis appellantes, rebuſque aliis, in actis cauſæ, et cauſarum hujuſmodi latiùs deductis, ad quæ etc. dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, et definitivè ſententiamus, benè, ritè, et rectè fuiſſe, et eſſe per dictum A.C. Aldobrandum Judicem à quo, judicatum, et ſententiatum, malèquè, perperam, et indebitè fuiſſe, et eſſe per dd. Montem Magnum Maritaggiorum, et Montem 29. familiarum appellatum, et reclamatum, et de nullitate dictum, proptereaque d. Sententiam confirmandam, prout confirmamus, et approbamus in omnibus, et per omnia, et pro confirmata, et approbata haberi volumus, et mandamus, Partemque victam victrici in expenſis condemnamus, quarum taxationem nobis, vel cui de jure, in po-*

poſterum reſervamus, et ita etc. non ſolum etc. ſed et omni etc.

Ita pronunciavi &c.

Die 6. Julij 1705. Archivium.

4 *Chriſti nomine invocato, pro Tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes, per hanc noſtram definitivam ſententiam, quam de Juriſperitorum conſilio in his ſcriptis ferimus, in cauſa, & cauſis, quæ primo, & in prima coram A. C. Aldobrando, ſecundo, & in ſecunda coram R. P. D. Naro Iudicecommiſſario, tertio verò, & in tertia, ſeù alia veriori, coram nobis verſæ fuerunt, & vertuntur inſtantia, inter Venerab. Monaſterium, & Moniales S. Ioannis Baptiſtæ Ordinis Prædicatorum Neapolis Actrices, & appellatas ex una, & V. Montem Magnum Maritaggiorum, ac alterum V. Montem 29. Familiarum nuncupatum ejuſdem Civitatis Neapolis, illorumque Miniſtros, & Officiales, Reos conventos, & appellantes, Partibus ex altera, de, & ſuper confirmatione, ſeù infirmatione ſententiarum, latarum, per dd. A. C. Aldobrandum, & R. P. D. Narum ad favorem d. V. Monaſterij, & Monialium S. Joannis Baptiſtæ Neapolis appellatarum, contrà dd. Montem Magnum Maritaggiorum, & Montem 29. Familiarum Neapolis appellantes, rebuſque alijs &c. dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, & definitivè ſententiamus, benè, ritè, & rectè fuiſſe, & eſſe per dd. A. C. Aldobrandum, & R. P. D. Narum Judices à quibus, judicatum, & ſententiatum, malèque, perperam, & indebitè fuiſſe, & eſſe per dd. Montem Magnum Maritaggiorum, & Montem 29. familiarum appellatum, & reclamatum, & de nullitate dictum, propterea que dd. ſententias confirmandas, & approbandas, prout confirmamus, & approbamus in omnibus, & per omnia, & pro confirmatis, & approbatis haberi volumus, & mandamus, Partemque victam victrici in expenſis condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de Iure in poſterum reſervamus, & ita &c. non ſolum &c. ſed, & omni &c.*

Ita pronunciavi &c.

5 Ecce igitur, quod ab his tribus ſententijs in Urbe obtentis, *ob frigida illa verba meum, & tuum,* tali amplitudine verborum, de præſenti declaratum fuit non reformatum, neque de obſervantiá; Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ Neapolis, ut Moniales diſponere poſſint de earum Livellis ad inſtar publicorum Mer-

Mercatorum,*etiam per altretanti* §. 17. *num.* 45. *et* 47. Illud inquam Monaſterium, quod, ut ita dicam, congruè appellari poteſt *Primogenito* celebris Reformationis Clementinæ, uti erectum, & fundatum paulò poſt ipſius editionem §. 1. *in fine*, *et* §. 12. *n.* 3. *et* 4. *Educato* in obſervantia perfectionis Religioſæ, Vitæq; communis per longum annorum ſpatium ab inſigni Religioſo P. Ioanne Leonardo à Literis,ut legitur *in Diar. Dominican: ad diem* 12. *Februarij fol.* 213. *et ſeqq. Figlio,e Padre* duorum Monaſteriorum Sanctæ Mariæ de Sapientia, & S.Mariæ Divini Amoris, amborum perfectiſſimæ vitæ communis, & obſervantiæ Civitatis Neapolis §. 3. *per totum*, Cujus Moniales in earum ſolemni profeſſione promittunt ſervare vitam communem formula ſtrictiori illa,qua utuntur Cappuccinę §. 15. *per totum*. Cum quibus habent commune non uſum Cratarum, & privationem hoſtioli ad colloquendum §. 12. *num.* 4. Uti reformatum, & de obſervantia conclamatum ab omnibus Neapolitanis Hiſtoricis §. 4. Ab illius Archiepiſcopis, *uti ſub ſtrictiori obſervantia S. Dominici* expoſitum oculis Sacr. Congregationum, Summorumque Pontificum §. 12. *num.* 4. Taleque comprobatum ex Atteſtatione duorum generalium Actorum Magiſtrorum Monialium Civitatis Neapolitanæ §. 5. Ex judicio omnium Equitum,& Gubernatorum Montis 29.Neapolis, & ſic ex omnibus ferè nobilibus familijs ejuſdem Civitatis §. 6. A ſerijs, replicatiſque confeſſionibus, tàm judicialibus, quàm extrajudicialibus Monialium, quarum aliquæ emiſſæ fuerunt etiam cum conſilio earum Advocatorum §. 8. *num.* 9. §. 11. *num.* 2. *in fine*. Ab Articulis earum nomine productis, & Teſtium depoſitionibus ad earundem inſtantiam ſer. ſer. examinatorum §. 9. A ſolutionibus Livellorum,factis directè Abbatiſſæ, non autem Monialibus ipſis §. 10. Ex Informatione Cardinalis Philamarini, tranſmiſſa Sacr. Congregationi Epiſcoporum, & Regularium §. 11. *in principio*: Et ex alia Informatione Reverendiſſimi de Rubeis,tranſmiſſa Sac. Congregationi Concilij §. 11. *poſt principium*. Ex Relationibus Status Eccleſiæ Nèapolitanæ Cardinalis Geſualdi anni 1600. & Cardinalis Philamarini anni 1659. §. 12. Et oraculis Sac. Congregationum §. 13. Ex approbatione Apoſtolicæ Sedis,mediante ejus ſpeciali Delegato §. 14. *In Contradictorio judicio*,incepto die 8. Octobris 1675. & terminato die 5. Decembris 1684. uti reformatum indubitantèr præſuppoſitum in Sententia primi Tribunalis Collegialis Laici totius Italiæ §. 7. *per totum*. Et demum *contra Moniales duntaxat informantes*,die prima Martij 1703. ſolemnitèr canoniza-

tum pro obſervanti, & reformato à Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, denegante confirmationem decreti Vicarij Siliquini, in quo declarabatur non reformatum, neque de obſervantia.

6 Itaut concurrere videantur omnes illæ tres probationum ſpecies, quarum quælibet, etiam ſeparatim ſumpta, apta eſt facere de albo nigrum, & quadrare rotunda, nempè confeſſio Partis §. 8. *et* 9. Inſtrumentum publicum §. 15. Et res judicata §. 7.

7 Circa quas ſententias notandum, quòd Judices plus in illis dixerunt, quàm unquam ſomniaverint Moniales, nedùm obtinere, ſed nec etiam petere, non ſolùm decernendo, Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ de præſenti non eſſe, ſed nec etiam unquam fuiſſe reformatum, & de obſervantia, Neque ad unicum finem poſſidendi Vitalitia, tanquam propria, & de illis diſponendi *per altretanti*, juxta animadverſa in §. 17. *num.* 43. *et ſeqq.* Sed generaliſſimè, & ad omnem, & quemcumque finem, & effectum, Idque contra rei evidentiam, contra tenorem Decreti Vicarij Neapolitani, quod confirmant, & contra omnia documenta ſupra adducta, abſque eo quod ex parte Monialium iota unum, vel unus apex adductus fuerit ad probandum, vel petendum declarari, earum Monaſterium in præteritum non fuiſſe reformatum, & de obſervantia, vel qualitatem non reformationis ſe extendere ad omnem finem, & effectum.

8 Proindeq; hodiè, attento tenore dictarũ ſententiarũ, ad canonizandum Monaſterium aliquod pro non obſervanti, neque reformato, ſat eſt, quòd una, vel altera Monialis de facto vitam communem non obſervet, etiàm ſi major pars earundem propriam profeſſionem punctualitèr adimpleat, plus tribuendo unius, vel alterius Monialis actionibus, & operationibus de facto, & contra Regulam, atque profeſſionem, & ſic dignis correctione, & pęna, quàm alijs operationibus aliarum Monialium, uniformibus Regulæ, & profeſſioni, & ſic laude, & præmio digniſſimis.

9 Dixi, *attento tenore contrariarum ſententiarum*, nam ſi ego eſſem Iudex, nulla habita ratione dictarum, & ſimilium ſententiarum, oppoſitum intrepidè decernerem. *Quia* (licitum mihi ſit in hac parte uti verbis magni *I.C. Pauli de Caſtro in conſil.* 434. *in fin. lib.* 2.) *video, & cognoſco, prædicta omnia vera eſſe, et veritate fulciri*.

10 Neque terret me ſententiarum numerus; Illæ enim non ſunt *Archibugiate*, neque irreparabilia tela, nullam admittentia defenſionem, ſed ſolet illeſ, qui contrarias paſſus eſt iniuſtas ſententias, per appellationis remedium in priſtinum ſuorum Iurium ſta-

ſtatum reponi; Indeque *Bald. in leg. unic. n. 6. C. Si de moment. poſſeſſ. fuer. appell.* quem ſequutus fui in *meis Inſtitution. Criminalib. lib. 4. tit. 8. de Appellat. num.* 1. appellationem lepidè vocat Theriacam contra Iudicum venenum, ad differentiam Sententiarum imperitorum Medicorum, adverſus quas non naſcitur herba in Hortis, nullaque juvat Theriaca contra ipſarum venenum.

11 Præcipuè quia eædem ſententiæ, uti evidentèr nullæ, & iniuſtæ ex hucuſque animadverſis, nec etiam nomen ſententiæ merentur juxta literalem Textum *in leg. 2. Cod. Quand. provocar. non eſt neceſs.* & firmata *per Rot. in deciſ.* 233. *num.* 4. *coram Priol.* Iudices autem nullitèr, & iniuſtè procedentes dicuntur procedere tanquam privati ex adductis *per Rot. in deciſ.* 186. *num.* 8. *coram Ottbobon. et in Romana hæreditatis de Ruſpolis* 2. *Martij* 1705. §. *Et in terminis coram Reverendiſs. Molines.*

12 Minus adducatur in contrarium affectio illa Clientum, quæ Advocatorum intellectum faſcinare ſolet *ex Mard. de Luc. de Emphyt. diſc.* 58. *num.* 12. *in fine* Quia ego ſum in illa opinione, quod etiam intellectus Iudicis aliquando faſcinari ſoleat ab adiacentibus, & circumſtantijs Cauſarum, ut egregiè obſervat *Oliver. de Matrim. nullit. fol.* 18. *in medio*, & docet quotidiana retractatio, & revocatio ſententiarum, quàm à Iudicibus appellationum videmus ad praxim reduci. Quibus proinde ab Advocatis ſuccumbentibus in illis cauſis, in quibus probant bonum Ius fovere, dici poteſt cum verbis illis *Magni Gregorij* ſcriptis *Petro Diacono Epiſt.* 42. *indict.* 9. *lib.* 1. *De bis, quæ tibi pro ſervanda Iuſtitia ſcribo, ego abſolvor, et tu ſi negligis obligaris.*

13 An autem in hac Cauſa ego fuerim faſcinatus, ex animadverſis in hac Diſſertione, combinatis cum contrarijs Scripturis, exhibitis *in* §. 17. *tacitus Lector judicet*, ut in ſimili ſcriptum reliquit *D. Hieronymus lib.* 2. *epiſt.* 4. *ad Domn. Apologetic.*

14 In omnem vero caſum tribus his ſententijs in Urbe nullitèr, & injuſtè obtentis, opponi poſſunt tria fundata judicia totidem S. R. E. Cardinalium, & Neapolitanæ Eccleſiæ Archiepiſcoporum, Geſualdi, Boncompagni, & Philamarini. Bone Deus, qualia nomina! tàm in Neapolitanæ Eccleſiæ faſtis, Chroniciſque, quàm in Romanæ, & univerſalis Eccleſiæ Annalibus: Ita ut de Voto uniuſcujuſque ex ipſis, cum omni ſermonis proprietate dici poteſt id, quod de quodam inſigni Theologo Societatis Ieſu ſcripſit *P. Segneri nella Predic.* 39. *num.* 4. nempè: *Huomo, il di cui Voto equivale à quello d'un intera Univerſità.*

15 Di-

15 Dicant proindè quatuor Moniales S. Ioannis Baptiſtæ cum dd. tribus Iudicibus - *ipſarum Monaſterium minimè fuiſſe, nec eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata, neque de obvantia* - Quia ego, omiſſis alijs in hac Diſſertatione expenſis, dicere non deſinam cum tribus S. R. E. Cardinalibus, Archiepiſcopis Neapolitanis, nempe cum Cardinali Geſualdo §. 12. *n.* 1. quod in eodem Monaſterio *ſi oſſeruano eſattamente la Regola, li Voti, e la Riforma*. Cum Cardinali Boncompagno §. 12. *num.* 7. quod *in detto Monaſtero di S. Giouanni Battiſta ſi viue con molta oſſeruanza, in modo che vi è anco quella della Vita commune*. Et cum Cardinali Philamarino §. 12. *num.* 4. quod *idem Monaſterium S. Ioannis Baptiſtæ eſt ſub ſtrictiori obſeruantia Sancti Dominici*.

16 Obſervando præcipuè, quod dd. vigilantiſſimi Præſules, & digniſſimi Cardinales, non fuerunt loquuti ſub cæca fide unius, vel alteriùs mercenarij miniſtri, de numero illorum, qui cupiunt placere eorum Dominis in Regione Vivorum, & ad effectum conſequutionis alicujus miſerabilis ſummæ, ſivè majoris, vel minoris Livelli, ſed ex illa experientia, quam ab ordinarijs, neceſſarijſque annualibus viſitationibus omnium Monaſteriorum ſibi ſubiectorum, perfectiſſimè habebant celebris Monaſterij S. Ioannis Baptiſtæ, ſiti in illa Civitate, in qua barbam albam emiſerunt, & in qua uſque ad ſenectam, & ſenium continuo attēderunt univerſo Gregi, in quo Sp. Sanctus poſuit illos regere dictam Eccleſiam, ſcribentes non Rationali dicti Monaſterii, neque Miniſtris alicujus Banci, faciendo clandeſtinas giratas Livellorum *per altretanti*, ſivè tolerante, ſivè ignorante Prioriſſa §. 17. *nu.* 43. *& ſeqq.* Sed ſcribentes Summo Ieſu Chriſti in Terris Vicario, Sacriſque Congregationibus, ad meram veritatem requirentibus ab ipſis eorum votum, & informationem, vel ex ſe ipſis narrantibus verum ſtatum, veramque qualitatem Monaſteriorum ſibi ſubiectorum, in exequtionem Conſtitut. 15. sa. me. Sixti V. ad hoc, ut Summus pro tempore Ieſu Chriſti Vicarius - *de toto Eccleſiarum ſingularum ſtatu certior reddatur &c. atque omnibus cognitis, et examinatis etc. alia in Vinea Domini Sabaoth euellat, alia plantet, alia ædificet, alia deſtruat etc.* juxta prȩciſa verba ejuſdem Conſtitutionis Sixtinæ poſt principium.

17 Ad imitationem præterea celebris illius reſponſionis Thomæ Mori, datæ Angliæ Regis Miniſtris, ei objicientibus opinionem Epiſcoporum Angliæ Regni, *qu'à un' Euêque de leur parti' il en oppoſeroit cent etc.* relatæ *à Sandero nell' Hiſtoi-*

re

re du Schiſme d'Angleterre fol. 162.

18 Quatuor illis Monialibus, Mercatorum, ſeù Negotiatorum ad inſtar, diſponentibus de earum Livellis *per altretanti*, de quibus *in* §. 17. *n.*4. *et ſeqq.* opponimus mille alias Moniales, nedum uſque ad diem 4.Aug.1704.& ſic poſt contrarium decretum Vicarij Neapolitani, & duas ſententias in Urbe obtentas,ex earum Livellis ſolum penes *ſe retinentes carolenos tres*(qui vix faciunt bai. 21. monetæ Romanæ) *reponentes reliquum in aliqua Arca, ſeù Armario propè Rotam Monaſterij* §.11.*n.*10. Sed etiam hodiè, & dum hæc ſcribimus, obſervantes *eſattamente la Regola, li Voti, e la Riforma*, ut practicabatur tempore Cardinalium Geſualdi, & Boncompagni §. 12. *nu.* 1. *et* 7.

19 Vicario Siliquino opponimus Vicarium Periſſium, in Urbe ſatis notum, Opponimus Archiepiſcopos omnes Neapolitanos §.12.*per totum*, Opponimus Eminentiſſimos Patres Sacrarum Congregationum Epiſcoporum, & Regularium, & Concilij §. 13. Opponimus approbationem ILLIUS SEDIS, QUAE SUPERIOREM IN TERRIS NON RECOGNOSCIT §. 14.

20 Cajetano Buonhuomo, moderno Actorum Magiſtro Monialium,opponimus Ioannem Iacobum Ciocciam, in his materijs *il Magiſtro de Magiſtri* §. 5. *num.* 5. cum caterva illa Hiſtoricorum, quam retulimus *in* §. 4. *per totum*, Quibus addimus *Authorem Vitæ Sororis Mariæ Villanæ Neapoli impreſſæ anno* 1674. *lib.* 1. *cap.* 8. *et cap.* 11. *lib.*2. *cap.* 2. *et ferè per totum*.

21 Rationali demum, ſeù Computiſtæ Monaſterij opponimus omnes illos Nobiles 29. Familiarum,coadunatos in publicis Aſſembleis annorum 1637. & 1664. Opponimus Iudicium Sacri Regij Conſilij Neapolitani, de quo in eadem Regia Civitate verificatur illud **NON PLUS ULTRA**.

Cap. III.

Digitized by Google

Cap. II. §. unicus.

An Generales Religionum exigere poſſint ab eorum Religioſis juramentum pro obſervanda Vita Communi.

1 Coherentèr ad materiam vitæ communis, ultimo loco circa dubium ſupra expreſſum in Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium ſcripſi, ut ſequitur.

2 Sub piorum verborum involucro prætendebat Reverendiſſimus Pater Generalis Carmelitarum extorquere per viam ſupplicis Libelli ab hac Sacra Congregatione deciſionem articuli, apti torquere ingenia primi nominis Theologorum, an ſcilicet P. Generalis poſſit mediante juramento obligare Religioſos ad obſervantiam vitæ communis, cujus deciſio non ſolùm afficiebat Religioſos ſui Ordinis Carmelitarum, ſed omnium omninò aliarum Religionum, abſque eo quod iſtarum Alumni audirentur, contra omnia jura Mundi, legumque principia.

3 Et quod exorbitantiam prętenſionis in immenſum auget, poſtquàm idem Pater Generalis ſuper eademmet numero inſtantia à Sac. Congregatione ſuper Diſciplina Regularium, ſimilium inſpectionum proprio, & competenti Tribunali, approbationem non reportaverat; Sicque contra expreſſam, & literalem Conſtitutionem ſan. mem. Innocentij XII. impreſſam in ejus *Bullariolo la* 58. *in ordine*, in qua providè demandavit idem Pontifex.

4 *Quod ſi quis inpoſterum preces, ſivè ſupplices Libellos in materia gratiæ, vel Juſtitiæ alicui ex Sac. Congregationibus Urbis quomodolibet obtulerit, ſeù præſentaverit, itaùt ab eadem Sacra Congregatione, vel in totum, vel in parte fuerint rejectæ, aut alias ipſa Sac. Congregatio, mediante præfata præſentatione precum præventa, manus quomodocumquè deſuper appoſuerit, nequeat ullo modo idem negotium, Cauſam, vel petitionem ad alterā ex Sac. Congregationibus, etiam mediante reſcripto Sanctitatis Suæ (quod in hoc caſu importunè, & ſubreptitiè Sanctitas Sua cenſeri voluit extortum) ſub quovis prætextu, cauſa, vel quæſito colore, etiam ſimplicitatis, & ignorantiæ deferre, vel aliàs primam Congregationem ſpontè*

O *à prin-*

Digitized by Google

à principio aditam declinaſſe, aliàs Reſcripta, Decreta quæcumque, Indulta, gratiæ, literę, reſolutiones, vel prouiſiones à ſecunda, ſiuè altera Congrègatione impetrata, vel impetranda &c. haberi debeant omninò pro ſubreptitiè extortis, nulliuſque penitùs ſint roboris, vel momenti, nec ullatenùs in judicio, vel extrà ſuffragari poſſint, ac valeant, perindè ac ſi nunquam emanaſſent.

5 Sed quià idem Reverendiſſimus Pater Generalis hac cubitali Summi Pontificis Conſtitutione non attenta, idem dubium decidendum hodiè proponit EE. PP. adversùs P. Magiſtrum Caporalem Oratorem.

6 Ideò idem Orator EE. VV. humillimè exponit, qualitèr poſtquàm inexecutionem reſcripti hujus Sac. Congregationis diei 19 Decemb. proximè præteriti 1704. ad examen pro Magiſterio fuit admiſſus, in eoque, poſt rigoroſum experimentum, idoneus, habiliſque ab omnibus Examinatoribus declaratus fuit, Fidei ſolita profeſſione præmiſſa, ad Magiſterium, ſervatis omnibus ſervandis, promotus extitit, collatis etiam eidem patentalibus literis, à Secretario Ordinis de more ſubſcriptis: Quas tamen idem P. Secretarius ſub mendicato prætextu ſigillandi poſt dies octo ab Oratore repetijt, cum declaratione, ſe nunquàm illas redditurum, niſi ſequens votum, & juramentum emitteret. *Ego Fr. N. infraſcriptus coram Deo, qui me judicaturus eſt, & Beata Virgine Carmeli Patrona, quos meæ aduoco teſtes intentionis bonæ, ſyncero cordis affectu, ex nunc per modum prouiſionis amplector legem depoſiti realis, latam ab ultimo Generali Capitulo ſeſs. 10., donec in eo, cujus filius ſum, Conuentu perfecta vita communis fuerit introducta, qua ſemèl ſtabilita, ipſam ſyncerè amplectar; Imo ex nunc pro tunc ſyncerè amplector, volens, ac ſperans, Diuina adiuuante gratia, in ea viuere, & mori; Ita promitto Fr. N.*

7 Licèt autem Orator ſyncero corde paratus ſit, ea omnia ſervare, quæ in Conſtitutionibus Ordinis ſtatuta ſunt, quæque continentur, vel in Decretis Capitulorum Generalium, vel in Reſcriptis Sac. Congregationum, vel in Apoſtolicis ſanctionibus; Magnoperè nihilominùs gravatus reperitur à dicta repræſaliorum ſpecie, & inſolita Juramenti formula, recurſum propterea habuit ad hanc Sacram Congregationem, à cujus rectiſſima juſtitia ſperat reſcribendum, reſtituendas eſſe eidem ſuas literas patentes, abſque ulla nova promiſſione, novoque Juramento.

8 Punctualitèr enim adimplevit Orator omnia adimplenda pro

Magiſterio obtinendo præſcripta, tàm in Conſtitutionibus Ordinis *part.* 1. *cap.* 3. §. 9., quàm in Decretis Capitulorum Generalium, in Brevi ſa. me. Urbani VIII. emanato 17. Octobris 1639. necnon in noviſſimis reſolutionibus hujus Sac. Congregationis ſub diebus 9. Septembris 1701., & 10. Novembris 1702. à Sanctiſſimo D. N. in forma ſpecifica confirmatis, in quibus, nec per umbram præſcribitur, quod pro gradibus, Magiſterioque obtinendis, vel votorum profeſſio renovetur, vel nova alterius voti profeſſio emittatur, vel Juramentum aliquod pro illorum obſervantia interponatur.

9 Proindequè non eſt in Patris Generalis arbitrio, vel poteſtate aliqua ſupra dictas Conſtitutiones demandare, ut obſervant *Mirand. in Manual. Prælator. tom.* 1. *quæſt.* 26. *art.* 10. *& Lezzana tom.* 1. *cap.* 4. *num.* 13. *&* 15. Generales enim Ordinum non ſunt Conſtitutionum Authores, & Deſtructores, ſed Cuſtodes, & Executores, ex adductis per *Anton. à Spiritu Sancto tr.* 4. *de Regim. Regular. diſp.* 1. *ſect.* 4. *n.* 75. *Lezzana tom.* 1. *cap.* 13. *num.* 13. *Bonet in Viridar. de Stat. Regular. dub.* 6. *per tot. P. Sabell. in ſua Theor. praxi lib.* 1. *cap.* 1. §. 4. *per tot. & Bordon. in ſua Franciſcana Religione Generalis tom.* 3. *var. reſolut. par.* 2. *reſolut.* 58. *num.* 3.

10 Præterea nulla poteſtas data eſt Superioribus in Subditos, quæ non ſit obedientiæ voto innixa. Votum verò ex communi DD. ſenſu voventem non obligat ultrà ipſius intentionem, proindeque ſubiectio Religioſa dicitur voluntaria vi profeſſionis ſpontè, & voluntariè emiſſæ, nullo urgente præcepto, ſed ſolum Divino ſuadente conſilio; Omnis verò Religioſus perfectionem Evangelicam vovendo ad illam tendere dicitur per media ordinaria à Conſtitutionibus præſcripta, ſibique tempore profeſſionis cognita, ut notant *Suarez de Oration. mental. lib.* 2. *cap.* 4. *Tancred. eodem tract. lib.* 3. *diſp.* 2. *num.* 2. Quod medium juramenti, uti nullatenus in intellectu Religioſorum tempore profeſſionis, nec etiam eſſe potuit in illorum voluntate, juxtà axioma *nil volitum quin præcognitum*, de quo *Altograd. conſil.* 80. *num.* 12. *lib.* 1. *Mantic. de Coniectur. lib.* 1. *tit.* 3. *num.* 1. *Actolin. reſolut.* 111. *num.* 58. *Gobb. conſult.* 122. *num.* 42. *& Rot. dec.* 296. *num.* 30. *part.* 17. *recent. & in Auguſtana juriſpatronatus ſuper negotio Principali* 17. *Ianuarij* 1698. §. *Firmata coram Illuſtriſſimo Olmo.*

11 Nec inſiſtatur in ſpecioſo pretextu vitæ communis; Hæc enim concernere debet omnes omninò Religioſos vi voti paupertatis, non autem vigore Iuramenti reſtringi ad ſolos graduandos, qui-

bus non ideò præcisè gradus conferuntur, quia vota ſubſtantialia obſervant, ſed quia ſtudiorum onera ſuſtinent ad Conſtitutionum præſcriptum.

12 Aliàs cùm inconvenienti palpabili deterioris eſſent conditionis graduandi in concurſu non graduandorum, quia illi cogerentur novam promiſſionem, novumque juramentum emittere, & in caſu contraventionis, ultra periurium, puniri poſſent pœna privationis Officiorum, tempore, quo non graduandi prorsùs eſſent immunes ab eadem pœna, noviſque Iuramento, & promiſſione. Pluſquè exigeretur à Religioſo ut fiat Baccalaureus vel Magiſter, quàm ut verè fiat Religioſus, quo nihil abſurdius, nilve irrationabilius.

13 Licèt autem in ultimo Capitulo Generali commendata fuerit obſervantia vitæ communis, id factum non fuit pro ſolis promovendis ad gradus, & Officia, ſed pro omnibus omninò Religioſis, & cùm modis à Conſtitutionibus præſcriptis, non autèm mediantibus novis promiſſionibus, & Iuramentis, ad imitationem ejus, quod practicatur de mandato Sanctiſſimi D. Noſtri pro generali introductione, vel conſervatione vitæ communis, qui nulla ſpecialia onera graduandis impoſuit, vel Iuramentum aliquod ab eis exegit, & meritò, ad hoc, ut illa non amore graduum, neque Officiorum ambitione ſuperficialitèr oſtentetur, ſed titulo paupertatis Religioſæ fidelitèr, ſuaviterque ſervetur, Neque per ſpiritualem animæ torturam, fortitèr procuretur, qualis dicitur Iuramenti præſtatio à *Navarr. in Can. Inter verba* 15, *quæſt*. 3. *num*. 348. *Tindar. de Teſtib. lib*. 2. *cap*. 2. *num*. 4., & *Leſſ. de Juſt. & Jur. lib*. 2. *cap*. 31. *dub*. 3. *num*. 13.

14 Supplicantes obſervare, quod ſicuti Iuramenti obſervantia novam ſpecificam importat bonitatem in illud obſervantibus, ita illius transgreſſio novam ſpecificam involuit malitiam in tranſgreſſoribus, eodem modo, quo obſervantia Divinorum præceptorum vitam Chriſtianam concernit, ſpeciale autem votum illam obſervandi, ſupra Chriſtianam vitam eſt; Ad imponendam verò hanc ſpecialem obligationem ſupra vota ſolemnia ſubditis Religioſis, nullatenus ſe extendit authoritas, nedùm P. Generalis, ſed nec etiam Capituli Generalis, ut in ſpecie notat *Donat. Rer. Regul. tom*. 2. *tract*. 12. *de Auth. Capit. General. qu*. 25. *per tot*. ubi quod Capitulum Generale non poteſt facere, ut id, quod ex Regula obligat ad ſolam pœnam, obliget etiam ad culpam, ſivè venialem, ſivè mortalem, & probat etiam *Sanch. in Summ. lib*. 6. *cap*. 2. *n*. 46.

15 Ha-

15 Habemus præterea in Iuramenti materia communitèr receptum intèr DD. illud abſque neceſſitate præſtandum non eſſe, interpretantes illud Matth. 5. 34. *Ego dico vobis, non jurare omninò*, & illud Jacob. 5. 12. *Nolite jurare, neque per Cælum, neque per Terram, neque aliud quodcunque Iuramentum*; de Iuramento abſque neceſſitate, & cauſa, ut videre eſt apud allegatos ab *Anton. à Spiritu Sancto tract. 5. tit. de Iurament. diſp. 1. ſect. 5. num. 27.* Ea ducti ratione, quod Iuramentum magnam importat, & ſuperaddit obligationem *D. Thom. 2. 2. q. 89. art. 8. ad 2. & Suar. lib. 2. de Iuram. cap. 3.* quam aliqui putant majorem obligationi voti, ut videre eſt apud *Medin. de Sacror. homin contin. cap. 22. & 23. per tot.*

16 Nulla autem concurrere videtur neceſſitas in noſtris terminis obligandi Religioſos ad obſervantiam vitæ communis, mediante juramento, ex quo illa per alia ordinaria media congruentiùs procurari poteſt, exequendo ſcilicèt Ordinis Conſtitutiones in illa parte, in qua pœnas, vel temporales, vel ſpirituales præſcribunt pro voti paupertatis perfecta obſervantia. Vel brevius, & efficaciùs per Superiorum exempla, juxtà illud Pſalmi 7. 7. *Exurge in præcepto, quod mandaſti &c.* Longum ſiquidem eſt iter per præcepta, breve autem, & efficax per exempla, atque magis exempla, quàm præcepta movent, teſte *Ciceron. lib. 3. de Leg. in princ.* Illaque Superiorum conditio eſt, ut quidquid faciant præcipere videantur, ut totidem verbis ſcripſit *Quintilian. lib 6. Delamat.*

17 Nec dicatur, alios Graduatos eandem Iuramenti formulam ſervaſſe. Ultrà quod enim non de omnibus id conſtat, & è contrà palàm eſt in Conventu Traſpontinæ, omnes à principio pro viribus reſtitiſſe.

18 Reſpondemus, quod forſitan alij ex illis jurarunt, credentes à Iuramento per vim extorto nullatenùs obligari.

19 Alij ſub ea credulitate, quod novam obligationem, diverſam, ab illa in profeſſione emiſſam, non contrahebant, uti indicaſſe videtur *Div. Gregor. lib. 26. Moral. cap. 7.* relatus *in canon. 11. 22. quæſt. 5.* ibi - *Humanæ aures talia verba noſtra judicant, qualia foris ſonant, Divina verò judicia talia foris audiunt, qualia ex intimis proferuntur. Certè noverit ille, qui intentionem, & voluntatem alterius varijs explicat verbis, quia non debet aliquis verba conſiderare, ſed voluntatem, & intentionem, quia non debet intentio verbis deſervire, ſed verba intentioni* - & del Ben. de *Juram. cap. 1. in Append. num. 3. ſol. 7.* ibi - *Habetur ſecundò, quod ad verum Iuramentum non*

ſatis

ſatis eſt, verba, quæ Juramentum ſignificent, materialitèr proferre, ſed requiritur prætereà, quod adſit animus, ſeù voluntas interna jurandi.

20 Alij demùm coram publicis Notarijs, emiſſis priùs proteſtationibus in contrarium, ad hoc, ut ſecundùm illorum intentionem non obligarentur à ſequenti Juramento, ſequentes forſan *Diu. Thom. 2.2. qu. 89. art. 7. ad quartum*, ibi - *ſi autem Iurans dolum non adhibeat, obligatur ſecundum intentionem Jurantis*; & latè *Fagnanus in cap. Falſidicus nu. 66. & ſeqq. de Crimin. falſi*. Deceptiquè forſan ab illo Ethnici Poetæ.

Quæ jurat mens eſt, nihil coniurauimus illa
Jurata lingua eſt, mente juravi nihil.

Omnes verò non ſine periurij periculis impulſi à dura, atque amara neceſſitate redeundi ad eorum Conventus cum illis gradibus, pro quibus ingentibus expenſis, periculoſis itineribus, & improbis laboribus toto eorum Raligioſæ vitæ tempore ſe expoſuerunt.

21 Ad quæ periuria evitanda, & ad alia peccatorum pericula ex multitudine prohibitionum derivantia, teſte experientia, & id obſervante Sacroſancto Concil. Trident. *ſeſs. 24. de Reformat. matrim. cap. 2.* recuſavit quidem Orator novo jugo Religioſum ejus animum ſubijcere, ſemper tamen paratus ad unguem ſervare omnia ea, ad quæ obligatus exiſtit vi votorum ab eo in Profeſſione emiſſorum.

22 Demùm non credimus inſiſtendum in eo, quod cùm in formula promiſſionis non reperiatur materiale illud verbum *Iuro*, non poſſit eidem formulæ Iuramenti denominatio attribui. Adductis enim innumeris concordantibus, obiecto punctualitèr occurrit *Del Bene de Iuram. cap. 2. ſect. 1. num. 3.* his verbis - *Ad Juramentum non requitur neceſſariò particula ly Juro, ſed etiam ea tacita, inducitur verum Juramentum, ſi ſcilicèt uſurpentur verba, quæ ſignificant Juramentum, V. G. ſi dicas per Deum, per Crucem, per Beatam Virginem &c. quia ſic exercitè reipſa per hæc verba inuocatur Dei teſtimonium, in quo conſiſtit ratio, ſeù natura Juramenti*. In noſtro enim caſu ſpecificè, & ſignatè invocantur in Teſtes Deus, & Beata Virgo, ibi - *Coràm Deo, qui me judicaturus eſt, & Beata Virgine Carmeli Patrona, quos meæ aduoco Teſtes intentionis bonæ.*

23 In univerſum ſupplicantes obſervare *nouitates ſemper odioſas, pernicioſaſque exiſtere, nihilque magis animos perturbare, quàm innouare aliquid, & à conſuetudine alienum facere,*

juxtà

juxtà præciſa verba *Diu. Io. Chriſoſtom. in Epiſt. prima ad Corinth. hom.* 7. quem refert *Rot. in deciſ.* 19. *in fine apud Antonell. de Iurib. Clericor.* Aliaſque hujus concluſionis optimas congruentias adducit Eminentiſſimus, & Reverendiſ. D. meus Cardinalis Sacripantes noſtri Ordinis Protector *in Defenſ. Eccl. Immunit. in fine*, ex *Ariſtotile* conſilium dans Rectoribus, & Superioribus, ut ſtatum rerum diligant, contentique eo nihil moliantur, nihil agitent, quod alienum, novumque ſit, ſed eam viam ire pergant, quam Majores inſtituerunt. Nimis enim durum eſſet immutare ea, quæ longo temporis curſu ſervata ſunt *Rota dec.* 212. *n.* 3. *&* 4. *part.* 17. *recent.*

24 Terminantes verò noſtram Informationem cum verbis illis D. Ambroſij in *Pſalm.* 118. *verſ.* 6. ab omnibus Superioribus præ oculis habendis, quando nova præcepta Subditis imponere procurant, nempè – *Sunt etiam in Nobis, qui habent timorem Dei, ſed non ſecundum ſcientiam, ſtatuentes duriora præcepta, quæ non poſſit humana conditio ſubſtinere. Timor in eis eſt, quia videntur ſibi conſulere diſciplinæ, opus virtutis exigere, ſed inſcitia in eis eſt, quia non compatiuntur naturæ, nec æſtimant poſſibilitatem.*

25 Nec non nunquam ſatis repetendo, non adeſſe efficaciorem modum introducendi Vitam communem, quam duce exemplo Superiorum, & comite eorundem diſcretione, juxtà aureum dictum *D. Bernardi in Cant. ſer.* 59. *bis verbis Operis vox validior eſt voci ſermonis*, quem ſequitur *P. Segneri nella Predica* 18. *nu.* 7. ante finem, ſubdens, *che il parlare con la lingua commuove gl'animi, mà il parlare con le opere li violenta.*

26 *Sacra autem Congregatio Ponente Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino meo Cardinali Coloredo die* 19. *Iunij* 1705. *reſcripſit* – Non esse exigendum Iuramentum.

Cap. III. §. unicus.

An, & ad quem effectum ſubſtineatur profeſſio in mortis articulo à Novitio emiſſa, non completo Novitiatus tempore.

1 PRo eodem Monte Magno Maritaggiorum Civitatis Neapolis feliciori eventu coram Sac. Congregatione Concilij hoc eodem anno 1705. die 14. Martij ſcripſi, & obtinui negativam reſolutionem dubij, in fine regiſtrandam, ad quem effectum dicebam.

2 Vſque ab anno 1685. de menſe Maij Domina Agnes de Sangro, filia Domini Principis Viggiani, tunc temporis annorum decem, educationis gratia ingreſſa fuit Monaſterium Sanctiſſimę Trinitatis Tertij Ordinis S. Franciſci Civitatis Neapolis, in eoque Educandarum more, abſque minima inclinatione ad Religioſam vitam, & ſinè ulla declaratione voluntatis ibidem profitendi, in perfecto ſalutis ſtatu permanſit uſque ad annum 1695. Quo ægrotare cæpit, nec ſine evidenti vitæ diſcrimine, & magno periculo per multum temporis ſpatium à læthali morbo vexata fuit; Proindeque Soror Anna Felix Carafa, tunc temporis ejuſdem Ven. Monaſterij Abbatiſſa; die 2. Iulij ejuſdem Anni 1695. tempore, quo eadem Domina Agnes reperiebatur in extremis, recurſum habuit ad Dominum Nicolaum de Luca, Vicarium Monialium Neapolis pro licentia admittendi eandem *alli ſanti Voti di Religione, per hauerne il merito, e prerogatiue delle altre Profeſſe,* cum ſucceſſiva conceſſione ejuſdem licentiæ.

3 Ipſa eadem die 2. Iulij 1695. petitionis, & conceſſionis ejuſdem licentiæ, & tempore, quo eadem Domina Agnes reperiebatur in extremis, afferunt Moniales profeſſionem emiſiſſe, & cum abuſu improbato à Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium *in Senogallien. 10. Decembris 1628.* teſte *Nicolio in Floſc. Verb. Profeſſio nu.* 5. necnon cum pulchra metamorphoſi eadem hora, eamdem Dominam Agnetem fuiſſe Sæcularem, ſeù Educandam, Novitiam, & Profeſſam, ut ex atteſtatione modernæ Abbatiſſæ, & poſt duos dumtaxat dies, nempè die 4. ejuſdem menſis, & anni, animam Deo reddidit,

didit, ut inter Partes non controvertitur, & latiùs refert Reverendiſſimus Vicarius Generalis Neapolitanus in ejus Relatione.

4 Agnoſcentes tunc temporis Abbatiſſa, & Defenſores dicti Monaſterij evidentem nullitatem ejuſdem profeſſionis, & irregularem profitendi modum, nedùm non completo, ſed nec etiam incepto Novitiatus anno, & nedùm abſque neceſſaria exploratione liberæ voluntatis profitentis, præſcripta à Sacro Concilio Tridentino *in ſeſſ. 25. de Regul., & Monial. cap. 17.* ſed nèc etiam probata ſubſtantia voluntatis ejuſdem Dominæ Agnetis de Sangro, meritò magnum ſervarunt ſilentium circà dotis, & aliarum expenſarum prætenſionem uſquè ad annum 1702. Quò à novis Miniſtris, & Defenſoribus ejuſdem in Regio Conſilio Neapolis intentatum fuit judicium pro conſequutione, tàm dotis in ſumma duc. 1500. quàm expenſarum occaſione emiſſæ profeſsionis in ſumma aliorum duc. 500. contrà Ven. Montem Magnum Maritaggiorum Civitatis Neapolis, eò quià eadem Domina Agnes de Sangro deſcendit ab una ex Familijs Fundatricibus dicti Montis, ex cujus Capitulationibus habemus, quod teneatur idem Mons Puellis deſcendentibus ab eiſdem dare dotem illam, quæ ſolita eſt in Monaſterio, ubi profeſſionem emittunt, cùm hoc, quod excedere non debeat ſummam duc. 1500. ultrà expenſas in ingreſſu, & profeſsione fieri ſolitas, quæ paritèr excedere non poſsint ſummam duc. 500., ut teſtatur Reverendiſsimus Vicarius in dicta Relatione.

5 Quià verò eadem prætenſio neceſſariò involuit cognitionem validitatis, ſeù invaliditatis ejuſdem profeſſionis, quæ privativè ad Eccleſiaſticos Judices ſpectat, ideò de menſe Julii proximè præteriti, humillimas porreximus preces Sanctiſſimo Domino Noſtro, ut dignaretur huic Sacræ Congregationi eandem inſpectionem benignè committere, cum ſubſequuto favorabili Reſcripto.

6 Inſtetimus proindè in Congregatione diei 15. ejuſdem menſis Junii pro declaratione nullitatis ejuſdem profeſſionis: Placuit verò EE. PP. decernere, ut noſtræ preces tranſmitterentur Reverendiſſimo Vicario Generali Neapolitano, eidem injungendo, ut etiam ſui animi ſenſum in hac parte aperiret, prout punctualitèr adimplevit in Relatione, tranſmiſſa die 18. Octobris paritèr proximè præteriti, aſſerendo, *& ſanè, ut in hac re proprium ſenſum aperiam, juxtà EE. VV. mandatum, ſatis eandem inſtantiam Juri conſonam puto.*

7 Relatis deindè noſtris precibus, poſt adventum, & exhibitio-

tionem ejuſdem Relationis, in Congregatione habita die 15. Novembris proximè preteriti, injunctum fuit eidem Reverendiſſimo Vicario Generali Neapolitano, *ut præfigeret Monaſterio competentem terminum ad deducendum ſua Jura in Sacra Congregatione*: Quod exequutum fuit die 25. ejuſdem menſis, & anni, cum præfixione termini unius menſis.

8 Hodiè igitur, eodem termino pluſquàm elapſo, & nemine comparente pro eodem Monaſterio, obtinuimus ſubſcribi præinſertum dubium; Supplicamus autem eidem negativè reſponderi, Profeſſionem nimirùm ejuſdem Dominæ Agnetis de Sangro nullatenùs ſubſtineri, & ſperamus fieri voti compotes.

9 Quià manifeſta nullitas ejuſdem palpatur manibus: Emiſſa enim fuit, non ſolùm non completo, ſed nec etiàm incepto Novitiatus anno, contrà literalem diſpoſitionem *Textum in cap. Ad noſtram*, *& cap. Poſtulaſti de Regular. & cap. Non ſolum eodem tit. in 6., & Sacri Concilii Tridentini in ſeſſ. 25. de Regul. cap.* 15. ibi — *Profeſſio autèm antefacta ſit nulla, nullamque inducat obligationem &c. ad quoſcumque effectus*.

10 Nèc dicatur, illam ſubſtineri vigore Conſtit. 109. Beati Pii V. in Bullario novo tom. 2., quæ ità ſummatur. *Moniales Ordinis Sancti Dominici in articulo mortis conſtitutæ profeſſionem emittere poſſunt antè annum probationis expletum, dummodò ſint legitimæ ætatis*.

11 Primò. Quià illa loquitur de Monialibus Sancti Dominici, quarum appellationes non veniũt Moniales tertii Ordinis S. Franciſci, & conſequentèr ad illas nullatenùs extendi poteſt, ut generalitèr probant *Roman. conſ.* 180. *n.* 18. *Alexan. conſ.* 119. *n.* 10. *lib. 6. Suarez. de Legib. tit. de Privileg. cap.* 27., *& Donat. Rer. Regul. tom.* 1. *tract.* 7. *de Commun. Privileg. quæſt.* 11. *num.* 3. *& ſequent.*, Et in noſtris præciſis terminis *Fagnan. in cap. Ad Apoſtolicam num.* 32. *& ſeq.*, *& in cap. Sicut nobis ſub num.* 23. *de Regularib. Mirand. in Manual. Prælat. tom.* 1. *quæſt.* 22. *art.* 10. *Bartolom. à Sancto Fauſto in Theſaur. Relig. lib.* 5. *quæſt.* 167. *Roderic. quæſt. Regul. tom.* 3. *quæſt.* 15. *art.* 6. *Barboſ. ad Concilium ſeſſ.* 25. *de Regular. cap.* 15. *num.* 19., *& Novar. in Summa Bull. comment.* 119. *num.* 3.

12 Secundò. Quià eadem Conſtitutio loquitur de Monialibus ejuſdem Religionis Dominicanæ actualitèr Novitiis, & in probationis anno exiſtentibus, ut ex ejus ſimplici, & ſola lectura eſt manifeſtum; Igitur non poteſt comprehendere Educandas, quæ appellatione Novitiarum nullatenùs continentur, & quibus in citata Conſtitutione nullum in hac parte conceſſit Bea-

tus

tus Pius V. privilegium, profeſſionem emittendi non ſervatis de Jure ſervandis, & meritò, quià illæ non ſunt in via, minuſque in proximo ſtatu profitendi, neque permanent in Monaſteriis ad effectum experiendi auſteritatem Vitæ Religioſæ, ad quem ordinatur annus probationis, ſed ad alium prorsùs diſparatum finem bonæ educationis, & propterea ad illas nullatenus extendi poteſt diſpoſitio ejuſdem Bullæ, vulgatis Juribus, de quibus *in deciſ.* 28. *num.* 38., *& deciſ.*434. *num.* 5. *coram Priolo*, *& deciſ.* 745.*n.*15. *coram Emerix Junior.*

13 Tertiò. Quià illa reducta fuit ad terminos Juris communis, & Sacri Concilii Tridentini per ſa. me. Gregorium XIII. Succeſſorem in ejus *Conſtit.* 9.*per totam*, *& ſignantèr in* §. 6., ut in punctualibus terminis notant *Fagnan. in cap. Ad Apoſtolicam num.* 32. *& ſeq. de Regularib.*, *& in cap. Sicut nobis ſub nu.* 23. *eodem titulo Eman. Sa verbo Religio num.*56.*Roderic. quæſt. Regul. tom.* 3. *quæſt.* 15. *art.*16. *Sperell. deciſ.* 16. *n.*24. *Novar. in Summ. Bullar. comment.* 119. *num.* 2., *& Donat. Rer. Regul. tom.*2. *tract.*9. *de Novit. recept. quæſt.* 17. *num.*5., ubi quoad forum externum, & quoad temporalia indubitantèr admittit, fuiſſe revocatam, licèt contrarium cenſeat quoad forum conſcientiæ, & circà res ſpirituales, *& in qu.* 16. *n.*4. In quà parte cautè legendus eſt, una cum aliis Regularibus propriam defendentibus cauſam, quià loqui videntur contra propoſitiones 9. & 10. damnatas à ſa.mem. Alexandro VII. die 18. Martii 1666.

14 Quartò. Quia expreſſè revocata fuit per ſa. mem. Paulum V. in generali revocatione omnium Indulgentiarum, ab anteceſſoribus Romanis Pontificibus quoquomodo conceſſarum Religionibus omnibus, & Ordinibus Regularium, etiam Mendicantium in ejus Conſtit.21. §. 19.

15 Quintò demùm, quia in omnē caſum quatenus admittatur, eſſe intèr Doctores controverſū, quod Conſt. B. Pii V. non fuerit revocata à ſa.me. Paulo V. Quod non fuerit reducta ad terminos juris communis, & Sac. Concil. Tridentini à ſa.mem. Gregorio XIII. Quodque demùm extendi poſſit ad omnes Moniales cujuſcumque Religionis; Semper verùm erit, quod profeſſio in mortis articulo in his circumſtantiis emiſſa, nullum operatur effectum, nec quoad jura Parochialia in Parochiarum præjudicium, ut contra PP. Societatis Jeſu reſolvit hæc Sac. Congregatio in *Calaguritana Funerum* 18.*Junii* 1701.*ad ſecundum Dub.* ibi— *An ſupra dd. PP. Societatis poſſint induere cōſtitutos in mortis articulo eorum habitu Religioſo, ad effectum illos tumulandi in eorū Eccleſia, & percipiendi emolumenta funeralia, privati*-

vè quoad dd. Parochos Villæ deBilbao,Cui Sac.Congregatio dicta die reſpōdit *affirmativè,ſed ſine præjudicio IuriumParochialiū*,Nec quoad acquiſitionem dotis,& expenſarū dotalium favore Monaſteriorum,quidquid,ſivè diſputationis gratia, ſivè Religionis favore,dici poſſit quoad ſpiritualia , ut unanimitèr obſervant omnes Theologi , & Canoniſtæ , quos referunt , & ſequuntur *Fagnan.in cap.Sicut nobis num.*33.*de Regul.Pèregrin. in Compend. Privil. Cleric. Regul.tit. Novitius* §. *Secundo in Scholiis Henriq. Oper Moral. lib.* 15.*tit. de Excom. cap.* 40. *nu.* 2. *in comment. litt. R. Zambell. in Repert. Moral. verb. Novitius num.* 8. *Giouagn. conſ.* 45. *num.* 41. *lib.* 2. *Homobon. de Exam. Eccleſiaſ. part.*3. *tract.*14. *cap.* 2. *quæſt.*14. *reſol.*3.*Joan. de la Cruc de Stat. Relig. lib.*1. *cap.* 8. *dub.*4. *& lib.* 2. *cap.*3. *concluſ.*3. *Portell. in Dub.Regul.verb. Novitii num.* 35. *Lopez de Texed. controv. Theol. Moral. tom.*1. *lib.*1. *tract.* 1. *controv.* 8. *num.* 17. *Rodrig. quæſt. Regul. tom.* 3. *quæſt.* 15. *art.* 6., *& in Compendio cap.*101.*num.*40.*Eman. Sa verb. Profeſſio nu.*56. *Villalob. in Summ. tom.*2. *tract.*35. *diffic.*15. *num.*12. *Beja caſu. Conſc. part.*4.*caſ.fin. Gavan. in Manual.Prælat. verb. Monialium Profeſſio num.* 4. *Molpheſ. in Sum. tract.* 9. *de Legib. cap.* 12. *Novar. in Lucern. Regul. verſ. Profeſſo num.* 10. *Alter Novar. in Summ. Bullar. comment.* 119. *num.* 5. *Mirand. in Manual. Prælator. tom.* 1. *quæſt.* 22. *art.* 10. *Bordon. de Profeſſ. Regular. cap.*6. *quæſt.* 18.*num.* 52. *Donat. Rer. Regul. tom.*2. *tract.*9. *de Novit. receptor: quæſt.*17.*per totam, & tom.* 4. *tract.* 10. *de Dot. Monial. quæſt.*22 , *per totam* , *& tract.* 11. *de Novitiat. Monial. quæſt.* 13.*paritèr per totam* , *Sperell. deciſ.*16. *num.*24. *Paſſerin. de Stat.hom. tom.*3.*quæſt.*189. *n.*172. *Ricc. in Prax. part.* 2. *reſol.* 493. *per totam de Marin. var. reſol. lib.*2. *cap.* 138. *num.*9. *Altimar. ad Rovitum deciſ.*49.*n.*1. *& ſeq. Tondut. reſol. Benefic. cap.*64. *num.*1. *Barboſ. de Poteſt. Epiſc. part.*3. *allegat.* 101. *num.* 34. *Pignatell. conſult.*357 *per totam tom.*1. *Antonell. de Regimin. Eccl. lib.* 7. *cap.* 9. *n.* 10. *in fine Card. de Luc. de Dot. diſc.* 167. *num.* 40., *& de Regul. diſc.* 40. *num.*13., *& D. Monacell. in Formul. fol.* 231. *nu.*13.

16 Et reſolvit hæc Sacra Congregatio in Montis Regalis, de qua *Novar. in Lucern. Regul. verb. Profeſſio num.*10. *& in Carpentoraten.* 14. *Junii* 1641. *lib.* 17. *Decret. fol.* 55. *& in Agrigentina Profeſſionis* 16. *Maii* 1703. *lib.* 53. *Decretor. fol.* 89.

17 Et punctualiſſimè contra Moniales Tertii Ordinis Sancti Franciſci reſpondit paritèr hæc Sac. Congregatio in Ordinis Sancti Franciſci Minorum Obſervantium 20. *Martii* 1649. *lib.*

lib. 18. *Decret. fol.* 604. quàm referunt, & ſequuntur *Pignatell. dicta conſult.* 357. *tom.* 1. *&* *D. Monacell. in Formul. cit. fol.* 231. *num.* 12.

18 Quæ individuales hujus Sac. Congregationis reſolutiones pro lege ſervandæ ſunt ex adductis per *Fagnan. in cap. Quoniam de Conſtitut. & Rot. in deciſ.* 7. *num.* 3. *poſt Antonell. de Jurib. Cleric. & in Calaguritana Pontificalium* 16. *Novembris* 1696. §. *In præſenti coram Vrſino*.

19 Et hujus communiſſimæ opinionis ratio deſumitur ex litera ejuſdem Conſtitutionis, ex qua patet, quod dicta facultas conceſſa fuit à Summo Pontifice pro ſola ſpirituali conſolatione Novitiarum, utquè iſtæ fruerentur gratiis, & privilegiis earum Ordini conceſſis, & ut conſequantur omnium ſuorum criminum remiſſionem.

20 Imò talitèr vera eſt eadem opinio, ut uniformi calamo omnes citati Authores aſſerant, quod ſi Novitia talitèr profeſſa convaleſcat, novitiatus annum continuare, & perficere teneatur, & rationem aſſignat *Bordon. de Profeſſ. Regul. cap* 6. *quæſt.* 18. *n.* 52. per hæc verba *Quia per eam profeſſionem non ſe obligavit manſuram in Religione, ſed tantummodò proficere pro articulo mortis*; quàm repetit in *part.* 2. *Reſol. Moral. tit. de Novitiat. reſol.* 54. *num.* 50. *& ſeqq.* Cum qua uniformare ſe voluit Abbatiſſa Monaſterii, de quo agitur, petens licentiam admittendi ad profeſſionem D. Agnetem, non ſimplicitèr, & ad omnes effectus, ſed reſtrictivè *per hauerne il merito, e prerogatiue delle altre profeſſe*, & ſic pro indulgentiis, & favoribus ſpiritualibus, juxtà literalem tenorem Bullæ, non autem circa temporalia, de quibus nec minima in eadem legitur ſyllaba, vel mentio.

21 Ex quibus inapplicabiles remanent authoritates omnes, quæ adduci poſſunt in contrarium, & ſignantèr *Sanch. ad Præcept. Decal. tom.* 2. *lib.* 5. *cap.* 4. *num.* 16. *verſ. At exiſtimo Caſtrop. Oper. Moral. part.* 2. *tract.* 16. *punct.* 12. §. 1. *num.* 8. *verſ. Veriùs cenſeo Peyrin. de Priuil. Regul. tom.* 3. *ſuper Conſtitut.* 8. *B. Pii V.* §. 2. *num.* 1. *fol. mihi* 281. *Ciarlin. controu. foren.* 193. *num.* 23. *&* 48. *Tambur. de Jur. Abbatis. diſp.* 6. *quæſt.* 6. *num.* 9. *verſ. DD. verò, & num.* 10., *&* 11. *Pellizar. de Monial. cap.* 9. *num.* 18. *verſ. Denique, et Paſſerin. de Stat. homin. tom.* 3. *quæſt.* 189. *tit. de Anni probat. integrit. inſpect.* 4. *n.* 23. *fol. mihi* 107.; Nàm vel loquuntur ad effectũ cõſequendi favores ſpirituales; Vel de puellis Novitiis, & exiſtentibus in anno probationis, incæpto in perfecto ſalutis ſtatu,

vel

Vel de profeſſione emiſſa,expleto quidèm Novitiato,ſed ad aliud tempus protracta ex cauſa ſuperventæ infirmitatis. Vel demùm attendendi non ſunt in conflictu adeò communis opinionis, authoritate etiàm hujus Sac. Congregationis munitæ, ex firmatis per *Rotam in Romana Matrimonii* 4. *Februarii* 1697. §. *Licèt autèm coràm Vrſino.* Fortius quià aliqui ex eis, ut ſunt *Lezana in Summ. quæſt. regul. cap.* 25. *num.* 39. & *Dian. Coordin. tom.* 7. *tract. primo de Dub. Regul. reſol.* 171. *num.* 2. in contrariam inclinant opinionem cum ſuppoſito, quod de reſolutionibus hujus Sac. Congregationis authenticè non conſtaret, & proindè hodiè,attenta illarum innegabili exiſtentia, potiùs citari poſſunt pro hac parte.

22 Hæc ſuperabundare videntur pro victoria, & nihilominus addimus in noſtro caſu, quod cum D. Agnes de Sangro nullam fecerit renunciationem ſucceſſionum in beneficium ſuorum Conſanguineorum, ex hoc etiam capite nullam valet Monaſterium ipſius nomine conſequi dotem à noſtro Monte, ex cujus legibus habemus, quod dd. Monialibus deſcendentibus ab illius Fundatoribus *non priùs quàm facta promiſſione, & renunciatione ſucceſſionis in beneficium Conjunctorum exolui debeat* Qua conditione non adimpleta, nullatenus locus eſt conſequutioni dotis, & expenſarum dotalium ad *Text. in leg. Si quis ſub conditione ff. Si quis omiſſ. cauſ. Teſtam.*,& animadverſa *per Card. de Luc. de Jurepatr. diſc.* 12. *n.* 3. & *Rot. in deciſ.* 1340. *n.* 1. *coram Emerix junor.* & *deciſ.* 213. *num.* 5. & 7. *part.* 19. *rec.*

23 Terminantes noſtram Informationem cum illa animadverſione, quod ex contraria prætenſione aperiretur magna, & ſpatioſa via depauperandi familias Laicorum, educationis gratia retinentes Filias in Monaſteriis, & hoc modo Bulla Beati Pii Quinti, contra piiſſimam mentem Conditoris, non diceretur ampliùs edita pro conſolatione ſpirituali Novitiarum, ſed pro temporali afflictione Laicorum, & ſola conſolatione Monaſteriorum, ut in terminis exclamat celeberrimus Author, in hac parte uti Religioſus Tertii Ordinis Sancti Franciſci nullatenus ſuſpectus,inſignis doctrina, rerum experientia, & officiis laudabilitèr in ſua Religione exercitis, nec etiam Generalatu excepto, *Bordon. de Profeſſ. Regular. cap.* 6. *quæſt.* 18. *num.* 52. ibi – *Præterea ex dictis manifeſtè patet, eam profeſſionem non eſſe uſquequaque talem, & in ordine ad omnem effectum, cum indultum fuerit illud priuilegium pro conſolatione animæ Novitiæ, & non pro conſolatione, et utilitate Monaſterii.*

Ne c-

Reſolutio Sacræ Congregationis
Neapolitana Nullitatis Profeſſionis.

24 Agnes de SangroPrincipisViggiani filia anno 1685. de menſe Maii Monaſterium Sanctiſſimę Trinitatis Tertii Ordinis Sancti Franciſci ad meram tantum educationem ingreſſa,cum decennio poſt, nempè de anno 1695. in adverſam valetudinem, non ſine vitæ ſuæ diſcrimine,incidiſſet ad aſſumendum habitum Regularem, ac profeſſionem emittendam admitti ferventiſſimè rogavit, & ultro annuentibus omnibus Monialibus,illum ſub die 2. Julii d. Anni 1695. aſſumpſit,mutato Agnetis in Sororis Annæ Margaritæ nomine, eademque die profeſſionem quoque emiſit, & intèr profeſſas in Libro Monaſterii deſcripta fuit, prævia conſueta licentia Vicarii Monialium, quàm Soror Anna Fœlix Carafa tunc Abbatiſſa pro d. Sorore Anna Margarita in extremis laborante,poſtulavit ad eum præciſum, expreſſumque finem,ut illa profitendo meritum, ac prærogativas aliarum profeſſarum conſequeretur,ſed præfata nobilis Virgo eadem die Novitia, ac profeſſa, biduò poſt, nempè ſub die 4. ejuſdem menſis Julii, naturæ debitum perſolvit,& Moniales in ejus funere Diuina Officia, Miſſam cantatam, aliaſque quingentas lectas, proùt morientibus profeſſis ſolent, in ſuffragium ejus animæ celebrari fecerunt, tradito etiam corpore Eccleſiæ ſepulturæ in loco, in quo profeſſæ ſepeliuntur, ſicuti Abbatiſſa Monaſterii teſtatur.

25 Sexto autẽ ab hujuſmodi illius profeſſione anno Monaſteriũ, & Moniales prædictæ in Regio Conſilio Neapolis contra Magnum Montem, qui Maritaggiorum nuncupatur, inſteterunt pro ſolutione dotis duc.1500. quam ille juxtà antiquas Capitutiones, ſeù Conſtitutiones tradere tenetur Monaſterio ad habitum, & profeſſionem Regularem recipienti puellas deſcendentes à Fundatoribus ipſius Montis, qualis erat ſupradicta Soror Anna Margarita de Sangro, ultrà alios duc. 500. à d. Monte paritèr præſtandos pro expenſis in ſimili ingreſſu, & profeſſione requiſitos.

26 Cumque petitio iſta Monaſterii validitatem emiſsæ modo, quo præfertur,profeſſionis, indiſtinctè ſupponeret, ut ſuper illa congruè diſceptaretur, per decretum Auditoris Santiſſimi cauſa remiſſa fuit ad hanc Sac. Congregationem, in qua recepta jam Relatione,ac VotoVicarii Generalis,pro dictæ profeſſionis nullitate ſentientis, Partibus informantibus EE. VV. pro ſua ſumma prudentia, ac juſtitia definient.

An

Digitized by Google

An profeſſio emiſſa per Agnetem de Sangro die 2. Julii 1695. ſubſtineatur, in caſu &c.

27 *Die* 14. *Martii* 1705. *S. Congregatio Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum reſpondit* NEGATIVE.

B. Cardinalis Panciaticus Præfectus.
C. Origus Proſecretarius.

Loco ✝ Sigilli.

FINIS.

IN-

INDEX

Rerum, & Materiarum, quæ continentur in hac Diſſertatione.

A

Abbatiſſa in quos uſus convertere teneatur Monialium Livella. §.10. *n*.1.
Abolenda eſt conſuetudo, etiam immemorabilis, introducta à Monialibus adminiſtrandi Livella per ſe ipſas, & non dependenter à voluntate Superioriſſæ. §.18. *n*.37.
Actuariis deponentibus de re, ad eorum officium ſpectante, omnis adhibenda eſt fides. §.4. *n* 4.
Amplia concluſionem, quando verſati ſunt in officio per multum temporis ſpatium ab eis exercito. §.4.*n*.5.
Actus, qui dederunt cauſam liti, attendendi non ſunt. §.18.*n*.6.
Actus recentes in nulla conſideratione haberi debent. §.18.*n*.14.
Adminiculum magnum veritatis deſumitur ab articulis. §.9.*n*.5
Aduocatus poteſt dicere Clienti, avete raggione, *ſed non*, che vincerete la Cauſa. §.18. *n*.7.
Aduocati in Curia, ut plurimum coguntur ſcribere currenti calamo, ſeù correndo la Poſta. §.18. *n*.40.
Aduocatorum confeſſiones contra Clientes attenduntur, quando adminiculantur ab aliis probationibus. §.8.*n*.15.
Aduocatorum intellectum faſcinare ſolet affectio erga Clientem. §.19. *n*.12.
Affectio erga Clientes faſcinare ſolet Aduocatorum intellectum. §.19. *n*.12.
Animæ ſpiritualis tortura dicitur juramentum cap. 2. §.*unic*. *n*.13.
Antoninus de Flore appellabatur il Magiſtro in *Vrbe in rebus ſpectantibus ad Datariam*. §.4.*n*.5.
Appellatio dicitur Theriaca contra Iudicum venenum.§.19.*n*.10
Approbata cenſetur quælibet pars ſub approbatione totius. §.18. *n*.22.
Archibugiate *non ſunt ſententiæ*. §.19. *n*.10.
Articulans licèt non fateatur, ex articulis tamen magnum veritatis fomentum reſultat. §.9.*n*.5.

Q *Arti-*

Articuli magnum præbent veritatis adminiculum. §.9.*n*.5.
Articuli non ſine magna circumſpectione fieri ſolent. §.9.*n*.5.
Articuli quando ſunt diverſi, Sacræ Congregationes una deciſo, ſolent alium congruis Iudicibus remittere. §. 2.*n*.14.
Authores moderniores laxiorum opinionum ſequi non ſolent Sacræ Congregationes. §.18.*n*.37.
Authoritas punctualis, non habens contradictorem, reputatur caſus legis. §.13.*n*.7.
Authoritatem noſtram quibus impertimur, noſtra ea facimus. §.13.*n*.11.
Authoritates Doctorum adducere ad probandum, quod Religioſi teneantur ſervare ea, quæ in profeſſione promiſerunt, eſt infirmitas intellectus. §.15.*n*.5.
Authoritates Doctorum aliquando detorquentur magis quàm faciunt li Ciavattini il Corame. §. 18. *n*. 21.
Auxilia unde ſperantur, durum eſt quod proveniant detrimenta §. 7. *n*. 9.

B

Bartolus quando Theutonicè loquatur. §. 18. *n*. 7.
Benignè concilianda ſunt Teſtium dicta. §. 10. *n* 15.
Bilem, & riſum eodem tempore movent reſponſiones aliquę. §.18. *n*. 34.
Bonum malum, & malum bonum aliqui dicunt. §. 18. *n*.25.
Breve ſa. me. Clementis VIII. pro erectione Monaſterij S. Joannis Baptiſtæ regiſtratur. §. 1. *n*.12.

C

Calamo currenti, &, ut dici ſolet, correndo la Poſta, *ut plurimum ſcribunt Advocati in Curia.* §. 18. *n*. 40.
Calidi panni vocantur regulæ generales. §. 18. *n*. 12.
Capituli generalis authoritas non poteſt facere, ut id quod ex Regula obligat ad ſolam pœnam, obliget etiam ad culpam. cap. 2. §. *unico n*. 14.
Cappuccinis non poteſt relinqui legatum unius ferculi qualibet die. §. 18. *n*. 30.
Caput quale eſt, tale cenſetur membrum. §. 3. *n*. 2.
Cardinalibus magna fides præſtanda eſt. §. 11. *n*. 3.
Caſui fortuito æquiparatur ſententia. §. 18. *n*. 7.
Cauſa in una ex Sacris Congregationibus introducta, non poteſt in

in alia proponi cap. 2. §. unic. n. 3. & 4.
Cauſæ habent ſua fata. §. 18. *n.* 7.
Cæcorum. De natura delle baſtonate de Ciechi *participat illa reſponſio, quæ datur non viſis, nec conſideratis ſcripturis, ſed caſualitèr*. §. 18. *n.* 32.
Cæremoniæ non ſunt, ſed veræ, & propriæ obligationes Religioſorum profeſſiones. §. 18. *n.* 36.
Ciavattini *aliquando minus* tirano il Corame *quam faciant Doctores Textuum interpretationes*. §. 18. *n.* 21.
Circumſpectio magna adhiberi ſolet in articulorum compoſitione, & exhibitione. §. 9. *n.* 5.
Clienti dicere poteſt Advocatus, Avete raggione *ſed non*, che vincerete la Cauſa. §. 18. *n.* 7.
Commoda plura Catholica Eccleſia conſequuta eſt à Concilio Tridentino, quàm ab omnibus aliis Generalibus Conciliis ſimul vnitis. §. 18. *n.* 7.
Comparatio inferioris cum Superiore, Superioris injuria eſt. §. 18. *n.* 13.
Concilianda benignè ſunt Teſtium dicta. §. 10. *n.* 18.
Concilium Tridentinum ſummoperè commendat, & præcipit vitam communem. §. 18. *num.* 36.
A Concilio Tridentino plura Catholica Eccleſia conſequuta eſt commoda, quàm ab omnibus aliis Generalibus Conciliis ſimul unitis. §. 15. *n.* 7.
Concivi, teſtanti de rebus propriæ Patriæ, credendum eſt. §. 4. *n.* 2.
Conditionis diverſæ quando ſunt multæ perſonæ, difficile eſt, quod uniformitèr conſpirent in perniciem alicujus. §. 4. *n.* 4.
Conditione non adimpleta, relictum ſub conditione nullatenus debetur. cap. 3. §. *unic. n.* 23.
Conditiones, ad hoc ut Religioſi uti poſſint eorum Livellis, quænam ſint. §. 18. *n.* 30.
Confeſſio judicialis facit notorium, & manifeſtum. §. 8. *n.* 14.
Habet vim ſententiæ, & rei judicatæ. §. 8. *n.* 14.
Magis probat. §. 8. *n.* 14.
Magno ſtudio emitti ſolet. §. 8. *num.* 14.
Confeſſio Principalis ubi adeſt non attenduntur Teſtium depoſitiones. §. 18. *n.* 13.
Confeſſio propria omnem aliam probationem ſuperat. §. 8. *n.* 13.
Confeſſiones Advocatorum Clientibus *præjudicant, quando adminiculantur ab aliis probationibus*. §. 8. *n.* 15.
Confirmatoria ſententia laborat eadem nullitate ſententię confirmatæ. §. 2. *n.* 7.

Conſanguineis an poſſint Religioſi tacitè, vel expreſſè Livella donare. §. 19. *n.* 30.
Conſenſus in Juriſdictionem alicujus Judicis non poteſt excedere terminos cauſæ, coram eo introductæ. §. 2. *n.* 11.
Excluditur à proteſtationibus in contrarium. §. 2. *n.* 12.
Conſilium Neapolitanum anno 1684. *declarat Monialibus Sancti Joannis Baptiſtæ deberi Livellum juxta concluſionem captam anno* 1664. *ab Equitibus Montis* 29. *Familiarum*. §. 7. *n.* 1. *& per totum*.
Conſtitutio 109. *Beati Pii V. loquitur de Novitiis Ordinis Sancti Dominici cap.* 3. §. *unic. n.* 11.
Condita fuit pro Novitiarum conſolatione ſpirituali, non autem pro Laicorum afflictione, & Monaſteriorum utilitate. *cap.* 3. §. *unic. num.* 24.
Emanavit favore Novitiarum, non autem Educandarum. *cap.* 3. §. *unic. n.* 12.
Reducta fuit ad terminos Juris communis, & Concilii Tridentini à Gregorio XIII. cap. 3. §. *unic. n.* 13.
Revocata fuit à Paulo V. in generali revocatione omnium Indulgentiarum. *cap.* 3. §. *unic. n.* 14.
Conſtitutio ſa. mem. Clementis VIII. ab omnibus Religioſis ſervanda eſt circa Livella. §. 18. *n.* 37.
Conſtitutionũ Cuſtodes, non Deſtructores ſunt Generales Religionum. *cap.* 2. §. *unic. n.* 9.
Conſuetudo adminiſtrandi Livella per ipſas Moniales, independentèr à Superioriſſa, abolenda eſt. §. 18. *n.* 37.
Conteſtationis litis loco in Regno Neapolitano ſtat terminus datus ad probanda incumbentia. §. 2. *n.* 2.
Conventio omnis interpretanda eſt juxtà illud tempus, in quo fit. §. 16. *n.* 9.

D

D*Elíriis hominum aliquando reſpondere cogimur*. §. 18. *n.* 31.
Deus non irridetur per non obſervantiam promiſſionis ei factæ in actu profeſſionis. §. 15. *n.* 5. & §. 18. *n.* 36.
Deo diſciplicet infidelis, & ſtulta promiſſio. §. 15. *n.* 5.
Detrimenta ſuſcipere unde auxilia ſperantur, durum eſt. §. 7. *n.* 9.
Dicere poteſt Clienti Advocatus, Avete raggione, *ſed non*, che vincerete la Cauſa. §. 18. *n.* 7.
Diſcretiva lequutio diverſam indicat voluntatem. §. 13. *n.* 16.

Doctores aſſerentes, validam eſſe profeſſionem emiſſam in mortis articulo, novitiato non completo, declarantur. cap. §. unic. n. 21.

Doctori concivi valdè deferendum eſt circa qualitates propriæ Patriæ. §. 4.n.2.

E

EBrius eſſe non debet unus, & alter eſurire. §. 16.n.12.

Ens rationis chimericum continet propoſitio illa, qua aſfirmantur aliqua de illo, qui ea expreſsè negat. §. 18. n.34.

Epiſcopis omnis præſtanda eſt fides circa qualitates Monaſteriorum ſibi ſubiectorum. §. 12.n.3.

Epiſcoporum Informationibus magna fides præſtanda eſt. §. 11.n.3

Equites Montis 29. Familiarum anno 1637. declararunt, Monialibus Monaſteriorum Reformatorum Neapolis nullum deberi Livellum. §. 6. n.1.

Eſurire non debet unus, quando alter ebrius eſt. §. 16.n.12.

Exempla magna ſpeciem iniqui habent. §. 10. n.23.

Exempla movent magis quàm præcepta cap. 2. §. unic. n. 16.

Exemplis iudicandum non eſt. §. 10.n.4.

Extendendæ non ſunt obligationes. §. 16.n.11.

F

FActum. Non quod factum eſt, ſed quod fieri debet ſpectandum eſt. §. 18.n.17. & 23.

Falſa nimis non ſunt refellenda, nè habita fuiſſe credibilia videantur. §. 18.n.2.

Falſitas commiſſa non dicitur, ubi lucrum ceſſat. §. 4.n.5.

Falſitas excluſa dicitur quando non concurrit utilitas illius, à quo prætenditur commiſſa. §. 4.n.5.

Fata cauſarum dantur. §. 18.n.7.

Ferculi unius pro qualibet die legatum relinqui non poteſt Cappuccinis, & Fratribus S. Franciſci de vera obſervantia. §. 18. n.30.

Fides adhibenda eſt deponenti de re ad ſuum officium ſpectante. §. 4.n.4.

Relationibus ſtatus Eccleſiarum, Sacræ Congregationi Concilii ab Epiſcopis tranſmiſſis. §. 12.n.10.

Te-

Teſtibus deponentibus de iis, quæ viderunt, & audierunt. §. 4. *n*.3.
Fides magna præſtanda eſt Cardinalium *atteſtationibus*. §.11.*n*.3
Informationibus Epiſcoporum. §.11.*n*.3.
Fides nulla adhibenda eſt Teſtibus, deponentibus contra confeſſionem Principalium. §.18.*n*.12.
Fides omnis præſtanda eſt Hiſtoricis. §.4.*n*.2.& §.18.*n*.16.
Fieri. *Quod fieri debet, non quod factum eſt ſpectari debet*. §.18. *n*.17. & 23.
Fortuito caſui æquiparatur ſententia. §.18. *n*.7.

G

G*Eneralis promiſſio refertur ad omnia*. §.18.*n*.22.
Amplia etiam in materia ſtricta, & odioſa. *Ibid*.
Generales Ordinum non ſunt Conſtitutionum Deſtructores, ſed Cuſtodes. *cap*.2.§.*unic*. *n*.9.
Generales regulæ vocantur panni caldi. §.18. *n*.12.
à Gratia penitus diſtincta dicitur ſupplicatio, porrecta Principi cum narrativa litis. §.13.*n*.17.

H

H*Iſtoricis fides præſtanda eſt*. §.4.*n*.2. & §.18.*n*.16.
Amplia concluſionem, quando illorum hiſtoriæ impreſſæ fuerunt in illa Civitate, *de cuius geſtis loquantur*. §.4.*n*.5.
Hominum deliriis aliquando reſpondere cogimur. §.18.*n*.31.

I

I*Mmutare ea, quæ longo annorum curſu ſervata ſunt, durum eſt*. *cap*.2. §.*unic*.*n*.23.
Inducens. *Contra inducentem plenè probat unicus Teſtis*. §. 9. *n*.12.
Informationibus Epiſcoporum, requiſitorum à Sac.Congr*egationibus, magna fides præſtanda eſt*. §.11. *n*.3.
Iniqui ſpeciem habent magna exempla. §.10. *n*.23.
Iniuria fit Superiori illum comparando cum inferiori. §.18. *n*.13.
Innovationes ſemper perniciosæ. *cap*.2.§.*vnic*.*n*.23.
Semper reputatæ fuerunt periculoſæ. §.10. *n*.24.

Inob-

Inobſeruantia Sacrorum Canonum *illos abrogare non poteſt*. §. 10. *n*. 6.
Inopia vnius alterius iniuria releuanda non eſt. §. 16. *n*. 12.
Intellectus infirmitas eſt adducere Doctorum authoritatem ad probandum, quod Religioſi teneantur ſeruare ea, quæ in profeſſione promiſerunt. §. 15. *n*. 5.
Intellectus Iudicis faſcinatur aliquando ab adiacentibus, & circumſtantiis cauſarum. §. 19. *n*. 12.
Intellectum Advocatorum faſcinare ſolet affectio erga Clientem. §. 19. *n*. 12.
Intellectum eo vilitatis aliquando reducimus, ut ipſiſmet hominum deliriis reſpondere cogamur. §. 18. *n*. 31.
Joannes Jacobus Cioccia Neapoli appellabatur il Magiſtro *circa res, ſpectantes ad Moniales*, §. 4. *n*. 5.
Itur. Obſervandum eſt quo eundum eſt, non qua itur. §. 10. *n*. 5.
Judex inferior non poteſt manus apponere in cauſa, à Judice Superiore deciſa. §. 2, *n*. 6.
Judex nulliter, & injuſtè procedens, dicitur procedere tanquam privatus. §. 19. *n*. 11.
Judex pronunciare non poteſt circa ea, quæ coram ipſo non proponuntur. §. 2. *n*. 8.
Judex pronunciare non poteſt ultra id, quod coram ipſo deductum eſt. §. 18. *n*. 6.
Judex unus ex aliquo Collegiali Tribunali à ſeipſo dumtaxat apponere non poteſt manus, nec revocare ſententiam de Voto ejuſdem Collegialis Tribunalis latam. §. 2. *n*. 4.
Judicandum non eſt exemplis §. 10. *n*. 4.
Judicialis confeſſio magno ſtudio emitti ſolet. §. *n*. 14.
Judicium ad hoc ut validum ſit quæ requirantur. §. 2. *n*. 5.
Judicum intellectus faſcinari aliquando ſolet in cauſarum deciſionibus. §. 19. *n*. 12.
Juramentum dicitur ſpiritualis tortura animæ. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 13.
Iuramentum magnam addit obligationem ſupra Votum. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 18.
Iuramentum quando non ſit obligatorium. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 18. *& ſeq*.
Iuramenti obligatio major eſt obligationi Voti. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 15.
Ad Iuramentum non eſt neceſſe concurrere materiale verbum juro. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 22.
Iuribus Parochialibus non præjudicat profeſſio in Mortis articulo à No-

à Novitio emiſſa, non completo Novitiatus tempore. cap. 3. §. *unic. n.* 15.
Iuriſdictioni conſenſiſſe non dicitur allegans Iuriſdictionis defectum. §. 2. *n.* 12.

L

LEgatum unius ferculi qualibet die relinqui non poteſt Cappuccinis, & Fratribus Sancti Franciſci de vera Obſervantia. §. 18. *n.* 30.
Legis ad inſtar habentur reſolutiones Sacrarum Congregationum. cap. 3. §. *unic. n.* 15.
Legi ſubjicienda eſt voluntas, non lex voluntati. §. 10. *n.* 4.
Leonelli *motivum in quo conſiſtat*. §. 15. *n.* 1.
Litis conteſtationis loco ſtat terminus datus ad probanda incumbentia in Regno Neapolis. §. 2. *n.* 2.
Liti quando cauſam dederunt actus attendendi non ſunt. §. 18. *n.* 16.
Lites habent ſua ſydera. §. 19. *n.* 6.
Livelli pro conſequutione intrat etiam ſubſidiarium remedium Auth. Res quę C. Comm. de Legat. §. 18. *n.* 13.
Livellum dicitur pars, ſeu appendix dotis. §. 18. *n.* 13.
Livellum quibus conditionibus Religioſis conveniat. §. 18. *nn.* 30.
circa Livella ab omnibus Regularibus ſervanda eſt Conſtitutio ſan. mem. Clement. VIII. §. 18. *n.* 37.
Livella adminiſtrari non poſſunt à Monialibus, in conſulta Superioriſſa, etiamſi concurrat conſuetudo immemorabilis. §. 18. *n.* 37.
Livella an poſſint Religioſi tacitè, vel expreſſè conſanguineis, & aliis donare. §. 18. *n.* 30.
Livella Monialium in quos uſus convertere teneatur Abbatiſſa. §. 10. *n.* 1.
Lucrum ubi ceſſat, falſitas commiſſa non dicitur. §. 4. *n.* 5.

M

MAlum bonum, & bonum malum aliqui dicunt. §. 18. *n.* 25.
Malorum omnium cauſa eſt proprietatis vitium inter Religioſos. §. 18. *n.* 38.
Malorum omnium probatur extremum inde detrimenta ſuſcipere unde ſperantur auxilia provenire. §. 7. *n.* 9.
Mandata procuræ exhiberi non ſolent in Sacris Congregationibus §. 18. *n.* 18.

Mani-

Manifeſtum, & notorium facit judicialis confeſſio. §. 8. *n.* 14.
Melius eſt non vovere, quàm poſt votum promiſſa non reddere. §. 18. *n.* 36.
Membrum tale cenſetur, quale eſt caput. §. 3. *n.* 2.
Monaſterium Sancti Joannis Baptiſtæ annumeratum fuit intèr Monaſteria reformata à Vicario Periſſio. §. 1. *n.* 3. *& ſeq.*
Aſſeritur reformatum, & de obſervantia ab omnibus Neapolitanis Hiſtoricis. §. 4. *n.* 1.
Fundatum fuit à Monialibus Sanctæ Mariæ de Sapientia. §. 3. *n.* 2.
Monaſterium Sanctæ Mariæ Divini Amoris fundatum fuit à Monialibus Sancti Joannis Baptiſtæ. §. 3. *n.* 3.
Moniales graviter puniri poſſunt, ſi non obediunt Abbatiſſæ circa Livellorum uſum. §. 18. *n.* 37.
Moniales tenentur ſervare vitam communem, non attento abuſu aliarum, tempore earum profeſſionis. §. 13. *n.* 5. & 7.
Monialium Livella in quos uſus convertere teneatur Abbatiſſa. §. 10. *n.* 1.
Monita ſalutaria pro Vitæ communis obſervantia. §. 15. *n.* 6. & 8.
Mons magnus Maritaggiorum quam habeat obligationem erga deſcendentes ab illius Fundatoribus. §. 1. *n.* 1. *& ſeqq.*
Quando fuerit erectus. §. 1. *n.* 3.
Motivum Leonelli, *in quo conſiſtat*. §. 15. *n.* 1.
Motivum Tarquinii Urbani *dilationis propoſitionis cauſarum, in quo conſiſtat*. §. 18. *n.* 6.
Multa per patientiam tolerantur, quæ ſi deducta fuerint in judicium, tolerari non debent. §. 10. *n.* 22.

N

Negatio facti clari provenire ſolet ab inopia rationum. §. 18. *n.* 9.
Noſtra illa facimus, quibus noſtram impertimur authoritatem. §. 13. *n.* 10.
Notorium, & manifeſtum facit judicialis confeſſio. §. 8. *n.* 14.
Novitates ſemper pernicioſæ exiſtunt. cap. 2. §. *unic.* *n.* 23.
Novitiatus tempus perficere tenetur novitius ſi convaleſcat, quando profeſſionem emiſit in mortis periculo. cap. 3. §. *unic.* *n.* 20.
Novitius emittens profeſſionem in mortis articulo non completo novitiatus anno, ſi convaleſcat, novitiatus tempus perficere tenetur. cap. 3. §. *unic.* *n.* 20.
Nulla eſt profeſſio emiſſa non completo novitiatus anno. cap. 3. §. *unic.* *n.* 9.

Nulla eſt ſententia quando petitionis limites excedit. §. 2. *n.* 17.
Nulla eſt ſententia ſine citatione. §. 2. *n.* 3.
Nulla eſt ſententia ſine Iuriſdictione lata. §. 2. *n.* 3.
Nulla quando eſt ſententia in una parte, talis eſt in totum, quando concepta fuit unica verborum ſtructura. §. 7. *n.* 13.
Nullitate eadem laborat ſententia confirmatoria, qua laborabat ſententia confirmata. §. 2. *n.* 7.

O

Obligatio, uti ſtricti juris, extendenda nullatenus eſt. §. 16. *n.* 11.
Obſervandum eſt, quod fieri debet, non quod fit. §. 10. *n.* 5.
Omnis poteſtas Superiorum Regularium in ſubditos innixa eſt voto obedientiæ. cap. 2. §. unic. *n.* 10.
ad Omnia referuntur generales promiſſiones. §. 18. *n.* 22.
Amplia etiam in materia ſtricta, & odioſa. Ibidem.
ad Ornatum Vrbis data dicitur reſponſio illa, quæ difficultatem non tollit. §. 18. *n.* 28.

P

Panni calidi vocantur generales regulæ. §. 18. *n.* 12.
Parochiarum juribus non præjudicat profeſſio in mortis articulo à Novitio emiſſa, non completo novitiatus anno. cap. 3. §. unic. *n.* 15.
Pars quælibet approbata cenſetur ſub promiſſione totius. §. 18. *n.* 22.
Amplia concluſionem etiam in materia odioſa. §. 18. *n.* 22.
Patientia. Per patientiam tolerantur multa, quæ ſi deducta fuerint in judicium, tolerari non debent. §. 10. *n.* 22.
Periculoſæ ſemper fuerunt reputatæ innovationes. §. 10. *n.* 24.
Perſonæ multæ, diverſæque conditionis, difficile eſt, quod unifomitèr conſpirent in perniciem alicujus. §. 4. *n.* 4.
Principalis confeſſio ubi adeſt, non attenduntur Teſtium depoſitiones. §. 12. *n.* 13.
Principalis non eſt in Curia, *dicterium Curialium, quando eis non ſubminiſtrantur expenſæ pro cauſarum defenſione.* §. 18. *n.* 6.
Privati ad inſtar dicitur procedere Iudex nullitèr, & injuſtè procedens. §. 19. *n.* 11.
Probationem omnem ſuperat propria confeſſio. §. 8. *n.* 13.
Procuræ mandata exhiberi non ſolent in Sacris Congregationibus. §. 18. *n.* 18.

Pro-

Profeſſio emiſſa non completo anno novitiatus nulla eſt. cap. 3. §. unic. n. 9.
Profeſſio à Novitio in mortis articulo emiſſa non præjudicat Juribus Parochialibus circa emolumenta funerum. cap. 3. §. unic. n. 15.
Non prodeſt quoad dotes, & expenſas dotales, quas Monaſterium illius vigore pretendere nullo modo poteſt. cap. 3. §. unic. n. 15.
Profeſſiones Religioſorum cæremoniarum prætextu intervertendæ non ſunt. §. 18. n. 36.
Promiſſio ſtulta, & infidelis diſplicet Deo. §. 15. n. 5.
Promiſſiones factæ Deo in profeſſione Religioſorum malè cæremoniæ appellantur. §. 18. n. 36.
Promiſſiones generales referuntur ad omnia. §. 18. n. 22.
Quod procedit etiam in materia ſtricta, & odioſa. §. 18. n. 22.
Pronunciare non poteſt Judex circa ea, quæ coram ipſo non proponuntur. §. 2. n. 8.
Proprietas non ſolum in re, ſed nec etiam in ore reperiri debet in Religioſis. §. 18. n. 37.
Proprietatis vitium omnium malorum cauſa eſt intèr Religioſos. §. 18. n. 38.
Punctualis autboritas, contradictorem non habens, reputatur caſus legis. §. 13. n. 7.

R

Rationum inopia cauſa eſt, ut controvertantur ea, quæ clariſſima ſunt. §. 18. n. 12.
Recentes actus in nulla haberi debent conſideratione. §. 18. n. 14.
Refellenda non ſunt nimis falſa, ne credantur veriſimilia. §. 18. n. 22.
Referuntur ad omnia generales promiſſiones. §. 18. n. 22.
Rei judicatæ vim babet judicialis confeſſio. §. 8. n. 14.
Relationes Status Eccleſiarum, ab Epiſcopis tranſmiſſæ S. Congregationi Concilii, fides magna adhibenda eſt. §. 12. n. 10.
Amplia concluſionem quando concordant cum aliis antecedentibus Relationibus. §. 12. n. 9.
Religioſus, nec etiam de Superioris ſui licentia, ſuperflua retinere poteſt. §. 18. n. 39.
Religioſus nec etiam dicere poteſt hæc veſtis eſt mea. §. 18. n. 39.
Religioſi an poſſint tacitè, vel expreſſè Livella donare. §. 18. n. 30.
Religioſorum differentia circa Livellorum uſum. §. 18. n. 30.
Reſolutiones Sacræ Congregationis Concilii pro lege ſervandæ ſunt §. 2.

§. 13. *n*. 7. & 10. & *cap*. 3. §. *unico n*. 15.

ReſolutionesSacrarum Congregationum reverentèr amplectitur Sacra Rota. §. 16. *n*. 8.

Reſcriptum Sanctiſſimi directum ſimplicitèr Sacris Congregationibus, & *abſque verbis* per il Voto, *intelligitur ad terminos juſtitiæ*. §. 13. *n*. 15.

Reſcripti preciſa verba attendenda ſunt ubi diverſæ ſunt formulæ reſcribendi. §. 13. *n*. 15.

Reſpondere aliquando cogimur etiam Hominum deliriis. §. 18. *n*. 31.

Reſponſio data abſque conſideratione, dicitur participare de natura delle baſtonate de Ciechi. §. 18. *n*. 32.

Reſponſio non tollens difficultatem, dicitur data ad ornatum Urbis. §. 18. *n*. 28.

Reſponſiones aliquę eodem tempore, & *riſum*, & *bilem movent*. §. 18. *n*. 34.

Riſum, & *bilem eodem tempore movent reſponſiones aliquæ*. §. 18. *n*. 34.

Rota reverentèr amplectitur reſolutiones Sacrarum Congregationum. 16. *n*. 8.

S

Sacra Congregatione. *Quando cauſa in una ex Sacris Congregationibus introducta eſt, in alia referri non poteſt*. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 3. & 4.

Sacræ Congregationes uno articulo deciſo, alium ſuis Judicibus decidendum remittere ſolent, quando ſunt inter ſe diverſi. §. 2. *IdquepracticavitS.CongregatioCōcilii in caſu,de quo*. §. 2. *n*. 14.

Sacræ CongregationisConcilii reſolutiones reputantur caſus legis. §. 13. *n*. 7. & 10.

Sacri Canones abrogari non poſſunt ab illorum inobſervantia. §. 10. *n*. 6.

Scribere ut plurimum coguntur in Curia Advocati currenti calamo, ſeu correndo la Poſta. §. 18. *n*. 40.

Sententia confirmatoria alterius laborat eadem nullitate ſententiæ confirmatæ. §. 2. *n*. 7.

Sententia ſine Juriſdictione nulla eſt. §. 2. *n*. 3.

Sententia æquiparatur caſui fortuito. §. 18. *n*. 7.

Sententia nulla eſt, quando excedit limites petitionis Partis. §. 2. *n*. 17.

Sententia nulla in una parte, eſt talis in totum, quando concepta *fuit*

fuit unica verborum ſtructura. §. 7. *n*. 13.
Sententia nulla nec etiam nomen ſententiæ meretur. §. 19. *n*. 11.
Sententia ſine citatione nulla eſt. §. 2. *n*. 3.
Sententia una contra aliam in eadem Cauſa à diverſis Judicibus emanare non debet. §. 7. *n*. 12.
Sententiæ nomen nec etiam meretur ſententia nulla, & injuſta. §. 19. *n*. 14.
Sententiæ non ſunt Archibugiate. §. 19. *n*. 10.
Sententiæ vim habet judicialis confeſſio. §. 8. *n*. 14.
Sententiarum tenor favore Monaſterii Sancti Joannis Baptiſtæ latarum regiſtratur in §. 19. *n*. 2. *& ſeqq*.
Sermonis voci validior eſt vox operis. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 24.
Servi ad inſtar habetur Religioſus quoad bonorum dominium. §. 18. *n*. 39.
Speciem iniqui habent magna exempla. §. 10. *n*. 23.
Superflua, nec etiam de Superioris licentia, habere poſſunt Regulares. §. 18. *n*. 39.
à Superiore quod determinatum eſt, inferior revocare non poteſt. §. 2. *n*. 6.
Superiores quem debent habere reſpectum in impoſitione novorum onerum ſudditis. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 24.
Superiores Regulares non poſſunt tacitè, neque expreſſè Religioſis permittere bonorum dominium. §. 18. *n*. 37.
Superiorum ea conditio eſt, & id, quod faciunt, præcipere videantur. *cap*. 2. §. *unic*. *n*. 16.
Supplicatio Principi porrecta cum narrativa litis, dicitur pœnitus diſtincta à gratia. §. 13. *n*. 7.
Sydera habent lites. §. 18. *n*. 7.

T

T*Arquinii Urbani motivum circa cauſarum non proſequutionem*. §. 18. *n*. 6.
Tedeſco *aliquando loquitur Bartolus, & quare*. §. 18. *n*. 7.
Tela inevitabilia non ſunt ſententiæ. §. 19. *n*. 10.
Tempus conventionis attendendum eſt pro illius interpretatione. §. 16. *n*. 9.
Tempus novitiatus perficere tenetur Novitius ſi convaleſcat, quando profeſſionem emiſit in mortis periculo. *cap*. 3. §. *unic*. *n*. 20.
Terminus ad probanda incumbentia in Regno Neapolitano ſtat loco conteſtationis litis. §. 2. *n*. 2.
Teſtis unicus contra inducentem plenè probat. §. 9. *n*. 12.

Te-

Teſtium dicta benignè concilianda ſunt. §. 10. *n.* 15.
Teſtibus, deponentibus de iis, quæ viderunt, & audierunt, omnis adhibenda eſt fides. §. 4. *n.* 3.
Theriaca contra venenum Judicum dicitur appellatio. §. 19. *n.* 10.
Theutonicè aliquando loquitur Bartolus, & quare. §. 18. *n.* 7.
Tortura ſpiritualis animæ dicitur juramentum. *cap.* 2. §. *unic.* *n.* 13.
Totius ſub promiſſione qualibet pars approbata cenſetur. §. 18. *n.* 22.

V

Validum ut ſit judicium quæ requirantur. §. 2. *n.* 5.
Venenum Judicum tollitur per theriacam appellationis. §. 19. *n.* 10.
Veriſimilia ne credantur, nimis falſa refellenda non ſunt. §. 18. *n.* 22.
Veritatis magnum adminiculum deſumitur ab articulis. §. 9. *n.* 5.
Vita communis à Concilio Tridentino ſummoperè commendata. §. 18. *n.* 36.
Vita communis perfectè cuſtoditur in Monaſterio Sanctæ Mariæ Divini Amoris. §. 3. *n.* 3.
Vita communis ſervanda eſt ab utriuſque ſexus Religioſis in exequutionem ſacrorum Canonum, & *Conſtitutionum Summorum Pontificum* &c. §. 16. *n.* 2. & *ſeqq.*
Vitæ communis obligatio reſpicit Religioſos vi voti paupertatis non alio motivo. *cap.* 2. §. *unic.* *n.* 11.
Vitæ communis obſervantia à Sanctiſſimo D. *N. omnibus Superioribus Regularibus injuncta*. §. 16. *n.* 8.
Unicus Teſtis contra inducentem plenè probat. §. 9. *n.* 12.
Volitum nil quin præcognitum. *cap.* 2. §. *unic.* *n.* 10.
Voluntas diverſa arguitur à diſcrètiva loquutione. §. 13. *n.* 16.
Voluntas ſubiicienda eſt legi, non lex voluntati. §. 10. *n.* 4.
Voti obligationi major eſt obligatio juramenti. *cap.* 2. §. *unic.* *n.* 15.
Voto obedientiæ innixa eſt omnis poteſtas Superiorum Regularium erga ſubditos *cap.* 2. §. *unic.* *n.* 10.
Vox operis validior eſt voci ſermonis. *cap.* 2. §. *unic.* *n.* 24.
Utilitas quando non concurrit, ſemper dicitur excluſa falſitas. §. 4. *n.* 5.

Z

Z*Elus Sanctiſſimi D. N. pro vitæ communis obſervantia*. §. 16. *n*. 5.

Q*Vicumque veſtrum communem vitam ſuſceptam habet, & vovit, ſe nihil proprium habere, videat nè pollicitationem ſuam irritam faciat, ſed hoc, quod Domino eſt pollicitus, fidelitèr cuſtodiat, ne damnationem, ſed præmium ſibi acquirat; Quoniam ſatius eſt, non vovere, quàm votum, prout melius poteſt, non perficere S. Vrban. Primus in Epiſt. de Rer. communion. impreſſ. inter Opera S. Clement. Papæ Pariſiis edita anno* 1568. *fol.* 200. *& impreſſa etiam Coloniæ Agrippinæ anno* 1562. *fol.* 253.

FINIS.

Aliæ Rationes, & Motiua, adductæ pro Monaſterio S. Io: Baptiſtæ.

IN Congregatione Signaturæ Iuſtitiæ, habita die Iouis 17. Septembris 1705. poſt impreſſam, & euulgatam præſentem Diſſertationem, nomine Monaſterij S. Ioannis Baptiſtæ exhibitæ fuerunt ſequentes Scripturæ.

R E V E R E N D E   P A T E R.

„ In Ciuitate Neapolis habetur Mons 29. Familiarum Nobilium
„ nuncupatus, qui tenetur fœminis deſcendentibus ex dictis fa-
„ milijs ſoluere vnicuique Moniali, ultrà dotem, annuum Livel-
„ lum ducat. 120. (1) prout aſſiduè Cuſtodes illius ſoluerunt di-
„ rectè Monialibus, (2) & ſignantèr illis in Monaſterio S. Io: Bapti-
„ ſtæ Principalibus *Sum. num.* 1. (3)
„ Adeſt etiam alter Mons Magnus Maritaggiorum, cuius Cuſto-
„ des pariter tenentur fęminis ab illis deſcendentibus tradere Do-
„ tem, Acconcium, & annuum Liuellum ducat. 80. cuilibet Mo-
„ niali, dummodo non profiteantur in Monaſterijs reformatis, &
„ de obſeruantia, quo caſu Vitalitia ſoluuntur in annuis ducatis
„ 50. & in manibus Abbatiſſæ, quarum Familiarum non eſt me-
„ moria, quod in noſtro Monaſterio S. Io: Baptiſtæ aliqua fæmi-
„ na ab illis deſcendens habitum Monaſticum ſuſceperit, vt non
„ controuertitur (4.)
„ Ad quorum Cuſtodum Montis Magni inſtantiam euenit an-
„ no 1691. *clandeſtinum decretum* (5) Reuerendiſſimi Vicarii
„ Neapolis, qui inter Monaſteria reformata, & de obſeruantia
„ reportauit d. Monaſterium S. Io: Baptiſtæ Principale, ſed à die
„ *habitæ notitiæ* (6) idem Monaſterium recurſum habuit ad eundē
„ Vicarium Neapolitanum, qui viſis &c. decreuit, *d. Monaſterium*
„ *non eſſe* (7) comprehenſum inter Monaſteria reformata, ſeù de
„ obſeruantia, quarum vitalitia Monialium cedunt in beneficium
„ Communitatis ad diſpoſitionem Abbatiſſæ, ut in *Summ. num.*
„ 2. (8)
„ Pro cuius Decreti executione expeditum fuit ad inſtantiam
„ eiuſdem Monaſterij monitorium coram A. C. Aldobrando, qui
„ contra vtrumque Montem, *cauſa plenè diſcuſſa* (9) per diffini-

„ tiuam pronunciauit,præmiſſum Decretum Vicarij Neap. declarans,noſtrum Monaſterium *minimè fuiſſe*(10) nec eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata, ſeù de obſeruantia,fore, & eſſe exequendum,præfatoſque Montes teneri, & obligatos eſſe, ſoluere annuum Vitalitium directè Monialibus *Summ.num*.3. (11)

„ A qua ſententia Mons 29.Familiarũ,de cujus intereſſe principaliter agitur,*minimè reclamauit* (12)ſed tantũMons Maritaggiorũ appellauit,qua appellatione ſtãte,uti interpoſita àCollitigãte,ſuſpenſa fuit executio dictę ſẽtentięA.C.commiſſaq; cauſa appellationis huiuſmodi R.P.D. Nario, hic dictam ſententiam A.C. in omnibus, & per omnia confirmauit *Sum. num*.4. (13) quam in gradu appellationis iterum interpoſitæ à d. Monte Maritaggiorum,pariter confirmauit R.P.D. Paſſerinus *Sum. nu*. 5. (14) à quibus tribus conformibus in Curia prolatis, porrigitur ab eodem Monte Magno Maritaggiorum Commiſſio, quæ videtur omninò reijcienda, & reſcribendum Parito Iudicato, (15) quod eſt de Iure per *Text.expreſſos in l.vnica C.Ne liceat in vna, eademque cauſa tertio prouocare*, & *in cap. Vt calumnijs deSent.&iudic.ac de ſtylo huius ſupremiSenatus-poſt tres conformes ità reſcribendũ*(16)*eſſe* teſtatur*Marcheſ.deCommiſſ. reſtit.in integrum par*.2. §.2. *num*. 4. *fol.mihi* 128. ex gratia viden.

„ Accedente præſertim validitate, & iuſtitia dd. trium ſententiarum conformium, illa namque ſatis liquet ex reuolutione Actorum iuxtà *deciſ. Caputaque* 260.*par*. 3. Iſta pari modo firma remanet.

„ Nam intentio, & actio Monialium Principalium conſequendi Liuella directè,eſt ſatis *fundata in Capitulis vtriuſque Montis*, (17) quorum vigore Moniales *aſſiduè exegerunt* (18) à Monte 29. Familiarum d. Liuella ab anno 1645. vſque ad præſens d. *num*. 1. per conſequens benè Iudices à quibus declararunt,dicta Liuella eiſdem Monialibus directè deberi ad allegatos in *deciſ*.516.*num*.1. *apud Poſth. de Manut*.

„ In nihilo releuante, quod obligatio dd. Montium locum habere debeat fauore Monialium, dummodo non ſint profeſſæ in Monaſterijs reformatis, ſeù de obſeruantia, quia cùm Vicarius Generalis Neapolis declarauerit, noſtrum Monaſterium *minimè fuiſſe*, (19) nec eſſe de reformatis, ſeù de obſeruantia; à quo vltimo *decreto cum non fuerit exaduerſo appellatum* (20) Imo executioni demandatum ab A. C. ſanè hic vltimus ſtatus ab Ordinario Neapolitano firmatus eſt omninò ſeruandus, iuxtà

conſ.

— *conſ. Calder.* 28. *verſ. & ſtatus præſens*, & alios relatos *in dec.*
„ 247. *num.* 5. *coram Emerix Sen.*
„ Supplicando RR. PP. aduertere, quod *Religiones Reforma-*
„ *tæ, & de obſeruantia ſolùm dicuntur illæ, quæ ſunt ſub Regu-*
„ *la Minorum de Obſeruantia S. Franciſci, & Cappuccinorum*
„ (21) illiſque tantum interdictus eſt vſus, aut capacitas
„ poſſidendi Bona, & reſpectiuè retinendi vitalitia, aliæ veròRe-
„ ligiones, licèt mendicantes, ſunt capaces poſſidendi Bona, illiuſq;
„ redditus, eorumque Liuella conuertendi in eorum vſus neceſ-
„ ſarios, cum id non repugnet voto paupertatis, vt explicando
„ decretum *Concil. Trid. ſeſſ.* 25. *de Regul.* exaduerſo allegari ſo-
„ litum, refert *Card. de Luc. in adnot. ad d. Concil. diſc.* 35. *à n.* 1.
„ *& ſeq. ubi n.* 9. firmat, Religiones reformatas, & de obſeruantia
„ eſſe ſolùm Ordinis S. Franciſci, & Cappuccinorum. Cùmque
„ noſtrum Monaſterium ſtet ſub regula D. Auguſtini, licèt ſit Or-
„ dinis Prædicatorum, vel eiuſdem Regulæ Diui Dominici, &
„ ſic de Mendicantibus, propterea Moniales ſunt capaces recipien-
„ di, & adminiſtrandi earum Livella, ut præter allegatos, addo *Qua*
„ *rant in Summ. Bullar. verb. Monaſteria Monialium pag. mihi*
„ 551. *Card. de Luc. de Regul. diſc.* 57. *num.* 17. *Rot. coram Bich.*
„ *deciſ.* 508. *per tot.*
„ Igitur dum ſtatus, & obſervantia noſtri Monaſterii eſt, ut
„ Moniales receperint annua Livella, illiſquè *ſoluta fuerint in par-*
„ *ticulari* (22) ut ex partitis datis d. *num.* 1., (23) ac etiam ex Ju-
„ ribus in Proceſſu facto coràm Vicario Neapolitano (24) nil am-
„ plius quærendum eſt, cum ſit judicandum tale, quale præſeferunt,
„ atque demonſtrant *effectus, & modus vivendi* (25) ut advertunt
„ *in cap. Sanè de Regular. Io Andr. num.* 5. *& Abb. num.* 6. *Do-*
„ *nat. rer. Regular. tract.* 5. *de Tranſeun. quæſt.* 36. *num.* 2. *&*
„ *ſeq.* quos laudat, & ſequitur *Card. de Luc. de Regul. diſc.* 36.
„ *num.* 7.
„ His igitur poſitis, cũ exadverſo non doceatur, noſtrum Mona-
„ ſterium eſſe de reformatis, quod neceſſario *probandum eſt ab*
„ *inſtitutione, de qua non conſtat* (26) non autem à præſumptio-
„ nibus, & argumentis, hinc proindè benè Ordinarius Neapolita-
„ nus, qui præſumitur *benè conſcius de qualitate ejuſdem Mona-*
„ *ſterii* (27) declaravit, non eſſe intèr reformata, aut de obſervan-
„ vantia, quod cum fuerit executioni demandatum per tres con-
„ formes, Mons contrarius non eſt amplius audiendus, ut ſuperiùs
„ probavi.
„ In nihilo relevante Bulla Clementis VIII. quia illa non eſt prò
„ noſtro, aut prò aliquo particulari Conventu edita (28) Sed

 gene-

„ generalitèr pro omnibus, unde non magis ex ea noſtrum Mona-
„ ſterium, quàm cœtera obligantur; quia hoc habet lex Eccleſia-
„ ſtica, ut ad acceptandum obliget omnes *Suarez.lib.* 4. *de Legib.*
„ *cap.* 16. *Rot. coràm Caval. deciſ.* 85. *per tot.* Igitur cum noſtræ
„ Moniales in profeſſionibus promiſerint ſervare Bull. Clementis
„ VIII. per hanc promiſſionem dici nequit, ſeſe adſtringere voluiſ-
„ ſe, niſi ad id, quod tempore ſuæ profeſſionis in Monaſterio ſerva-
„ batur ab aliis, quæ ſimilem omninò promiſſionem emiſerant, nec
„ aliquid promiſiſſe, quam quod in Monaſterio ſervabatur, cum-
„ què *noſtræ Moniales aſſiduè receperint dicta Livella* (29) ſanè
„ Bulla nihil operari valet, eoquè minus illius acceptatio, & pro-
„ miſſio, cum hæc omnia operentur ad id, quod tempore ſuæ pro-
„ feſſionis in Conventu ſervabatur, præcipuè ex actibus ſubſecutis
„ circa exactionem dd. Livellorum; qui valdè conferunt ad pro-
„ miſſionem à ſe factam declarandam, ſuamque intentionem dete-
„ gendam *cap. Cum dilectus de Conſuetud. l. Si de interpræt. C. de*
„ *Legib. Menoch. conſ.* 276. *num.* 19.
„ Quare &c.

RESPONSIO.

„ ANimoſa non minùs, quàm ſubtilis videtur Diſſertatio Hiſto-
„ rico legalis, acuto ingenio à D. exadverſo in Jure ſcribente
„ compoſita, *ſed cùm nil novi afferat, quod non fuerit diſcuſſum*
„ (30) in aliis inſtantiis, propterea brevitèr me expediam in *re-*
„ *ſpondendo, ſtrictè tamen ad punctum cauſæ, non autem ab hi-*
„ *ſtoricis authoritatibus ductus* (31)
„ Nullitas enim, quæ exadverſo proponitur minimè eſt allegabilis,
„ & ſignantèr ſuper decreto Vicarii Periſſii de voto Congregatio-
„ nis Eminentiſſimi Archiepiſcopi Neapolitani, *quia eadem Con-*
„ *gregatio non avocavit cauſam ad ſe, neque abdicavit ab eo-*
„ *dem Vicario ordinariam Juriſdictionem* (32) ſed illam proro-
„ gavit, quia decretum cum voto Congregationis emanatum
„ idem Vicarius promulgavit, & ſubſcripſit, ut in exadverſo *Sum-*
„ *mario num.* 4. prout paſſim ſervatur hìc in Urbe in Congrega-
„ tionibus, quæ de more fiunt coràm Eminentiſſimo Vicario, A.C.
„ & Gubernatore in Criminalibus, in quibus Judex, ſcilicet Locũtens
„ procedit prout de Jure, & per conſequens objecta nullitas non
„ implicat Juriſdictionis defectum, nec clara dici poteſt, imò tan-
„ quam inſubſiſtens, vel ſaltèm dubia, attendenda minimè venit,
„ &, ea non obſtante, benè Judices à quibus proceſſerunt ad con-

fir-

„ firmationem Sententiæ A. C. ut in terminis firmavit *Rot. deciſ.*
„ 380. *à num.* 23. *& ſeqq. part.* 9. *tom.* 2. *rec.* ex gratia viden.
„ Itaquè cum Vicarius Generalis Periſſius anno 1691. deſcripſerit
„ noſtrum Monaſterium intèr reformata, & de obſervantia *inau-*
„ *ditis Monaſteriis* (33) benè noſtrum Monaſterium recurſum ha-
„ buit ad Succeſſorem, nempè ad Siliquinum, qui ab illo, tanquàm
„ interlocutorio, contrario imperio decernere potuit *L. Quod juſſit*
„ *ff. de Re judic. cap. Cum ceſſante* 60. *de Appell. Marches . de*
„ *Commiſ. appellat. ab Interlocut. part.* 1. §. 1. *n.* 17. *fol. mihi* 1202.
„ Nèc exagerari valet altera prætenſa nullitas, ex eo, quod de-
„ cretum ejuſdem D. Siliquini contineat tantummodò, noſtrum
„ Monaſterium non eſſe de numero illorum reformatorum, *quo-*
„ *rum vitalitia cedunt in beneficium Monialium*, (34) quod
„ A. C. ſtrictè minimè confirmaverit, ſed ad liquidationem Livel-
„ lorum proceſſerit contra utrumque Montem, ſicque excelſerit
„ fines decreti.
„ Nàm cum coram *A. C. fuerint exhibita* (35) capitula
„ hujuſmodi liquidationem concernentia, poſtquàm idem A. C.
„ mandavit exequi decretum Vicarii Generalis Neapolis, benè
„ proceſſit ad eorundem *Livellorum liquidationem* (36) tanquàm
„ executor, ut in terminis firmat *Gratian diſcept. for. cap.* 40.
„ *n.* 8. *& ſeq.* maximè quia uti executor potuit cognoſcere de ex-
„ ceptionibus, reſpicientibus executionem Liuellorum, ut benè
„ diſtinguendo firmauit *Rot. coram Cerro deciſ.* 186. *n.* 9. *&* 10.
„ Et abſque ulla difficultate, quia paſſim habetur in Judicio im-
„ miſſionis, in quo Judex dat immiſſionem in bonis actori abſque
„ expreſſione, & liquidatione bonorum, quæ liquidatio in exe-
„ cutionem ſententiæ fit; Itaque *cum coràm A. C. fuerit liquida-*
„ *tum quid* (37) & quantum debeant ſolvere dd. Montes pro
„ annuis Livellis, merito A. C. ad quantitatem illorum in capi-
„ tulis contentam, proceſſit, cum veniat in ſequelam declarationis
„ Montis pro non reformato habere majorem quantitatem Livel-
„ lorum, directè Monialibus ſolven. ad formam dd. capitulorum,
„ ut firmant authoritates ſuperiùs allegatæ.
„ Quo verò ad juſtitiam noſtrarum ſententiarum nullum cadere
„ valet dubium, quia noſtrum Monaſterium (38) *non eſt, neque*
„ *Cappuccinorum, neque Minorum de Obſervantia* Sancti Fran-
„ ciſci, & per conſequens Moniales ſunt capaces recipiendi, & ad-
„ miniſtrandi per ſe ipſas earum Livella, illaque convertendi in
„ earum uſus neceſſarios, cum id non repugnet voto paupertatis,
„ ut probavi *in Informatione* §. *Supplicandum*, *& ſeqq.*
„ Hoc autem poſito, nullatenus ſuffragantur argumenta contra-

ria

„ ria,quia,vel prætenſā qualitatē Monaſterii reformati ſufficientèr
„ non probant, *vel ſi talitèr, qualitèr præmiſſa qualitas probata*
„ (39)eſſet,non relevaret ad effectū,de quo eſt præſens diſceptatio.
„ Quoniam dùm deficit inſtitutio, *& fundatio noſtri Monaſte-*
„ *rij* (40) fruſtra prætenditur, illud habere qualitatem reformati,
„ & quamvis prò tali probatione nitatur D. exadverſo in Jure
„ ſcribens in authoritate Hiſtoricorum, nempè Engenii Ca-
„ raccioli,referentis,noſtrum Monaſterium fuiſſe fundatum ſub ti-
„ tulo S. Joannis Baptiſtæ Ordinis reformati S. Dominici, atta-
„ men cum notum *ſit,quod Hiſtorici regiſtrare faciunt deſumpta*
„ *ex traditionibus minimè veris* (41) incertiſque vociferatio-
„ nibus,hinc actum eſſet de probationibus,ſi eorum dicta illas ad-
„ ſtruerent in Judicio, imò hujuſmodi authoritas deſtruitur ex
„ ſolutionibus directè Monialibus factis, & obſervantia contra-
„ ria *Rot. coràm Ottobon. deciſ.*253. *num.* 28.
„ Eoque minus attendenda venit enunciativa, contenta in ſup-
„ plicibus Libellis,porrectis Sac. Congregationi Epiſcoporum, &
„ & Regularium, aliiſque actis, à Monialibus geſtis prò conſe-
„ quendis earum Livellis, *quia hujuſmodi enunciativæ non præ-*
„ *bant inſtitutum*,(42)nec ſufficiunt ad probandam intentionem
„ contrariam,noſtrum Monaſterium fuiſſe, & eſſe de reformatis,
„ ac de obſervantia, quando,proùt hìc, quæſtio principalis aſſum-
„ pti eſt ſuper veritate enunciati *Rot. coram Burat. deciſ.* 145.*&*
„ *deciſ.* 394. *utrobique num.* 1.
„ Maximè quia vigore reſcripti Sac. Congregationis, etiam au-
„ thoritate sa. mem. Alexandri VII. tranſactum fuit intèr Mo-
„ niales, & Montem 29. familiarum, quibus Monialibus, dicta
„ tranſactione non obſtante, *Mons ſolvit directè* (43) *Livella*,
„ quod minimè eveniſſet,ſi Moniales Principales fuiſſent adſcriptæ
„ regulæ reformatarum, ſeù de obſervantia,ut de ſe liquet.
„ Sed quod ponit falcem ad radices, & quod ſupplicatur adverti
„ illud eſt, quod in prædicta *cauſa non ſunt Moniales tantum*,
„ *ſed Monaſteriū*(44),quod cauſa cognitaOrd.Neapolitanus decla-
„ ravit, non eſſe intèr Reformata,neq; de obſervantia,& per conſe-
„ quens antecedentia acta per aliquas Moniales facta,non præjudi-
„ cant juxta *Text. in l. Ab eo judicato* 3. *C. quomodo, & quando,*
„ *Jud.* Coccin. *deciſ.* 110. *num.* 40.
„ Quod agnovit R. P. D. Auditor Sanctiſſimi, qui cauſam hu-
„ juſmodi à Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium
„ avocavit, illamque remiſit ad Judicem commiſſarium, & quod
„ quod plus eſt,cum *Defenſores* (45) *contrarii nimis animosè, bis*
„ *non obſtantibus,recurſum habuerint ad eamdem Sac. Congre-*
gationem,

„ *gationem*, hæc ſub die 15. Maii proximè præteriti reſcripſit —
„ *Cauſam non ſpectare ad Sac. Congregationem in caſu, de quo*
„ *agitur*.
„ Cavendum tamèn eſt ab eo, quod Livella fuerint directè ſoluta
„ Abbatiſſæ, non autem Monialibus, quia Diſſertatio in §. 10. exad-
„ verſo *allegata id non firmat*, (46) ſed ſe refert ad tranſactionem,
„ à quà liquidò conſtat, ſolutionē fuiſſe factam directè Monialibus,
„ non antèm Abbatiſſæ, ut probavi in præfato *Summ. num*. 1., &
„ legitur in Concordia, in manibus R. P. D. Ponentis.
„ Reliqua verò cum ſint potiùs dicteria, quàm Iura, non me-
„ rentur aliam reſponſionem, *cum non ſit hujus ſupremi Tribu-*
„ *nalis, Diſſertationem hiſtoricam, legibus mixtam, examinare*
„ (47) intèr paucos dies propoſitionis plurium Cauſarum, *nàm*
„ *requireretur aliquod magis longum tempus*, & *aliis occupatio-*
„ *nibus deſtitutum, quo fruitur D. ex adverſo in Iure ſcribens* (48)
„ ad effectum, ut poſſet adamuſſim reſponderi frivolis ſubtilitati-
„ bus Diſſertationis contrariæ, illarumque inſubſiſtentiam Reve-
„ rendiſſimorum PP. DD. oculis exhibere, proùt fuit oſtenſum
„ Congregationi Epiſcoporum, & Regularium, R. P. D. Audito-
„ ri Sanctiſſimi, & Iudicibus Commiſſariis, coràm quibus in Diſ-
„ ſertationem ampliatis fuit acerrimè excuſſa, & ſummo Iure pro-
„ pugnata, *quod practicari nequit in hoc ſupremo Conſeſſu intèr*
„ *tēporis anguſtias*(49), & ad parcen. voluminibus, ac longo tędio.
„ Quapropter cauſa ſatis ventilata, & Iuribus fundamentalibus
„ fulcita, non videtur amplius protrahenda poſt tres conformes,
„ ut probavi in Informatione.
„ Quare &c.

Cap. I. §. XXI.

Reſpondetur eiſdem Rationibus, & Motiuis.

1 **V***Ltra dotem annuum Liuellum duc*. 120.
Reſponſum præuentiuè fuit in *Diſſer*. §. 18. *num*. 9. id non eſſe verum, & adduximus in §. 16. *nu*. 15. verba præciſa concluſionis anni 1664.

2 *Aſſiduè ſoluerunt directè Monialibus*.
Hoc non ſubſiſtere authenticis documentis demonſtratum. *fuit in Diſſer*. §. 10. *per totum*, & §. 18. *n*. 19. 23. & *alibi*.

3 *Sum. num*. 1.
Regiſtrantur in hoc *num*. 1. *Sum*. partitæ ſolutionis Livello-
rum

rum anni 1645. ad rationem duc. 120. In illis tamen nullum fieri poteſt fundamentum, quia concluſio Gubernatorum, reducentium Livella Monaſteriorum Reformatorum ad duc. 50. capta fuit anno 1664. §. 16. *n.* 15. Approbata à Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium annuente SS. anno 1665. §. 14. *n.* 1. Et à Regio Conſilio Neapolis exequutioni demandata anno 1684. §. 7. *n.* 7. *Diſſertationis*.

4 *In noſtro Monaſterio aliqua fœmina habitum Monaſticum non ſuſceperit.*

Mirum non eſt ob multiplicitatem Monaſteriorum Monialium Ciuitatis Neapolis: Ob determinatas Familias, componentes noſtrum Montem; Et attento, quod iſte erectus dumtaxat fuit anno 1669.

5 *Clandeſtinum Decretum.*

Hujus decreti clandeſtinitas ſolidè confutata fuit in *Diſſertat.* §. 18. *num.* 1.

6 *A die habitæ notitiæ habuerunt recurſum ad Vicarium Siliquinum.*

Fateor ingenuè, me conceptum ſermonem hîc retinere, ne mea verba moleſtè accipiantur: Coram quo Tribunali aſſeruntur hæc, & ad quem finem? Ego in conſcientia non eſſem ſecurus ſi cauſas cũ ſimilibus facti alterationibus vincerem, nam ſi ſumus rationẽ reddituri de omni verbo otioſo, multo magis de verbis, & aſſertionibus Tertio, & juſtitię præjudicialibus: Qua nam fronte aſſeri poteſt, quod Moniales à die habitę notitiæ habuerunt recurſum ad Vicariũ Siliquinum anno 1702.? ſi quatuor annis antea, nempè anno 1698. ſolemnitèr adierunt cl. mem. Card. Cantelmum? à quo cum voto ejus Congregationis, referente D. Canonico ab Auria Relatore, obtinere non potuerunt revocationem, ſed ſolam ſuſpenſionem Decreti Vicarii Periſſij, cum præfixione termini ad probanda incumbentia *Diſſer.* §. 1. *num.* 7. & *ſeqq.* Quæ circumſtantia notiſſima erat D. exadu. Scribenti, dum de illa, omiſſis aliis demonſtrationibus, mentionem facit in ſua Reſponſione ſupra impreſſa §. 2. *ex animadvertendis infra n.* 32.

Poſſumus tamen omnia conciliare aſſerendo, Moniales recurſum habuiſſe ad Vicarium Siliquinum, à die habitæ notitiæ, quod omnes illarum diligentiæ erant inutiles coram clar. mem. Card. Cantelmo, procedente cum voto ejus Congregationis. Obitèr notando hîc, ſimiles facti alterationes, vel æquivoca, mirabiles operari effectus in illis temporis anguſtiis, in quibus aliquando reperiuntur Judices pro cauſarum deciſionibus, Verum tamen eſt, quod ad inſtar eorum, quæ Antiquarii obſervant de Lucernis

vete-

veterum ſepulchrorum ſtatim ac lucem aſpiciunt, daturque tempus reſpondendi, evaneſcunt.

7 *Decrevit, Monaſterium non eſſe comprehenſum &c.*

Gratias Deo, quia admittitur, Vicarium Siliquinum declaraſſe, Monaſterium Adverſarium non eſſe de præſenti, non autem in præteritum, minimè fuiſſe reformatum. Quomodo autem abſque palpabili nullitate, evidentique injuſtitia, id addere potuerint Judices in ſententiis confirmatoriis ejuſdem decreti, difficile erit demonſtrare, ut obſervavimus in *Differ.* §. 18. *num. 6.*

8 *Summ. num. 2.* Eſt impreſſum *in Differt.* §. 17. *num.* 51.

9 *Cauſa plene diſcuſſa.*

Quanam plenitudine diſcuſſa fuerit præſens cauſa coram primo Judice, oſtendimus *in Differt.* §. 18. *num.* 5.

10 *Declarans, noſtrum Monaſterium minimè fuiſſe, nec eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata.*

Non eſt ſibi conſtans D. exadverſo Scribens cum iis, quæ ſupra dixit §. *Ad quorum*, ante finem, & non concordat in hac parte cum verbis decreti Vicarii Siliquini, regiſtrati in *Differ.* §. 17. *num.* 51.

11 *Summ. num.* 3. Eſt impreſſ. *in Differt.* §. 19. *num.* 2.

12 *Minimè reclamavit.*

Contrarium probavimus *in Differ.* §. 18. *ſub n. 6. Verſ. A qua ſententia.*

13 *Summ. num.* 11. Eſt impreſſ. *in Differ.* §. 19. *num.* 3.

14 *Summ. num.* 5. Eſt impreſſ. *in Differt.* §. 19. *num.* 4.

15 *Parito judicato.*

Peti debebat Commiſſio, non cum clauſula, *Parito judicato*, ſed cum alia *Sine præjudicio trium conformium*, juxta Signaturæ ſtylum, in hac etiã cauſa practicatum. Id autem evenit forſan, vel ex Amanuenſis errore, vel ex magnis illis occupationibus D. exadverſo Scribentis, de quibus *in* §. *ultimo* ejus Reſponſionis.

16 *Poſt tres conformes ita reſcribendum.*

Si ſola clara nullitas trium conformium, qualis demonſtrata fuit illa contrariarum ſententiarum *in Differ.* §. 2. *per totum*, apta eſt, illarum exequutionem retardare, ut benè notant *Bald. in leg. 2. num. 2. Cod. Nè lic. tertio provocar. Felin. in cap. Inter cæteras column. 5. verſ. Sexta declaratio de Re judicat. Barboſ. in Clement. 1. num. 5. eodem titul. Roland. conſ. 29. n. 44. lib. 1. Gabr. Comm. Concluſ. cõcluſ. 1. de exequution. rei judicat. n. 8. Verſ. contrarium. Covarr. pract. queſt. cap. 28. n. 2. Lanc ellot. de Attent. nullit. pendent. cap. 11. num. 144. Menoch. de Arbitrar. caſ. 9. n. 3. & Gratian. diſcept. for. cap. 118. n. 47.*

Digitized by Google

& *cap.*581. *num.*13. Et Doctores, qui contrarii videntur, vel loquuntur in terminis nullitatis,oppoſitæ dumtaxat poſt tertiam ſententiam,vel quando aliæ præcedentes tranſierunt in judicatum (quorum neutrum verificatur in præſenti) ut illos declaclarando advertit *Add.ad Gregr. deciſ.* 176. *num.* 15. & 18. & firmavit *Rota in deciſ.*312.*n.*5.& *ſeqq.part.*5.& *deciſ.*391.*n.*18. *part.*18. *rec.* Quanto magis eundem effectum operabitur, quando unita eſt cum notoria injuſtitia? *ex animadverſis in Diſſert. per totam.*

17 *Intentio ſatis fundata eſt in capitulis utriuſque Montis.*

Capitula utriuſque Montis,circa Liuellorum majorem quantitatem,loquuntur fauore Monaſteriorum non reformatorum, quale exaduerſo non probatur, eſſe illud S. Ioannis Baptiſtæ *ex animadnerſis in tota Diſſertatione.*

18 *Moniales aſſiduè exigerunt.*

Juſtificationes exhibitæ in *Diſſer.*§.10.*per totum*,demonſtrant oppoſitum.

19 *Vicarius Generalis Neapolis declarauit,noſtrum Monaſterium* minimè *fuiſſe de reformatis.*

Poſtquam Latinè dixi, repetij, & multòties replicaui, hoc non eſſe verum, nec concordare cum verbis ejuſdem decreti, regiſtrati *in Diſſer.*§.17. *n.*51. non poſſum niſi,mutando regiſtrum, alijs idiomatibus hoc idem conſtantiſſimè aſſerere.

Non è vero, che il Vicario di Napoli habbia dichiarato, Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ MINIME' FUISSE *reformatum*

No es verdad, que el Vicario de Napoles aya declarado, Monaſterium S. Io: Baptiſtæ MINIME FUISSE *reformatum.*

Il n'eſt pas vrai, que le Vicaire de Naple aye declarè, Monaſterium S. Io: Baptiſtæ MINIME FUISSE *reformatum.*

Es iſt nicht vuahr, das der Vicarius zù Napl habe geſprochen, Monaſterium S. Io. Baptiſtæ MINIME FUISSE *reformatum.*

Οὐκ ἀληθὲς ἐστιν ὅτι ὁ, τοῦ τῆς Νέας Πόλεως ἀρχιεπισκόπου Τεποταγετὴς ἔθετο τὴμ ψῆφον, *Monaſterium S. Io. Baptiſtæ* MINIME FUISSE *reformatum.*

Corruēte igitur dicto ſuppoſito,ſententias quoque,in ipſo fūdatas,corruere neceſſe eſt,juxtà regulam, de qua *Rota deciſ.* 584. *num.*12.*coram Donoz. jun.* & *deciſ.*274. *n.* 11.*part.* 17. *recent.* Et propterea remanent evidentèr nullæ, & palpabilitèr injuſtæ, nec nomen ſententiæ merentur *ex allegatis in Diſſ.*§.19.*n.*11.

20 *A quo ultimo decreto cùm non fuerit exaduerſò appellatum.*

Quare appellatum non fuerit, imo nec appellari potuerit ab hoc decreto *inaudito Monte* extorto, poſtquam cum eo conteſta-

ſtata fuerat lis, oſtendimus *in Differt.* § .18. *num.* 11.

21 *Religiones reformatæ, & de obſervantia ſolùm dicuntur illæ quæ ſunt ſub Regula Minorum de obſervantia Sancti Franciſci, & Cappuccinorum.*

Authori hujus cantiunculæ, in voce, & in ſcriptis coram duobus poſterioribus Judicibus ſaltem vigeſiès confutatæ, nulliuſque prorſus efficaciæ oſtenſæ *in Diſſert.* §. 18. *num.* 12. *num.* 30. *& alibi*, reſponderet *Jo: Ludovic. Vives in Exercit. ling. latin. fol.* 2. *poſt principium. Hæc eſt tua prima cantio matutina, & benè vetus*, cui ſubcribo. Cumque ex illius inculcata, futiliquè repetitione, ſerò agnoverim, me oleum, & operam perdidiſſe in illius ſolida confutatione, Curialium more peracta, ſequentem reſponſionem Muſicalibus notis exprimere decreveram per clavem *Cſolſaut in Soprano* (ex Typographi defectu modo prędicto nullatenus impreſſam)

Nel Mondo Cattolico vi ſono molti Religioſi, come ſono li Carmelitani, & Agoſtiniani Scalzi, e ſimili, e nella Città di Napoli vi ſono diece Monaſterii di Monache (Diſſert. §. 18. n. 12.) *che non ſono, nè Cappuccine, nè di San Franceſco dell' Oſſervanza, e pure li primi non hanno Livello di ſorte alcuna, e le ſeconde, come riformate, lo godono in commune nella ſola quantità di docati* 50. *Dunque dall'eſſere il Monaſtero di S. Gio. Battiſta diverſo dalle Cappuccine, e Fratì dell' Oſſeruanza di San Franceſco, niente con fondamento può inferirſe, nè circa la quantità de Livelli, nè circa il modo di amminiſtrarli.*

Muſices ordo exigeret repetitionem, ſed gratia brevitatis ab illa abſtinemus.

Non poſſum tamen ſerio non replicare, quod ſi concedatur dicta propoſitio, cum qua Judices in hac cauſa proceſſerunt, teſte D. exadverſo Scribente in pluribus Scripturis, & etiam in præſenti Reſpōſione §. *Quo verò ad juſtitiam* Permittendo contrarias ſententias, eidem rationi innixas, in judicatum tranſire: Conſtituendo proinde irretractabile Jus, inducendo notorium, quadrando rotunda, faciendo de albo nigrum, dequè non ente ens, atque falſum immutando in verum, juxta notam indolem, & efficaciam rei judicatæ, *ex adductis per Barboſ. axiom.* 200. *n.* 2. *&* 3. Facillimo negotio reformatio, & vita communis relegari poterunt ad ſolos Conventus Cappuccinorum, & Sancti Franciſci de obſervantia, demonſtratione ſequenti.

Religiones reformatæ, & de obſervantia ſolùm dicuntur illæ, quæ ſunt ſub Regula Minorum de obſervantia Sancti Franciſci, & Cappuccinorum.

Cap. I. §. XXI.

Sed Monaſterium Ex gr. Sanctæ Mariæ Divini Amoris, & ſic de aliis, non eſt ſub Regula Minorum de obſervantia Sancti Franciſci, nèc Cappuccinorum.

Ergo Monaſterium Sanctæ Mariæ Divinæ Amoris non eſt reformatum, & de obſervantia.

Argumentum eſt in *Barocco*, modo quidem imperfecto; Non erit tamen multum difficile Religioſis clauſtralibus, acuentibus ingenia ad propriam defenſionem, alioſque docentibus argumentandi formam, illud ad directum, & perfectum modum in *Barbara* per impoſſibile reducere.

Exempli, honoriſque cauſa dicti Religioſiſſimi Monaſterii Sanctæ Mariæ Divini Amoris mentionem hic feci, uti fundati ab inſigni Religioſa Sorore Maria Villani, Moniali Monaſterii Sancti Ioannis Baptiſtæ, *ut obſervavi ſupra* §. 3. *num.* 3. & §. 12. *n.* 4. & 7. ferè prodigioſè ei aſſignato fundo ducatorum 10000. die 24. Decembris 1636. à D. Donna Camilla Sanfelicia, eodem tempore nupta cum D. Don Marcello Pignatello ex Ducibus Biſaecii, poſt cujus obitum abſque filiis, omnia ſua bona in dictum Monaſterium Sanctæ Mariæ Divini Amoris transferendo, Religioſum habitum in eodem ſuſcepit ſub Sororis Mariæ Geltrudis nomine, in coquè piè obiit die 14. Octobris 1656. *teſte P. Dominico Maria Marcheſio Ordinis Prædicatorum, Epiſcopo Puteolano, in Vita ejuſdem Sororis Mariæ Villano, Bononiæ reimpreſſa anno* 1683. *fol. mihi* 150. *in medio*, & *fol.* 485. *ante finem.*

22 *Soluta fuerint in particulari.*

Non eſt verum, vt ex partitis exhibitis *in Differ.* §. 10. *à nu.* 25. *vſque ad finem, & exanimaduerſis in eadem Differt.* §. 18. *n.* 13.

23 *Ex partitis d. num.* 1.

Repetenda ſunt hic, quæ diximus ſupra *num.* 3.

24 *Ac etiam ex Juribus in Proceſſu facto coram Vicar. Neapolis.*

Jura contenta in Proceſſibus Iudicum de Partibus, exhiberi ſolent in Summarijs coram Judicibus in Curia; Hoc autem condonandum eſt D. exaduerſo Scribenti propter illius magnas occupationes, ab ipſo relatas *in* §. *finali ſuæ Reſponſionis*; Non enim aſſerere volumus, id proceſſiſſe ex eo, ne ex eorundem Jurium viſione, & recognitione, illorum inſubſiſtentia detegeretur, juxta nobilem animaduerſionem *Card. Pallauicini nell'Iſtor. del Concilio lib.* 11. *cap.* 16. *n.* 7. ibi — *Il Soaue al ſuo intento produce molti Autori, mà ſenza citare, ne i luoghi, nè le parole; Maniera eccellente per non poter eſſere conuinto di falſità.*

ſità. Quamuis fundamentum nobis præberet talis ſuſpicionis confrontatio illa decreti Vicarij Siliquini, in quo aſſeritur quidem exaduerſo, ſed nullatenus adſunt verba iſta *Minimè fuiſſe reformatum*, juxta animaduerſa *ſupra num.* 19.

25 *Effectus, & modus viuendi.*

Reſponſum fuit præuentiuè *in Differ.* §. 18. *n.* 14.

26 *Probandum eſt ab inſtitutione, de qua non conſtat.*

Inſtitutionem probauimus in Diſſertatione, vltra alia documenta, ex Breue s.m. Clementis VIII. *in Differt.* §. 1 *poſt n.* 12.

27 *Ordinarius Neapolitanus præſumitur benè conſcius de qualitate Monaſterij.*

Pauſandum hic aliquantulum. Cardinales Geſualdus, Boncompagnus, & Philamarinus fuerunt Ordinarij Neapolitani; Igitur præſumuntur benè conſcij qualitatis Monaſterij S. Io. Baptiſtæ, Non poterit proinde amplius controverti, quod in eodem Monaſterio *non ſi oſſeruino eſattamente la Regola, li Voti, e la Riforma*, ut dicit Cardinalis Geſualdus *Diſſer.* §. 12. *num.* 1. & 2. Quod in *non ſi viva con molta oſſervanza, in modo, che vi è anco quella della vita commune*, ut dicit Cardinalis Boncompagnus *Diſſ.* §. 12. *num.* 7. Quodque *non ſit ſub ſtrictiori obſervantia Sancti Dominici*, ut dicit Cardinalis Philamarinus *Diſſert.* §. 12. *num.* 4.

In comprobationem quarum feriarum aſſertionum, factarum Summo Eccleſiæ Capiti, & Ieſu Chriſti Vicario, in conflictu trium Sententiarum favore Monialium latarũ, mihi videor audire dictos tres digniſſimos Cardinales loquentes per os S. Franciſci Borgiæ, verbis illis Epiſtolæ ab eo ſcriptæ Carolo V. Imperatori & regiſtratis *à Ribadaneir. in eius Vita lib.* 2. *cap.* 13. *Pare, che ſi debbia dare più credito à Noi, che ſiamo viſſuti in eſſa* (poſſet addi, e che almeno per cinquanta volte nello ſpatio di altretanti anni l' havemo con ogni attentione viſitato) *che à quei, che vivono fuori, e lo guardano da lontano.*

28 *Bulla Clementis VIII. non pro noſtro, aut pro aliquo particulari Conventu edita eſt.*

Ultra vim, & efficaciam hujus Bullæ, ex ipſius promulgatione derivantem, habemus in noſtro caſu ſpecialiſſimam pro miſſionem Monialium, illam obſervandi, *particolarmente per quello, che tocca alla vita commune*. Eſt autem intellectus debilitas adducere authoritates ad probandum, quod teneatur Religioſus ſervare ea, quæ in profeſſione ſolemnitèr promiſit Deo, qui non irridetur, *ut oſtendimus in Diſſ.* §. 15. *num.* 5. & *ſeqq.* & addimus *S. Vrbanum primum in epiſtola de Rer. commun.* cujus verba regiſtrata ſunt in fine Indicis.

29 *No-*

29 *Noſtræ Moniales aſſiduè receperint dd. Livella.*

Receperunt uti reformatæ, & de obſervantia *Diſſer.* §. 10 *per totum*, *&* §. 18. *num.* 3.

30 *Nihil novi afferat, quod non fuerit diſcuſſum.*

Diſcuſſa non fuerunt, imo nec à Judicibus viſæ, juſtificationes exhibitæ in eadē *Diſſertatione* §. 12. repertæ poſt tertiam ſententiam. Obitèr notando hîc facilitatem, dicam meliùs, *la franchezza mirabile di negare il Sole in mezzo giorno.*

31 *Reſpondendo, ſtrictè tamen ad punctum cauſæ, non autem ab Hiſtoricis authoritatibus ductus.*

Merito. Non enim omnibus indifferentèr datum eſt congruè reſpondere argumentis in Hiſtoricorum teſtimoniis fundatis: Præcipuè quando iſti diverſæ conditionis, & qualitatis, concordant in aliqua inſigni veritate, illorumque hiſtoriæ impreſſæ fuerunt in illa Civitate, de cujus geſtis loquuntur, *ex adductis in Diſſert.* §. 4. *à num.* 3. *uſque ad finem.*

32 *Eadem Congregatio non avocavit cauſam ad ſe, neque abdicavit ab eodem Vicario ordinariam juriſdictionem.*

Ex noſtra craſſa minerva, ut utar phraſi *Prat. Reſponſ. crimin.* 3. *ſub num.* 61. neſcimus videre, quid commune habeat cum præſenti inſpectione cauſarum avocatio, quæ tunc ſolum practicatur, quando illa introducta fuit coram uno Judice, & illius deciſio ſpectat ad alium, juxta definitionem avocationis cauſarum, traditam à *Mart. Compilat. Jur. tom.* 1. *cap.* 4. *verb. Cauſa in fine*, *& Urſell. concluſ. legal.* 172. *n.* 1. ut nempè ſit, litis coram uno Iudice pendentis, ad alium, abſque provocatione, facta translatio, dum in noſtris terminis cauſa introducta fuit à Monialibus anno 1698. non coram Vicario Siliquino, ſed coram cl. mem. Card. Cantelmo, cum voto ejus Congregationis, deputato in Relatorem Canonico ab Auria, & conteſtata lite, mediante aſſignatione termini utrique Parti ad probanda eorum incumbentia.

His ſtantibus, authenticis demonſtrationibus comprobatis *in Diſſer.* §. 1. *à num.* 7. defectus juriſdictionis ejuſdem Vicarij, & nullitas ejus decreti, non dubia, juxta terminos *dec.* 380. *n.* 23. *& ſeqq. p.* 9. *recent.* ſed palpabilis remanet; Obſecrantes hic advertere, quod hæc, & aliæ nullitates, non allegantur modo, poſt tres conformes, in quibus terminis animadverſionem aliquam mererentur contrariæ reflexiones, ſed allegatæ ſemper fuerunt coram omnibus Judicibus, licèt ab iſtis gratis rejectæ.

33 *Inauditis Monaſteriis.*

Monaſteria ante decretum Periſſi non poterant, nec debe-

bant

Digitized by Google

bant citari, ex rationibus adductis *in Diſſert.* §. 18. *nu.* 1. quia tunc nullà aderat contra ipſa conteſtata lis, nihilque fuit petitum in ſpecie contra unum, vel aliud ex dd. Monaſteriis, ſed ſolum in genere inſtatum pro declaratione, quæ, & qualia eſſent Monaſteria reformata Civitatis Neapolis, cum æquali indifferentia erga omnia. Non ſic autem reſpectu decreti Vicarii Siliquini, quia debebant citari coram ipſo, ſeù veriùs coram Congregatione Eminentiſſimi Archiepiſcopi, Montes illi, cum quibus pendebat lis, introducta à Monialibus ipſis, ex animadverſis *in Diſſert.* §. 1. *n.* 7.

34 *Quorum vitalitia cedunt in beneficium Monialium.*

Nullitas hæc in eo reſidet, quod Vicarius Siliquinus non declaravit, Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ indefinitè, & ad omnem effectum non reformatum, neque de obſervantià, ſed ad ſolum finem adminiſtrandi livella *Diſſer.* §. 17. *n.* 51. Sententiæ autem fines d. decreti exceſſerunt, generalitate maxima declarando, illud de præterito minimè fuiſſe, & de præſenti non eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata, & de obſervantia *Diſſer.* §. 2. *num.* 16. & 17.

35 *Coram A. C. fuerunt exhibita capitula.*

Cum exhibitione Capitulorum facta coram A. C. exhibitæ fuerunt tranſactio, approbata à Papa, & ſententia Conſilii Neapolitani, in quo introducta fuit cauſa ad inſtantiam Monialium, quæ determinant livella in Monaſterio S. Joannis Baptiſtæ in ſumma duc. 50. A. C. igitur non liquidavit ſummam aliquam incertam, ſed illam, ut ſupra ſer. ſer. determinatam, immutavit, auxitque à duc. 50. ad duc. 80. & 120. reſpectivè.

36 *A. C. benè proceſſit ad eorundem Livellorum liquidationem.*

Licitum Nobis ſit in hac parte petere à D. exadverſo Scribente A. C. à qua inſtantia, quibus verbis concepta, & ubi regiſtrata motus fuit ad determinandam Livellorum quantitatem, ſub liquidationis colore infirmando duo ſolemniſſima judicata totidem maximorum Tribunalium? Non enim motus dici poteſt ab inſtantiis Monialium, quia iſtæ nunquam ſomniarunt talem declarationem ab eo petere. *Diſſert.* §. 17. *num.* 50. Minuſque à Scripturis Defenſorum earundem Monialium, quia in iſtis per extenſum regiſtratis *in d.* §. 17. *à num.* 2. *uſque ad* 5. id nec legitur, nec petitum fuit. Si igitur veritatem amamus, fateamur libentèr, exageratam hanc liquidationem eſſe merum prętextum ad ſalvandam ſententiam A. C. à nullitate, & iniuſtitia, ſatis in Diſſertatione elucidatis.

37 *Coram A. C. fuerit liquidatum.*

Ad-

Digitized by Google

Adverſus prætenſam hanc liquidationem dicimus cum *Gloſs. in leg. final. C. de Ædific. privat Sed ubi eſt?* Subiungentes. A quo fuit petita? In actis enim nullum reperitur veſtigium alicujus inſtantiæ pro illa obtinenda à Judicibus.

38 *Noſtrum Monaſterium non eſt Cappuccinorum, neque Minorum S. Franciſci de obſervantia.*

Repetenda ſunt hic, quæ diximus ſupra *num.* 21.

39 *Talitèr, qualitèr qualitas reformata eſſet probata.*

Admittitur hìc, qualitatem reformatam Monaſterii S. Ioannis Baptiſtæ, talitèr, qualitèr probari ex noſtris demonſtrationibus Igitur prætextus erroris Actuarii Monialium remanet omnino futilis; & prorſus vanus, quia, non ſolum probatio talis, qualis, ſed ſola poſſibilitas in contrarium omnem erroris umbram eliminat, juxta doctrinam *Caſtrenſ. in leg. penultima* §. *Docere n.*4. *ff. Ne quis eum*, quam ſequuntur *Dec. conſ.* 35. *ſub num.* 9. *Rot. deciſ.*256.*num.*4.& 6.& *deciſ.*323.*num.*11.& *dec.*397. *n.*6. *coram Bich.* Idemque error concludentiſſimè probandus eſſet, eo quia nunquam præſumitur, ut, alijs adductis, firmavit *Rota in deciſ.* 1214. *num.*12. *coram Emer. jun.*

40 *Deficit inſtitutio, & fundatio noſtri Monaſterij.*

Non deficit hæc fundatio, ſed exhibita per extenſum fuit in *Differt.* §. 1. *poſt n.* 12. ubi in ſpecie dixit Summus Pontifex, quod Moniales S. Ioannis Baptiſtæ fieri volebant tales juxtà Regulas Monaſterij S. Mariæ de Sapientia, in quo vita communis etiam hodie exactiſſimè cuſtoditur *Differ.* §. 11.*nu.*8. *poſt principium.*

41 *In authoritate Hiſtoricorum.*

Paragraphus iſte ad literam impreſſus fuerat *in Differt.* §. 17. *num.*20. Eique reſponſum *in* §.4.*à n.*3 & *in* §.18.*num.*16. Debebat igitur omitti præſens tranſcriptio., illiuſque loco aliquid replicari contra noſtras Reſponſiones, juxta laudabile ſolitum illorum etiam Curialium, qui multis occupationibus detinentur.

42 *Quia hujuſmodi enunciativæ non probant Inſtitutum.*

Inſtitutum hoc non probamus ab enunciativis, ſed à Breve Summi Pontificis Clementis VIII. *Differt.* §. 1. *poſt num.* 12. Ad omnem verò abundantiorem cautelam illud comprobamus aliis argumentis, & demonſtrationibus *in Diſſert. enunciatis*, quæ, præcipuè ſimul unitæ, ante oculos, intraquè evidentiæ fines ponunt veritatem, & ſubſiſtentiam ejuſdem Inſtituti.

43 *Mons ſolvit directè livella.*

Cantiuncula hęc latè fuit confutata in *Differ.*§.10.*per totum*, & §.18.*n.*3.13.17. 19.& *alibi.*

44 *In*

44 ***In præſenti non ſunt in cauſa Moniales tantùm, ſed Monaſterium.***

Hoc idem Monaſterium, quod hodiè in cauſa eſt, fuit etiam ſemper in cauſa in præteritis actibus, ut remanet manifeſtum ex illorum recognitione *in Diſſert.*§.18.*n.*32.

45 ***Defenſores contrarii nimis animosè his non obſtantibus &c.***

Pro applicatione illorum verborum *nimis animosè* dignetur obſervare Lector, quod Defenſores Montis recurſum habuerunt ad Sacram Congregationem Epiſcoporum vigore illius ſpecialis reſcripti Sanctiſs. D.N. de quo mentionem fecimus *in Diſſer.* §. 2. *nu.* 13. & poſtquam ſupplices illas eidem porrexerunt preces in publica audientia 4. Maij 1705. quæ regiſtrantur in fine hujus numeri.

Quia remanet manifeſtum, illos notari de inſigni animoſitate, non alio motivo, niſi quia IN URBE, ſervatis omnibus ſervandis, per Iuris tramites procurant exequtionem reſcripti Sanctiſs. D.N. felicitèr regnantis: Juvat propoſitionem hanc iterum repetere: *Notantur Defenſores Montis de magna animoſitate, quia IN URBE procurant exequutionem reſcripti Papæ viventis*, & proinde applicari poteſt in noſtris terminis id, quod ſcriptum reliquit *Senec.in Sentent. juxta ordin.liter. fol. mihi* 756. *Heu quam miſerum eſt, ab illo lædi, de quo non poſſis conqueri.*

Ex qua ſola, & ſeria animadverſione ceſſabit admiratio ſi Moniales plus obtinuerunt à Iudicibus, quàm ab eis petierint: Petierunt enim declarationem, ipſas de præſenti non eſſe reformatas *Diſſert.* §. 17.*num.*50.*in fine*, & obtinuerunt declarari, nec etiam in præteritum fuiſſe tales *Diſſert.* §. 19.*num.*2.*& ſeq.* Petierunt declarari, ſe reformatas non eſſe ad ſolum finem poſſidendi Livella *Diſſer:* §.17.*num.*50.*in fine*, & obtinuerunt ampliſſimam declarationem, ipſas eſſe tales generalitate inaudita, *Diſſert.* §.19.*nu.* 2.*& ſeq.* Non petierunt declarationem quantitatis Livellorum, cogitantes forſan pro illa habere recurſum ad Tribunal ab ipſiſmet electum *Diſſert.* §.7.*n.*3. Et Iudices ultro eis obtulerunt talem declarationem *Diſſert.*§.19.*num.* 2. *& ſeq.* Reſcindendo hoc modo ſolemniſſimam tranſactionem, approbatam a Sac. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, annuente Papa, *Diſſert.* §. 14. *num.* 1. Et revocando ſententiam magni Conſilii Neapolis *Diſſert.* §.7. *num.*7.

Neque exorbitantia minor practicata fuit in principio hujus controverſiæ; Poſt declarationem enim Vicarij Periſſii, anno 1691. annumerantis Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ inter alia

Monaſteria reformata Neapolis *Differt.* §. 1. *num.* 3. *& ſeq.* Anno 1698. & ſic tranſactis jam ſeptem annis, pro revocatione talis declarationis recurſum habuerunt ad clar. mem. Card. Cantelmum Archiepiſcopum, cum voto ejus plenæ Congr. Coram quo, referente bo. mem. Canonico ab Auria, talem revocationem obtinere nullatenus potuerunt, ſed ſolum Partibus contendentibus ſtatutus fuit terminus ad probanda incumbentia *Differt.* §. 1. *num.* 8.

Acuentes autem ingenium eædem Moniales, deſperanteſque probare eadem incumbentia, relicto eodem qualificato Judice, paulo ante ipſius obitum, non requiſito voto Congregationis, neque etiam ſciente cauſæ Relatore, Deus ſcit, qualibus medijs, ex abrupto, nemine citato, & inaudito Monte, poſt alios quatuor annos, obtinuerunt à Vicario Siliquino id, quod eis denegaverat Archiepiſcopus, cum voto ſuæ Congregationis. Ad colorandam verò ſubſiſtentiam hujus decreti, recurſum habuerunt ad Sanctiſſimum D. N. pro obtinendo Breve confirmatorio ejuſdem, à quo illud nullatenus obtinere potuerunt, remiſſis ſimplicitèr, & abſque verbis *per il Voto*, illarum precibus Sacræ Congregationi Epiſcoporum, & Regularium, & ſic juxta terminos Juſtitiæ ex adductis *in Differt.* §. 13. *à num.* 13. *uſque ad finem.*

In hoc Sapientiſſimo Conſeſſu primo loco reſcriptum fuit *Expectetur novus Archiepiſcopus*, ut ex annotatione in Poſitione originali, de cujus judicio meritò dubitantes, ſupplicarunt inſtantiùs pro cauſæ relatione, votique compotes factæ, perventaque Informatione Vicarii Capitularis, die prima Martij 1703. in voce, & in ſcriptis, informantibus dumtaxat Monialibus ipſis, ab eodem Sacroſancto Senatu intrepidè reſponſum fuit, *Non eſſe locum petitæ expeditioni Brevis Differt.* §. 13. *num.* 12. Remotis à Secretaria omnibus Scripturis ex illarum parte exhibitis, una cum originali Poſitione, ne ullo unquam tempore in cognitionem ſanctiſſimi hujus reſcripti deveniri poſſet; In qua tunc ſolum aliquæ ex eiſdem Scripturis, & Poſitio cum reſcripto manu R. P. D. Secretarij reſtitutæ fuerunt, quando poſt annum, & ultrà, habita notitia talis reſolutionis cauſæ, & Scripturarum remotionis, ex parte Defenſorum Montis exclamatum fuit pro illarum reſtitutione.

Poſt hæc, ac ſi res omnino integra eſſet, expeditum fuit Monitorium coram A. C. pro confirmatione decreti Vicarij Siliquini, obtenta cum circumſtantijs ſupra expreſſis.

Aut igitur ego iſta non capio, aut me explicare non valeo,

aut

aut contraria judicata ſubſiſtere nunquam poterunt; Et parcat mihi cl. me. Cardinalis Taurufius, ſi ejus prudentiſſimi conſilij fines tranſcendo, de quo in *Differt.* §. 18. *num.* 7. *verſ. Indeque* Talis enim, & tanta eſt apud me opinio integritatis, & intelligentiæ Judicum Romanæ Curiæ, taliſque, & tanta fiducia, juſtitia ita exigente, ſe conformandi in hac parte cum operationibus & efficaci voluntate Sanctiſsimi D. N. circa vitæ communis conſervationem, ut credere non poſsim, quod velint in hac cauſa magnum exemplum, iniqui ſpeciem habens, in Urbe conſtabilire, non pro introductione vitæ communis, ubi non adeſt, ſed pro deſtructione in illo Monaſterio, ubi reperitur, & ubi Moniales in earum ſolemni profeſsione ſe obligant illam ſervare *Differt.* §. 15. *per totum*. Eſſet enim æneum illum Serpentem in Urbe elevare, de quo ſermo eſt in *Numer.* 21. 9. cum hac tamen differentia, quod qui aſpiciebant illum ſanabantur, qui verò hunc videbunt, poſtquam ſani facti ſunt, infirmabuntur, atque à pe fectionis, & ſalutis via declinabunt.

Preces SS. D. N. porrectæ in audientia publica die 4. Maij 1705.

B. P. Le Monache Domenicane di S. Gio: Battiſta di Napoli, il di cui Monaſtero, à pena terminato un Secolo, fù fondato da Suor Dorotea Villani, Monaca del reformato, & oſſervantiſſimo Monaſtero della Sapienza di detta Città (Differt. §. 1. n. 3.) *furono ſolennemente dichiarate incapaci di Livello, e Vitalitio l'anno* 1637. (§. 6. per totum) *atteſo che erano oſſervanti e riformate, e come tali non potevano poſſedere, nè ritenere Livelli di ſorte alcuna, & in effetto continuorno pacificamente in queſto ſtato d'incapacità di Livelli ſino all' anno* 1664., *quando à titolo di compaſſione, per atto di pietà, e per mera gratia* (§. 8. num. 12.) *furono eſſaudite le loro ſuppliche intorno alla domanda di qualche ſoſſidio, atteſa la loro ſeria confeſſione, che benche oſſervanti, e riformate, con licenza della loro Abbadeſſa potevano eſſere ſoccorſe ne' loro biſogni* (§. 11. n. 2. ante finem) *come à punto ſi pratica in detto Monaſtero oſſervante, e riformato della Sapienza, dal quale riconoſce la ſua origine* (§. 3. num. 2. & §. 11. nu. 8.) *e nell'altro di S. Maria del Divino Amore, parimente oſſervante, e riformato, dell' iſteſſo Ordine Domenicano, che fù fondato l'anno* 1639. *da Suor Maria Villani, Monaca di detto Monaſtero di S. Gio: Battiſta* (§. 3. n 3. & §. 12. n. 4.)

La quantità però di detti Livelli alle reiterate inſtanze, e ſuppliche delle medeme Monache, taſſata, e determinata in

annui docati cinquanta ſolamente (§. 8. num. 12. ante finem) *fù ſolennemente approvata* Summo Pontifice annuente *dalla Sac. Congregatione de' Veſcovi li* 17. *Giugno* 1665. (§. 14. n. 1.) *previa una fondatiſſima Relatione della ch. me. del Sig. Card. Filamarino, allora Arciveſcovo*(§. 11. nu. 2.) *appoggiata alle depoſitioni di molti Teſtimonii* (§. 9. à nu. 6.) *& altre Scritture prodotte per parte di dette Monache nella ſua Curia* (§. 11. n. 2. in principio) . *E poi l'anno* 1684. *doppo dieci anni di matura diſcuſſione, ne fù anche ingionta la puntuale oſſervanza dal Sagro Regio Conſeglio di Napoli* (§. 7. nu. 7.) *nel quale ſenza minimo riguardo alle note proibitioni de' Sagri Canoni, e Bolla in Cœna Domini, le medeme Monache vi propoſero à decidere detto articolo, benche riſoluto, come ſopra da d. Sac. Congregatione con l'oracolo Pontificio.*

Ma perche per parte delle medeme Monache, con chimerico preteſto, che non ſolamente tutto ciò ſeguiſſe per errore, mà ancora per errore il Vicario Generale di Napoli Periſſio l'anno 1691. *annoveraſſe detto Monaſtero trà gli altri Monaſterij oſſervanti, e riformati, benche ciò ſeguiſſe ſer. ſer.* (§. 1. à n. 3.) *con nuova prattica, & eſſorbitante pretenſione, ebbero dette Monache l'anno* 1702. *ricorſo al Vicario Generale di Napoli Siliquino, per ottenere dal medemo ciò, che eragli ſtato negato da un Vicario di Chriſto, & in effetto, non citati però gli Oratori, benche ſopra di ciò foſſe già conteſtata lite formal-* (§. 1. nu. 8.) *dal medemo, non meno nullamente, che con evidente ingiuſtitia, precipitanza, e ſubrettione li* 9. *Settembre* 1702. *ottennero decreto uniforme alla loro inſtanza, conoſciuto però inſuſſiſtente da' loro Defenſori, à ſegno tale, che giudicorno domandarne alla S. V. la conferma, che ſantamente non volſe concedergli, mà ſi degnò ſemplicemente rimetterne la cognitione alla Sac. Congregatione de Veſcovi, e Regolari* (§. 13. nu. 12. in fine) *la quale il dì primo Marzo* 1703. *uniformandoſi in queſta parte alla rettiſſima intentione della S. V.* contrà Moniales dumtaxat informantes *reſcriſſe, non eſſer luogo alla conferma di d. Decreto del Vicario Generale di Napoli* (§. 13. num. 12.)

Ciò però non oſtante, il medemo decreto è ſtato poi confermato da due ſentenze in Curia, ex diametro oppoſte à dette due riſolutioni di detta Sac. Congregatione, una delle quali emanata Summo Pontifice annuente (§. 14. num. 1.) *e l'altra preſa* contrà Moniales dumtaxat informantes(§. 14. n. 12.) *nelle quali ſentenza, e decreto ſi determina il Livello nella*

ſom-

Digitized by Google

ſomma di docati cento venti contro il Monte de 29. *e di docati* 80. *cõtro gli Oratori, e ſi canonizza detto Monaſtero per non oſſervante, nè riformato* adverſus rei evidentiam, *e trà le altre maſſime improprietà, contro la ſolenne profeſſione delle medeme Monache, nella quale ſi leggono le ſeguenti parole* - Voglio anche oſſervare la riforma fatta per ordine della fel. me. di Papa Clemente VIII. particolarmente per quello, che tocca alla vita commune, ſenza poſſedere cos'alcuna di proprio, e tutto quello, che havrò, darollo alla Superiora, e dalla Communità ricevere tutti li miei biſogni (§. 15. num. 3.) *Più facili in queſta parte detti Giudici Eccleſiaſtici in Roma di pronunciare contro Riſolutioni delle Sagre Congregationi, approvate da Sommi Pontefici, di quel che era ſtato un Tribunale, tanto qualificato, benche Laico, di Napoli, per la ſoda ragione addotta dal Vicario Generale de Roſſi nella ſua Relatione* (§. 11. nu. 17. ante finem) *che detto Regio Conſeglio* alitèr pronunciare non poterat ſtante Apoſtolico aſſenſu. *Ragione, che molto più doveva prevalere in Roma; In Giudici Eccleſiaſtici; In materia di oſſervanza, e riforma di un Monaſtero, Figlio, e Padre di due oſſervantiſſimi Monaſterii di Napoli; & in tempo, che il zelo della S. V., e delle Sagre Congregationi in queſta parte è notorio, e mai à baſtanza lodato da buoni, anche per l'introduttione dell'oſſervanza, e riforma, dove non vi è, molto più per conſervarla dove ſi ritrova, e dove ſi fà eſpreſſamente profeſſione da ogni Monaca di oſſervarla* (§. 15. num. 3.)

Gravati perciò li Governatori del Monte Grande de' Maritaggi di Napoli umiliſſimi Oratori da detti decreto, e ſentenze, ſenza fondamento alcuno, nè di Giuriſditione (§. 2. n. 1.) *nè di Giuſtitia* (§. 3. & ſeqq., & per totam Diſſertationem) *e perciò manifeſtamente nulle, inique, e ingiuſte, proſtrati à piedi della Santità Voſtra umilmente la ſupplicano ad ordinare la totale circonſcrittione, & abolitione dalli Atti di dette ſentenze de' Giudici Eccleſiaſtici, oppoſte à Riſolutioni delle Sagre Congregationi, approvate con Oracolo Pontificio, e di commettere di nuovo la reviſione della cauſa à detta Sacra Congregatione, e ne ſperano dalla Santità Voſtra la gratia, per trattarſe di materia propria di detto eccelſo Tribunale, già deciſavi, come ſopra, con approvatione ancora Pontificia.* (§. 14. num. 1.) *Tanto più che vi concorrono due remiſſioni della Santità Voſtra,* (§. 2. num. 13. & §. 13. num. 12. ante finem,) *& il conſenſo eſpreſſo delle medeme Monache, che nella Congregatione delli 5. Settembre* 1704. *à pena deputato in Ponente l'Eminentiſſimo Car-*

pe-

pegna, e ſenza la ſolita intimatione delli Defenſori dell' Oratori, informorno la medema in voce, & in ſcriptis, benche non vi foſse preſa alcuna riſolutione, e poi non vi è ſtata mai più riferita per li oſtacoli, & impedimenti promoſſi exadversò avanti Monſignore Auditore della Santità Voſtra, con tutto, che gli Oratori ſi dichiaraſsero pronti per la Congregatione immediata, e che à detto effetto, con ſpeſa di circa trenta ſcudi, haveſſero fatte ſtampare, & ultimamente anche diſtribuire in detta Sagra Congregatione le loro Scritture. Et il tutto &c.

46 *Cavendum tamen eſt ab eo &c., quia Diſſertatio in §. 10. exadverſo allegata id non firmat..*

Si Lector dignabitur Diſſertationem loco citato percurrere, inveniet, quod ultra alias probationes, *à num.* 25. *uſque ad n.* 36. regiſtrantur veræ, authenticæ, & reales partitæ ſolutionum factarum Abbatiſſæ, non autem Monialibus ipſis, coram ſecundo Iudice de menſe Novẽbris 1703. ſer. ſer. productæ per acta Archivii, nèc non, quod in eadem *Diſſ.* §. 10. *num.* 3. adducuntur præciſa verba Vicarii de Rubeis, idem aſſerentis.

Hìc igitur, conceptum paritèr retinendo ſermonem, ſupplicamus dumtaxat obſervare, quod ſi promptitudine verè mirabili controvertuntur ea, quæ habentur in manibus, & ſola Diſſertationis pervolutione patent, de aliis quid dicendum?

Referam per jocum ea, de quibus ſerium timorem habui: Pervoluta Diſſertatione in loco controverſo, & reperto id, quod ſolemnitèr negabatur, combinavi ea, quæ indicavi *ſupra n.* 45. *Verſ. In hoc* cum dicta ſeria, & rotunda negativa, diuque mirabundus hæſi, dubitando è meis manibus dictas juſtificationes evaneſcere, conticuendo tamen à meipſo cogitabam modum, quo prætenditur victoria in hac cauſa, ac ſi impunè ad praxim reduci poſſet illud

Vincaſi per arte, ò per . . Il vincer ſempre fù lodevol coſa.

Iuſtificationes recognoſci poſſunt ad arbitium, vel originali in Actis, vel in Diſſertatione fidelitèr tranſcriptæ.

47 *Cum non ſit hujus Supremi Tribunalis Diſſertationem Hiſtoricam, legibus mixtam, examinare.*

Diſſertatio Hiſtorico legalis non fuit compoſita pro Supremo Tribunali Signaturæ Iuſtitiæ, nec eidem diſtributa pro illius examine, ex quo fuit in eodem Tribunali exhibitus *Reſtrictus Facti de Iuris, cum ſuo pleno Summario*, cum quibus cauſa commodè decidi poterat: Fuit nihilominùs RR.PP. diſtributa in obſequiũ, & venerationem eis ab Authore omni jure debitam, & ad hoc, ut ſi, prætèr cauſæ neceſſitatem, aliqui ex eiſdem voluiſſent

cauſæ merita latiùs deguſtare, id poſſent facili negotio, & forſan non injucundè, ad praxim reducere.

48 *Nam requiretur aliquod magis longum tempus, & aliis occupationibus deſtitutum, quo fruitur D. exadverſo in Jure Scribens.*

Veriſſima eſt prima pars propoſitionis, ſi intelligatur de magis longò tempore in præteritum ſeriò implicatùm, nedum ſtudiis legalibus, ſed aliis, tam humani, quàm Divini Iuris lucubrationibus. Abſque enim tali longo ſtudio, omne præſens tempus, quamvis longum, reputabitur breve, omneſque diligentiæ adequatè reſpondendi erunt inutiles. Eodem modò, quo ad longum perficiendum iter, congruum quidem requiritur tempus, ſed multa alia; & præcedere, & concurrere debent requiſita.

Cœterum incepta fuit Diſſertatio poſt tertiam ſententiam, promulgatam die Iovis 16. Iulii 1705. licet ratione termini pro ſervato habiti, lata appareat die 7. ejuſdem menſis, & anni, & terminata die 9. Auguſti ſequentis, quando reviſa fuit à Reverendiſſimo P. Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici, & permiſſa illius impreſſio.

Utinam vero hi 24. dies, ultra aſſiduas lectiones in Romano Sapientiæ Archigymnaſio per totum menſem Iulii, liberi fuiſſent ab occupationibus aliarum cauſarum (quibus pium eſt credere, implicatum detineri D. exadverſo Scribentem) nempè *Gandaven pro Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Epiſcopo ejuſdem Civitatis in Sac. Congregatione Concilii; Braſilien pro P. Magiſtro Franciſco Serrano in Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium. Comen. pro Monaſterio, & Monialibus Sanctæ Margaritæ Lugani, in eadem Sac. Congregatione. In Ordinis Carmelitarum pro P. Philippino. In alia ſub eodem titulo pro Religioſis Conſanguineis ejuſdem Religionis. In Albanen. Matrimonii pro Illuſtriſſima D. Fauſtina Vittoria Fani coram Eminentiſſimo Urbis Vicario*; Et alterius inſignis controverſiæ, pendentis in quodam magno Tribunali unius ex primariis Italiæ Civitatibus, in qua, poſt accuratum ſtudium, propter boni juris dubium, cum declaratione promptæ reſtitutionis honorarii, ſcribere recuſavi. Et demum *in Romana remiſſionis afflictus pro Alma Domo Lauretana Nationis Picenæ Urbis*, in qua ad ferendum judicium in gradu recurſus adiunctus fui in Aſſettam a(n)to Capitolino ab Illuſtriſſimo, & Excellentiſſimo D. m. Urbis Senatore.

Quia magis perfecta componi utique poterat, majoribuſquè facti, & Iuris animadverſionibus exornari; atque minoribus

Ty-

Typographiæ erroribus ſcateret, & quidem etiam ſenſum mutantibus, ut eſt ille *pag.* 34. *lin.* 18. ubi legi debet *in beneficium Monaſterii*, non autem Monialium, ut ex contextu, & altèr *pag.* 84. *lin.* 6. & *pag.* 92. *lin.* 25. ubi legi debet *Monaſterium Sancti Joſephi Ordinis S. Auguſtini*, non autem Carmelitarum Veriſſimum ſiquidem, comprobatumque experientia eſt *Apulei dictum*, relatum *à Brancaccin. de Jur. doctorat. in Epiſtola ad Lectorem poſt medium*, quod *nulla res poteſt eſſe eadem feſtinata ſimul, & examinata, nec eſt quidquam omnium, quod habeat, & laudem diligentiæ ſimul, & gratiam celeritatis.*

49 *Illarumque inſubſiſtentiam RR. PP. DD. oculis exhibere, ut fuit oſtenſum Congregationi Epiſcoporum, & Regularium, R. P. D. Auditori Sanctiſſimi, & Judicibus Commiſſariis.*

In Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium non fuit ex parte Monialium exhibitum, niſi ſimplex italico idiomate compoſitum Memoriale pro declinanda illius Juriſdictione, terminatum ſequentibus verbis *l'Oratrici ſperano doverſi rimettere ad ſuos Judices, atteſa la retta giuſtitia dell'EE. VV. che &c.* Nec minima adducta ſyllaba circa cauſæ merita, minuſque aliquid reſponſum noſtris Informationibus, tangentibus eadem merita Cauſæ.

Coram R. P. D. Auditore Sanctiſſimi pro parte Monialium Tartarorum more ſtridoribus, & clamoribus pugnatum fuit, ontentaque remiſſio cauſę ad Judices Commiſſarios, & coram eodē paritèr nihil ſcriptum fuit, vel dictum circa merita Cauſæ.

Iudicibus demum Commiſſariis illæ exhibitæ fuerunt Scripturæ, quas regiſtravimus per extenſum *in* §. 17. *Differt.* ex quarum lectura patet, an ex illis inſubſiſtentia appareant ea, quæ adduximus in Diſſertatione, vel potiùs, an magis ſolida, magiſque firma remaneant, attenta debilitate dd. ſcripturarū, ęquivocis, quibus abundant, & facti deficientia, qua laborant.

50 *Quod practicari nequit in hoc ſupremo conſeſſu in temporis anguſtiis.*

Magnæ occupationes Supremi Tribunalis Signaturæ Iuſtitiæ notiſſimæ etiam ſunt Lippis, & Tonſoribus, cum illo addito, de quo mentionem facit *Card. de Luc. in Relat. Roman. Cur. Foren. diſc.* 31. *num.* 17. quod ferè gratis adeò magnum ſupportant onus, & laborem; Verùm tamen eſt, quod non proindè eſt præſumendum, quod in dd. temporum anguſtiis cauſæ cum ſolita maturitate non decidantur, attentis probatorum Curialium ſcriptis, ſolidè compoſitis, & informationibus in voce, ut nimis ad rem notavit *Cardin. Pallavin. nell' Iſtor. del Concil.*

lib.

Digitized by Google

lib. 24. *cap.* 4. *num.* 8. aſſerens, *che non puol chiamarſe, ne traſcurata, ne ſprovveduta la deciſione di gran litigio, che ſuol prenderſi in graviſſimi Tribunali con lo ſtudio d'un ſol giorno, atteſe le ſcritture meditate da valenti Avvocati per molti meſi.*

51 Hæc pro reſponſione ad omnia ea, quæ pro Monialium parte in ſcriptis deducta fuerunt; Quia verò audivimus, illarum nomine verbalitèr exageratam fuiſſe diſtinctionem intèr reformationem Monaſteriorum, & obligationem ſervandi vitam communem, ac ſi res eſſent prœnitùs diſtinctæ, & ſeparatæ, quod motivum cum plauſu ab aliquibus exceptum fuiſſe aſſeritur.

52 Præmiſſo *cum D. Thom.* 1. *part. quæſt.* 54. *art.* 2. *ad* 4. Sapientis eſſe non curare de nominibus, & cum communi Doctorum Schola, non verborum corticem, ſed ipſam rerum ſubſtantiam attendendam eſſe, *ex adductis per Mantic. de Conieſt. lib.* 3. *tit.* 3. *num.* 9. *Card. de Luc. de Feud. diſc.* 44. *num.* 17. *& de Fideicomm. diſc.* 151. *num.* 5. *& Rot. deciſ.* 254. *in fine coram Ottobon.*

53 Dicimus, ita diſcurrere eſſe verbis ludere, non autem ſolidè reſpondere; Quia ad noſtrum affectum ſynonyma prorſus ſunt reformatio, & obſervantia, itaut idem prorſus ſit dicere, Monaſterium aliquod eſſe reformatum, ſeu de obſervantia.

54 Patet hoc ex ſola, & ſimplici lectura decreti Vicarii Siliquini, ibi *fuit proviſum, & decretum, Monaſterium prædictum non eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata, ſeu de obſervantia, Diſſ.* §. 17. *num.* 51.

55 Ex omnibus contrariis Sententiis, ibi *Minimè fuiſſe, nec eſſe comprehenſum inter Monaſteria reformata, ſeù de obſervantia Diſſ.* §. 19. *num.* 2. 3. *&* 4.

56 Ex Informatione Reverendiſſimi de Rubeis, ibi *In quibus omnibus actis Monaſterium prædictum Sancti Joannis Baptiſtæ tanquam reformatum, & de obſeruantia enunciatur Diſſ.* §. 11. *num.* 3. & alibi.

57 Ex Monialium replicatis confeſſionibus, & inſtantiis, factis coram Vicario Siliquino, ibi *Supplica dichiare, il ſudetto Monaſtero non eſſer compreſo frà li Monaſterii reformati, ſeu dell'oſſeruanza Diſſ.* §. 17. *n.* 40. & ibi, *Supplica V. S. Illuſtriſſima voler reſtar ſervito dichiarare con decreto, detto Monaſtero non eſſer compreſo fra li Monaſterii reformati, ſeù dell'oſſervanza Diſſ.* §. 17. *num.* 50.

58 Ex atteſtatione Joannis Jacobi Ciocciæ generalis Actorum Magiſtri Monialium, non per minus temporis ſpatium, quàm per annos ſupra 40. ibi *li Monaſterii riformati, ſeù dell'oſſer-*

vanza, che ſono in queſta Città di Napoli &c. Diſſ. §. 1. n. 6.

59 Ex confeſſione demum (omiſſis aliis demonſtrationibus gratia brevitatis) millies replicata DD. Defenſorum Monialium in omnibus inſtantiis, coram omnibus Iudicibus, & in omnibus omnino Scripturis, nec etiam exceptis illis, exhibitis in Congregatione Signaturæ Iuſtitiæ, ſemper accipientium pro ſynonymis eadem verba, Monaſterium aliquod eſſe reformatum, ſeù de obſervantia, ut ex illarum recognitione in *Diſſ.* §. 18. *n.* 6. 7. 8. 9. 10. & *ferè in omnibus* §§. etiã replicatis vicibus. Et ſupra §. *Id eſt*, §. *Ad quorum*, §. *Pro cujus*, §. *In nihilo*, §. *His igitur*, & in Reſponſione §. *Nullitas*, §. *Eoque*, §. *Maximè*, & §. *Sed quod*.

60 Dicta igitur contraria *ratiocinatio* (ut verbis utar *Raynaud. tom. 7. de Scopul. Porth. part. 2. quæſt. 1.*) *mihi ſtraminea videtur, & planè digna, quæ ſibilis explodatur*.

61 Non omittentes tamen obſervare exorbitantiarum continuationem, nullatenus interruptam in toto hujus cauſæ decurſu, hodiè unum afferendo in Scripturis, Iudicibus exhibitis, & juxta ſolitum Partibus contendentibus communicatis ad reſpondendum, cras verò aliud oretenus Iudicibus ſummo calore inſinuando, hac nova methodo tollendo modum reſpondendi contrariis objectis, illa dumtaxat ſciendo poſt cauſæ reſolutionem, & prætendendo, ut Iudices, non ſecundum acta, & probata judicare debeant, ſed ad tenorem verborum in auribus eis inſufflatorum, & ſic extra Mundum exiſtentium, contra omnia principia, quæ ſequutus fui *in meis Inſtitution. Crimin. lib.* 4. *tit.* 8. *num.* 9.

62 Terminantes noſtros labores in hac cauſa, enixè rogando Iudicem illum, qui adhuc certus, & deputatus non eſt, ut obſervet diligentèr, ne ejus ſententia, ferenda invocato Salvatoris noſtri Ieſu Chriſti nomine, & ſolum Deum præ oculis habendo, quæ juxta ſolitam formulam, perpetuum imponere debet ſilentium in hac cauſa, deſerviat loco Tubæ, ad excitandos Religioſos omnes Catholici Orbis pro excutiendo ſuavi jugo Vitæ Communis; Eidemque Iudici repetendo cum verbis illis Divi Gregorii, regiſtratis ſupra §. 19. *num.* 12. DE HIS, QUAE TIBI PRO SERVANDA JUSTITIA SCRIBO, EGO ABSOLVOR, ET TU, SI NEGLIGIS, OBLIGARIS.

CAP. II.

VA1 1530133